Filozofická fakulta Masarykovy univerzity
Ústav archeologie a muzeologie

Lucie Čiháčková

Dům U Zlatého orla, nám. Svobody 1/ Česká 2. Městská parcela do poloviny 16. století v odrazu hmotné kultury.

Diplomová práce.

Vedoucí práce: prof. PhDr. Zdeněk Měřínský, CSc.

Brno 2008

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a v seznamu pramenů a literatury uvedla veškeré použité informační zdroje.

V Brně dne

……..

Obsah

Úvod …….. 1

1. Historie parcely a domu na nám. Svobody č.p. 1…….. 3
   1.1. Historie domu…… 3
   1.2. Vlastníci objektu…… 6
2. Průběh, metodika a výsledky archeologického výzkumu na parcele…… 8
   2.1. Metodika archeologického výzkumu…… 9
   2.2. Průběh archeologického výzkumu…… 10
3. Geologické poměry a sídlištní aktivity …… 12
   3.1. Geologické poměry ……. 12
   3.2. Sídlištní aktivity …….. 14
4. Doklady hmotné kultury …… 18

Keramika kuchyňská a stolní …… 18

Statistické vyhodnocení jednotlivých tvarů keramiky…….. 18

S. j. 100 ……... 18

S. j. 101 …….. 24

S. j. 102 …….. 26

S. j. 103 …….. 27

S. j. 104 …….. 28

S. j. 105 …….. 29

S. j. 106 …….. 32

S. j. 107 …….. 35

S. j. 109 ……. 36

S. j. 115 …….. 37

Hrnce a hrnce s uchem ……... 38

Džbány …….. 49

Poklice zvonovitá ……51

Mísa …… 52

Pánev trojnohá …… 52

Poháry …… 53

Cedník …… 55

Pekáč ……. 55

Zásobnice …….. 55

Kahan …… 55
Neurčeno …… 56
4.1.0.11. S.j. 120 ……... 57
4.1.0.12. S.j. 121, 128 ……..... 58
4.1.0.13. S.j. 123 ……... 61
4.1.0.14. S.j. 124 ……... 64
4.1.0.15. S.j. 125 ……... 69
4.1.0.16. S.j. 126 …… 72
4.1.0.17. S.j. 129 …… 73
4.1.0.18. S.j. 132 …… 75
4.1.0.19. S.j. 133 …… 76
4.1.0.20. S.j. 134 …… 86
4.1.0.21. S.j. 135 …… 87
4.1.0.22. S.j. 140 …… 89
Přehledná tabulka se základními statistickými daty …… 91
Vyhodnocení kuchyňské a stolní keramiky …… 100
S.j. 100, S.j. 101, S.j. 102, S.j. 103 …… 100
S.j. 105 …….. 102
S.j. 106 …….. 104
S.j. 115 …….. 106
S.j. 120 …… 112
S.j. 121 …… 113
S.j. 123 …… 115
S.j. 124 …… 116
S.j. 125 …… 118
S.j. 126 …… 120
S.j. 129 …… 121
S.j. 132 ……... 122
S.j. 133 …… 123
S.j. 134 …… 130
S.j. 135 …… 131
S.j. 140 …… 132
Loštická keramika, keramika červeně malovaná,
kamenina, brněnské poháry a habánská fajáns ……134

Technická keramika ……. 138
Stavební keramika …… 139
4.3.1. Kachle …… 141
4.3.1.1. Přehledná tabulka ……141
4.3.1.2. Vyhodnocení …….. 150
Kostěné artefakty …….. 152
Kovové artefakty ……. 153
Kamenné artefakty …… 154
5. Závěr ……. 155
6. Seznam zkratek užitých v textu a soupisu pramenů a literatury ……159
7. Seznam pramenů a literatury …… 160
8. Seznam obrazových příloh …… 167

Přílohy:

I. KT (deskriptivní systém keramiky PhDr. R. Procházky, CSc.)
II. Seznam s.j. (uloženiny)
III. Seznam s.j. (konstrukce)
IV. Seznam s.s.j.
V. Nálezy skla z archeologických situací (PhDr. H.Sedláčková, CSc.)
VI. Dendrochronologické datování
VII. Archeobotanická analýza
VIII. Xylotomární analýza
IX. Archeozoologická analýza

Úvod

Jak se již zmiňuje ve své diplomové práci L. Sedláčková, severní část města Brna nebyla donedávna intenzivněji zasažena stavební činností a následně tedy činností archeologů. Po zpracování parcely Česká 10 (SEDLÁČKOVÁ 2007) zde bude učiněn pokus o vyhodnocení objektu vzdáleného od ní pouze pár kroků. Jedná se o dům na rohu České ul. a náměstí Svobody *(tab.3)*.

Předkládaná práce bude věnována vyhodnocení archeologických situací a nálezům z nich získaných. Je třeba upozornit, že metodika AV byla přizpůsobena situaci na lokalitě. I když mělo původně dojít k plošné exkavaci, výzkum byl stavebními pracemi a z důvodu potíží se statikou domu ve svém průběhu značně omezen takřka na minimální úroveň.

Vzhledem ke způsobu provedení archeologického výzkumu bude jejím těžištěm vyhodnocení nálezů hmotné kultury, převážně kuchyňské a stolní keramiky. V případě s. j. 115 (s. s. j. 007), ze které pochází dvě třetiny jedinců, se jedná hlavně o zpřístupnění materiálu 1. poloviny 16. století pro srovnání s jinými nálezovými celky z Brna. Zpracování terénních situací je pouze ilustrativní a má především přiblížit nálezové okolnosti.

Práce byla rozdělena do pěti kapitol. První kapitola je věnována krátkému exkurzu do historie parcely jako takové, včetně jejich vlastníků. Druhá stručně popisuje průběh, metodiku a výsledky archeologického výzkumu. Ve třetí části je učiněn pokus o stručný popis terénních situací a jejich případné vyhodnocení. Čtvrtý oddíl týkající se hmotné kultury je nejrozsáhlejší. Je členěn tradičně podle materiálových skupin. Všechny kapitoly jsou řazeny podle s. j. (kontextu).

První část oddílu se věnuje zpracování kuchyňské a stolní keramiky, pro což byl využit deskriptivní systém PhDr. R. Procházky[1]. První podkapitola spočívá ve statistickém vyhodnocení obsahujícím grafy. Následující přehledná tabulka informuje stručně o průměrné fragmentarizaci, počtu jedinců jednotlivých druhů nádob a počtu fragmentů. Po tomto je řazena podkapitola věnující se vyhodnocení jednotlivých

[1] Vzhledem k tomu, že zpracování keramiky trvalo delší časový úsek, byla použita pracovní verze deskriptivního systému. Je tedy víc než pravděpodobné, že se v drobných odchylkách liší. Zatím jistou je zařazení KT 535.
Deskriptivní systém není přiložen, pravděpodobně bude v době obhajoby magisterské práce publikován. Stejná pracovní verze byla použita L. Sedláčkovou, kde je zároveň uvedena v příloze (SEDLÁČKOVÁ 2007). V příloze bude zařazena pouze tabulka s KT.

s. j. / kontextů pomocí dostupných analogií. Pro nálezy vyskytující se často (brněnské poháry), tak jedince ojedinělejší (loštická a červeně malovaná keramika, kamenina a fajáns) byla vyčleněna pro přehlednost zvláštní část řazená za zpracováním jednotlivých s. j. Po zpracování kuchyňské a stolní keramiky je pozornost věnována technické[2] a stavební keramice, včetně kachlů. Další vybavení měšťanského domu ilustrují oddíly následující: kostěné, kamenné a kovové artefakty. V případě nálezů z kovu byla pozornost věnována hlavně prstenu ze s. j. 115 (s. s. j. 007), zbytek předmětů bohužel neprošel konzervací, což se negativně podepsalo na možnosti identifikovat jejich funkci. Dále následuje závěrečné komplexní vyhodnocení výzkumu.

Závěrem bych ráda poděkovala vedoucímu práce prof. PhDr. Z. Měřínskému, CSc., PhDr. R. Procházkovi, CSc. za cenné informace týkající se kuchyňské a stolní keramiky a poskytnutí pracovní verze deskriptivního systému brněnské keramiky. Poděkování si také zaslouží za rady a podněty PhDr. I. Loskotová (zpracování kachlů), Mgr. V. Šlancarová (vyhodnocení prstene) a PhDr. Julie Šulcová (konzultace a podněty týkající se terénní situace). Na závěr děkuji Mgr. A. Zůbkovi za ochotu poskytnout materiál z výzkumu ke zpracování, stejně jako za zapůjčení dokumentace a nálezové zprávy.

Velký dík patří i mé rodině za podporu a trpělivost při „okupaci domácnosti“ nálezy z výzkumu.

[2] Pro přehlednost a malý počet kusů byly kahany vyhodnoceny spolu s kuchyňskou a stolní keramikou.

1. Historie parcely a domu na nám. Svobody č.p. 1, vlastníci objektu[3]

1.1. Historie domu

Město bylo ve středověku rozděleno do čtyř čtvrtí. Prostor vymezený ulicemi byl rozparcelován na městiště, která byla v držení jednotlivých měšťanů. Zkoumaná parcela byla součástí Druhé městské čtvrti, zvané Veselá (*quartale Letorum*). Čelo parcely směřovalo do náměstí, západní hranice se táhla při České ulici, která původně směřovala z nám. Svobody přes Veselou bránu k hradu Veveří. Česká ul. se ve středověku označovala jako Veselá (*platea Letorum*). Náměstí Svobody se tehdy nazývalo Dolní trh (*forum Inferius*; FLODROVÁ 1997; DŘÍMAL – PEŠA 1969, 77 – 78; VIČAR 1965, 258 – 263; SVITÁK 1993, 197).

Nejstarší relikty zástavby parcely jsou dochovány v trojdílné dispozici částečně podsklepeného pozdně gotického domu. V zadní části sklepa byl zjištěn loch, vybíhající z jeho celkové dispozice, který byl pravděpodobně vyhlouben až dodatečně. Jinak členění suterénu odpovídá i dispozici přízemí. Za nejstarší část sklepa lze považovat jeho zadní část pod nejstarší čtvercovou stavbou, která byla i archeologicky doložena. Vedle gotického domu byl vjezd do dvora. Po prodloužení gotického objektu k severu vznikl čtyřdílný jednotrakt (BORSKÝ 2004, s.109; BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 45 – 46).

Další stavební fáze objektu je označena v rámci SHP jako dům průjezdového typu. Uvedenou dispozicí byl začleněn do půdorysu domu také původně volný průjezd a mohlo dojít k rozšíření konstrukcí objektu nad průjezdem. Při přestavbě byl dům ještě dále doplněn přiloženými arkádami. Popsaná dispozice je zachycena ještě i na plánu z roku 1811 (BORSKÝ 2004, s.109; BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 55 – 56).

Další etapou byla renesanční přestavba objektu, kdy byla kompozice rozšířena o severní dvorní trakt. V suterénu a přízemí byly zaklenuty všechny prostory včetně průjezdu a mázhaus v prvním patře. Dům byl doplněn rovněž o druhé – plochostropé patro. Z části zachovaných dřevěných prvků (jedlový trámový strop) druhého patra byl

[3] V nedávné době byly částečně publikovány výsledky AV v návaznosti na provedené SHP. Zde je také zveřejněno velké množství písemných pramenů.

proveden dendrochronologický průzkum a zpřesnění datace konstrukcí do doby po roce 1558 (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 55 – 56; KYNCL 2005a; KYNCL 2005b).

Dendrochronologická expertíza upřesnila i dataci malovaného záklopového stropu ve druhém patře do období po roce 1713. Datování zjištěných dílčích konstrukcí napovídá i o dalších barokních úpravách domu, které inicioval nejspíše zakladatel lékárny v domě U Zlatého orla Ignác Hell. Písemné prameny dokládají rovněž přestavbu objektu v roce 1784, po nichž byla lékárna dočasně nazývána „Nová". Úpravy byly provedeny v soukromých obytných prostorách, fasádě a osazení portálu. Dvorní trakt domu byl po roce 1784 dále uzavřen východním křídlem, které mělo odlišně situované podlažní úrovně a pavlačemi bylo propojeno s původním domovním traktem. V domě byly v období 19. století zachovány tři černé kuchyně, jakož i řada dalších historických detailů (viz. plán domu z roku 1811). Stav domu po této úpravě je pravděpodobně zachycen i na nejstarší známé fotografii objektu z doby kolem roku 1900 (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 56; KYNCL 2005b).

Na počátku 20. století (cca do roku 1910) byly provedeny dosud nezjištěným stavitelem další dílčí úpravy domu. Dům byl přefasádován, doplněn nízkou atikou se štíty a novou sedlovou střechou. Rozsah úprav domu v období 1968 a 1969 neznáme. Další přestavba domu v letech 1982 – 1985, týkající se zrušení pavlačí a částečné zástavby dvora i nového zastřešení, byla dostatečně zdokumentována (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 56).

Stavební proměny východního dvorního křídla však zůstávají nejasné. Nelze přesně určit ani dobu připojení křídla k domu čp. 95. Také při dataci přístavby východního dvorního křídla bylo využito výsledků dendrochronologické expertízy stropního trámu druhého patra. Lze předpokládat, že použití trámu nebylo druhotné a po přikoupení pozemku ve 3. čtvrtině 16. století došlo i k výstavbě východního dvorního křídla (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 56; KYNCL 2005b).

Mnohovrstevná proměna v prostoru sledované a zkoumané parcely dokumentuje i změny lokality z veřejného prostranství až k výše uvedeným přestavbám, které byly vedeny snahou o maximální využití prostor domu, korespondující také s vývojem jednotlivých částí (městišť) brněnské aglomerace (JORDÁNKOVÁ – SULITKOVÁ 1991, 307; VIČAR 1965, 262 – 263).

Stavebně historický průzkum zároveň naznačil i další, před archeologickým výzkumem neidentifikovatelný, historický potenciál lokality. Detailní rozbor movitých nálezů, jimiž se zabývá předmětná diplomová práce, potvrzuje nejenom dataci lokality

v jednotlivých časových obdobích, ale zároveň upřesňuje vybavení měšťanského domu v návaznosti na komerční aktivity vlastníků a specifičnost hmotné kultury Brna s možnostmi vlastní produkce i importů cizí provenience (SULITKOVÁ 2003, 251).

1.2. Vlastníci objektu

Výše uvedená drobná kapitola předcházející vlastnímu zpracování archeologických nálezů přináší stručnou informaci týkající se majitelů a dílčím způsobem i stavebníků objektu. Také naznačuje strukturu brněnského obyvatelstva, způsob jejich života, vybavení soukromých částí domů a také souvislost movitých nálezů s dalšími aktivitami vlastníků.

Detailní zpracování hmotných nálezů otevírá možnosti podrobněji a moderními metodami zpřesnit strukturu obyvatelstva historického areálu města Brna a jejich možnosti v rámci běžného života i v rámci dobových výrobních technik a technologií.

První písemné zprávy týkající se vlastníků domu U Zlatého orla, který je od roku 1867, kdy bylo zavedeno číslování domů v ulicích, veden s orientačním číslem 1 a číslem popisným 95, se vztahují cca k druhé třetině 14. století, kde je objekt uváděn jako dům lázní. Zápis nejstarší brněnské knihy z listopadu 1344 uvádí již konkrétního majitele, písaře Ondřeje z Neumburga. Jako „domus balnei" je však objekt označen i v rejstříku z roku 1350. Zároveň je zde uveden odkaz na veřejnou studnu (FLODR 2005, 37; MENDL 1935, 37; BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 51).

V dalším období 14. století je uváděn jako vlastník domu písař Jan z Němčic, který působil i jako výběrčí daní. Dalšími významnými majiteli domu byli ve 14. století páni z Lysic. V 15. a 16. století by byl výčet majitelů delší a pestřejší. Byli mezi nimi rovněž dva lazebníci: Petr Pegk (od roku 1522) a Jindřich Fruewirth (od roku 1527). Konkrétnější odkaz se vztahuje rovněž k roku 1562, vlastník krejčí Hanns Schoertz a k roku 1608, kdy byl majitelem také krejčí Vít Markward. V roce 1613 vlastnil dům hostinský Martin Vögl (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 51).

Významné období domu U Zlatého orla nastává v roce 1716 ve spojitosti s lékárnickou živností, původně mikulovského měšťana a lékárníka Ignáce Hella, který zde také nechal provést významné úpravy objektu. Lékárnu U Zlatého orla s vývěsním štítem v domě zřídil Ignác Hell v roce 1717 (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 51; SULITKOVÁ 2003, 265).

Po Hellově smrti v roce 1727 byl dům prodán dalším majitelům – lékárníkům i se všemi získanými právy a s nimi spojeným příslušenstvím. Další stavební úpravy objektu datované do roku 1811 nechal provést Antonín Riess. Úpravy domu jsou podloženy dochovaným plánem zednického mistra Vavřince Česky, ale z důvodů nesouhlasu

majitele sousedního domu nemohla být přestavba realizována v plném rozsahu. (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 51 – 52; SULITKOVÁ 2003, 265).

Lékárnická živnost se zde udržela až do konce 2. světové války a v roce 1951 byl dům převeden do vlastnictví státu. Nájemcem domu v tomto období až do června roku 1961 byl n. p. Medica, který zde po celou dobu pronájmu rovněž provozoval lékárnu (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 52).

Od listopadu 1961 byla v domě pod správou n.p. Naše vojsko zřízena prodejna knih. Stavební záměr navazující na provedený archeologický výzkum v roce 2005 spočíval v přestavbě objektu na obchodní pasáž (BORSKÝ – MERTA – ZŮBEK 2006, 52).

2. Metodika a průběh archeologického výzkumu na parcele

Záchranný archeologický výzkum se uskutečnil na parcele č. 538, která je tvořena stavebními součástmi domu U Zlatého orla a dvorním traktem, který k objektu náleží. V roce 2004 byl proveden podrobný stavebně historický průzkum (SHP) dotčené zástavby, na SHP navázaly další nezbytné expertízy, především dendrochronologické datování dochovaných dřevěných prvků a laser scanningová dokumentace východního křídla objektu před demolicí. Archeologický výzkum dvorního traktu a prostoru demolovaného křídla, který byl vyvolán stavbou „Rekonstrukce a adaptace domu U Zlatého orla, nám. Svobody 1, Brno“, byl proveden nestatní institucí Archaia o.p.s. v Brně od 11. 7. do 14. 12. 2005. Účelem výzkumu byla exkavace a dokumentace archeologických památek ohrožených zemními pracemi stavby. Archeologický výzkum byl proveden na základě smlouvy uzavřené mezi společností ZEPIKO, s.r.o. a společností ARCHAIA Brno, o.p.s.

2.1. Metodika archeologického výzkumu

Veškeré archeologické situace byly dokumentovány dle pravidel platných ve .společnosti Archaia Brno, o.p.s., která v současné době shrnuje „Manuál archeologického výzkumu“ vypracovaný kolektivem pracovníků institucí Archaia Brno, o.p.s., Archaia Praha, o.p.s. a Západočeská univerzita Plzeň pod vedením Phdr. Rudolfa Procházky, CSc. a doc. Pavla Vařeky, Ph.D.. Dokumentace každé stratigrafické jednotky sestává ze tří základních částí: písemné, kresebné a fotografické.

Písemná dokumentace využila tzv. stratigrafickou metodu. Konkrétně byl v terénu pro každou stratigrafickou jednotku vypsán patřičný formulář. Informace byly následně zapsány do databázové aplikace „Stratum“ v prostředí programu Microsoft Access 97.

Kresebná dokumentace byla provedena v měřítku 1:20. Každý plán byl výškově i polohově určen. Stanovení absolutní nadmořské výšky bylo prováděno za pomocí nivelačních přístrojů. Prostorově byly jednotlivé situace zaměřovány pomocí totální stanice na stávající zástavbu. Kresebná dokumentace byla zvektorizována pomocí tabletu a upravena v prostředí SW Microstation 95.

Fotografická dokumentace byla prováděna technikou Nikon F65 na materiál Kodak ISO 200, v případě digitálních fotografií technikou Canon EOS 20D (objektiv 12-24 mm a objektiv 18-55 mm) a Canon PowerShot Pro1 (objektiv 7,2 – 50,8 mm). Jednotlivé digitální fotografie byly po zainventování archivovány na příslušných médiích (harddisk, DVD). Každý snímek byl popsán v patřičné části aplikace „Stratum“ v prostředí programu Microsoft Access 97. Při výzkumu byl průběžně pořizován také videozáznam. Proveden byl digitální kamerou Sony systému Digital 8 na materiál Sony a kamerou Canon MVX20i na materiál Sony. Celkově byl natočen přibližně hodinový záznam. Celkově bylo při archeologickém výzkumu vyčleněno 79 stratigrafických jednotek; z toho 49 uloženin a 30 stavebních konstrukcí. Při následném zpracování bylo vyčleněno 28 svazků stratigrafických jednotek. Pořízeno bylo 489 snímků a 20 terénních plánů.

2.2. Průběh archeologického výzkumu

Předmětem archeologického výzkumu byla především plocha dočasného dvora. Ten vznikl zbouráním východního a severního dvorního křídla předmětného domu. Zde bylo naplánováno snížení terénu o přibližně 4 m. Původně měl proběhnout archeologický výzkum metodou plošné exkavace. Výzkum však byl stavebními pracemi a z důvodu potíží se statikou domu ve svém průběhu značně omezen takřka na minimální úroveň.

V první fázi snížila stavba terén o cca 1,50 m (z cca 215,90 m n. m. na 214,40 m n. m.). Toto snížení bylo provedeno na většině plochy dvora. Ponechán byl pouze rampovitý nájezd do průjezdu domu. V rámci tohoto snížení byla odtěžena novodobá navážka a pouze svrchní část novodobými zásahy silně narušeného historického terénu. V jihovýchodním rohu dvora se po začištění podařilo ověřit, že snížením byla dosažena úroveň poměrně intaktního archeologického terénu. V této fázi byla zdokumentována historická základová zdiva, která byla obnažena při východní a severní hranici dvora. Náležela zbouranému severnímu a východnímu dvornímu křídlu domu. Hned poté byla stavbou odtěžena. Zdokumentována byla rovněž horní část zděné šachty (snad chladírny) s. s. j. 001 při průjezdu domu, která musela být kvůli technologickému postupu stavby odtěžena. Tato část archeologického výzkumu proběhla ve dnech 11., 13. a 14. 7. 2005.

Bylo dohodnuto (za přítomnosti investora, stavebníka i památkového dozoru), že archeologický výzkum metodou plošné exkavace započne teprve po statickém zajištění dvora („pilotáží“) od dosažené úrovně cca 214,40 m n. m. Stavba však při úpravě plochy pro vrtnou soupravu snížila terén o cca 0,40 m. Při severní a východní hranici dvora pak vyhloubila liniový výkop o šířce cca 0,80 m a hloubce cca 1,50 m (tj. na niveletu cca 212,50 m. n. m.). Důvodem bylo zapouštění „pilot“. Těžba byla dohledována, výkop byl následně začištěn a dokumentován. Tento dohled a dokumentace proběhla ve dnech 18. a 19. 8. 2005.

Ve dnech 25. a 26. 8. 2005 stavba provedla snížení terénu o cca 1,50 m (tj. na úroveň cca 212,50 m n. m.; *tab. 11*). Jako důvod byl uveden havarijní stav statiky domu. Bylo rozhodnuto, že „piloty“ budou zakládány z nižší úrovně. Tato těžba byla dohledována. Odtěžena byla opět většina plochy dvora. Zůstal pouze již jmenovaný rampovitý nájezd do průjezdu domu. V časové prodlevě, než dorazila vrtná souprava,

byla snížená část dvora začištěna a zdokumentována. Šlo především o zásypy středověkých odpadních jímek. Jejich exkavace na úroveň základové spáry stavby, popřípadě jen hlubší ovzorkování, nebylo povoleno ze statických důvodů. Uvedené činnosti proběhly dne 27. 8. 2005.

Poté bylo památkovým dozorem nařízeno, že po ukončení „pilotáže" budou zásypy jmenovaných jímek odborně exkavovány až na úroveň základové spáry stavby a bude prozkoumána plocha nájezdu. Protože používané mechanizace svým pohybem po staveništi „měkké" výplně jímek z velké části zničily, a ty byly navíc prolity používanou betonovou směsí, byl terén následně snížen přímo na základovou spáru (tj. cca o 0,70 m na cca 211,80 m n. m.; *tab. 12*). Plocha byla začištěna a zdokumentována. Exkavovány byly dále jen ty části výplní odpadních jímek, které zasahovaly do výkopů základových pasů (šířka a hloubka cca 0,60 m) podél severní a východní hranice dvora. Prozkoumána byla plocha nájezdu. Tato část archeologického výzkumu proběhla ve dnech 12. až 16. 9. 2005.

Dne 19. 9. 2005 byla zdokumentována a odborně odebrána svrchní část konstrukce nalezené studny s. s. j. 008, která by byla jinak zničena při stavebních úpravách základové spáry stavby. Po odtěžení zbytků nájezdu byla provedena dokumentace profilů při jižní a západní hranici dvora (21. až 23. 9. 2005). V říjnu, konkrétně 3. 10. 2005, byly dokumentovány části jímky s. s. j. 020 a studny s. s. j. 008, odhalené při výkopu výtahové šachty. Vedle zemních prací v prostoru dvora provedla stavba ještě několik dalších výkopů. Mělký liniový výkop podél západní stěny domu se pohyboval pouze v zásypech inženýrských sítí. Rovněž při snížení prostoru průjezdu o cca 1 m se nenarazilo na historický terén. Odhalena byla jen část základových zdiv stávajících stěn průjezdu.

3. Geologické poměry na lokalitě, sídlištní aktivity

3.1. Geologické poměry na lokalitě

Brno je situováno na soutoku řek Svratky a Svitavy, ze tří stran je město chráněno kopci, na jihu pak začínají nížiny Dyjskosvrateckého úvalu. Průměrná roční teplota tu dosahuje 9,4 °C, ročně naprší 505 mm srážek. Geomorfologicky se zkoumaný prostor nachází v nadmořské výšce cca 218–219 m n. m., na mírném svahu, který pozvolna klesá jižním směrem k náměstí Svobody. Geologické podloží je tvořeno kvartérní sprašovou návějí. Na sprašové podloží nasedá dnes již lidskými aktivitami překrytý černozemní půdní horizont (PŘICHYSTAL 2004, 9 – 11).

Jižní až JV části Brna, kam lze zahrnout i zkoumanou lokalitu, jsou lokalizovány do oblasti karpatské předhlubně a flyšového pásma, které zasahuje až ke slovenským hranicím a posléze přechází v masiv Západních Karpat. Konkrétní geografický charakter má pro Český masiv např. Brněnská a Českomoravská vrchovina a pro karpatskou předhlubeň Dyjskosvratecký úval, Jihomoravské či Středomoravské Karpaty. Obě geologické jednotky jsou rozdílného stáří. Starší Český masiv vznikl již na konci prvohor, přesněji před 360 až 250 miliony let. Mladší slovenské Západní Karpaty procházely rozsáhlými horotvornými procesy až v průběhu druhohor a třetihor, kdy byl Český masiv průběžně zaplavován v různém rozsahu mělkými moři. Rovněž území Karpat bylo v třetihorním období pokryto oceánem, jenž se postupně v třetihorách zvětšoval a jehož sedimenty se proto posouvaly až na východní svahy Českého masivu. Výše uvedené skutečnosti dokládají složitost geologického vývoje na území Brna a jeho zajímavost. Nepominutelným geologickým horizontem jsou pleistocénní sedimenty, které jsou reprezentovány především sprašemi (PŘICHYSTAL 2004, 9 – 11).

Na spraších je postavena značná část vnitřního města. V prostoru historického jádra jsou rovněž doloženy puklinové vody a tzv. mělké podpovrchové vody . Nejvýše, cca 3-5 m pod dnešním povrchem, byly zjištěny při geologických vrtech a archeologických výzkumech v ulicích Mečová (č. 2), Zámečnická (č. 1), Česká (č. 5), Kobližná (č. 3) a na náměstí Svobody (č. 8). Od středověku byly zdroje vody využívány prostřednictvím studen (KREJČÍ 1993, 145; PROCHÁZKA 2000, 12).

Dlouhodoběji je řešena problematika toku Městského potoka historickým jádrem. Využití vody potoka se předpokládá u lázně, situované v brněnské pamětní knize k roku 1349 a 1354 proti sladovně před branou Veselou, umístěné na levobřeží potoka. Další lázně jsou uváděny na nároží nynější České ulice a náměstí Svobody, právě v domě U Zlatého orla (PROCHÁZKA 2000, 14 – 16).

Polohu potoka podél severní strany náměstí Svobody odhalilo v roce 1961 sedm sond: šest kopaných do hloubky 3,6 m a jedna vrtaná osmimetrová. Ukázalo se přitom, že původní sprašové a jílové hlíny, jimiž potok protékal, jsou nyní zakryty mohutnými vrstvami navážek z cihel a jiného stavebního materiálu z demolovaných domů kolem, i základovými konstrukcemi včetně kanalizačního zařízení. Pod tehdejší kostkovou dlažbou (z roku 1903) a pod dvoumetrovou navážkou z demolic se objevila v hloubce 2,3 m tmavohnědá naplavenina s organickými zbytky na podloží rezavě šmouhované písčité až tuhé zeminy, mocné asi 1 m. Touto vrstvou protékal 4 m pod dnešním povrchem Městský potok (HÁLOVÁ 1975, 83).

Archeologickým výzkumem bylo v daném prostoru potvrzeno geologické sprašové podloží o mocnosti cca 2 m, překryté černozemní půdní vrstvou o síle cca 0,50 m. Půdní typ byl ve zkoumaném prostoru částečně odebrán již ve středověku, na půdní profil nasedaly odpadní vrstvy datované do 13. století a relikty štětové úpravy, dále byly dokumentovány jámy neznámé funkce, středověký objekt, který byl využíván pravděpodobně jako technické či výrobní zařízení, studna v centrální části dvora a větší počet odpadních jímek, jejichž obsahem se zabývá i tato práce.

3.2. Sídlištní aktivity

V následující kapitole budou stručně shrnuty vlastnosti vyhodnocovaných objektů.

S. j.	Výplň, příměsi	Datace	Poznámka
100			nestratifikované nálezy
101	šedá, středně ulehlá až kyprá, maltovina	recentní ?	
103	okrová, tuhá, plastická hlína (původně spraš, snad mazanice)	15./16. stol.	blíže neurčená s. j.
104	výplň trámového lůžka ve zdi s.j. 913	13./14. stol.	
105	výplň jímky; šedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: velmi malé a malé uhlíky, malé zlomky cihel, malé zlomky mazanice, kamínky	15. (?) stol.	do ní zahloubena s. j. 115
106	výplň jímky; šedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: snad jistá příměs písku; zlomky šedého popela - četně; velmi malé a malé uhlíky - nahodile; oblázky, valouny - mírně; malé zlomky amorfní rašeliny - nahodile; kamínky (krinoidový vápenec, …) – nahodile; při stěnách výkopu zlomky amorfní rašeliny (pozůstatky výdřevy)	14./15. stol.	zahloubena do s. j. 120, do s. j. 106 zahloubena s. j. 115
107	výplň jímky?; šedá - tuhá - plastická hlína; příměsi: velmi malé a malé uhlíky - nahodile; kamínky a kameny - nahodile; malé kousky bílého jílu - nahodile	14. stol.	
109	výplň jámy neznámé funkce; šedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: velmi malé a malé uhlíky - nahodile	13. stol.	
115	výplň odpadní jímky; šedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: 30% - zlomky amorfní rašeliny; zlomky strukturované rašeliny - nahodile; velmi malé a malé uhlíky - nahodile; zlomky cihel a prejzů	1. pol. 16., 16./17. stol.	mladší než s. j. 105 a s. j. 106
120	výplň jámy neznámé funkce, jímky ?; šedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: zlomky zelenošedé plastické hlíny (původně spraš) - cca 40%; velmi malé a malé uhlíky - nahodile; malé zlomky strukturované rašeliny - nahodile; malé zlomky	13. stol.	do ní zahloubena s. j. 106 a s. j. 115

	amorfní rašeliny - nahodile		
121, 128	výkop pro studnu; tmavě hnědošedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: velmi malé a malé zlomky amorfní rašeliny - nahodile; malé zlomky strukturované rašeliny - nahodile; oblázky - nahodile;kamínky, kameny - nahodile; velmi malé a malé uhlíky - nahodile	okolo pol. 13. stol. (po)	do něho vhloubena s. j. 115
123	výplň odpadní jímky; hnědošedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: velmi malé, malé a střední uhlíky + zlomky uhlíkatého prachu - mírně; velmi malé a malé zlomky strukturované rašeliny - mírně; velmi malé a malé zlomky vápna - nahodile; zlomky cihel; oblázky - nahodile	15./16. stol.	zahloubeno do s. j. 131 a s. j. 132
124	výplň odpadní jímky; hnědá, tuhá, plastická hlína; příměsi: možná promíchaná s amorfní rašelinou; velmi malé a malé uhlíky - nahodile; malé až velké zlomky cihel, malé až střední zlomky prejzů; malé až střední zlomky střešních tašek	14. stol.	
125	výplň odpadní jímky; šedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: zlomky šedého popela - nahodile; velmi malé a malé uhlíky - nahodile; malé zlomky spraše - nahodile; malé zlomky mazanice - nahodile; střední zlomky maloformátových cihel	13. stol.	
126	výplň odpadní jímky (?);šedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: snad jistá příměs písku; zlomky spraše - mírně; velmi malé a malé uhlíky - nahodile	13. stol.	
129	výplň jámy neznámé funkce, více s. j.; tmavě hnědá plastická hlína a přenesená spraš	13. stol.	
132	výplň odpadní jímky; šedá, tuhá, plastická hlína; příměsi: velmi malé a malé uhlíky - nahodile; kamínky - nahodile	14. stol.	
133	výplň odpadní jímky; šedohnědá, tuhá, plastická hlína; příměsi: zlomky cihel - nahodile; velmi malé a malé uhlíky - nahodile; kamínky a kameny; zlomky keramiky	pol. 15. stol.	
134	výplň studny; šedohnědá, tuhá, plastická hlína; příměsi: zlomky cihel - nahodile; velmi malé a malé uhlíky - nahodile; kamínky a kameny; zlomky keramiky	2. pol. 13. stol.	
135	výplň odpadní jímky; šedohnědá, tuhá, plastická	2. pol.	

	hlína; příměsi: malé a střední zlomky šedého popela - nahodile; velmi malé a malé uhlíky - nahodile; zlomky keramiky - nahodile	13. stol. – poč. 14. stol.	
140	výplň studny (pravděpodobně?); hnědá, kašovitá, plastická hlína/amorfní rašelina; příměsi: zlomky dřev; zlomky keramiky	2. pol. 13. stol.	

Na základě popisů jednotlivých s. s. j. a jejich srovnáním s dostupnou fotografickou a kresebnou dokumentací jsem se v diplomové práci pokusila o naznačení dalšího potenciálu výsledků výzkumu, který by vyplynul při možnosti plošné a detailní exkavace zničených terénů.

Složité vztahy mezi s. s. j. jsou naznačeny i značným časovým rozptylem analyzovaných souborů keramiky na lokalitě.

Ústředním objektem prostoru je s. s. j. 008, kontexty s. j. 121, 128. Dokumentace objektu mohla být provedena až v úrovni základové spáry. Tato skutečnost prioritně limituje pouze minimální možnosti detailní statigrafické analýzy i přesto, že seriozní východisko nám poskytuje dendrochronologická datace dubových prvků z konstrukce studny. Lze předpokládat, že výkop byl hlouben ve zjištěném rozsahu až pro výstavbu studně, ale jednoznačně není možné vyloučit možnost, že výkopem pro studnu byla upravena či prohloubena odpadní (či jiná) jáma starší datace.

Výkop pro studnu je zhruba kruhového půdorysu s výplní s. j. 121 a 128, roubení čtvercového půdorysu bylo do výkopu osazeno přibližně do středu. Výplň studny je tvořen kontextem s. j. 134. Také relikty blíže neidentifikovatelných konstrukcí zachovaných v prostoru výkopu pro studnu s. j. 121, mohou souviset jak se studnou, tak se stavebním objektem, který mohl výstavbě studny předcházet. Všechna zjištění je možné srovnat pouze na úrovni základové spáry domu -4, 70m. Předpokládanou superpozici starších zásahů před polovinou 13. století a výstavbou studny naznačují i některé nálezy keramiky (viz. i.č. 121/4 či 121/15).

S. s. j 008 (studna a výkop pro studnu) se nachází v superpozici s dalšími objekty. Objekt s. s. j. 004 je novodobá šachta kosodélného půdorysu s obvodovou vyzdívkou, dnem bez vyzdívky. Jižní a západní stěna byla z vnějšku izolována jílem. Hloubka šachty nebyla přesně stanovena, přesahovala 1,50 m, ale zcela jistě nedosahovala až k základové spáře domu.

Objekt s. s. j. 007- odpadní jímka s výplní s. j. 115 je zapuštěna do prostoru výkopu pro studnu a zasahuje téměř ke konstrukci roubení studny. Rozborem keramického inventáře byly potvrzeny dva časové horizonty ukládání odpadu – 1. polovina 16. století – homogenní soubor pozdně gotických fragmentů a část inventáře typického pro přelom 16./17. století. Odpadní jímku uvádím rovněž v souvislosti s dalšími drobnějšími jímkami s. s. j. 003, kontext s. j. 105, která byla objektem s.s.j. 007 pravděpodobně pouze rozšířena, a odpadní jímku s. s. j. 009, kontext s. j. 106, v jejíž výplni převažuje materiál datovaný do 15. století.

Do prostoru výkopu pro studnu je zapuštěn kontext s. j. 913 – fragment kamenného základového zdiva s nekonzistentními zbytky malty, což by mohl být pozůstatek nepodsklepené středověké zástavby parcely (14. století).

Objekt s. s. j.017 představuje jáma neznámé funkce, jejíž výplň tvoří kontexty s. j. 129 a 130. Dosahovaná hloubka od nivelety zachyceného historického terénu byla více než 2,50 m, dna nebylo dosaženo. V SV rohu byla zjištěna dutina po sloupu, z čehož vyplývá, že byl objekt pravděpodobně zastřešen. Jáma je situována v dostatečné vzdálenosti od roubení studny a mohla být využíván i jako výrobní nebo technický objekt. Nálezový soubor koresponduje typologicky s keramikou 13. století.

Na parcele byly zkoumány či vzorkovány i další objekty – převážně odpadní jímky.

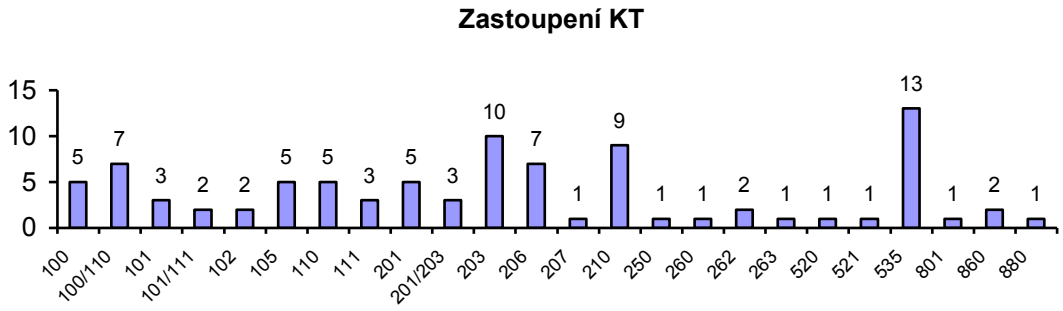
4. Doklady hmotné kultury

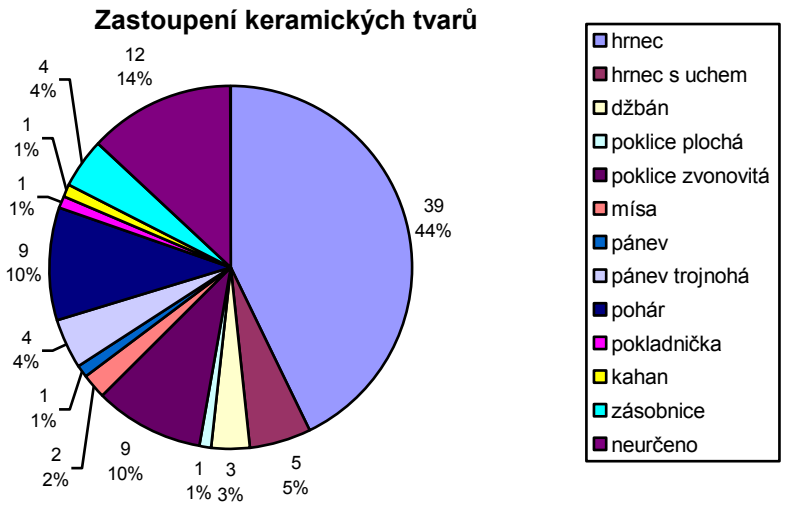
4.1. Keramika kuchyňská a stolní

4.1.0. Statistické vyhodnocení jednotlivých tvarů keramiky

4.1.0.1. S.j.100 (nestratifikované nálezy)

Bylo zachyceno celkem 91 jedinců o celkové hmotnosti 7502 g. Následující grafy pouze ilustrují situaci. Vyhodnoceny budou pouze jedinci větších rozměrů, příp. poskytující nové informace. Fragmentarizace a vlastnosti vyžadující pro další zpracování stratifikaci budou vynechány. Popis jedinců bude proto zjednodušen. Přehled je vypracován spíše pro srovnání s dalším materiálem pocházejícím z jiných kontextů.

Hrnce a hrnce s uchem

Do skupiny lze zařadit celkem 44 jedinců v následujících KT: 100 (4), 100/110 (6), 101 (3), 102 (2), 105 (3), 110 (4), 111 (2), 201 (5), 201/203 (2), 203 (4), 206 (1), 207 (1), 250 (1), 520 (1), 535 (4), 860 (2).

KT řady 100

Byly zachyceny okraje zařaditelné do následujících skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.01.02, 09.05.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.03.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11.01.01, 11.04.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01), okruží oble ukončené, ploché (zevnitř neprožlabené; 26.01.01).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 10 až 22 cm, průměry den mezi 5 a 13 cm.

Na pěti dnech byla zachycena podsýpka, na čtyřech stopy odříznutí strunou. Na dvou se vyskytovaly značky na dně (kříž v kruhu, z toho jeden křížkový).

Jedno popsané páskové ucho z kompletního hrnce s uchem je zařaditelné do typu 01.02.02.

Výzdoba se vyskytovala na vnější straně okraje: v podobě jednoho žlábku (01.02.01), nebo jedné vlnovky (01.04.01), na hrdle a na plecích jako husté žlábky (01.02.03).

KT řady 200

Okraje představovaly následující typy: směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.01.01, 10.03.01, 10.05.01, 10.07.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01), zavinuté (15.01.01) a výrazně kyjovitě rozšířené, rovně seříznuté (29.03.01).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 10,7 – 23 cm, průměry den 6,5 a 15 cm.

Na dvou dnech byla zachycena podsýpka.

Výzdoba byla popsána na hrdle, plecích a spodku. Na hrdle se vyskytovala v podobě jednoho (01.02.01) či více žlábků (01.02.03), na plecích jako husté žlábky (01.02.03) či šroubovice (04.03.01), příp. vlnovka (01.04.01) a žlábky na spodku (01.02.02).

KT 250

Bylo zachyceno dno o průměru 13 cm se stopami podsýpky.

KT 520

Okraj o průměru 12 cm je zařaditelný do skupiny popsané jako směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01).

KT 535

Okraje byly zařazeny do následujících skupin: ústí vyhnuté, okraj jednoduchý zaoblený, nezesílený (bez kódového čísla) a směrem vzhůru zesílené, přehnuté, lehce podžlabené (12.03.01).

Průměr okraje byl v jednom případě 6,2 cm, průměry den 4,2, 8 – 10 cm.

V jednom případě bylo popsáno odříznutí dna strunou. Nádoby byly glazovány uvnitř, v případě okrajů uvnitř a přes okraj.

Jedno zachycené ucho bylo zařazeno do skupiny 01.07.02.

KT 860

Dva jedinci zařaditelní do tmavě hnědě glazované kameniny.

Džbán

KT 110

Okraj s uchem (01.02.01) vycházejícím přímo z okraje lze zařadit do skupiny přímých (01.01.01).

KT 203

Fragment okraje s uchem (01.01.02) byl zdoben na hrdle dvěma rýhami (01.01.02).

KT 880

Dno (01.01.04) o průměru 11 cm fajánsového džbánu bylo zdobeno na hraně dna dvěmi modrými linkami.

Poklice plochá

KT 100

Keramický tvar je reprezentován úchytkou o průměru 3,9 cm. Morfologicky může být zařazen do skupiny 01.02.01.

Poklice zvonovitá

KT 105

KT je zastoupena jedním jedincem, ze kterého byl zachován pouze fragment okraje (03.01.01; 15 cm) a těla, úchytka byla odlomena.

KT 203, 206

Bylo zachyceno celkem 8 keramických jedinců, z čehož u šesti se jednalo o fragment okraje a těla, u jednoho o odlomenou úchytku a v jednom případě byl zachycen jedinec kompletní.

Okraje lze zařadit do tří skupin: 01.03.01, 03.01.01, 04.02.01, úchytku do skupiny 01.02.01.

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 13 a 25 cm, v jednom případě 9,5 cm, průměr úchytky byl 2,5 a 3,3 cm.

Na obou knoflících bylo patrno odříznutí strunou.

Mísa

KT 111

Jedince lze popsat jako fragment okraje a části těla; okraj o průměru 23 cm lze zařadit do palicovitě asymetricky rozšířených (13.01.01). Horní část těla byla zdobena řidšími žlábky (01.02.02).

KT 535

Fragment okraje lze charakterizovat jako nezesílený, vodorovně vytažený, na horní ploše okraje prožlabený (14.).

Vnitřek a okraj vně byly pokryty zelenohnědou glazurou.

Pánev

KT 203

Jednalo se o zlomek spodku se dnem.

Pánev trojnohá

KT 535

Do skupiny bylo zařazeno celkem 8 jedinců: 2 fragmenty okrajů s tělem a 6 nožek.

Kraje lze popsat jako ovalené.

Vnitřky nádob a okraje i vně byly pokryty polevou středně hnědé barvy.

Nožky jsou až na jeden exemplář typu 01.

Pohár

Do kategorie bylo zařazeno celkem 8 jedinců, z čehož 7 náleží brněnským pohárům, a jedna skupina výdutí z brněnských pohárů. Jeden jedinec byl zařazen do KT 206, zbytek do KT 210.

KT 206

Do KT byl zařazen fragment spodku a dna poháru. Dno o průměru 6 cm bylo odříznuto strunou. Jedinec byl zdoben řadami radélkových čtverečků (03.01.03).

KT 210

Pohár (i.č. 100/65)

Ze stejné hmoty jako brněnské poháry, ale jiné profilace a výzdoby byl fragment spodku a dna. Dno o průměru 7,5 cm bylo odříznuto strunou.

V dolních partiích až po dno byl zdoben střechovitou šroubovicí (04.03.03), ve vyšších partiích spodku byl zdoben řadami radélkové výzdoby (03.01.02; zachyceny pouze poslední 4 řady čtverečků).

Brněnské poháry

Dva zlomky okrajů lze zařadit k okružím, směrem nahoru se zužujícím (02.05.01). U jednoho byl naměřen průměr 8 cm.

Nožky lze zařadit k typům 01.02.01 (2 jedinci) a 01.03.01 (2 jedinci). Průměry den se pohybují mezi 5 cm a 6,3 cm.

Na dvou jedincích byly zachyceny stopy po odříznutí strunou, na jednom po odříznutí nožem.

Jedinci byli zdobeni oblou (04.03.01) či ostrou šroubovicí (04.03.02), která ve dvou případech směrem k nožce postupně vyznívá.

Pokladnička

KT 535

Fragment pokladničky byl pokryt vnější středně zelenou polevou. Zachovala se část obdélného otvoru pro vhazování mincí.

Kahan

KT 201/203

Keramický tvar zastupuje pouze část odlomeného okraje (01.01.01) a těla.

Zásobnice

KT 260, 262, 263

Jedná se o zlomky výdutí z více jedinců. Jeden fragment byl zdoben vseky (02.05.05), jeden žlábky (01.02.02).

4.1.0.2. S.j.101 (recent)

Z výše zmíněného kontextu pochází celkem 7 keramických jedinců. Jedná se o 6 zlomků výdutí, pravděpodobně z hrnců, fragment trojnohé pánve, 2 zlomky pohárů a 1 zlomek zvonovité poklice. Celková hmotnost byla 202 g. Fragmentarizace se až na zlomek zvonovité poklice pohybuje v kategorii 1 a 2.

Pravděpodobně všechny keramické zlomky byly zhotoveny na rychle rotujícím hrnčířském kruhu. U některých fragmentů výdutí bylo zhotovení nezřetelné a proto byly pracovně zařazeny do KT s lomítkem. Keramické třídy (dále KT) byly zastoupeny takto: 100/110 (4), 110 (1), 203 (2), 210 (2), 535 (1).

Hrnce

KT 100/110, 203

Jedná se, až na jeden kus, o zlomky nezdobených výdutí. Jeden jedinec byl zdoben rýhami (01.01.02).

Poklice zvonovitá

KT 110

Keramický tvar byl zastoupen jedním jedincem. Na horní hraně úchytky byly patrné stopy po odříznutí strunou. Okraj byl odlomen, profilace úchytky odpovídá kódu 01.03.01.

Pánev trojnohá

KT 535

Tvar byl zastoupen jedním okrajem. Cihlově červený střep byl pokryt uvnitř a přes okraj zelenohnědou glazurou. Okraj lze popsat jako nahoru zesílený, rovně seříznutý, lehce podříznutý (bez kódového čísla).

Poháry

KT 210

Do skupiny byli zařazeni 2 jedinci. Jedná se o okraj o průměru 9 cm, patrně se zbytkem výlevky (V2) a profilací do tvaru okruží, směrem nahoru se zužujícího

(02.05.01). Mohlo by se jednat o fragment poháru se třemi výlevkami. Zlomek výduti byl zdoben oblou šroubovicí (04.03.01).

4.1.0.3. S.j.102 (recent?)

Hrnce

KT 100

Z s. j. 102 pochází pouze fragment hrnce o fragmentarizaci kategorie 3 a hmotnosti 584 g. Jedná se o spodek a dno. Na dně je patrná podsýpka z hrubší slídy. Je lehce odsazeno (01.01.02).

4.1.0.4 S.j.103 (blíže neurčená s.j.)

Miniaturní nádoba

KT 535

V s. j. 103 byla zachycena miniaturní nádobka na nožce o hmotnosti 101 g s pozůstatky úchytky nebo ouška na plecích. Okraj lze popsat jako jednoduchý vyhnutý nezesílený (bez kódového čísla), o průměru 4,3 cm. Dno o průměru 3,8 cm bylo odříznuto strunou. Výška jedince se pohybovala okolo 7,5 cm. Nádobka byla oboustranně pokryta glazurou v barvě světle hnědé. Na hrdle byla zdobena dvěmi černými čárami v glazuře (jedna na rozmezí hrdla a plecí a druhá na plecích těsně nad radélkovou výzdobou tvořenou čtyřmi řadami čtverečků (03.01.03).

4.1.0.5. S.j.104 (výplň trámového lůžka ve zdi s.j. 913; svazek s.j. 016)

KT 100

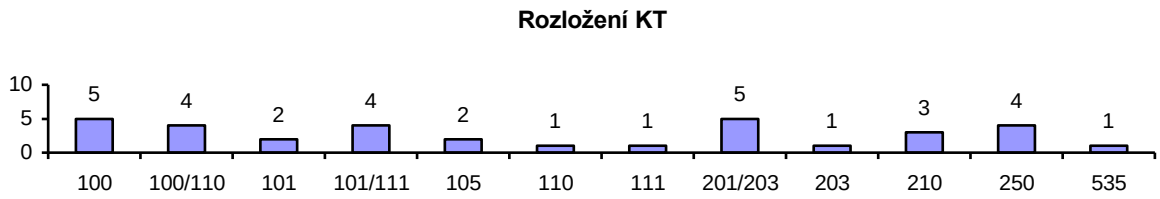
Z s. j. 104 pochází pouze nezdobený zlomek výduti o hmotnosti 4g a fragmentarizací 1.

4.1.0.6. S.j.105 (odpadní jímka; s. s. j. 003)

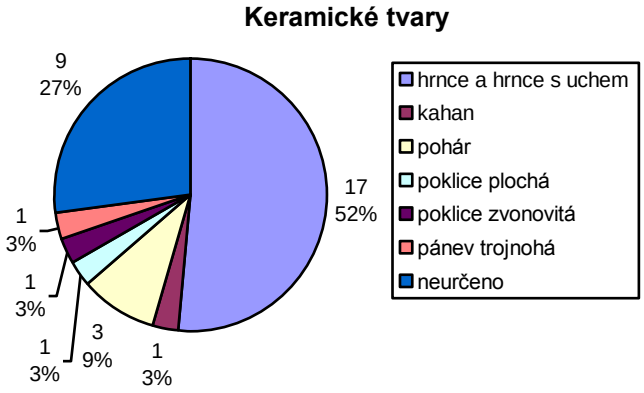
V s. j. 105 bylo zachyceno 26 keramických jedinců a 7 skupin výdutí rozdělených dle KT a výzdoby; pravděpodobně z více jedinců. Celková hmotnost byla 1726 g.

Fragmentarizace byla zachycena hlavně v kategorii 2 (74 %; 1 – 6 %, 3 – 19 %).

U některých fragmentů nebylo možné rozlišit způsob zhotovení a proto nebyly zařazeny striktně do jedné KT, ale dle ostatních vlastností do dvou tříd.

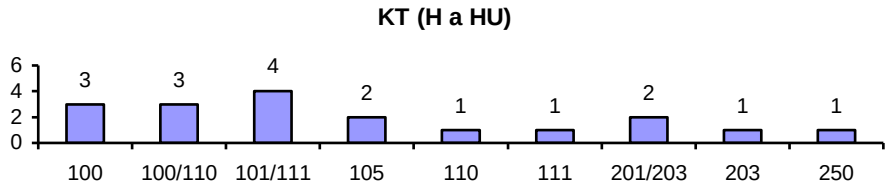
Keramické tvary byly zachyceny následující: hrnce (15) a hrnce s uchem (2), kahan (1), poháry (3), poklice plochá (1) a poklice zvonovitá (1), pánev trojnohá (1). U devíti jedinců nebylo možné s jistotou určit zařazení, pravděpodobně se však ve většině jedná o hrnce nebo hrnce s uchem.

Hrnce a hrnce s uchem

KT řady 100 a 200

Hrnce a hrnce s uchem byly zařazeny do keramických tříd ostřených buď slídou (nebo poslídovaných; 100, 100/110, 101/111, 105, 110, 111) nebo pískem (201/203, 203, 250). Fragmentarizace se ve většině případů pohybovala ve skupině 2.

U pěti jedinců bylo možné popsat okraje. Jde o dva typy směrem vzhůru zesílených, svisle až kuželovitě seříznutých, lehce podříznutých až podžlabených (10.03.01, 10.04.01), jeden typ směrem vzhůru zesílených, svisle až kuželovitě seříznutých, výrazně podříznutých až podžlabených (11.04.01) a jeden směrem vzhůru zesílených, přehnutých a výrazně podžlabených (13.01.01). V jednom případě (reziduum) byl zachycen okraj vzhůru vytažený, zhruba obdélného průřezu, svislý – tzv. římsovitý (23.01.02; KT 250, i.č.6).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 10 až 17 cm.

Ve čtyřech případech byla zachycena dna; všechna neodsazená, jedno z nich bylo lehce vpouklé (01.02.01). Tři jedinci byli odříznuti strunou, jeden byl opatřen podsýpkou.

Průměry den byly 6,5 – 13 cm.

Výzdoba se vyskytovala na hrdle a plecích hrnců. U jednoho fragmentu se na hrdle nacházela jednoduchá rýha (01.01.01), u tří husté žlábky (01.02.03). Na plecích byla jednou zachycena jednoduchá rýha (01.01.01) a jednou oblá šroubovice (04.03.01). Jedinec i.č. 6 KT 250 byl zdoben na vnější straně okraje vlnicí (01.04.01).

Páskové ucho se dochovalo v jednom případě (01.07.02).

Poklice plochá

KT 250

Fragment o hmotnosti 88 g a fragmentarizaci 3. Zachycena byla pouze část těla a okraj (01.02.01). Průměr poklice byl 11 cm. Byla zdobena oběžnými rýhami.

Poklice zvonovitá

KT 111

Ze zvonovité poklice bylo zachyceno rovněž pouze tělo a okraj (04.02.01) o průměru 20 cm. Fragmentarizace spadá do skupiny 3. Hmotnost byla 215 g.

Pánev trojnohá

KT 535

Části okraje, těla, nožek a úchytky patří pravděpodobně jednomu keramickému jedinci o hmotnosti 258 g a fragmentarizaci 3. Trojnožka byla uvnitř a přes okraj glazována středně hnědou polevou. Okraj lze popsat jako zesílený podříznutý (bez kódového čísla), úchytka odpovídá kódu 01.01.02, nožka typu 01.

Pohár

KT 210

Do skupiny brněnských pohárů lze zařadit 4 zlomky výdutí o celkové hmotnosti 55g a fragmentarizací 2. Až na jeden s ostrou šroubovicí (04.03.02) byly bez výzdoby.

Kahan

KT 203

Zlomek o váze 41g a fragmentarizaci 3. Okraj lze zařadit do skupiny 01.01.01.

Nezařaditelné zlomky

Jedenáct jedinců nebylo možné zařadit jistě ke konkrétnímu tvaru. Fragmentarizace se až na jeden případ, který je zařazen ve skupině 1, pohybuje ve skupině 2. Rozdělení do KT bylo následující: 100 (1), 100/110 (2), 101 (1), 101/111 (1), 203 (1), 206 (1), 250 (2).

Ve většině případů se jedná o zlomky výdutí, ve dvou případech o spodek a dno.

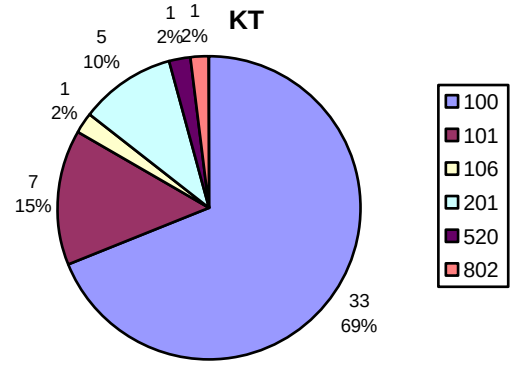
Dna byla neodsazená (01.01.01), jedno z nich mělo průměr 11cm.

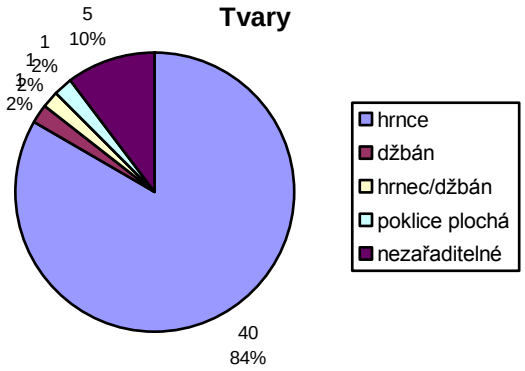
Na dvou výdutích byla výzdoba. V jednom případě radélkovými čtverečky (03.01.02), v jednom rovnoběžnými rýhami vzdálenými cca 7mm od sebe (01.01.02).

Do KT 250 byly zařazeny 2 zlomky výdutí, z nichž jeden je zdoben ne úplně rovnoběžnými čtyřmi řadami radélkové výzdoby v podobě čtverečků (03.01.03).

4.1.0.7. S. j.106 (odpadní jímka; s. s. j. 009)

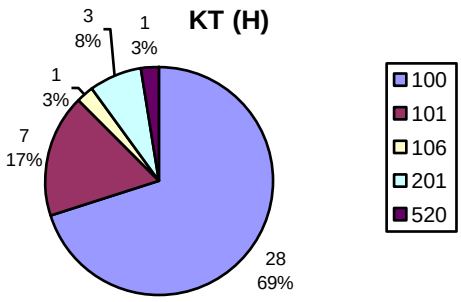
V s. j. 106 bylo zachyceno 44 jedinců a 4 skupiny výdutí z více jedinců, rozdělených dle KT a výzdoby, o celkové hmotnosti 5499 g. Fragmentarizace se pohybovala ve všech skupinách – 1 (16 %), 2 (39 %), 3 (45 %). Zařazení do KT bylo následující: 100 (33), 101 (7), 106 (1), 201 (5), 520 (1), 802 (1).

Mezi keramickými tvary byly zastoupeny převážně hrnce (84 %). Jedním kusem byl zastoupen džbán a plochá poklice. V jednom případě nebylo možné určit zda se jedná o džbán nebo hrnec, v pěti zařazení vůbec.

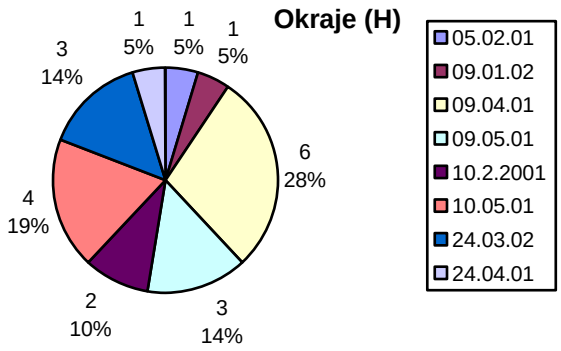
Hrnce

KT řady 100

Do této kategorie náleží 36 jedinců, z čehož je 32 hrnců a 1 zlomek výdutě buď z hrnce nebo džbánu. Fragmentarizace se pohybuje ve všech kategoriích. Hmotnost je 5205 g.

Okraje byly zachyceny u 22 jedinců. 1 jedinec byl ze skupiny svisle až nálevkovitě seříznutých, zevnitř nebo oboustranně prožlabených, lehce šikmo protažených (05.02.01), 10 ze skupiny směrem vzhůru zesílených, svisle až nálevkovitě seříznutých, nepodžlabených (09.01.02, 09.04.01, 09.05.01), 6 ze skupiny směrem vzhůru zesílených, svisle až kuželovitě seříznutých, lehce podříznutých až podžlabených (10.02.01, 10.05.01) a 4 ze skupiny okruží – vzhůru vytažených (někdy ještě zavinutých), směrem nahoru rozšířených (24.03.02, 24.04.01).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 10 – 16 cm. Fragmentarizace je rozložena ve všech kategoriích: 1 (27 %), 2 (45 %), 3 (27 %).

Dna pocházejí z 13 jedinců. V 7 případech byla neodsazená rovná (01.01.01), ve 3 případech bylo dno lehce odsazeno (01.01.02) a ve 3 bylo dno neodsazené, lehce vpouklé (01.02.01). Byla obtáčená. Na všech, až na jedno, byly patrné stopy podsýpky. Jedno dno bylo označeno hůře rozeznatelným rovnoramenným křížem.

Průměry den byly 6,5 – 10 cm. Fragmentarizace spadá do kategorie 3.

U pěti jedinců bylo možné postihnout výšku nádoby. Ta byla cca 12 cm, 13 cm, 16 cm, 18 cm, 19 cm.

Výzdoba se vyskytovala na vnější části okraje a na plecích. V jednom případě šlo o žlábek (01.02.01) nebo žlábky dva (01.02.02), ve dvou rýhy (01.01.02). Plece byly pokryty ve čtyřech případech oblou šroubovicí (04.03.01), v jednom případě jedním (01.02.01), třemi a nebo čtyřmi žlábky (01.02.02).

KT 201

Do této skupiny spadají pouze 3 jedinci. Fragmentarizace byla 2 a 3, celková hmotnost 154 g.

Byly zachyceny dva okraje. Jeden ze skupiny okruží – vzhůru vytažených (někdy ještě zavinutých), směrem nahoru rozšířených (24.) a jeden ze skupiny okruží oble ukončených, prožlabených, v horní části rozšířených (25.02.01).

Průměry okrajů byly 13 a 14 cm.

Výzdoba se vyskytovala na jednom fragmentu na vnější části okraje a na hrdle. Na obou místech šlo o jednoduchou rýhu (01.01.01).

KT 520

Do KT 520 spadá pouze jeden jedinec. Jedná se o spodek a dno o fragmentarizaci 3 a hmotnosti 41g. Dno je lehce odsazené a vpouklé (01.02.02). Bylo odříznuto nožem. Jeho průměr je 8 cm.

Džbán

KT 201

Jedná se část okraje, hrdla a ucha (01.02.01) o fragmentarizaci 3 a hmotnosti 52g. Okraj o průměru 12 cm spadá do kategorie okruží s lištou (03.07.01). Vně byl zdoben hustšími žlábky (01.02.03).

Poklice ploché

KT 100

Z poklice o fragmentarizaci 3 a hmotnosti 93g byl zachycen pouze okraj (01.01.01) a tělo. Průměr poklice činil 14 cm.

Nezařaditelné zlomky

Fragmentarizace nezařaditelných zlomků se pohybuje v kategorii 1 a 2, celková hmotnost je 126g. Jedná se o skupiny zlomků výdutí řazených dle třídy a výzdoby: KT 100 – nezdobené, KT 100 – zdobené (04.03.01), KT 201 – nezdobené, 5 drobných úlomků okraje (snad 24.03.01) zepředu zdobených dvěma žlábky (01.02.02) a fragment výdutě zdobený ostrou šroubovicí (04.03.02), zařaditelný snad do KT 802.

4.1.0.8. S. j.107 (pravděpodobně odpadní jímka; s. s. j. 014)

V s. j. 107 byly zachyceny celkem 4 zlomky keramiky, z toho 3 ve fragmentarizaci 1, jeden 2. Tři zlomky (2 výdutě a 1 olámaný neurčitelný okraj) jsou zařaditelné do KT 100/110, jeden zlomek výdutě s oboustrannou hnědozelenou glazurou je možno zařadit do KT 535. Na jednom zlomku výdutě z KT 100 byla zachycena výzdoba oblou šroubovicí (04.03.01).

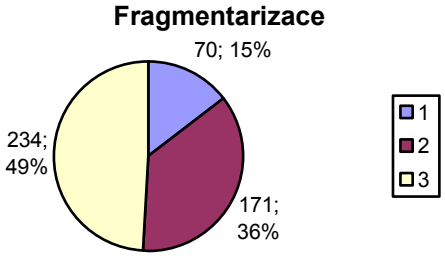
4.1.0.9. S. j.109 (jáma neznámé funkce; s. s. j. 025)

Z kontextu 109 pochází pouze 1 zlomek výdutě o fragmentarizaci 1 a váze 14g. Je zařaditelný do KT 200. Výduť je pokryta 2 řadami radélkovaných čtverečků (03.01.02), vzdálených od sebe cca 11mm.

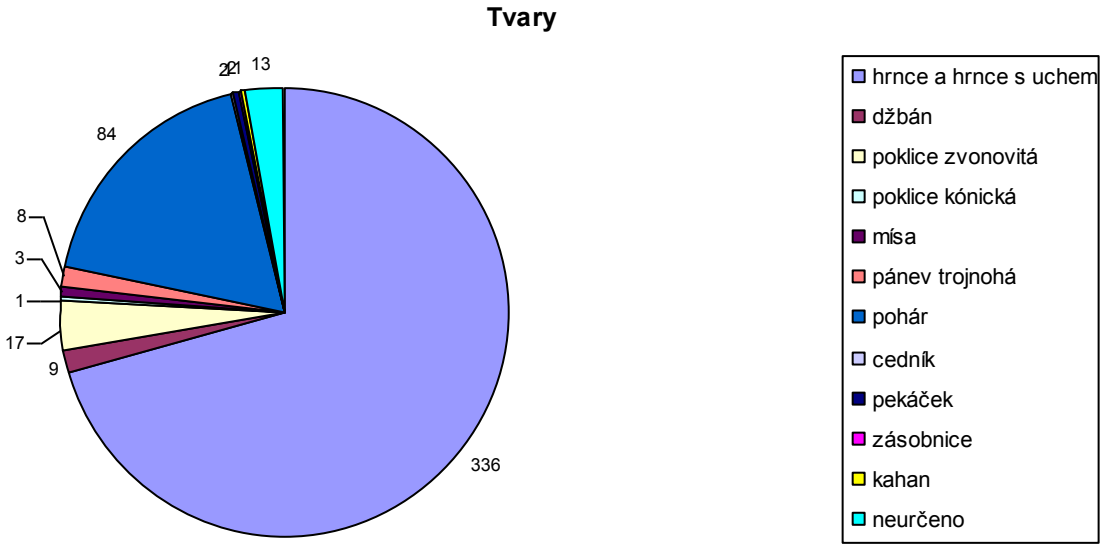
4.1.0.10. S. j.115 (odpadní jímka; s. s. j. 007)

Do s. j. 115 bylo zařazeno celkem 474 jedinců o hmotnosti 54 165 g. Zároveň byly s kontextem 115 vyhodnoceny i fragmenty hrnce i.č. 121/16 z s. j. 121, které v něm tvoří intruzi a jehož větší část pochází z s. j. 115 (115/447, 115/448), a kahan (i.č. 115/300).

Fragmentarizace převládala v kategorii 3. Poměrné zastoupení bylo následující: 1 (70; 15 %), 2 (171; 36 %) a 3 (234; 49 %).

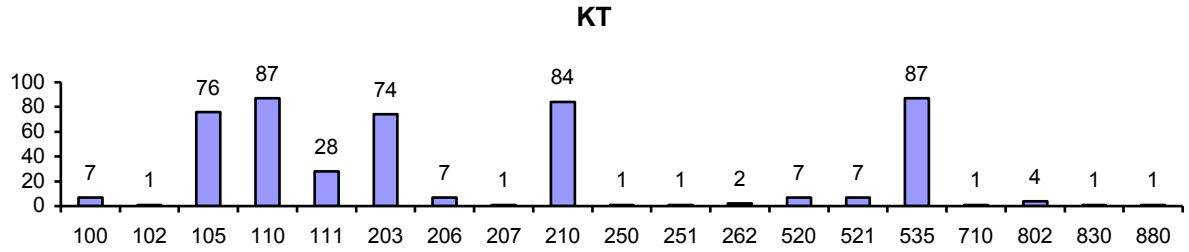

V s. j. bylo vyčleněno celkem 12 keramických typů: hrnce a hrnce s uchem (336), džbány (9), poklice zvonovitá (17), poklice kónická (1), mísa (3), pánev trojnohá (8), pohár (84), cedník (2), zásobnice (2), pekáček (1) a kahan (1).

Zařazení do KT bylo následující: 100 (7; 1 %), 102 (1; 0 %), 105 (76; 16 %), 110 (87; 18 %), 111 (28; 6 %), 203 (74; 16 %), 206 (7; 1 %), 207 (1; 0 %), 210 (84; 18 %),

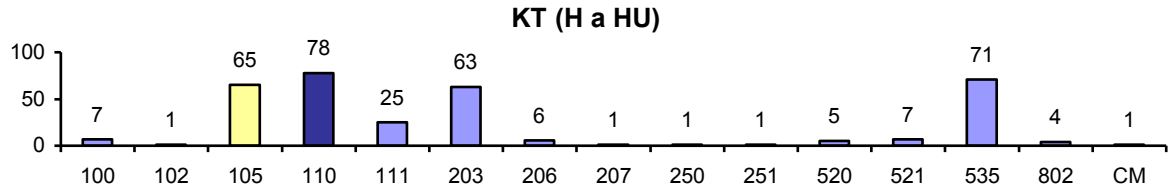
250 (1; 0 %), 251 (1; 0 %), 262 (2; 0 %), 520 (7; 1 %), 521 (7; 1 %), 535 (87; 18 %), 710 (1; 0 %), 802 (4; 1 %), 830 (1; 0 %), 880 (1; 0 %).

4.1.0.10.1. Hrnce a hrnce s uchem

Do skupiny bylo zařazeno celkem 336 jedinců o hmotnosti 40 157 g.

Zastoupení KT:

KT 100

Do KT bylo začleněno 7 jedinců o hmotnosti 2469 g a fragmentarizaci až na dvě výjimky (2) v kategorii 3.

Ve všech případech, až na jeden, se jednalo o dna s částí spodků, v jednom případě i plecí. Zlomek s fragmentarizací 2 představuje intruzi, neboť se jedná o zlomek okraje 19.02.01 zdobený radélkovou výzdobou. Dna lze popsat jako rovná, neodsazená (01.01.01; 2 jedinci), rovná, lehce odsazená (01.01.02; 2 jedinci) nebo lehce vpouklá, neodsazená (01.02.01; 1 jedinec). Na všech výše popsaných byly zaznamenány značky v podobě kříže v kroužku.

Průměry den se pohybovaly mezi 10 – 14,5 cm.

Výzdoba byla zaznamenána v jednom případě na plecích v podobě jednoduché rýhy (01.01.01), v jednom případě na horní ploše okraje a na plecích v podobě radélkových čtverečků (03.01.02).

KT 102

Do kategorie byl zařazen jeden jedinec o hmotnosti 455 g a fragmentarizaci 3.

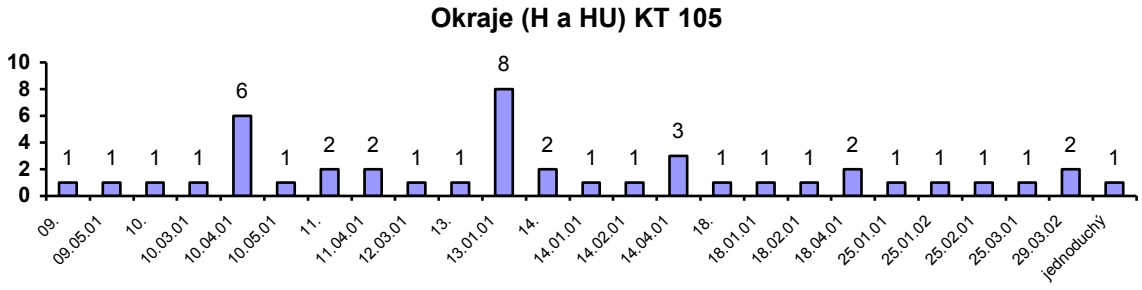
Jedná se o spodek se dnem o průměru 15 cm, jež lze popsat jako rovné neodsazené. Na dně byla vyhotovena značka ve formě kříže v kroužku.

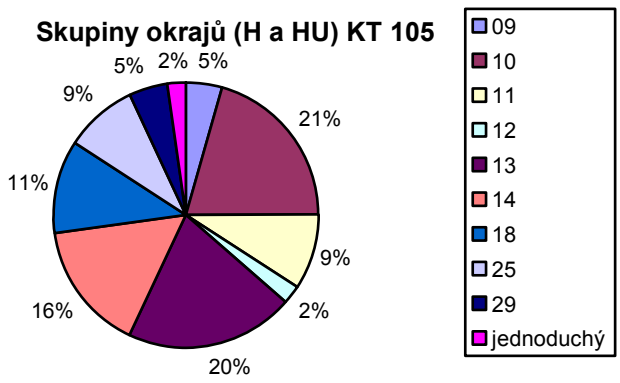
KT 105

Do skupiny bylo zařazeno celkem 65 jedinců o hmotnosti 7918 g a fragmentarizací převažující v kategorii 3; 1 (5; 8 %), 2 (29; 44 %) a 3 (32; 48 %).

U 44 jedinců byl zachycen okraj, u 27 dno. Ucha byla zachycena ve třinácti případech.

Okraje lze zařadit do 9 skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09., 09.05.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10., 10.03.01, 10.04.01, 10.05.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11., 11.04.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, lehce podžlabené (12.03.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.,13.01.01), nezesílené, výrazně přehnuté (14., 14.01.01, 14.02.01, 14.04.01), ovalené – náhle zesílené, zaoblené (18., 18.01.01, 18.02.01, 18.04.01), okruží oble ukončené, prožlabené, v horní části rozšířené (25.01.01, 25.01.02, 25.03.01) a výrazně kyjovitě rozšířené, rovně seříznuté (29.03.02). V jednom případě byl zachycen jednoduchý zesílený okraj (bez kódového čísla).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 10 a 25 cm, konkrétně: 10 cm (1), 11 cm (4), 12 cm (4), 13 cm (9 cm), 14 cm (3), 15 cm (7), 16,5 cm (1), 17 cm (4), 19 cm (2), 20 cm (1), 22 cm (4), 25 cm (3).

Dna byla ve většině rovná neodsazená (01.01.01; 16; 59 %), rovná, lehce odsazená (01.01.02; 6; 22 %), rovná, odsazená (01.01.04; 1; 4 %), neodsazená, lehce vpouklá (01.02.01; 1; 4 %), lehce odsazená, lehce vpouklá (01.02.02; 3; 11 %).

Průměry den se pohybovaly mezi 7 a 18 cm, konkrétně: 7 cm (1), 8 cm (6), 9 cm (3), 9,5 cm (1), 10 cm (2), 10,5 cm (1), 11 cm (2), 11,5 cm (1), 12 cm (2), 13 cm (3), 14 cm (1), 15 cm (1), 16 cm (1), 18 cm (1).

17 jedinců bylo odříznuto strunou, 2 nožem.

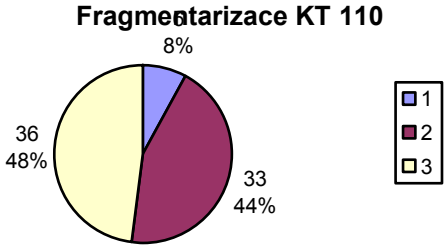
U 5 jedinců bylo možné zaznamenat jejich výšku: 17,5 cm (2), 18,5 cm (1), 19,5 cm (1), 22,5 cm (1).

Ucha byla zaznamenána následujících typů: 01.03.01 (1), 01.03.05 (1), 01.04.02 (5), 01.05.01 (1), 01.07.01 (1), 01.07.02 (4), 01.12.01 (1).

Výzdoba byla zachycena na hrdlech nádob v podobě: jedné rýhy (01.01.01; 1), dvou až čtyřech rýh (01.01.02; 8), hustých rýh (01.01.03; 1), jednoho žlábku (01.02.01; 5), širších (01.02.02; 4) či hustších žlábků (01.02.03; 7).

KT 110

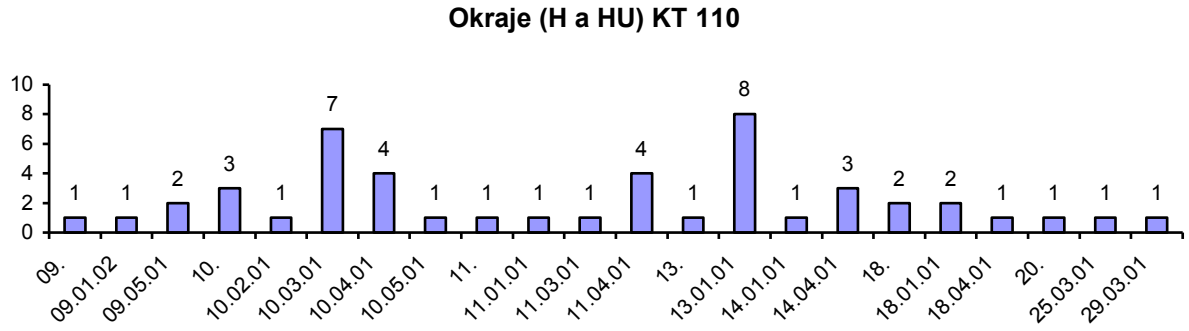
Do keramické třídy bylo zařazeno celkem 75 jedinců o celkové hmotnosti 8028 g. Převládala fragmentarizace v kategorii 2 a 3.

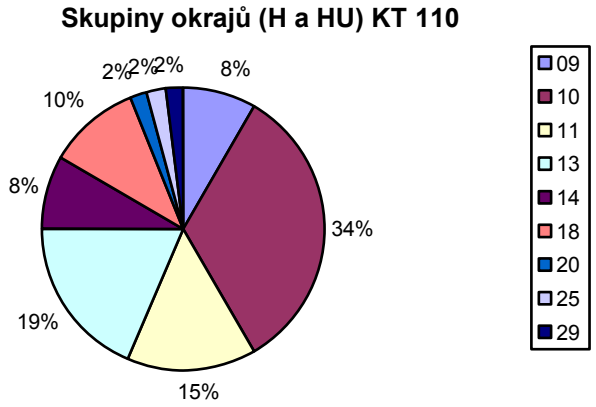

U 49 jedinců byl zachycen okraj, u 32 dno. Ucha byla zachycena v devíti případech.

Okraje lze zařadit do 9 skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09., 09.01.02, 09.05.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10., 10.02.01, 10.03.01, 10.04.01, 10.05.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11., 11.01.01, 11.03.01, 11.04.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté,

výrazně podžlabené (13., 13.01.01), nezesílené, výrazně přehnuté (14., 14..01.01, 14.04.01), ovalené – náhle zesílené, zaoblené (18., 18.01.01, 18.04.01), oble vytažené, zesílené, dovnitř skloněné (chybí hrana i lišta na vnějším ohybu okraje; 20.), okruží oble ukončené, prožlabené, v horní části rozšířené (25.03.01), výrazně kyjovitě rozšířené, rovně seříznuté (29.03.01).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 9 a 23 cm. Konkrétně: 9 cm (1), 10 cm (1), 11 cm (1), 12 cm (5), 13 cm (7), 14 cm (7), 15 cm (7), 16 cm (3), 17 cm (6), 18 cm (2), 19 cm (1), 20 cm (3), 22 cm (1), 23 cm (2).

Dna bylo možné popsat jako rovná, neodsazená (01.01.01; 14; 47 %), rovná, lehce odsazená (01.01.02; 10; 33 %), neodsazená, lehce vpouklá (01.02.01; 1; 3%) a lehce odsazená, lehce vpouklá (01.02.02; 5; 17 %).

Průměry den se pohybovaly mezi 6 cm a 14 cm; 6 cm (2), 6,5 cm (1), 7,5 cm (1), 8 cm (6), 9 cm (3), 10 cm (6 cm), 10,5 cm (1), 11 cm (3), 11,5 cm (2), 12 cm (5), 14 cm (1).

U 29 jedinců bylo patrné odříznutí strunou, u dvou odříznutí nožem.

Výšku se podařilo zachytit u tří jedinců: 10,5 cm, 15 cm, 20 cm.

Ucha bylo možné zařadit do tří skupin: 01.07.01 (2) a 01.07.02 (5), 01.14.01 (1), 01.15.02 (1).

Výzdoba byla zaznamenána na hrdle u 37 jedinců, v jednom případě na plecích. Na hrdle byla zachycena v podobě jedné rýhy (01.01.01; 4; 11 %), řidších (01.01.02; 1; 3 %) či hustších rýh (01.01.03; 1; 3 %), jednoho žlábku (01.02.01; 8; 22 %), řidších (01.02.02; 8; 22 %) nebo hustších žlábků (01.02.03; 14; 38 %). V jednom případě byly popsány 2 páry žlábků.

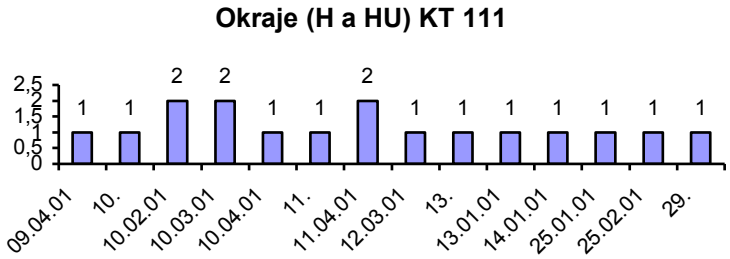
Jeden jedinec byl na přechodu horní plochy okraje a ucha zdoben vseky (02.06.01).

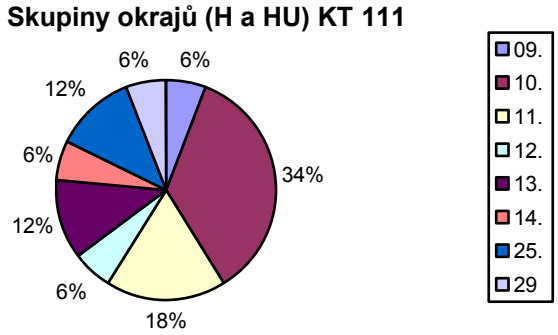
KT 111

Do keramické třídy bylo zařazeno 25 jedinců o hmotnosti 1490 g. Fragmentarizace se pohybovala ve všech kategoriích: 1 (5; 20 %), 2 (10; 40 %) a 3 (10; 40 %).

Okraj byl zachycen u 17 jedinců, dno u 8. Ucha zachycena nebyla, jedna nádoba byla opatřena výlevkou ve tvaru hubičky (V2).

Okraje bylo možné rozřadit do osmi skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.04.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10., 10.02.01, 10.03.01, 10.04.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11., 11.04.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, lehce podžlabené (12.03.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.,13.01.01), nezesílené, výrazně přehnuté (14.01.01), okruží oble ukončené, prožlabené, v horní části rozšířené (25.01.01, 25.02.01), výrazně kyjovitě rozšířené, rovně seříznuté (29.).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 10 a 25 cm; 10 cm (1), 11 cm (1), 12 cm (5), 13 cm (4), 17 cm (1), 22 cm (1), 24 cm (1), 25 cm (1).

Dna lze označit za rovná, neodsazená (01.01.01; 4; 50 %), rovná, lehce odsazená (01.01.02; 1; 13 %) nebo neodsazená, lehce vpouklá (01.02.01; 3; 38 %).

Průměry den se pohybovaly mezi 7 a 14 cm; 7 cm (1), 8 cm (2), 9 cm (1), 10 cm (2), 13 cm (1), 14 cm (1).

Na 5 jedincích byly zachyceny stopy po odříznutí strunou, u dvou po odříznutí nožem.

Výzdoba byla zachycena v jednom případě na vnitřní straně okraje, v devíti se vyskytovala na hrdle. Na vnitřní straně okraje se jednalo o řidší rýhy (01.01.02), na hrdle o řidší rýhy (01.01.02; 2 jedinci), jeden žlábek (01.02.01; 1 jedinec), řidší žlábky (01.02.02; 2 jedinci), hustší žlábky (01.02.03; 4 jedinci).

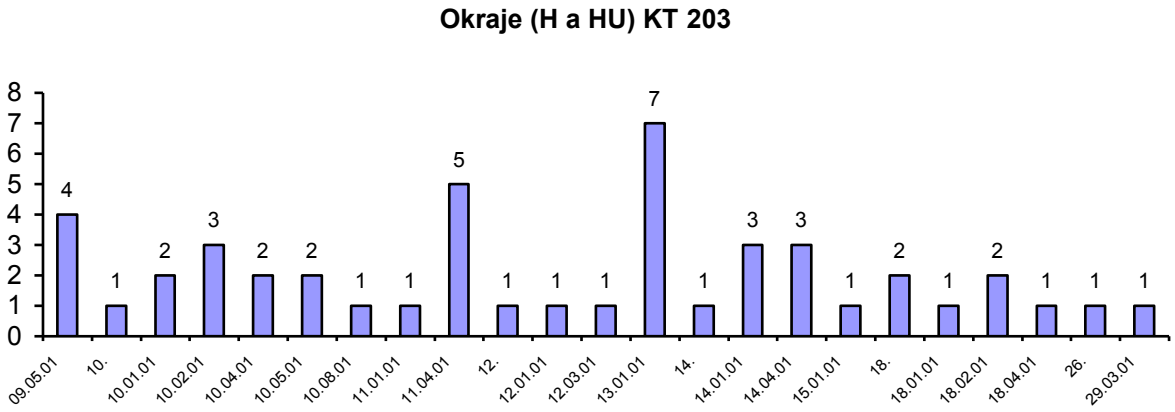
KT 203

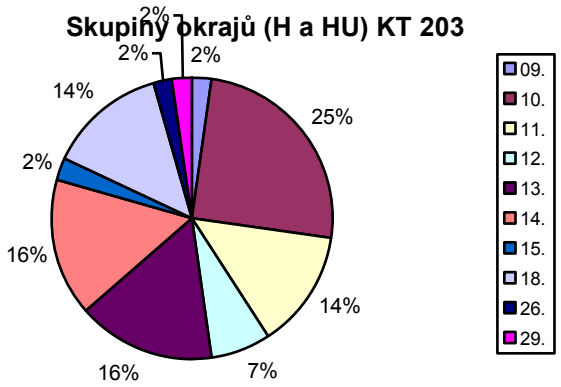
Do KT 203 bylo zařazeno celkem 63 jedinců o hmotnosti 8134 g a fragmentarizaci: 1 (9; 14 %), 2 (20; 32 %) a 3 (34; 54 %).

Okraj byl zachycen u 51 jedinců, dno u 22, ucho u 14.

Okraje byly rozčleněny do 10 skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.05.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.,10.01.01, 10.02.01, 10.04.01,

10.05.01, 10.08.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11.01.01, 11.04.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, lehce podžlabené (12., 12.01.01, 12.03.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01), nezesílené, výrazně přehnuté (14.01.01, 14.04.01), zavinuté (15.01.01), ovalené – náhle zesílené, zaoblené (18., 18.01.01, 18.02.01), okruží oble ukončené, ploché (26.), výrazně kyjovitě rozšířené, rovně seříznuté (29.03.01).

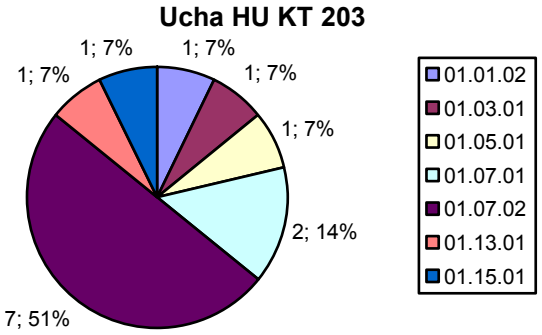
Průměry okrajů se pohybovaly nejčastěji mezi 12 a 14 cm; 8 cm (1), 10 cm (5), 11 cm (4), 12 cm (7), 13 cm (13), 14 cm (8), 15 cm (5), 16 cm (1), 17 cm (1), 17,5 cm (1), 19,5 cm (1), 22 cm (2).

Dna lze rozdělit do 4 skupin: rovná, neodsazená (01.01.01; 3; 14 %), rovná, lehce odsazená (01.01.02; 12; 57 %), neodsazená, lehce vpouklá (01.02.01; 2; 10 %), lehce odsazená, lehce vpouklá (01.02.02; 4; 19 %).

Průměry den se pohybovaly mezi 5,5 cm a 15 cm; konkrétně: 5,5 cm (1), 6,7 cm (1), 7 cm (3), 8 cm (4), 9 cm (5), 10 cm (4), 11 cm (1), 11,5 cm (1), 12 cm (1), 15 cm (1).

Na 15 jedincích byly zachyceny stopy po odříznutí strunou, na 5 po odříznutí nožem.

Na nádobách byla použita pásková i válcová ucha (01.01.02, 01.03.01, 01.05.01, 01.07.01, 01.07.02, 01.13.01, 01.15.01[4]).

Výška byla změřena u 7 jedinců: 12 cm, 13 cm, 14 cm, 15 cm (2 jedinci), 19,5 cm, 24 cm.

Výzdoba byla ve dvou případech zachycena na horní ploše okraje – jednoduchá rýha (01.01.01) nebo více rýh (01.01.02). Na hrdle se vyskytovala u 31 jedinců. Jednalo se o jednoduchou rýhu (01.01.01; 4; 13 %), případně kombinaci rýhy a žlábků (01.01.01, 01.02.02; 1 jedinec; 3 %), řidší rýhy (01.01.02; 3; 10 %), husté rýhy (01.01.03; 1; 3 %), jeden žlábek (01.02.01; 3; 10 %), řidší žlábky (01.02.02; 6; 20 %), husté žlábky (01.02.03; 10; 33 %) nebo řadu radélkových obdélníčků (03.02.01; 1; 3 %). U jednoho jedince se jednalo o kombinaci řady radélkových obdélníčků a pod nimi tří žlábků (03.02.01, 01.02.03; 1; 3 %). Na plecích byly v jednom případě zachyceny žlábky (01.02.03).

KT 206

Do skupiny byli zařazeni celkem 6 jedinců o hmotnosti 666 g a fragmentarizaci: 1 (3), 2 (2), 3 (1).

U čtyř jedinců byl zachycen okraj, u tří dno. Ucho bylo zaznamenáno jedno.

Okraje lze zařadit do 2 skupin: nezesílené, výrazně přehnuté (14.04.01) a ovalené (18.01.01, 18.02.01 – 2x).

Průměr okraje bylo možno postihnout ve třech případech – 13 cm a 18 cm (2x).

Dna lze označit jako rovná, lehce odsazená (01.01.02; 2) nebo lehce odsazená, lehce podžlabená (01.02.02; 1).

[4] Nové kódové číslo.

Průměry den byly zjistitelné ve dvou případech – 9 cm.

Výška byla naměřena u jednoho jedince – 16 cm.

Výzdoba v podobě řidších rýh (01.01.02) byla zachycena v jednom případě na plecích.

KT 207

Do KT byl zařazen 1 jedinec o hmotnosti 366 g a fragmentarizaci 3. Jedná se o fragment okraje, hrdla a plecí. Okraj o průměru 22 cm lze zařadit do skupiny nezesílené, výrazně přehnuté (14.). Plece byly od hrdla výrazně odsazeny. Ucho bylo odlomeno.

KT řady 250 (reziduum)

Do skupiny byly zařazeny 2 zlomky o hmotnosti 94 a fragmentarizaci 2. V obou případech se jedná o fragmenty okraje s hrdlem a částí plecí.

Okraje lze zařadit do dvou skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.04.01) a zesílené, svisle nebo kuželovitě seříznuté, nahoru vytažené, vespod podžlabené; sklon svislý nebo kuželovitý (19.04.01).

Průměry okrajů byly 14 a 20 cm.

Výzdoba byla zachycena v jednom případě na okraji v podobě 3 řad radélka (čtverečky; 03.01.02), ve druhém případě na hrdle (rýhy; 01.01.02).

KT 520, 521

Do skupiny bylo zařazeno celkem 12 jedinců o hmotnosti 3918 g a fragmentarizaci 2 (33 %) a 3 (67 %).

Okraje byly zařazeny do třech skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.), ovalené – náhle zesílené, zaoblené (18., 18.02.01, 18.03.01), oble zesílené, zevnitř odsazené (31.).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 11 a 25 cm; 11 cm (1), 14 cm (2), 15 cm (1), 25 cm (1).

Byla zachycena dna rovná, neodsazená (01.01.01; 3) nebo rovná, lehce odsazená (01.01.02; 3).

Průměry den se pohybovaly mezi 8 a 23 cm; 8 cm (1), 9 cm (1), 12 cm (1), 13 cm (1), 14 cm (1), 16 cm (1), 23 cm (1).

Na čtyřech jedincích byly zachyceny stopy po odříznutí strunou.

Ucha byla zachycena u třech jedinců (01.05.01, 01.07.01, 01.07.02), z čehož dvě byla pásková s prožlabením.

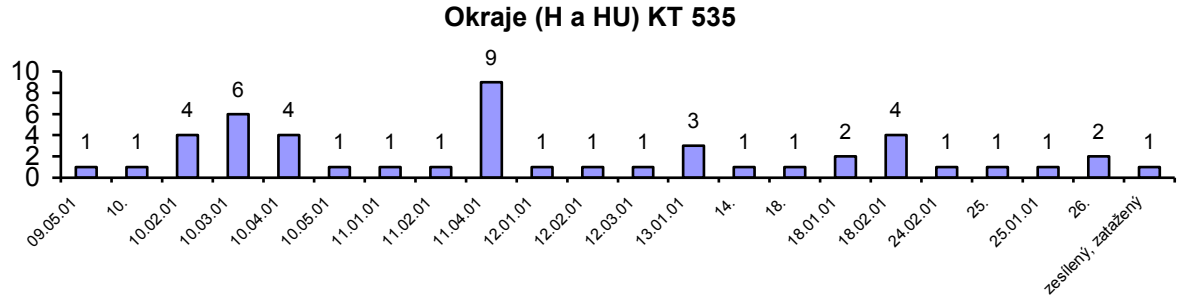
Výzdoba byla až na jeden případ zachycena na hrdlech hrnců. Jednalo se o žlábky (01.02.02, 01.02.03). V jednom případě byla zachycena na výduti oblá šroubovice (04.03.01).

KT 535

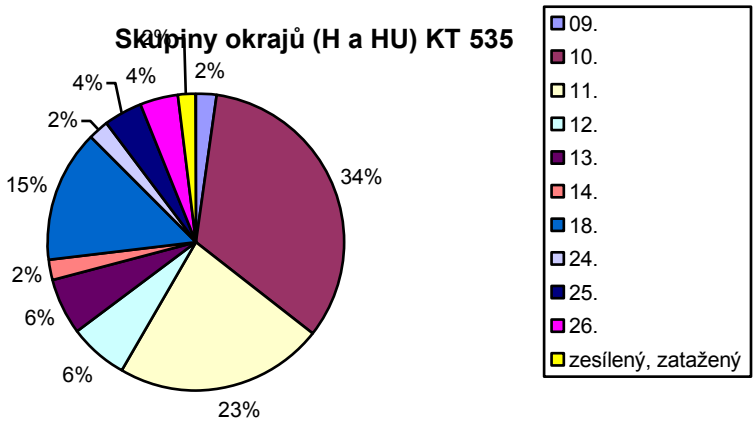
Do KT bylo zařazeno celkem 71 jedinců o hmotnosti 5126 g. Fragmentarizace převažuje v kategorii 3; 1 (17; 24 %), 2 (22; 31 %), 3 (32; 46 %).

Okraje byly zachyceny u 50 jedinců, dno u 24, ucho u 15.

Okraje lze zařadit do 10 skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.05.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.,10.02.01, 10.03.01, 10.04.01, 10.05.01), směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11.01.01, 11.02.01, 11.04.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, lehce podžlabené (12.01.01, 12.02.01, 12.03.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01), nezesílené, výrazně přehnuté (14.), ovalené (18., 18.01.01, 18.02.01), okruží – vzhůru vytažené, směrem nahoru rozšířené (24.02.01), okruží oble ukončené, prožlabené, v horní části rozšířené (25., 25.01.01), okruží oble ukončené, ploché (zevnitř neprožlabené; 26.). Jeden jedinec je nezařaditelný do určité skupiny, lze ho popsat jako zesílený, zatažený[5].

[5] Bez kódového čísla.

Průměry okrajů se pohybují mezi 8 a 17 cm; konkrétně: 8 cm (3), 9 cm (1), 10 cm (4), 11 cm (3), 12 cm (5), 13 cm (15), 14 cm (1), 14,5 cm (1), 15 cm (4), 16 cm (3), 17 cm (2).

Dna lze charakterizovat jako rovná, neodsazená (01.01.01; 10; 43 %), rovná, lehce odsazená (01.01.02; 12; 52 %) nebo případně lehce odsazená, lehce vpouklá (01.02.02; 1; 4 %).

Průměry den se pohybovaly mezi 6 a 11 cm; 6 cm (5), 6,5 cm (1), 7 cm (2), 7,5 cm (2), 8 cm (2), 9 cm (4), 10 cm (4), 11 cm (1).

Na 12 jedincích byly zachyceny stopy po odříznutí strunou, na 1 odříznutí nožem.

Nádoby byly opatřeny válcovými i páskovými uchy: 01.02.01 (1), 01.03.01 (1), 01.05.01 (1), 01.07.01 (3), 01.07.02 (7), 01.12.01 (1), 01.14.01 (1).

Výška nádoby byla zachycena v jednom případě: 11 cm.

Vnitřky hrnců byly pokryty glazurou. V případě, že byl zachycen okraj, nacházela se poleva i přes něj. Ve většině byla glazura okrové až světlé hnědé, středně hnědé a tmavě hnědé barvy. V jednom případě měla barvu středně zelenou.

Výzdoba byla zachycena na vnější straně okraje, hrdle, plecích i spodku. Okraj byl zdoben v jednom případě řetízkováním, u dvou jedinců žlábky (01.02.02). Na hrdle se jednalo o rytou výzdobu v podobě: jedné rýhy (01.01.01; 4; 18 %), řidších rýh (01.01.02; 1; 5 %), jednoho žlábku (01.02.01; 14; 64 %), řidších (01.02.02; 1; 5 %) či hustých žlábků (01.02.03; 2; 9 %). Na plecích byl zachycen v jednom případě žlábek (01.02.01; 1; 9 %), u devíti jedinců byla zachycena oblá šroubovice (04.03.01; 9; 82 %) a u jednoho ostrá (04.03.02; 1; 9 %). Na spodku se jednalo o oblou (04.03.01; 6; 86 %) či ostrou šroubovici (04.03.02; 1; 14 %).

KT 802

Do KT byli zařazeni celkem 4 jedinci o hmotnosti 1217 g a fragmentarizaci 2 (1) a 3 (3).

U třech jedinců byl zachycen okraj, u třech dno. Ucho bylo zaznamenáno jedno.

Okraje o průměru 13 cm, 14 cm a 15 cm lze zařadit do skupiny ovalených (18.02.01, 18.04.01).

Dna o průměru 9 cm, 10 cm a 10,5 cm lze popsat jako rovná, lehce odsazená (01.01.02; 2) nebo odsazená, vpouklá (01.03.03).

Na jednom jedinci byly zachyceny stopy po odříznutí strunou, na jednom po odříznutí nožem.

Výšku bylo možné určit u dvou hrnců: 18 cm a 19 cm.

Jeden jedinec byl opatřen páskovým uchem (01.07.02).

KT 830

Jedná se o fragment okraje s hrdlem o fragmentarizaci 2 a hmotnosti 36 g. Ač je zaznamenaný zlomek bez charakteristické výzdoby, hmotou odpovídá zboží opatřenému červeným dekorem.

Okraj o průměru 12 cm lze zařadit do skupiny okrajů charakterizovaných jako okruží oble ukončené, prožlabené, v horní části rozšířené (25.01.02).

4.1.0.10.2. Džbány

Ke keramickému tvaru bylo zařazeno celkem 10 jedinců o fragmentarizaci 1 (1), 2 (2 jedinci) a 3 (7 jedinců) a hmotnosti 3201 g[6].

Zastoupení KT bylo následující: 105 (5), 520 (2), 535 (2), 880 (1).

KT 105

Do KT bylo zařazeno celkem 5 jedinců o fragmentarizaci 1 (1) a 3 (4) a hmotnosti 1894 g[7].

Okraj byl zachycen u 5 jedinců, ucho u třech, dno u jednoho.

Okraje lze zařadit do dvou skupin: přímé (svislé nebo šikmé; 01.02.01) a okruží s lištou (03.02.01, 03.06.01, 03.07.01).

[6] Celková hmotnost všech devíti jedinců, včetně dvou doplněných sádrou, je 3191 g. Hmotnost jedinců bez nich je 1002 g.
[7] Včetně dosádrovaného jedince o hmotnosti 1054 g.

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 9 cm a 10 cm; 9 cm (1), 9,5 cm (1), 10 cm (2).

Dno o průměru 11,5 cm lze označit jako rovné, neodsazené (01.01.01). Byly na něm zachyceny stopy po odříznutí strunou.

Výšku bylo možné postihnout u jednoho jedince: 28 cm.

Ucha byla zachycena jak válcová, tak pásková (01.02.01, 01.05.01, 01.15.01[8]).

Džbány byly zdobeny v jednom případě na horní ploše okraje, ve třech na plecích. Na okraji se jednalo o husté žlábky (01.02.03), na plecích v jednom případě o rýhu pravděpodobně vybíhající z jednoho místa a obtáčející dvakrát nádobu, ve třech o husté žlábky (01.02.03).

KT 520

Dva jedinci o hmotnosti 1134 g[9] a fragmentarizaci 3. U obou byl zachycen okraj, ucho a hubičková výlevka (V2), u jednoho dno.

Jeden okraj o průměru 10,5 cm lze zařadit do skupiny okruží s lištou (03.01.01). Druhý lze popsat jako okruží v horní části rozšířené, oble ukončené, neprožlabené.

Dno o průměru 11 cm lze popsat jako rovné, lehce odsazené (01.01.02).

Výšku bylo možné postihnout u jednoho jedince: 25 cm.

Obě pásková ucha lze zařadit do skupiny 01.07.02.

Výzdoba byla zachycena v jednom případě na plecích v podobě hustých žlábků (01.02.03).

KT 535

Do KT byli zařazeni 2 jedinci o hmotnosti 102 g a fragmentarizaci 2 a 3. U obou byl zachycen okraj, u jednoho ještě hubičková výlevka (V2).

Jeden okraj ze zařadit mezi jednoduchá okruží (05.01.01), druhý lze popsat jako kombinaci okraje směrem vzhůru zesíleného, svisle seříznutého, lehce podříznutého a lišty (04.01.05).

Průměry okrajů byly 9 a 13 cm.

[8] Nové kódové číslo.
[9] Z toho 1 dosádrovaný jedinec o hmotnosti 935 g.

KT 880

Do skupiny fajánsí byl zařazen jeden jedinec o fragmentarizaci 2 a hmotnosti 71 g.

Dno o průměru 8 cm lze označit jako rovné, výrazně odsazené. Byly na něm zachyceny stopy po odříznutí nožem.

Na spodku byly zaznamenány stopy modře malovaného dekoru.

4.1.0.10.3. Poklice zvonovitá

Celkem 18 jedinců vážilo 1625 g. Fragmentarizace se pohybovala ve všech kategoriích: 1 (2; 11 %), 2 (4; 22 %), 3 (12; 67 %).

Zařazení do KT bylo následující: 110 (8), 203 (9), 206 (1).

KT 110

Do KT 110 bylo zařazeno celkem 9 jedinců o hmotnosti 549 g a fragmentarizaci 1 (2;
22 %), 2 (2; 22 %) a 3 (5; 56 %).

U dvou jedinců byla zachycena úchytka, u osmi okraj.

Okraje lze rozřadit do dvou typů: 01.03.01 (1; 13 %) a 04.02.01 (7; 87 %).

Průměry poklic se pohybovaly mezi 16 cm a 27 cm; 16 cm (1), 17 cm (1), 20 cm (1), 21 cm (1), 22 cm (1), 25 cm (2), 27 cm (1).

Úchytka o průměru 4,4 cm byla zařazena k typu 01.02.02, úchytka o průměru 2,8 cm k typu 01.05.01. Na obou byly stopy po odříznutí nožem.

KT 203

Do KT 203 bylo zařazeno celkem 8 jedinců o hmotnosti 760 g a fragmentarizaci 2 (2;
25 %) a 3 (6; 75 %).

Okraje byly zachyceny u všech osmi jedinců, úchytky u třech.

Okraje lze rozčlenit do 4 skupin: 01.03.01 (2; 25 %), 02.01.01 (1; 13 %), 03.01.01 (1; 13 %), 04.02.01 (4; 50 %).

Průměry poklic se pohybovaly mezi 12 cm a 25 cm; konkrétně: 12 cm (1), 13 cm (1), 14 cm (1), 15 cm (1), 17 cm (1), 18 cm (1), 25 cm (1).

Knoflíky poklic o průměrech 2,5 cm (2) a 3,5 cm (1) lze přiřadit k typu 01.03.01. Na dvou byly stopy po odříznutí nožem.

Na jedné úchytce byl zaznamenán žlábek, vedený z jedné strany.

Výzdoba byla zachycena na jednom jedinci. Jednalo se o žlábky na těle (od okraje po zlom; 01.02.03).

KT 206

Do skupiny může být snad zařazen jeden jedinec o hmotnosti 316 g a fragmentarizaci 3. Jedná se pouze o tělo, okraj i úchytka byly odlomeny.

Tělo bylo zdobeno ve spodní části hustými žlábky (01.02.03).

4.1.0.10.4. Mísa

Mezi mísy byli zařazeni celkem 3 jedinci o hmotnosti 406 g a fragmentarizaci 1 (2) a 3 (1).

KT 110

Do KT byl zařazen jeden jedinec o hmotnosti 14 g a fragmentarizaci 1.

Jedná se o zlomek okraje zařaditelný do skupiny výrazně vodorovně vytažených, na konci přehnutých (07.01.02).

KT 111

Do třídy byl zařazen jeden jedinec o hmotnosti 387 g a fragmentarizaci 3.

Okraj o průměru 17 cm lze zařadit do kategorie palicovitě asymetricky rozšířených (13.).

Dno o průměru 13,5 cm lze popsat jako rovné, lehce odsazené (01.01.02). Na dně byly zachyceny stopy po odříznutí strunou.

Bylo možné zachytit výšku jedince: 8 cm.

KT 535

Do KT byl zařazen jeden jedinec o hmotnosti 5 g a fragmentarizaci 1.

Jedná se o zlomek okraje o průměru cca 10 cm, který je možno charakterizovat jako přehnutý, zdobený přesekáváním.

4.1.0.10.5. Pánev trojnohá

Do skupiny bylo zařazeno celkem 8 jedinců o hmotnosti 884 g a fragmentarizaci pohybující se ve všech kategoriích: 1 (1; 12,5 %), 2 (1; 12,5 %) a 3 (6; 75 %).

U pěti jedinců byl zachycen okraj, u sedmi nožka (z toho jedna samostatně) a u třech úchytka.

Okraje odpovídají pěti typům. Pro dva bylo možné použít kódy určené pro okraje pánví (resp. zařadit do vytvořené skupiny); 05.02.01, 06. Zbylé tři byly označeny platnými kódy pro hrnce: 12.02.01 (směrem vzhůru zesílené, přehnuté, lehce podžlabené), 18.01.01 a 18.02.01 (ovalené).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 9 cm a 20 cm; 9 cm (1), 17 cm (2), 18 cm (1), 20 cm (1).

Nožky náleží typu 01.

Všechny úchytky byly zařazeny typu 01.02.01.

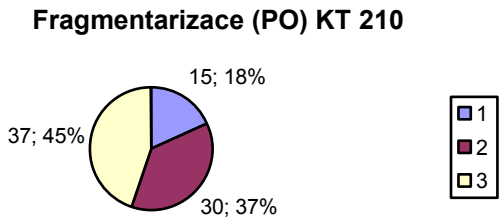
Vnitřky byly pokryty glazurou v odstínech hnědé, v případě, že byl zachycen okraj, byla poleva přes něj.

4.1.0.10.6. Poháry

K pohárům bylo zařazeno 85 jedinců o hmotnosti 7155 g a fragmentarizaci 1 (15; 18 %), 2 (30; 37 %) a 3 (38; 45 %). Většinu tvoří brněnské poháry, jeden jedinec zastupuje loštickou keramiku.

KT 210

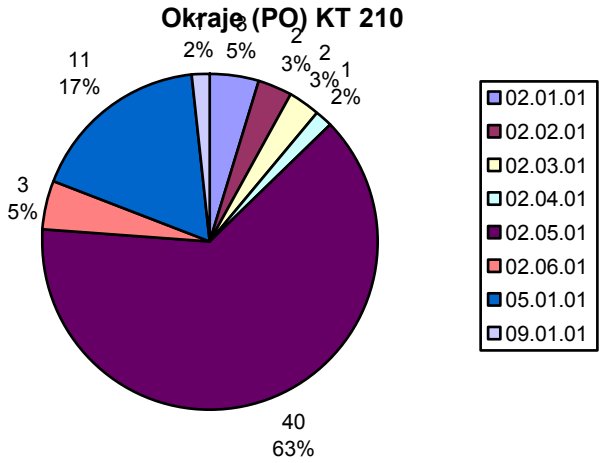
V s. j. 115 bylo zachyceno celkem 84 jedinců náležejících k brněnským pohárům. Celková hmotnost byla 6939 g, fragmentarizace se pohybovala ve všech kategoriích: 1 (15; 18 %), 2 (30; 37 %) a 3 (37; 45 %).

Okraje byly zachyceny u 65 jedinců, dna u 36 (nožka u 33).

Okraje lze rozřadit do 4 skupin: okruží, směrem nahoru se zužující (02.01.01, 02.02.01, 02.03.01, 02.04.01, 02.05.01, 02.06.02), plochá okruží, vykloněná (05.01.01), oble vytažené (oblé okruží; 08.02.01) a okruží směrem nahoru rozšířené (09.01.01).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 7 cm a 10 cm; 7 cm (1; 2 %), 8 cm (9; 15 %), 9 cm (50; 81 %), 10 cm (1; 2 %).

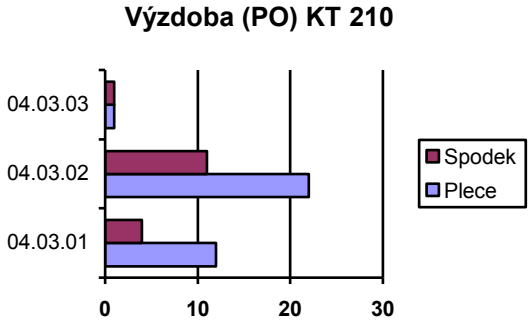

Nožky byly zařazeny shodně do typu 01.02.01.

Průměry den se pohybují mezi 5,5 cm a 6,5 cm; 5,5 cm (5), 6 cm (28), 6,5 cm (3).

Na 36 (67 %) jedincích byly zachyceny stopy po odříznutí strunou, na 18 (33 %) po odříznutí nožem.

Těla a spodky nádob byly zdobeny šroubovicí, oblou (04.03.01) nebo ostrou (04.03.02), v jednom případě střechovitou (04.03.03). Někteří jedinci měli spodky bez výzdoby.

KT 710

Do KT náleží 1 jedinec o hmotnosti 216 g a fragmentarizaci 3.

Okraj o průměru 5 cm lze popsat jako rovný, jednoduchý, oblý. Nožku lze zařadit typu 01.01.01. Na dně o průměru 5,5 cm byly zachyceny stopy po odříznutí strunou.

Výška jedince byla 17 cm.

Celý pohár byl pokryt oblou šroubovicí.

4.1.0.10.7. Cedník

Do skupiny byli zařazeni 2 jedinci o hmotnosti 242 g a fragmentarizaci 2 a 3.

KT 105

Do KT byl zařazen jedinec o hmotnosti 207 g a fragmentarizaci 3. Z fragmentu se zachovaly pouze plece, spodek a dno.

Dno o průměru 8 cm lze označit jako lehce vpouklé, lehce odsazené (01.02.02).

Cedník byl druhotně vytvořen z hrnce. Na vnitřní straně docházelo při vrtání k vylamování. Možná došlo k nezdaru už při výrobě(?). Dno nekompletní, olámané okolo dírek.

KT 535

Jedná se o 4 zlomky výdutě o hmotnosti 35 g a fragmentarizaci 2.

Jedinec byl opatřen oboustrannou polevou světle hnědé barvy. Otvory průměru 4 mm byly vyhotoveny před vypálením. Na jednom zlomku zachycena stopa po odlomení ucha, na jednom zlomku výdutě žlábek. Možná umístěna na největší výduti a od ní směrem dolů ke dnu otvory cedníku.

4.1.0.10.8 Pekáč

KT 535

Jako pekáček ve tvaru korýtka vypadal fragment o hmotnosti 186 g a fragmentarizaci 3. Byl pokryt na vnitřní středně hnědou glazurou.

4.1.0.10.9. Zásobnice

KT 262

Dva jedinci o hmotnosti 401 g a fragmentarizaci 2 a 3. Jednalo se o zlomky zdobených výdutí; v jednom případě prstováním (2 nerovnoběžné prstové žlábky), ve druhém případě se jednalo o zbytek výzdoby v podobě 2 žlábků vzdálených od sebe 15 mm (01.02.02).

4.1.0.10.10. Kahan

KT 111

Do kategorie byl zařazen 1 jedinec o fragmentarizaci 3 a hmotnosti 101 g.

Okraj o průměru 12 cm lze zařadit do kategorie (02.01.01). Na dně o průměru 6,5 cm byly zaznamenány stopy po odříznutí strunou.

Výška kahanu byla cca 3,5 cm.

4.1.0.10.11. Neurčeno

Do kategorie nezařaditelných bylo zařazeno 11 jedinců o hmotnosti a fragmentarizaci pohybující se v kategoriích 1 (4; 36 %) a 2 (7; 64 %).

Zařazení do KT bylo následující: 103 (1), 105 (3), 111 (1), 203 (3), 535 (3).

Ve většině případů se jedná o odlomená ucha, v jednom případě byl zachycen okraj, v jednom fragment dna.

Okraj o průměru cca 10 cm, snad z mísy, byl zdobený řetízkováním.

Ucha byla zachycena válcová i pásková: 01.03.01 (1), 01.03.02 (1), 01.04.01 (2), 01.05.01 (1), 01.07.01 (2), 01.07.02 (2).

KT 103 (intruze)

Jedinec o fragmentarizaci 2 vážil celkem 21 g. Jednalo se o fragment dna, rovného, neodsazeného (01.01.01), o průměru 8 cm.

4.1.0.11. S. j. 120 (jáma neznámé funkce, jímka?; s. s. j. 010)

V s. j. 120 byly zachyceny pouze 2 keramické fragmenty. Fragmentarizace obou typů je 2, celkem váží 226g. Prvním je zlomek nezdobené výduti KT 100 o hmotnosti 18g.

Zásobnice

KT 262

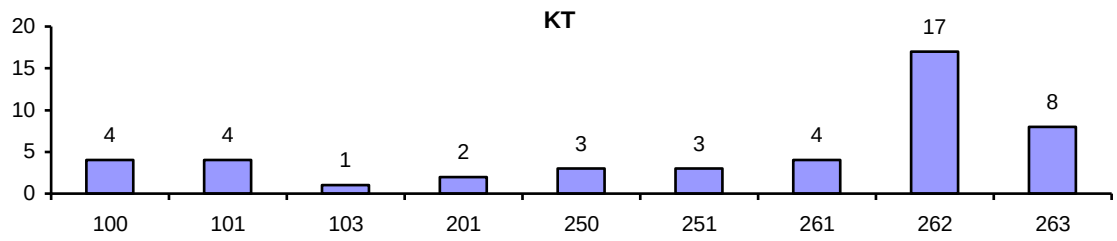
Hmotnost jedince je 208g. Jedná se o část okraje zásobnice pravděpodobně ze skupiny kyjovitých, zesílených, rozšířených směrem nahoru, dlouhých typů (14.02.01).

Vnější část je zdobena rovnoběžným prstovaným žlábkem (01.02.01).

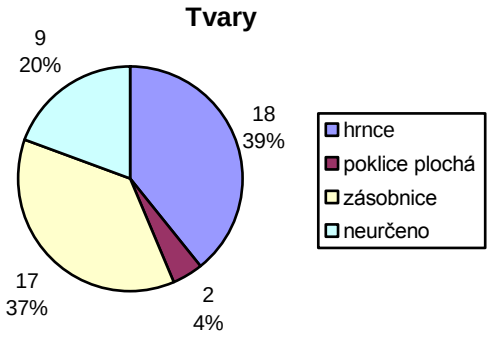
4.1.0.12 S. j. 121, 128 (výplň výkopu studny; s. s. j. 008)

Z s. j. pochází celkem 46 jedinců o celkové hmotnosti 3675 g. Fragmentarizace byla postižena ve všech kategoriích: 1 (2; 4 %), 2 (36; 78 %), 3 (8; 17 %).

Poměrné rozložení do KT bylo následující: 100 (4), 101 (4), 103 (1), 201 (2), 250 (3), 251 (3), 261 (4), 262 (17), 263 (8).

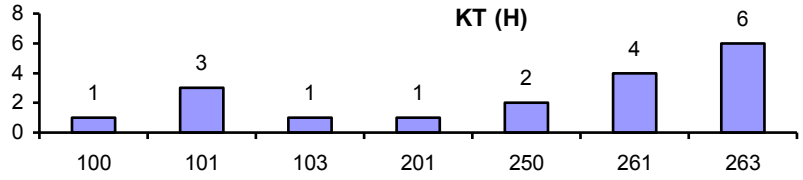

Keramické tvary byly zaznamenány tyto: hrnec, poklice plochá, zásobnice. U jednoho zlomku nebylo možné určit, zda se jedná o dno hrnce či tělo ploché poklice. Část zlomků byla nezařaditelná vůbec.

Hrnce

Do skupiny hrnců bylo zařazeno celkem 18 jedinců o celkové hmotnosti 615 g a fragmentarizací pohybující se v kategorii 2 (16; 89 %) a 3 (11 %). Hrnce spadaly do následujících KT: 100 (1), 101 (3), 103 (1), 201 (1), 250 (2), 261 (4), 263 (6).

KT řady 100

Z celkem 5 jedinců o hmotnosti 105 g a fragmentarizaci 2 pochází 2 zlomky výdutí a 3 fragmenty okraje s hrdlem. Okraje o průměru 15 cm lze zařadit do skupiny charakterizované jako zesílené, svisle nebo kuželovitě seříznuté, nahoru vytažené, vespod podžlabené; sklon svislý nebo kuželovitý (19.04.01; 1 jedinec) a nebo směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.05.01; 2 jedinci).

Jedna z výdutí byla zdobena sedmi ne úplně rovnoběžnými a různě od sebe vzdálenými liniemi radélkovaných čtverečků (03.01.03). Horní plocha okraje byla pokryta třemi řadami radélkových čtverečků (03.01.02).

KT 201

Do KT 201 lze zařadit 1 zlomek okraje s hrdlem o hmotnosti 17 g a fragmentarizaci 2. Okraj o průměru 15 cm spadá do skupiny okrajů směrem vzhůru zesílených, svisle až kuželovitě seříznutých, lehce podříznutých až podžlabených (10.02.01).

KT 250

Do této KT byli zařazeni celkem 2 jedinci o hmotnosti 26 g a fragmentarizaci 2, konkrétně zlomek hrdla s plecemi a fragment okraje s hrdlem.

Okraj lze zařadit do skupiny směrem vzhůru zesílených, svisle až kuželovitě seříznutých, lehce podříznutých až podžlabených (10.05.01)

Plece byly zdobeny širšími žlábky/ostrou šroubovicí (01.02.03).

KT řady 260

12 zlomků z 10 keramických jedinců mělo hmotnost 467 g a fragmentarizaci pohybující se v kategoriích 2 (83 %) a 3 (17 %). V jednom případě byl zachycen zlomek okraje s hrdlem, fragment okraje a spodek a dno. Zbylou část tvoří zlomky výdutí.

Okraj o průměru 20 cm lze zařadit do skupiny vzhůru vytažených, nahoru se zužujících (22.02.02). Další okraj spadá do kategorie zesílené, svisle nebo kuželovitě seříznuté, nahoru vytažené, vespod podžlabené; sklon svislý nebo kuželovitý (19.01.01).

Dno lze popsat jako rovné, neodsazené (01.01.01). Průměr dna ani jeho oddělení od desky nešlo určit.

Výzdoba byla v jednom případě zachycena na vnější straně okraje. Byla tvořena dvěmi vlnovkami (01.04.03). Druhý fragment okraje byl zdoben třemi řadami radélkových čtverečků (03.01.02). Jeden zlomek výdutě byl zdoben hřebenováním. Další fragment výdutě byl pokryt výzdobou skládající se z jednoho žlábku (2 mm) a pod ním nepravidelně od sebe vzdálených a lehce nerovnoběžných 4 řad radélkovaných čtverečků (01.02.01, 03.01.03). Jeden jedinec byl zdoben řadami radélkových čtverečků (03.01.02). V posledním případě měla výduť lehce zvlněný povrch tvořený mělkými žlábky (01.02.02).

Jeden ze zlomků měl přepálený povrch.

Poklice plochá

KT řady 100

Z s. j. 121 pocházejí dva jedinci. První o hmotnosti 94 g a fragmentarizaci 3, druhý o hmotnosti 41 g a fragmentarizaci 2. V obou případech se zachovalo pouze tělo a okraj, úchytka byla odlomena.

Průměr poklic byl 16 a 15 cm. Okraj u obou lze zařadit do kategorie 01.02.01. Na spodcích byla patrná podsýpka.

Zásobnice

KT 262

Skupinu zásobnic tvoří 17 jedinců o celkové hmotnosti 2613 g a fragmentarizaci pohybující se ve skupinách 2 (76 %) a 3 (24 %).

Ve dvou případech byl zachycen okraj,v jednom dno. Zbytek tvoří výdutě.

Okraje lze zařadit do kategorie, kterou lze popsat jako kyjovitě zesílené, rozšířené směrem nahoru (lichoběžník), dlouhé typy (14.04.01, 14.05.01).

Dno lze charakterizovat jako rovné, neodsazené (01.01.01).

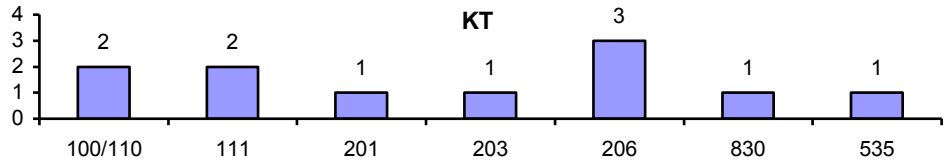
Výzdoba byla zachycena jak na okrajích, tak na výdutích. Vnější strany okraje byly zdobeny buď hustými žlábky hlubokými nad 1,5 mm (01.02.04) nebo prstovanou vlnovkou (01.04.06). Na výdutích se vyskytovala výzdoba v 59 % případů. Jednalo se o prstování (6; 35%), jeden žlábek (01.02.01; 1; 6 %), více žlábků (01.02.02; 2; 12 %) nebo křížící se vseky (02.; 1; 6 %).

Jeden zlomek měl přepálený povrch.

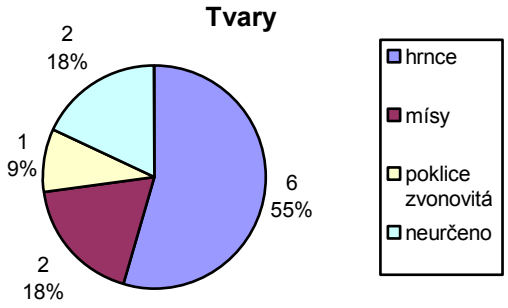
4.1.0.13. S. j. 123 (odpadní jímka; s. s. j. 013)

Ve výše zmiňovaném kontextu bylo zachyceno 11 jedinců tvořených 25 zlomky. Fragmentarizace se pohybuje v kategoriích 2 (36 %) a 3 (64 %). Celková hmotnost je 1621 g.

Zastoupení keramických tříd bylo následující: 100/110 (2; 18 %), 111 (2; 18 %), 201 (1; 9 %), 203 (1; 9 %), 206 (3; 27 %), 830 (1; 9 %), 535 (1; 9 %).

Nadpoloviční většinu z keramických typů představují hrnce (6; 55 %). Zbývající část tvoří mísy (2; 18 %) a zvonovitá poklice (1; 9 %). Zařazení 2 jedinců bylo s jistotou nemožné.

Hrnce

Mezi hrnce bylo zařazeno celkem 6 jedinců o hmotnosti 614 g. Fragmentarizace je 3 (až na jednoho jedince v kategorii 2).

KT byly zastoupeny takto: 100/110 (1; 17 %), 111 (1; 17 %), 201 (1; 17 %), 203 (1; 17 %), 206 (2; 33 %).

KT řady 100

Je tvořena dvěma jedinci: okraj s hrdlem a 4 zlomky výdutě. Fragmentarizace je v obou případech 3, celková hmotnost 248 g.

Okraj o průměru 16 cm lze zařadit do skupiny směrem vzhůru zesílených, svisle až kuželovitě seříznutých, výrazně podříznutých až podžlabených (11.01.01).

Výzdoba nebyla zachycena.

KT řady 200

Obsahuje 11 zlomků tvořící 4 keramické jedince o celkové hmotnosti 366 g. Ve třech případech byl zachycen okraj s hrdlem, z čehož jeden ještě s částí plecí. Jeden jedinec je tvořen spodkem a dnem.

Okraje lze zařadit do 2 skupin. Jeden jedince spadá do kategorie vzhůru zesílených, svisle až kuželovitě seříznutých, výrazně podříznutých až podžlabených (11.01.01). Dva jedinci snad mohou být zařazeni do skupiny zhruba vodorovně vytažených, často zesílených (podobné 30.06.01).

Dno lze popsat jako rovné neodsazené. Stopy po technologii zhotovení nebyly zachyceny.

Průměry okrajů byly 18, 19 a 22 cm, průměr dna 9 cm.

Výzdoba byla zachycena v jednom případě na okraji, kdy byla jeho vyhnutá část promačkávána do vlnovky. U jednoho jedince se objevily žlábky na hrdle (01.02.02).

Poklice zvonovitá

KT 111

Keramický tvar byl zastoupen jedním jedincem. Tento byl tvořen pouze tělem o váze 52 g a fragmentarizaci 3.

Mísy

Do skupiny spadají dva jedinci o celkové hmotnosti 924 g a fragmentarizaci 2 a 3. Byli zařazeni do dvou KT (535 a 830).

KT 535

Jedinec byl tvořen okrajem o fragmentarizaci 2 a hmotnosti 24 g. Lze ho zařadit do skupiny symetricky nebo jen mírně asymetricky rozšířených, nahoře různě seříznutých (03.03.01). Průměr byl naměřen cca 24 cm.

Fragment nebyl zdoben, ale byl pokryt uvnitř a přes okraj světle hnědou glazurou.

KT 830

Část mísy krémové barvy o fragmentarizaci 3 a hmotnosti 904 g patří do skupiny červeně malované keramiky. Byla zachycena cca polovina; okraj, tělo i dno.

Okraj lze zařadit do skupiny rozšířených, vně výrazně vodorovně vytažených, zužujících se nahoře oble nebo rovně seříznutých (04.).

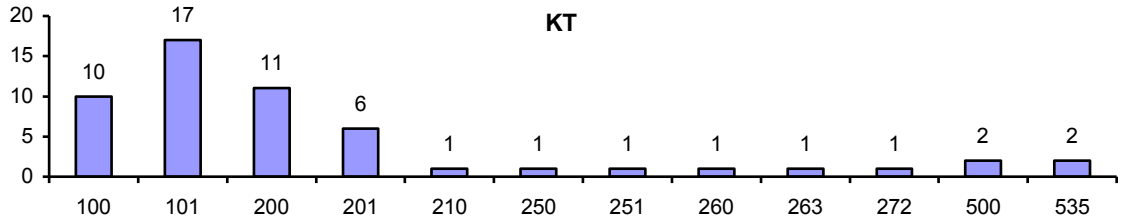
Průměr okraje je 33 cm, dna 20 cm. Výška nádoby je cca 12 cm.

Výzdoba byla zachycena na horní ploše okraje a uvnitř na dně. Horní plocha okraje je pokryta jednoduchou vlnovkou, na středu dna je vymalován červený kruh.

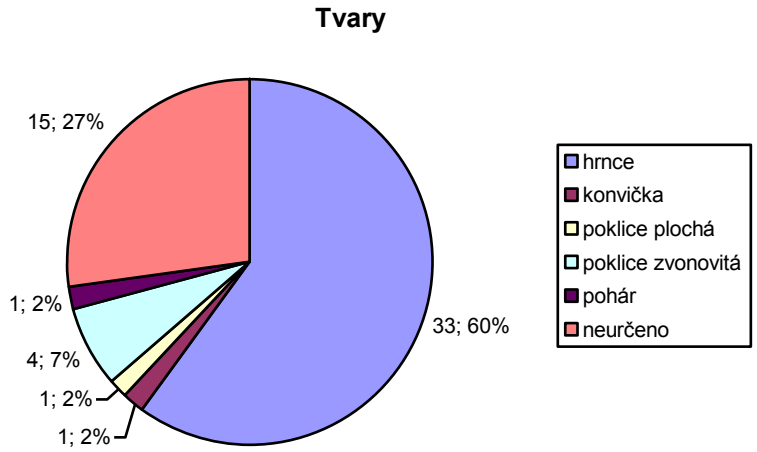
4.1.0.14. S. j. 124 (odpadní jímka; s. s. j. 012)

V s. j. bylo zachyceno celkem 50 jedinců a 5 skupin výdutí z více jedinců rozdělených dle KT a výzdoby. Jedinci o hmotnosti 5974 g spadali do všech skupin fragmentarizace: 1 (14; 27 %), 2 (16; 31 %), 3 (21; 41 %).

Zastoupení KT bylo následující: 100 (10; 19 %), 101 (17; 30 %), 200 (11; 20 %), 201 (6; 11 %), 203 (1; 2 %), 210 (1; 2 %), 250 (1; 2 %), 251 (1; 2 %), 260 (1; 2 %), 263 (1; 2 %), 272 (1; 2 %), 500 (2; 4 %), 535 (2; 4 %).

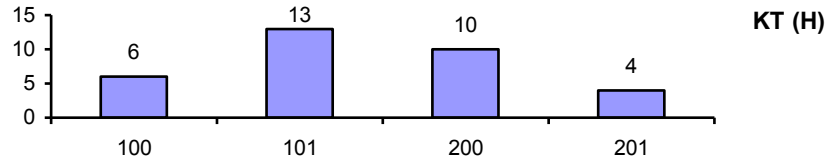

Jedince bylo možné z velké většiny zařadit do keramických tvarů. Převažují hrnce (33; 60 %), poté následují poklice zvonovité (4; 7 %), poklice plochá, pohár a konvička (každý 1; 2 %). 27 položek nebylo zařazeno.

Hrnce

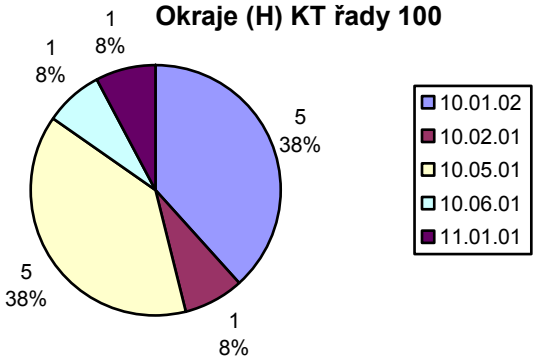
Do skupiny bylo zařazeno celkem 33 jedinců rozdělených do těchto KT: 100 (6; 18 %), 101 (13; 40 %), 200 (10; 30 %), 201 (4; 12 %). Celková hmotnost byla 3852 g, fragmentarizace byla v nadpoloviční většině 3 (18; 56 %). Kategorii 1 odpovídali 4 jedinci (13 %), kategorii 2 10 jedinců (31 %).

KT řady 100

Do této kategorie lze zařadit 19 jedinců o celkové hmotnosti 1524 g a fragmentarizaci: 1 (2;11 %), 2 (5;26 %), 3 (12; 63 %). U 13 jedinců byl zachycen okraj, u 7 dno.

Okraje lze zařadit do dvou skupin. První tvoří skupina charakterizovaná jako směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.01.02, 10.02.01, 10.05.01, 10.06.01; celkem 12 jedinců), druhou okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11.01.01; 1 jedinec).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 11 a 20 cm. Konkrétně: 11 cm (1), 12 cm (1), 15 cm (2), 16 cm (3), 17 cm (3), 18 cm (1), 20 cm (1).

Dna lze popsat jako rovná neodsazená (01.01.01; 2 jedinci) nebo odsazená lehce (01.01.02; 5 jedinců).

U 6 jedinců byla patrná podsýpka.

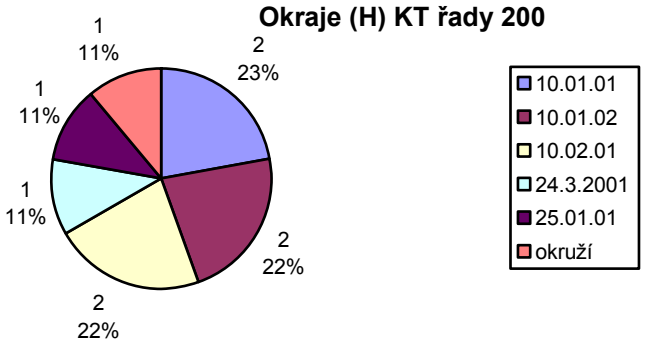
Průměry den se pohybují mezi 5,5 cm a 8 cm. Přesněji: 5,5 cm (1), 6 cm (2), 7 cm (1), 8 cm (3). U jednoho jedince bylo dno nepravidelných rozměrů. Průměr se pohyboval mezi 6,8–7,6 cm.

Výzdoba byla zachycena u dvou jedinců. U obou šlo o husté žlábky (01.02.03) na plecích.

KT řady 200

Do skupiny lze zařadit 14 jedinců o celkové hmotnosti 2335 g a fragmentarizaci 1 (3; 21 %), 2 (5; 36 %) a 3 (6; 43 %). U 9 jedinců byl zachycen okraj, u 6 dno.

Okraje lze zařadit do čtyř skupin: okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.01.01, 10.01.02, 10.02.01; 6 jedinců), okruží – vzhůru vytažené, směrem nahoru rozšířené (24.03.01), okraje popsané jako okruží oble ukončené, prožlabené, v horní části rozšířené (25.01.01; 1 jedinec) a snad okruží, blíže nezařaditelné (i.č. 124/1).

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 10,5 – 15 cm. Konkrétně: 10,5 cm (1), 12 cm (1), 13 cm (3), 14 cm (1), 15 cm (1).

Dna lze charakterizovat jako rovná neodsazená (01.01.01; 4 jedinci) nebo lehce odsazená (01.01.02; 1 jedinec).

U 6 jedinců byla patrná podsýpka.

Průměry den byly 6,5 cm (1), 7 cm (1), 7,5 cm (1), 8 cm (1), 9 cm (2).

Výzdoba byla zachycena v jednom případě na vnější straně okraje v podobě tří oblých žlábků (01.02.02). U čtyř jedinců byly zdobeny plece rytou výzdobou v podobě hustých žlábků/šroubovice (01.02.03/04.03.01; 3:1).

Konvice

KT 535

Do skupiny lze zařadit jednoho jedince o hmotnosti 199 g a fragmentarizaci 3. Nádobka byla až na odlomenou výlevku a část ouška kompletní.

Okraj lze zařadit do skupiny směrem vzhůru zesílených, svisle až nálevkovitě seříznutých, nepodžlabených (09.05.01).

Ouško lze zařadit do kategorie 01.01.01.

Dno lze popsat jako rovné, lehce odsazené (01.01.02). Konvička byla odříznuta strunou.

Průměr okraje byl 6 cm, průměr dna 4 cm. Výška jedince byla cca 10 cm.

Výzdoba byla zachycena na plecích. Jednalo se o řadu radélkových obdélníčků (03.02.01) a pod nimi řadu kolkovaných čtyřlistých kytiček v kroužku (03.10.). Nádobka byla pokryta oboustrannou polevou světle hnědé barvy.

Poklice plochá

KT 100

Keramický tvar byl zastoupen jedním jedincem o hmotnosti 7 g a fragmentarizaci 1.

Okraj lze zařadit do skupiny 01.02.03.

Poklice zvonovitá

Byli zachyceni 4 jedinci o hmotnosti 375 g a fragmentarizaci: 1 (1; 25 %), 2 (2; 50 %), 3 (1; 25 %).

Zařazení do KT bylo následující: 100 (1; 25 %), 101 (3; 75 %).

KT řady 100

Do skupiny byli zařazeni 4 jedinci o celkové hmotnosti 375 g a fragmentarizaci: 1 (1; 25 %), 2 (2; 50 %), 3 (1; 25 %).

U všech byl zachycen okraj, úchytka pouze u jednoho.

Morfologii okrajů lze rozdělit do 2 skupin: 01.03.01 (1 jedinec; KT 100) a 04.02.01 (3 jedinci; KT 101).

Průměry okrajů byly 12 cm (1), 16 cm (1), 22 cm (2).

Knoflík poklice lze zařadit do skupiny 01.02.02.

Průměr úchytky byl 5 cm.

Výzdoba byla zachycena v jednom případě na těle poklice v podobě rytých hustých žlábků (01.02.03; KT 100).

Pohár (pravděpodobně intruze)

KT 210

Byl zastoupen jedním jedincem o hmotnosti 4 g a fragmentarizaci 1. Jednalo se o zlomek nezdobené výdutě kovově lesklého povrchu.

Neurčeno

Do skupiny nádob nezařaditelných ke keramickým tvarům bylo celkem 11 jedinců a 4 skupiny zlomků výdutí rozčleněných dle KT a výzdoby. Fragmentarizace se mimo skupin zlomků výdutí pohybuje v kategoriích 1 (6; 55 %), 2 (4; 36 %), 3 (1; 9 %). Celková hmotnost včetně skupin zlomků výdutí byla 1530 g, bez nich 285 g.

Zastoupení KT bylo následující (se skupinami výdutí, zde počítanými jako jeden jedinec): 100 (2), 101 (1), 200 (1), 201 (2), 250 (1), 251 (1), 260 (1), 263 (1), 272 (1), 500 (2), 535 (1).

Byl zachycen 1 okraj s hrdlem, 1 dno a 1 ucho. Zbylí jedinci jsou zlomky výdutí.

Okraj lze zařadit do skupiny směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.05.01; KT 272).

Dno se dá charakterizovat jako rovné neodsazené (01.01.01).

Ucho lze zařadit do kategorie 01.01.02.

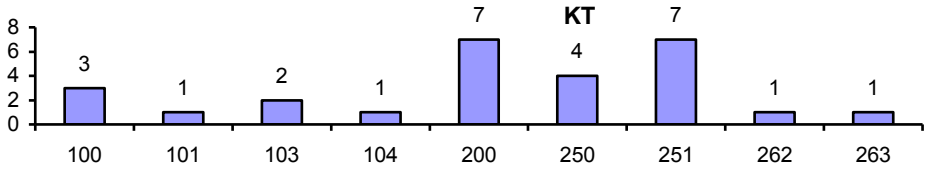
Ve čtyřech případech se vyskytla rytá výzdoba v podobě oblé šroubovice/žlábků (04.03.01/01.02.03).

Jeden jedinec z KT 535 byl pokryt pouze vnější glazurou středně hnědé barvy. Patrně se jedná o fragment miniaturní nádobky.

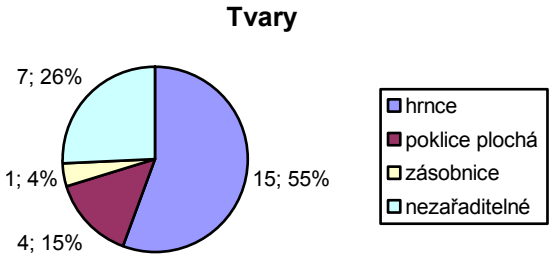
4.1.0.15. S. j. 125 (odpadní jímka; s. s. j. 011)

V s. j. bylo popsáno 27 jedinců o celkové hmotnosti 507 g a fragmentarizaci 1 (11; 44 %), 2 (11; 44 %), 3 (12 %)[10].

Zastoupení KT bylo následující: 100 (3; 11 %), 101 (1; 4 %), 103 (2; 7 %), 104 (1; 4 %), 200 (7; 26 %), 250 (4; 15 %), 251 (7; 26 %), 262 (1; 4 %), 263 (1; 4 %).

V poměrné zastoupení keramických tvarů převažovaly hrnce (15; 56 %), následovány poklicemi plochými (4; 15 %) a zásobnicemi (1; 4 %). Část jedinců byla nezařaditelná (7; 26 %).

Hrnce

Do kategorie bylo zařazeno celkem 15 jedinců o hmotnosti 252 g a fragmentarizaci 1 (6; 40 %), 2 (7; 47 %) a 3 (2; 13 %).

Zastoupení KT bylo následující: 100 (1; 7 %), 101 (1; 7 %), 103 (1; 7 %), 104 (1; 7 %), 200 (5; 33 %), 250 (2; 13 %), 251 (3; 20 %), 263 (1; 7 %).

KT řady 100

Skupinu tvoří celkem 4 jedinci o hmotnosti 86 g a fragmentarizaci 1 (1), 2 (2), 3 (1).

Ve třech případech byly zachyceny části dna, v jednom případě se jednalo o tři zlomky výdutě (možná z více jedinců?).

Dna lze ve dvou případech charakterizovat jako rovná neodsazená (01.01.01), na jednom jedinci byly patrné stopy podsýpky.

[10] Fragmentarizace bez dvou skupin výdutí z více jedinců.

KT 200

Do této KT bylo zařazeno 5 jedinců o fragmentarizaci 1 (4) a 2 (1) a celkové hmotnosti 45 g.

Ve dvou případech byl zachycen okraj s hrdlem, zbytek byly zlomky výdutí.

Okraje lze zařadit do skupiny charakterizované jako směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.02.01) a skupiny vzhůru vytažených (22.06.02).

Průměry okrajů byly 12 a 13 cm.

Výdutě byly zdobeny v jednom případě 2 žlábky (01.02.02), ve dvou případech hustými žlábky (01.02.03).

KT řady 250

Pět jedinců o fragmentarizaci 1 (1), 2 (3), 3 (1) vážilo celkem 100 g. U třech jedinců byl zachycen okraj s hrdlem, u jednoho z nich dokonce s částí plecí. Dva jedinci představovali zlomky výdutí.

Okraje lze zařadit do skupin: okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.05.01), okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.02.01) a okraje vzhůru vytažené (22.06.02).

Průměry byly 10 cm, 14 cm, 15 cm.

Dvě výdutě byly zdobeny hustými žlábky (01.02.03).

KT 263

Jedná se o zlomek výdutě o fragmentarizaci 2 a hmotnosti 21 g.

Je zdoben 5 řadami radélkovaných čtverečků (03.01.03).

Poklice plochá

Skupinu představují 4 jedinci o hmotnosti 118 g a fragmentarizaci 1 (2), 2 (1), 3 (1). Zastoupeny byly následující KT: 103 (1), 200 (1), 251 (2).

KT 103

Jednalo se o zlomek okraje o hmotnosti 7 g a fragmentarizaci 1. Pro malou velikost ho nebylo možné morfologicky zařadit.

KT 200

Zástupce této KT byla úchytka o hmotnosti 18 g a fragmentarizaci 1.

Typově ji lze zařadit do 01.02.02. Její průměr činil 25 mm.

KT 251

Dva jedince o hmotnosti 93 g a fragmentarizaci 2 a 3 lze popsat jako fragmenty okrajů a těl. Úchytky byly odlomeny.

Okraje bylo možné zařadit do dvou skupin (01.02.02, 01.02.03).

Průměry den byly 10 a 18 cm, na obou byly stopy podsýpky.

Zásobnice

KT 262

Jedná se o zlomek nezdobené výduti o hmotnosti 16 g a fragmentarizaci 1.

Nezařaditelné

Celková hmotnost byla 121 g, fragmentarizace v kategoriích 1 a 2. Zastoupeny byly KT: 100, 200, 250 a 251. V jednom případě se jednalo o zlomek okraje (atypický) o průměru 16 cm, v jednom případě o část dna KT 200 s velkou vrstvou podsýpky slídou. Zbytek tvoří zlomky výdutí, zapsané i ve skupinách více jedinců. Všechny byly nezdobené.

4.1.0.16. S. j. 126 (odpadní jímka?)

Je tvořen osmi keramickými jedinci o celkové hmotnosti 173 a fragmentarizaci 1 (2) a 2 (6).

KT byly zastoupeny následovně: 100 (2; 25 %), 200 (2; 25 %), 250 (1; 13 %), 261 (1; 13 %), 262 (1; 13 %), 263 (1; 13 %).

Mezi keramickými tvary převažoval hrnec (5; 63 %). Zásobnice byla identifikována jedna. Dva zlomky (25 %) nebyly zařazeny vůbec.

Hrnce

Skupina pěti jedinců o celkové hmotnosti 129 a fragmentarizací 2 byla rozčleněna celkem do čtyř KT: 100 (1), 200 (2), 261 (1) a 263 (1).

U KT 100 byl zachycen okraj s hrdlem o průměru 18 cm zařaditelný do skupiny okrajů směrem vzhůru zesílených, svisle až kuželovitě seříznutých, lehce podříznutých až podžlabených (10.02.01).

Zbytek tvoří zlomky výdutí. Dvě byly zdobeny radélkem. Poprvé v podobě pěti řad čtverečků (03.01.03), podruhé v podobě dvou řad čtverečků (03. 01.02), mezery a pěti řad čtverečků (03.01.03).

Zásobnice

KT 262

Jedná se o zlomek výdutě o hmotnosti 22 g a fragmentarizaci 2. Zdoben prstováním.

Nezařaditelné

Dva zlomky výdutě o váze 3 g a 8 g a fragmentarizaci 1 bylo možné zařadit do KT 100 a 251. Oba byly nezdobené.

4.1.0.17. S. j. 129 (výplň jámy neznámé funkce; s. s. j. 017, ale pravděpodobně více s.j.)

Z kontextu pochází celkem 10 jedinců a jedna skupina nezdobených výdutí KT 262 z více jedinců. Celková hmotnost je 1353 g, fragmentarizace se pohybuje, až na jeden případ, v kategorii 2 (5) a 3 (4).

KT byly zastoupeny následovně: 250 (1), 262 (6), 263 (4). Čemuž odpovídá i zastoupení keramických tvarů: hrnec (4), poklice plochá (1), zásobnice (6).

Hrnce

Skupina byla tvořena čtyřmi jedinci o fragmentarizaci 1 (1) a 2 (3) a hmotnosti 56 g. KT byly zastoupeny dvě: 250 (1) a 263 (3). V jednom případě se jednalo o spodek se dnem, ve zbývajících o zdobené zlomky výdutí.

Dno lze popsat jako rovné neodsazené (01.01.01).

Výdutě byly zdobeny radélkovou výzdobou. Jednou v podobě jedné řady obdélníčků (03.02.01), podruhé 4 řadami čtverečků, navzájem od sebe vzdálených cca 1 cm (03.01.02), napotřetí 3 řadami obdélníčků (03.02.02).

Poklice plochá

KT 263

Keramický tvar je zastoupen jedním jedincem o hmotnosti 57 g a fragmentarizaci 2. Byla zachycena část okraje a těla,úchytka byla odlomena.

Okraj lze zařadit do skupiny 01.02.01.

Na dně o průměru 15 cm byly zachyceny stopy podsýpky.

Zásobnice

KT 262

Do skupiny bylo zařazeno celkem 5 jedinců a skupina nezdobených výdutí, pravděpodobně z více jedinců. Celková hmotnost byla 1240 g, fragmentarizace v kategoriích 2 a 3. Až na jednoho jedince se jednalo o zlomky výdutí.

Okraj lze zařadit do skupiny kyjovitě zesílených, rozšířených směrem nahoru (lichoběžníkového profilu) – krátkých typů (13.07.01). Z vnější strany byl pokryt příčným prstováním.

Zlomky výdutí zdobeny nebyly.

Jeden jedinec měl přepálený povrch, puchýřkovitý až bradavičnatý (podobně jako tyglík z s. j. 128).

4.1.0.18. S. j. 132 (odpadní jímka; s. s. j. 019)

V s. j. bylo zachyceno celkem 7 jedinců o celkové hmotnosti 258 g a fragmentarizaci 2 (5) a 3 (2).

V 6 případech byl zastoupen hrnec, v jednom zásobnice. Keramické třídy byly následující: 100 (4), 101 (1), 251 (1), 262 (1).

Hrnce

KT řady 100

Fragmentarizace se pohybovala až na jednoho jedince v kategorii 2. Celková hmotnost byla 99 g. U třech jedinců byl zastoupen okraj s hrdlem, u dvou výduť.

Jednalo se o okraje zařaditelné do skupiny charakterizované jako směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.03.01; 2 jedinci) a okruží vzhůru vytažené (někdy ještě zavinuté), směrem nahoru rozšířené (24.03.02).

Průměry okrajů byly 11, 12 a 16 cm.

Výduť byla v jednom případě zdobena oblými žlábky/šroubovicí, v jednom širokým oblým žlábkem (01.02.01).

KT 251

Jedná se o zlomek nezdobené výduti o hmotnosti 83 g a fragmentarizaci 3.

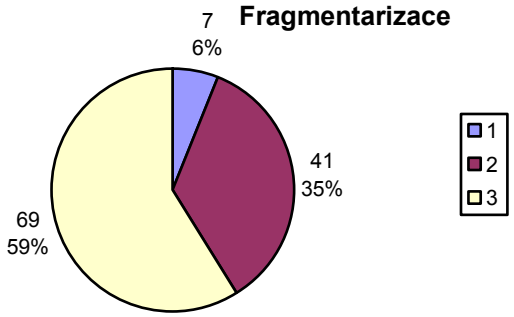
Zásobnice

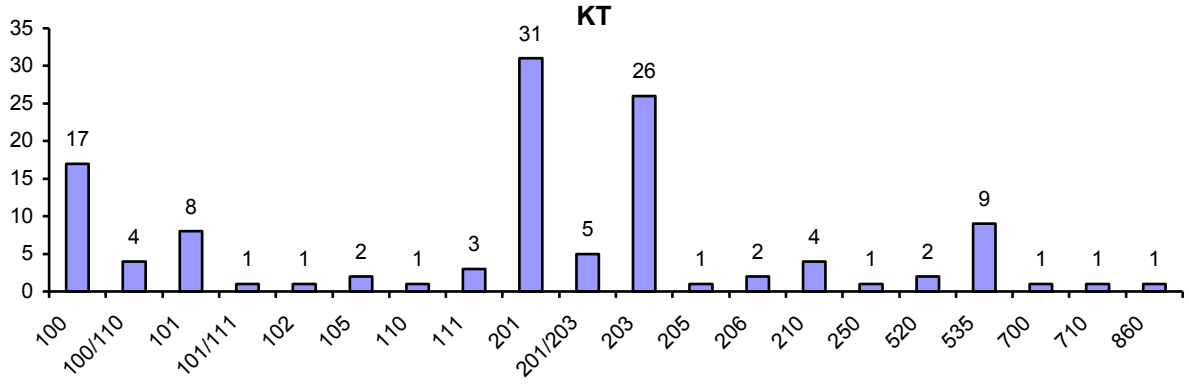
KT 262

Do této kategorie byl zařazen fragment nezdobené výdutě o hmotnosti 76 g a fragmentarizaci 2.

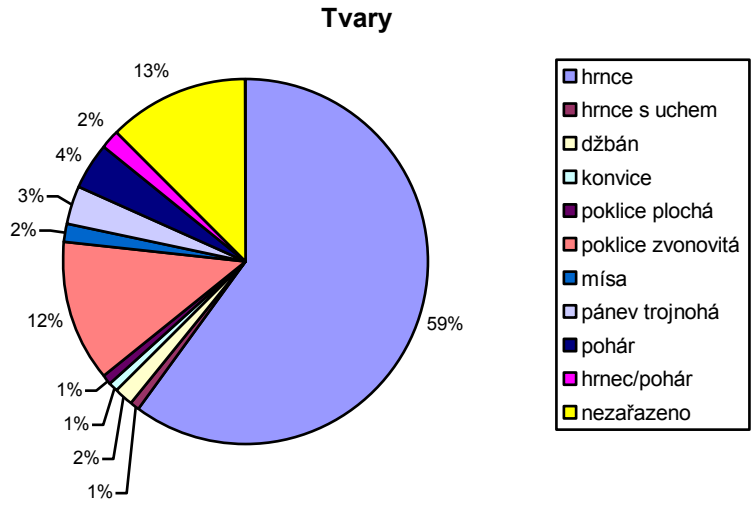
4.1.0.19. S. j. 133 (odpadní jímka; s. s. j. 018)

Jedná se o 117 jedinců a 5 skupin výdutí z více jedinců rozdělených dle KT a výzdoby o hmotnosti 15 877 g a fragmentarizaci 1 (7; 6 %), 2 (41; 35 %) a 3 (69; 59 %).

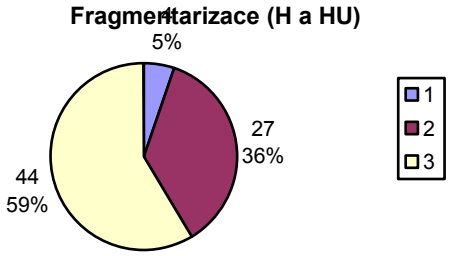

Zastoupení keramických tvarů bylo následovné: hrnce (73; 59 %), hrnce s uchem (1; 1 %), džbány (2; 2 %), konvice (1; 1 %), poklice plochá (1; 1 %), poklice zvonovitá (15; 12 %), mísa (2; 2 %), pánev trojnohá (4; 3 %), pohár (5; 4 %), u dvou jedinců nebylo jisté, zda se jedná o hrnec či pohár (2; 2 %). Patnáct jedinců nebylo zařazeno vůbec (13 %).

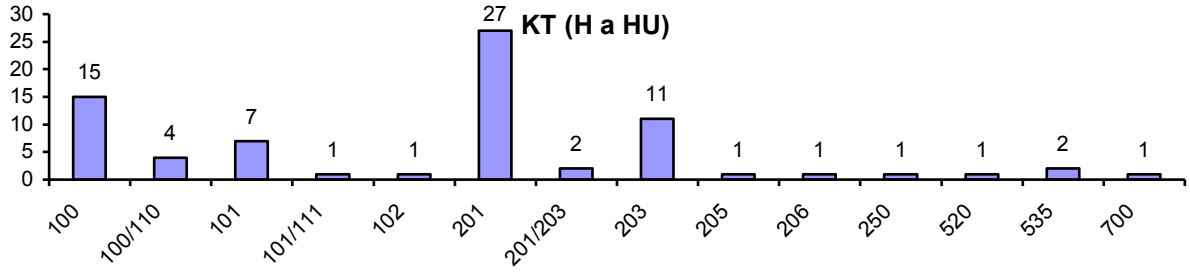

Hrnce a hrnce s uchem

Jedná se celkem o 75 jedinců (72 hrnců, 1 hrnec s uchem, 2 jedinci buď hrnek nebo pohár) o hmotnosti 9294 g a převažující fragmentarizaci 3.

Keramické třídy byly zastoupeny následovně: 100 (15; 21 %), 100/110 (4; 5 %), 101 (7; 9 %), 101/111 (1; 1 %), 102 (1; 1 %), 201 (27; 37 %), 201/203 (2; 3 %), 203 (11; 15 %), 205 (1; 1 %), 206 (1; 1 %), 250 (1; 1 %), 520 (1; 1 %), 521 (1; 1 %), 535 (2; 3 %).

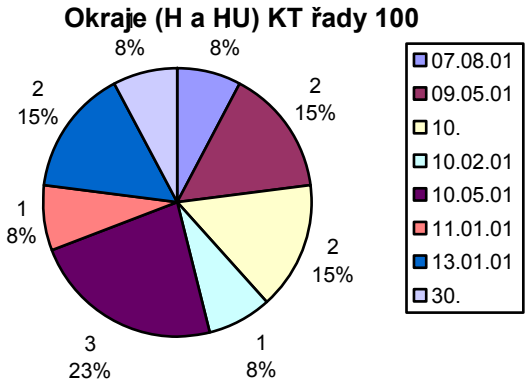

KT řady 100

Skupina představuje celkem 28 jedinců o hmotnosti 2911 g a fragmentarizaci převažující ve skupině 3 (14; 50 %). Skupina 1 obsahuje tři jedince (11 %), skupina 2 jedinců jedenáct (39 %).

Okraje byly zastoupeny u 13 jedinců, dna u 17.

Okraje bylo možno zařadit do 5 skupin: okraje kuželovitě seříznuté, zesílené směrem nahoru (07.08.01), okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.05.01), okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10., 10.02.01, 10.05.01), okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11.01.01), okraje směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01) a zhruba vodorovně vytažené, často zesílené (30.)

Průměry okrajů se pohybují mezi 12 a 17,5 cm. Konkrétně: 11 cm (1), 12 cm (3), 13 cm (2), 14 cm (1), 15 cm (1), 16 cm (1), 17 cm (1), 17,5 cm (1).

Většinu den lze popsat jako rovná neodsazená (01.01.01; 9 jedinců; 69 %), u čtyř jedinců bylo zachyceno dno lehce odsazené (01.01.02; 23 %), u jednoho se vyskytovalo dno lehce odsazené a lehce vpouklé (01.02.02; 8 %).

Průměry den byly v rozmezí 6 – 16 cm. Přesněji: 6 cm (2), 7 cm (3), 8 cm (2), 9 cm (1), 10 cm (1), 11 cm (2), 12 cm (1), 16 cm (1).

Výška jednoho jedince byla 14,5 cm, druhého 16 cm.

U dvanácti jedinců byla zachycena podsýpka. U dvou jedinců se objevila značka na dně – kříž v kroužku, z toho jeden z křížků je křížkový.

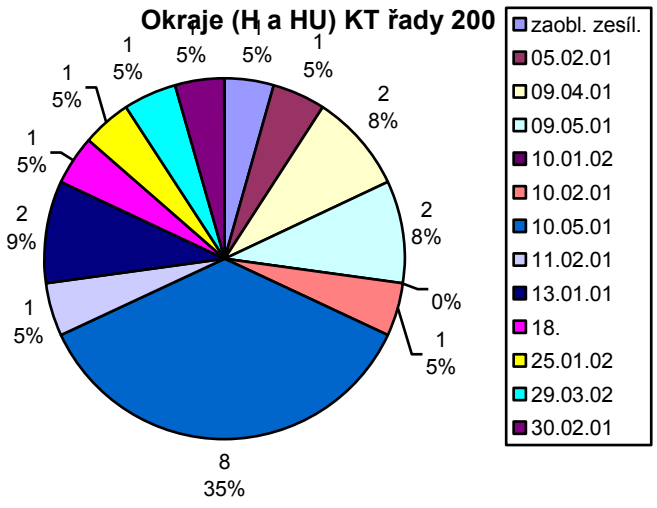
Výzdoba byla popsána u čtyř jedinců. Ve dvou případech se vyskytovala na vnější straně okraje. Jednou jako žlábek (01.02.01), jednou jako husté rýhy (01.01.03). Jeden jedinec byl zdoben na hrdle žlábkem (01.02.01). U jednoho jedince byla zaznamenána na plecích v podobě ostré šroubovice (04.03.02).

KT řady 200

Do skupiny bylo zařazeno celkem 42 jedinců o celkové hmotnosti 6113 g[11]. Fragmentarizace se pohybuje ve všech kategoriích: 1 (1; 2 %), 2 (14; 33 %) a 3 (27; 65 %).

Okraje byly zastoupeny u 23 jedinců, dna u 21 jedinců.

Okraje byly zařazeny do 10 skupin. Ty lze popsat jako: okraj zaoblený, zesílený, ústí vyhnuté (bez kódového čísla), okraje svisle až nálevkovitě seříznuté, zevnitř nebo oboustranně prožlabené, lehce šikmo protažené (05.02.01), okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.04.01, 09.05.01), okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.01.02, 10.02.01, 10.05.01), okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11.02.01), okraje směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01), okraje ovalené – náhle zesílené, zaoblené (18.), okraje tvarované do okruží – oble ukončené, prožlabené, v horní části rozšířené (25.01.02), okraje výrazně kyjovitě rozšířené, rovně seříznuté (29.03.02) a okraje zhruba vodorovně vytažené, často zesílené (30.02.01).

Průměry okrajů byly zachyceny v rozmezí 9 cm až 21 cm. Největší množství jedinců mělo okraj průměru 13 cm a 15 cm. Poměrné rozložení bylo: 9 cm (1), 10 cm (1), 11 cm (1), 11,5 cm (1), 12 cm (3), 13 cm (7), 15 cm (5), 17 cm (2), 21 cm (1).

Dna byla rozřazena celkem do pěti skupin: dna rovná, neodsazená (01.01.01; 7 jedinců; 35 %), dna rovná, lehce odsazená (01.01.02; 9 jedinců; 45 %), dna

[11] Jeden jedinec o hmotnosti 1179 g byl zalit betonem. Bez něj je hmotnost zbylých jedinců 4934 g.

rovná,odsazená (01.01.03; 1 jedinec, 5 %), dna lehce vpouklá, neodsazená (01.02.01; 2 jedinci; 10 %), dna lehce vpouklá a lehce odsazená (01.02.02; 1 jedinec; 5 %).

Průměry den se pohybují mezi 6,5 cm – 14 cm. Největší počet jedinců byl mezi 7 a 9 cm. Konkrétní rozměry byly následující: 6,5 cm (2), 7 cm (6), 7,5 cm (2), 8 cm (1), 8,5 cm (1), 9 cm (3), 12 cm (1), 14 cm (2).

U 7 jedinců byla zachycena podsýpka, 6 jedinců bylo odříznuto strunou. U osmi jedinců nebylo možné stopy po technologii identifikovat.

U dvou jedinců bylo možné změřit jejich výšku – 14,5 a 16 cm.

Výzdoba byla zachycena na horní části okraje, hrdle, plecích i spodku hrnců.

Výzdoba na horní ploše okraje byla zaznamenána u dvou jedinců. V jednom případě se jednalo o obloučkové vrypy o schématu: půlkruh (měsíčkovitý), obdélník, půlkruh (měsíčkovitý); ve druhém o promáčknutí prsty proti sobě.

Na hrdle byla zachycena u jednoho jedince jednoduchá rýha (01.01.01) na přechodu hrdlo – plece. U jednoho jedince byly zachyceny 2 rýhy, vzdálené od sebe cca 1 cm.

Výzdoba na plecích byla zaznamenána u sedmi jedinců. V jednom případě se jednalo o jeden 7 mm široký žlábek na rozhraní hrdlo – plece (01.02.01). U jednoho jedince byly zachyceny 2 žlábky těsně nad sebou (01.02.02). Čtyři jedinci měli plece zdobeny oblou šroubovicí (04.03.01), jeden jedinec šroubovicí střechovitou (04.03.03). Jeden jedinec byl zdoben na přechodu plece – spodek dvěma žlábky (01.02.02).

Na jednom spodku nádoby byla popsána oblá šroubovice (04.03.01).

KT 250

Do KT byl zařazen 1 jedinec – fragment části spodku a dna o fragmentarizaci 3 a hmotnosti 49 g.

Dno lze popsat jako rovné neodsazené (01.01.01). Stopy po způsobu zhotovení nebyly zaznamenány.

KT 520

Do skupiny byli zařazen 1 jedinec o hmotnosti 20 g a fragmentarizaci 2 a 3. Jednalo se o zlomek spodku se dnem.

Dno o průměru 6 cm lze označit jako rovné neodsazené (01.01.01). Na dně byly patrné stopy po odříznutí strunou.

KT 535

Do této KT byly zařazeni celkem 2 jedinci – 1 hrnec a 1 hrnec s uchem. U všech byl zachycen okraj s hrdlem, u jednoho ještě s částí plecí. Celková hmotnost jedinců byla 126 g, fragmentarizace v kategorii 2 (1 jedinec) a 3 (1 jedinec).

Okraje lze zařadit do dvou skupin. První lze popsat jako směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01; 1 jedinec), druhý jako výrazně kyjovitě rozšířené, rovně seříznuté (29.03.01).

Oba okraje byly o průměru 9 cm.

Jeden jedinec byl zdoben třemi žlábky těsně na přechodu hrdlo – plece (01.02.03) a pokryt uvnitř a přes okraj světle hnědou glazurou. Druhý kus byl pokryt uvnitř a přes okraj glazurou zelenohnědou.

KT 700

Do skupiny byl zařazen jeden jedinec (fragment okraje s hrdlem a částí plecí) o hmotnosti 78 g a fragmentarizaci 3. Jeho zařazení je pouze pravděpodobné, zdá se jako import a nelze s jistotou určit způsob vyhotovení.

Okraj o průměru 12 cm lze zařadit do skupiny okruží – vzhůru vytažených (někdy ještě zavinutých), směrem nahoru zesílených (24.).

Výzdoba byla zachycena na hrdle, šlo o husté žlábky (01.02.03).

Džbány

V souboru byli spolehlivě identifikováni dva zástupci tohoto tvaru.

KT 203

Jedná se fragment okraje, hrdla a výlevky o hmotnosti 102 g a fragmentarizaci 3.

Okraj o průměru 14 cm byl vřazen do skupiny okruží s lištou (03.07.01).

Výlevka byla ve tvaru hubičky (V2).

KT 860

Jedná se o fragment kameninového džbánku o hmotnosti 166 g a fragmentarizaci 3.

Nožku o průměru 6 cm lze zařadit do skupiny 01.02.01. Byly zachyceny stopy po odříznutí strunou.

Na plecích a nožce byl zdoben oblou šroubovicí, směrem dolů řídnoucí a postupně mizící (04.03.01). Hrana dna nožky byla zdobena promačkávanou páskou (Wellenfuss).

Láhev

KT 535

Mezi konvice byl zařazen jeden jedinec (celá nádoba) o hmotnosti 975 g a fragmentarizaci 3.

Okraj o průměru 8 cm byl zařazen do kategorie zhruba vodorovně vytažených, často zesílených (30.[12]).

Dno o průměru 12,5 cm bylo popsáno jako rovné neodsazené (01.01.01).

Výška konvičky činila cca 16,5 cm.

Byla opatřena výlevkou ve tvaru hubičky (V2) a uchem (01.07.02), pokryta oboustrannou glazurou světle hnědé barvy.

Poklice plochá

KT 201

Do skupiny spadá jeden jedinec o hmotnosti 182 g a fragmentarizaci 3. Byl zachycen pouze fragment okraje a těla, úchytka byla odlomena.

Okraj lze popsat jako 01.01.02.

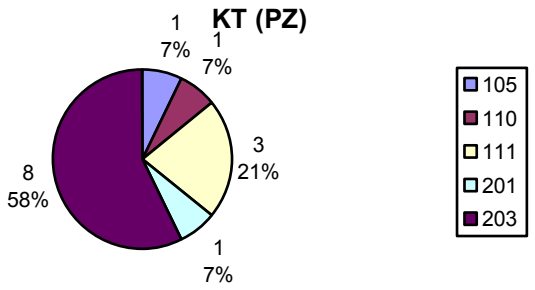
Na dně o průměru 14 cm nebyly patrné stopy po zhotovení.

Poklice zvonovitá

V s. j. bylo zachyceno celkem 14 jedinců a 1 pravděpodobně zařaditelný k PZ o celkové hmotnosti 767 g a nejčastější fragmentarizací v kategorii 2 (60 %). Na kategorii 3 připadá zbylých 40 %.

Zvonovité poklice byly zachyceny v následujících KT: 105 (1), 110 (1), 111 (3), 201 (1), 203 (8).

[12] kódové číslo jako pro hrnce

Okraje byly zařazeny do dvou skupin: 01.03.01 (5; 42 %) a 04.01.01 (7; 58 %).

Průměry okrajů byly následující: 10 cm (1), 13 cm (1), 16 cm (1), 17 cm (1), 18 cm (1), 21 cm (1), 22 cm (1), 23 cm (1), 25 cm (3).

Úchytky byly zachyceny u třech jedinců: 01.01.01 (1) a 01.03.01 (2). Na dvou byly stopy po odříznutí strunou, na jedné byla podsýpka.

Průměry úchytek byly 2,5 cm, 4 cm a 4,5 cm.

Na vnitřní straně jedné z poklic se nacházela širší vlnovka (asi obíhající dokola). Jeden vršek úchytky byl označen vyrytým křížkem (pravděpodobně až při používání, označení pokličky na něco).

Mísy

Do tvaru byly zařazeni celkem 3 jedinci o fragmentarizaci 3 a celkové hmotnosti 857 g. Jedná se o 2 mísy a jednu hrncovitou mísu. Tyto byly vřazeny postupně do třech KT.

KT 105

Fragment o hmotnosti 147 g sestával z okraje a těla.

Okraj o průměru 23 cm byl zařazen do skupiny okrajů symetricky nebo jen mírně asymetricky rozšířených, nahoře různě seříznutých (03.03.01). Z okraje vybíhá vodorovná úchytka trojúhelníkového tvaru.

KT 203

Část okraje a těla mísy vážila 60 g.

Okraj o průměru 25 cm lze zařadit do skupiny výrazně vodorovně vytažených, na konci přehnutých (07.02.01).

KT 535

U hrncovité mísy o hmotnosti 650 g byla zachována i část dna.

Okraj byl zařazen do skupiny okrajů symetricky nebo jen mírně asymetricky rozšířených, nahoře různě seříznutých (03.08.01).

Dno lze popsat jako rovné neodsazené (01.01.01). Na spodku byly patrné stopy po odříznutí strunou.

Ucho bylo zařazeno k typu 01.07.02.

Okraj měl průměr 18 cm, dno 12 cm. Výška jedince byla 11 cm.

Jedinec byl na vnitřní straně a přes okraj pokryt středně hnědou glazurou. Na těle se nacházela výzdoba v podobě jednoho žlábku (01.02.01).

Pánev trojnohá

V s. j. byly zachyceny fragmenty o hmotnosti 460 g a fragmentarizaci 2 (1) a 3 (3) celkem ze šesti jedinců.

Tito byli rozřazeni do dvou KT: 520 (1) a 535 (5).

KT 520

Část nožky o hmotnosti 93 g a fragmentarizaci 3 je blíže nepopsatelná.

KT 535

Tři jedinci o fragmentarizaci 2 (2) a 3 (3) vážily celkem 367 g. U čtyř byl popsán okraj, u jednoho nožka a úchytka.

Okraj lze u dvou jedinců popsat jako ovalený[13], jeden jako prostě oble seříznutý, jeden byl zařazen do skupiny 05.02.01.

Průměry okrajů se pohybovaly mezi 15 cm a 16 cm.

Nožku bylo možno přiřadit k typu 01, úchytku k 01.01.02.

Všichni jedinci byli na vnitřní straně a přes okraj pokryti středně hnědou glazurou.

Tělo jednoho jedince bylo pokryto žlábky.

Poháry

Celkem 5 jedinců o fragmentarizaci 3 a celkové hmotnosti 834 g bylo rozděleno do tří KT.

[13] Bez kódového čísla.

KT 203

Ze dvou jedinců o hmotnosti 154 g a fragmentarizaci 3 se zachovaly pouze spodky a dna, v jednom případě s částí plecí.

Dna/nožky tvaru 01.01.01 o průměru 5 a 5,5 cm byly odříznuty strunou.

Na jednom jedinci byly na plecích zachyceny 2 žlábky (01.02.03).

KT 210

Dva jedinci o celkové hmotnosti 316 g a fragmentarizaci 3 přísluší pravděpodobně k brněnským pohárům. V jednom případě byl zachycen okraj s hrdlem a plecemi, ve druhém nožka větších rozměrů než jsou běžné brněnské poháry. Morfologií jim však odpovídá.

Okraj o průměru 7 cm lze zařadit k okružím, směrem nahoru se zužujícím (02.05.01).

Nožku o průměru 7,8 cm lze zařadit do skupiny 01.02.01 jako u běžných brněnských pohárů. Má jen širší podstavu, pravděpodobně kvůli stabilitě.

Plece byly zdobeny oblou šroubovicí (04.03.01).

Na spodku nožky byly patrné stopy po odříznutí dna strunou.

KT 710

Jedinec o hmotnosti 354 g a fragmentarizaci 3 měl výšku 15 cm.

Okraj o průměru 9,2 cm lze zařadit do skupiny okruží, směrem nahoru rozšířených (09.01.01).

Dno o průměru 6,2 cm lze zařadit do typu 01.01.01.[14]

[14] Zařazení do pohárů bylo použito na základě článku MĚŘÍNSKÝ, Z. 1969, kde jsou tyto artefakty zařazeny do pohárů jako tzv. hrnky (IA). Z tohoto důvodu byl použit kód pro tvar dna hrnců a nikoliv nožky poháru (kterým neodpovídá).

4.1.0.20. S. j. 134 (výplň studny; s. s. j. 008)

V s. j. byly zachyceni celkem 3 jedinci o celkové hmotnosti 52 g a fragmentarizaci 1 (1) a 2 (2). Jedná se o fragment hrnce (KT 100), ploché poklice (KT 100) a nezařaditelnou nezdobenou výduť (KT 200).

Hrnec

KT 100

Tvar zastupuje zlomek neodsazeného rovného dna (01.01.01) se stopami podsýpky. Hmotnost 25 g, fragmentarizace 2.

Poklice plochá

KT 100

Byla zachycena část okraje (01.01.02) a těla, úchytka byla odlomena. Hmotnost 23 g, fragmentarizace 2.

4.1.0.21. S. j. 135 (odpadní jímka; s. s. j. 014)

Bylo zachyceno celkem 14 jedinců o celkové hmotnosti 1882 g. Fragmentarizace se pohybovala ve všech kategoriích: 1 (1; 7 %), 2 (7; 50 %) a 3 (6; 43 %).

Rozložení do KT bylo následující: 100 (7; 50 %), 101 (4; 29 %), 200 (1; 7 %), 201 (2; 14 %).

Většinu keramických tvarů tvořily hrnce, u jednoho nebylo jasné, zda se jedná o džbán či hrnec.

Hrnce

KT řady 100

Celkem 11 jedinců vážilo celkem 991 g, fragmentarizace se pohybovala v kategoriích 2 (6; 55 %) a 3 (5; 45 %).

U čtyř jedinců byl zachycen okraj, u tří dno.

Profilaci okrajů lze zařadit do tří skupin: směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.05.01), směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené (13.01.01), okruží – vzhůru vytažené (někdy ještě zavinuté), směrem nahoru rozšířené (24.03.02, 24.04.01).

Průměry okrajů byly následující: 12,5 cm, 16 cm, 20 cm.

Dna lze označit za rovná, neodsazená (01.01.01; 2 jedinci), nebo rovná, lehce odsazená (01.01.02; 1 jedinec).

Průměry den byly 8 cm, 9 cm a 10 cm.

Na všech dnech byly zachyceny stopy podsýpky.

Výzdoba se nacházela na plecích nádob v podobě 2 širších žlábků (01.02.02), hustších žlábků (01.02.03), oblé šroubovice (04.03.01) či ostré šroubovice (04.03.03).

KT 200

Do KT byl zařazen 1 jedinec o hmotnosti 869 g a fragmentarizaci 3.

Okraj o průměru 13,5 cm lze zařadit do skupiny okrajů popsaných jako svisle seříznuté, plynule ukončující válcovité hrdlo (28.01.02).

Dno o průměru 9,5 cm se stopami podsýpky lze popsat jako rovné, neodsazené (01.01.01).

Výška 18 cm.

Výzdoba byla zachycena na vnější straně okraje, plecích a části spodku. Na vnější straně okraje se jednalo o husté žlábky (01.02.03), na plecích a spodku o ostrou šroubovici, směrem dolů postupně se vytrácející (04.03.02).

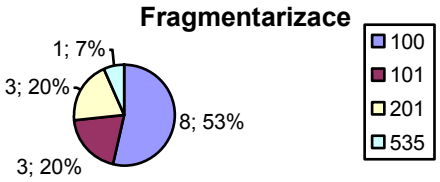
KT 201

Jedná se o dva zlomky zdobených výdutí o fragmentarizaci 1 a 2 a hmotnosti 22 g. Jedna byla zdobena 2 širšími žlábky (01.02.02), druhá ostrou šroubovicí (04.03.02).

4.1.0.22. S. j. 140 (odpadní jímka; s. s. j. 020)

V s. j. bylo zachyceno celkem 15 jedinců o celkové hmotnosti 1810 g a fragmentarizaci pohybující se v kategorii 2 (6; 40 %) a 3 (9;60 %).

Zařazení do KT bylo následující: 100 (8; 53 %), 101 (3; 20 %), 201 (3; 20 %), 535 (1; 7 %).

Největší počet z keramických tvarů tvořily hrnce (11; 73 %) a hrnce s uchem (1; 7 %), jeden jedinec byl s otazníkem zařazen k pohárům (1; 7 %), dva jedince nebylo možno s jistotou zařadit vůbec (2; 13 %).

Hrnce a hrnce s uchem

Ke keramickému tvaru bylo zařazeno celkem 12 jedinců o celkové hmotnosti 1746 g a fragmentarizaci 2 (4; 33 %) a 3 (8; 67 %).

KT řady 100

Do skupiny bylo zařazeno celkem 10 jedinců o hmotnosti 1086 g a fragmentarizaci 2 (4; 40 %) a 3 (6; 60 %).

U třech jedinců byl zachycen okraj, u třech dno.

Okraje lze zařadit do dvou skupin: okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené (09.02.01, 09.04.01) a okraje směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, výrazně podříznuté až podžlabené (11.02.01).

Průměry okrajů byly: 10 cm, 15 cm, 25 cm.

Dna lze popsat jako rovná, neodsazená (01.01.01). Na dvou byly stopy podsýpky.

Průměry den byly 13 cm a 22 cm.

Výzdoba byla zachycena ve dvou případech na plecích. Na obou byla tvořena hustými oblými žlábky (01.02.03).

KT 201

Jedná se o jednoho jedince o hmotnosti 275 g a fragmentarizaci 3.

Bylo zachycena část spodku a dno se stopami podsýpky o průměru 12 cm, které lze popsat jako rovné, lehce odsazené (01.01.02).

KT 535

U jedince (hrnec s uchem) o hmotnosti 285 g byl zachycen okraj, hrdlo, plece, spodek i dno.

Okraj lze zařadit do skupiny ovalených (18.).

Dno lze popsat jako rovné, neodsazené (01.01.01). Bylo odříznuto strunou.

Průměr okraje byl 9 cm, průměr dna 7,3 cm, výška nádoby 11 cm.

Nádoba byla pokryta uvnitř a přes okraj světle hnědou polevou.

Výzdoba byla zachycena na hrdle v podobě dvou žlábků (01.02.03).

Pohár

KT 201

Fragment části dna a spodku o hmotnosti 48 g a fragmentarizaci je pravděpodobně z poháru. Povrch byl vypálen do kovově lesklého povrchu.

Dno/nožka o průměru 7 cm bylo rovné, lehce odsazené (01.01.02[15]). Byly na něm patrné stopy podsýpky v podobě slídy a zároveň otisky plev.

Nezařaditelné

Jedná se o 2 zlomky výdutí z KT 101 a 201 o fragmentarizaci 2; každý o hmotnosti 8 g. Jeden jedinec byl zdoben oblými žlábky (01.02.03).

[15] Kód pro dno.

4.1.1. Přehledná tabulka se základními statistickými daty

S. j. 100			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,86	**Hmotnost (g)**	7502
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	H	13/4	
	PP	1/1	
100/110	0	19/1	
	H	5/5	
	HU	1/1	
101	H	3/3	
101/111	0	8/2	
102	H	2/2	
105	0	1/1	
	H	8/2	
	HU	1/1	
	PZ	1/1	
110	D	1/1	
	H	3/3	
	HU	1/1	
111	H	2/2	
	M	1/1	
201	H	9/5	
201/203	0	3/1	
	H	1/1	
	KA	1/1	
203	0	2/2	
	D	1/1	
	H	5/4	
	PA	3/1	
	PZ	4/3	
206	H	1/1	
	PO	1/1	
	PZ	8/5	
207	H	1/1	
210	PO	20/8	
250	H	1/1	
260	Z	1/1	
262	Z	9/2	
263	Z	1/1	
520	H	1/1	
521	0	1/1	
535	0	3/3	
	H	7/3	
	HU	1/1	
	M	1/1	
	PAT	8/4	
	PD	1/1	
801	0	1/1	
860	H	1/1	
	HU	2/1	
880	D	5/1	

S. j. 101			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	1,66	**Hmotnost (g)**	202
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100/110	0	4/1	
110	PZ	1/1	
203	0	2/2	
210	PO	2/2	
535	PAT	1/1	

S. j. 102			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	3,00	**Hmotnost (g)**	584
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	H	3/1	

S. j. 103			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	3,00	**Hmotnost (g)**	101
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
535	miniaturka	1/1	

S. j. 104			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	1,00	**Hmotnost (g)**	4
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	1/1	

S. j. 109			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	1,00	**Hmotnost (g)**	14
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
200	0	1/1	

S. j. 105			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,12	**Hmotnost (g)**	1726
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	2/2	
	H	8/3	
100/110	0	2/1	
	H	18/3	
101	0	2/2	
101/111	H	5/3	
	HU	4/1	
105	H	6/2	
110	H	2/1	
111	PZ	3/1	
201/203	0	4/2	
	H	1/1	
	HU	1/1	
	KA	1/1	
203	H	1/1	
210	PO	4/3	
250	0	2/2	
	H	1/1	
	PP	2/1	
535	PAT	4/1	

S. j. 106			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,29	**Hmotnost (g)**	6014
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	11/3	
	H	231/28	
	H/D	7/1	
	PP	2/1	
101	H	9/7	
106	H	25/1	
201	0	8/1	
	D	1/1	
	H	11/3	
520	H	3/1	
802	0	2/1	

S. j. 107			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	1,25	**Hmotnost (g)**	57
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100/110	0	1/1	
	H	2/2	
535	0	1/1	

S. j. 115			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,34	**Hmotnost (g)**	54 600
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	H	34/7	
102	H	1/1	
103	0	1/1	
105	0	3/3	
	CE	13/1	
	D	29/5	
	H	101/48	
	HU	194/17	
110	H	255/64	
	HU	92/14	
	M	1/1	
	PZ	13/9	
111	0	1/1	
	H	56/25	
	KA	14/1	
	M	3/1	
203	0	3/3	
	H	200/44	
	HU	129/19	
	PZ	17/8	
206	H	4/4	
	HU	2/2	
	PZ	4/1	
207	HU	10/1	
210	PO	351/84	
250	H	1/1	
251	H	1/1	
262	Z	2/2	
520	D	13/2	
	H	21/3	
	HU	6/2	
521	H	40/6	
	HU	12/1	
535	0	3/3	
	CE	4/1	
	D	5/2	
	H	98/55	
	HU	55/16	
	M	1/1	
	PAT	16/8	
	PEK	1/1	
710	PO	5/1	
802	H	3/2	
	HU	46/2	
830	H	1/1	
880	D	2/1	

S. j. 120			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,00	**Hmotnost (g)**	226
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	1/1	
262	Z	1/1	

S. j. 121			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,13	**Hmotnost (g)**	3643
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	2/2	
	H	1/1	
	PP	1/1	
101	H	3/3	
	PP	1/1	
103	H	1/1	
201	0	8/1	
	H	1/1	
250	0	2/1	
	H	2/2	
251	0	4/3	
261	H	5/4	
262	Z	18/17	
263	0	1/1	
	H	6/5	
	PP/H	1/1	

S. j. 123			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,63	**Hmotnost (g)**	1621
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100/110	0	1/1	
	H	4/1	
111	H	1/1	
	PZ	1/1	
201	H	1/1	
203	H	2/1	
206	0	2/1	
	H	8/2	
535	M	1/1	
830	M	4/1	

S. j. 124			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,13	**Hmotnost (g)**	5974
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	89/2	
	H	12/6	
	PP	1/1	
	PZ	1/1	
101	0	1/1	
	H	32/13	
	PZ	3/3	
200	0	5/1	
	H	27/10	
201	0	11/2	
	H	13/3	
	PZ	1/1	
203	0	14/1	
210	PO	1/1	
250	0	2/1	
251	0	1/1	
260	0	1/1	
263	0	1/1	
272	0	1/1	
500	0	2/2	
535	0	1/1	
	KO	1/1	

S. j. 125			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	1,68	**Hmotnost (g)**	507
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	7/2	
	H	1/1	
101	H	1/1	
103	H	3/1	
	PP	1/1	
104	H	1/1	
200	0	1/1	
	H	5/5	
	PP	1/1	
250	0	3/2	
	H	3/2	
251	0	2/2	
	H	4/3	
	PP	2/2	
262	Z	1/1	
263	H	1/1	

S. j. 126			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	1,75	**Hmotnost (g)**	173
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	1/1	
	H	1/1	
200	H	2/2	
250	0	1/1	
261	H	1/1	
262	Z	1/1	
263	H	1/1	

S. j. 128			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,00	**Hmotnost (g)**	32
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
263	H	1/1	

S. j. 129			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,22	**Hmotnost (g)**	1353
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
250	H	1/1	
262	Z	16/5	
263	H	3/3	
263	PP	1/1	

S. j. 132			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,28	**Hmotnost (g)**	258
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	H	7/4	
101	H	1/1	
251	H	5/1	
262	Z	1/1	

S. j. 133			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,53	**Hmotnost (g)**	16 536
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	0	47/2	
	H	15/15	
100/110	H	4/4	
101	0	5/1	
	H	34/7	
101/111	H	4/1	
102	H	8/1	
105	M	1/1	
	PZ	1/1	
110	PZ	1/1	
111	PZ	3/3	
201	0	2/2	
	H	95/27	
	PP	2/1	
	PZ	2/1	
201/203	0	146/3	
	H	2/2	
203	0	8/3	
	D	5/1	
	H	59/9	
	H/PO	2/2	
	M	1/1	
	PO	9/2	
	PZ	10/8	
205	H	1/1	
206	H	4/1	
	PZ	1/1	
210	PO	2/2	
250	H	2/1	
520	H	1/1	
	PAT	1/1	
535	H	5/2	
	HU	2/1	
	L	1/1	
	M	10/1	
	PAT	9/5	
700	H	5/1	
710	PO	5/1	
860	PO	1/1	

S. j. 134			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	1,66	**Hmotnost (g)**	52
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	H	1/1	
	PP	1/1	
200	0	1/1	

S. j. 135			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,35	**Hmotnost (g)**	1882
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	H	40/7	
101	H	5/4	
200	H	27/1	
201	D/H	1/1	
	H	1/1	

S. j. 140			
Průměrná fragmentarizace (cm^2)	2,60	**Hmotnost (g)**	1810
KT	**Tvar**	**Počet fragmentů / jedinci**	
100	H	17/8	
101	0	1/1	
	H	2/2	
201	0	2/1	
	H	3/1	
	PO	1/1	
535	HU	2/1	

4.1.2. Vyhodnocení kuchyňské a stolní keramiky

4.1.2.1. S. j. 100 (nestratifikované nálezy), 101 a 102 (recentní), 103 (blíže neurčená s.j.)

Ve vyhodnocení nestratifikovaných nálezů budou reflektovány pouze ty, které jsou v rámci lokality unikátní nebo stojí jinak za pozornost.

Hrnce

Zástupci nejčastěji používaného kusu nádobí se nijak neodlišovaly od jedinců zastoupených v jednotlivých kontextech.

Z hlediska technologie byly zastoupeny značky na dně – opět v podobě čtvrceného kruhu a křížkového kříže (*tab. 29:11*; MYSLIVEČEK 1994, 125 – 126).

Poklice

Mezi zvonovitými poklicemi vyčnívala jedna odlomená úchytka (i.č. 100/86; *tab. 31:6*). Byla vytočena z běžné hmoty ostřené slídou, z kruhu odříznuta strunou, ale vypálena oxidačně do cihlově červené barvy.

Džbány

Fragment fajánse *(tab. 31:11)* bude vyhodnocen ve zvláštní kapitole.

Poháry

Na rozdíl od nálezů ze zbylých kontextů byly zachyceny i fragmenty brněnských pohárů III. typu *(tab. 29:4, 5)*.

Pravděpodobně do horizontu IV/2 je datovatelný poháry i.č. 100/61a *(tab. 29:10)*. Lze ho s jistotou zařadit k pohárům štíhlého tvaru s vysoko posazenou maximální šířkou, variantě zdobené ozubeným kolečkem (WOLF 1999, 27). Pohár i.č. 100/65 *(tab. 29:9)* je zdobený kombinací střechovité šroubovice v dolní části a na ní navazující výzdoby radélkem. Jeho časové určení je nejisté, tvarově ani výzdobou nesplňuje znaky pro zařazení k brněnským pohárům, ale hmotou ano (byl zařazen do KT 210). Otázkou je, zda je možné ho zařadit do stejné doby jako běžné brněnské poháry s tím, že šlo o reminiscenci na poháry z horizontu IV/2.

Malé nádobky a zvláštní tvary

Miniaturní nádobky jsou obvykle interpretovány jako hračky či schránky na masti nebo koření.

Hrneček s ouškem (i.č. 100/2; nestratifikováno; *tab. 30:2*) malých rozměrů, morfologicky odpovídající běžným hrncům, si lze představit jako oboje.

Miniaturní nádobka, pohárek?, (i.č.103/1; recent; *tab. 32:19, 70:3*) je pokryta oboustrannou glazurou a zdobena na hrdle a podhrdlí dvěmi oběžnými modrými engobovanými liniemi a pod nimi v místě největší výdutě ozubeným kolečkem. Byla pravděpodobně opatřena ouškem vybíhajícím z výduti a šikmo připojeným na okraj nádoby. Její využití je vzhledem k tvaru problematičtější, mohla by obsahovat jedině sypké zboží typu koření. Pravděpodobněji byla používána jako pohárek, čemuž by napovídalo i její opatření ouškem. Starší miniaturní nádobky jsou považovány za importy ze západních zemí, ale dá se předpokládat jejich brzké napodobování místními hrnčíři (KOUŘIL – WIHODA 2003, 94; ŠMEJDA 1999, 174).

Pokladnička (nestratifikováno; i.č. 100/8; *tab. 31:10, 70:1*) se jako součást výbavy městských domácností začala vyskytovat v horizontu III brněnské keramiky, cca od poloviny 13. století (PROCHÁZKA 1991, 235). Jejich vzhled se od počátku výskytu nijak zásadně nemění. Jedná se většinou o nádobky kulovitého, cibulovitého tvaru. U části nalezených je výduť opticky rozdělena rýhou a proto připomíná hrneček s pokličkou, v níž je vyhotoven otvor (PROCHÁZKA 1991, 239:16; NEKUDA – REICHERTOVÁ 1968, 333, tab. XXIX:1,3, 381, tab. LXXVI:7, 8, 9; RADOMĚRSKÝ 1964, 76, obr. 36; STEININGER 1985, Kat.-Nr. 10, Kat.-Nr. 11, Kat.-Nr. 16). Zachycený jedinec se od starších variant tvarem nijak neliší, je však vyhotoven ze světlé, jemně plavené hrnčiny, pokryté vně jasně zelenou polevou.

4.1.2.2. S. j. 105

Hrnce a hrnce s uchem

Technologie a značky na dně

Co se týče technologie vyhotovení, byly v s. j. 105, obsahující náplň 13. – 15. stol., zastoupeny oba dva způsoby. Vzhledem k tomu, že je rozeznání technologie v případě absence stop na dně či dna jako takového nejisté, uvedený poměr je pouze na základě zachycených stop na dnech. Ve třech případech bylo zachyceno odříznutí strunou, v jednom případě podsýpka. Na zbytku nebyly zachyceny jednoznačné stopy, zdají se hlavně jako obtáčené.

Okraje, tvary hrnců

V s. j. 105 byly zachyceny celkem 4 typy okrajů. Pravděpodobně nejstarším je okraj římsovitý *(tab. 32:31)*, jenž je datován do horizontu II brněnské keramiky (1220 – 1275; analogický jedinec vč. výzdoby PROCHÁZKA 1991, 237). Okraje směrem vzhůru zesílené, různě seříznuté a podříznuté či podžlabené *(tab. 30:29, 30, 32, 33:2)* jsou mladší, ve velkém množství se vyskytují po dlouhou dobu; i např. na Petrově (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 57).

Poklice plochá

Plochá poklice (i.č. 105/10; *tab. 32:34*) byla v jednom případě zachycena v s. j. 105. Zde se, podobně jako v s. j. 133, vyskytla s mladšími nálezy. Ale na rozdíl od s. j. 133 byly zachyceny i nálezy obdobně datovatelné (zlomky výdutí zdobené oběžným radélkem či rýhami, vytažený okraj zdobený vlnicí).

Podobně jako v osadě u Šakvic byla plochá poklice 105/10 zdobena soustřednými kruhy (UNGER 1981, 74).

Poklice zvonovitá

V s. j. 105 byla zachycena jedna zvonovitá poklice (i.č. 105/3; *tab. 33:1*). Výskyt zvonovitých poklic jako takových je datován cca od roku 1250 (PROCHÁZKA 1991, 235), jedná se ovšem o starší variantu. Zachyceného jedince je možné zařadit k podobným typům z brněnského Petrova (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ –

ŠMERDA 1999, 136), obecněji do horizontu středověké keramiky B (UNGER 1984, 294).

Pánev trojnohá

V s. j. 105 byla zachycena pravděpodobně jedna pánev (105/17, 105/18, 105/19; *tab. 33:8*). Byla zhotovena stejně jako jedinci např. z s. j. 133 z jemné cihlové hmoty a opatřena polevou uvnitř a přes okraj a je možné ji datovat do horizontu IV.

Poháry

Snad mladší intruze o fragmentarizaci 2 představují 4 zlomky BP. Jeden zlomek byl zdoben oblou šroubovicí, zbylé tři nezdobené.

Kahan

Zlomek jednoho jedince (i.č. 105/9; *tab. 32:33*) byl zachycen v s. j. 105. Jednalo se o fragment kahanu s hubičkou, který je datován do horizontu středověké keramiky B (UNGER 1984, 294), i když se starší varianty dle R. Procházky vyskytují od 1. poloviny 13. století (PROCHÁZKA 1991, 246).

4.1.2.3. S. j. 106

Hrnce a hrnce s uchem

Technologie a značky na dně

V s. j. 106 byla zastoupena až na jednoho jedince technologie starší, tedy obtáčení. Vytáčení bylo zaznamenáno pouze u i.č. 106/8, které má dno odříznuté nožem (KT 520). Dalším jedincem, u kterého je nejisté zhotovení, je patrně atypický zlomek výduti zařazený do KT 802. V tomto případě by se mohlo jednat o třídu K z Moravského krasu a Boskovické brázdy, která proniká do Brna v horizontu IV/1 (PROCHÁZKA 1994, 333). Netypicky pro horizont IV/2 zde převažuje redukčně pálená, tmavě šedá až černá, slídnatá keramika nad keramikou obdobných vlastností, ale ostřenou pouze pískem (PROCHÁZKA 1994, 325). Toto může být dáno statistickou odchylkou danou malým množstvím zachycených jedinců. Byla zachycena jak podsýpka slídou, tak stopy po pravděpodobně popelovité podsýpce (i.č. 106/10; *tab. 33:34*).

Na jedinci i.č. 106/42 *(tab. 33:38)* byla zachycena na dně hrnčířská značka v podobě kříže se stejně dlouhými rameny, což odpovídá zařazení do horizontu IV/2. V horizontu IV/1 se nevyskytují (PROCHÁZKA 1994, 325).

Okraje, tvary hrnců

V s. j. 106 dominují stejně jako v celém horizontu IV brněnské keramiky vyhnuté a zesílené okraje. Slabší podíl tvoří okruží se svrchní rozšířenou plochou, které jsou z části zdobené žlábky (106/17, 106/33; *tab. 33:14, 34:5*). Analogické typy pocházejí jak z území Brna: starší z Mečové ul. č.p. 2, obj. 20, vr. 2, datovaná nálezy mincí a zlomků dutého skla do 1. pol. 14. stol. (PROCHÁZKA 1994, 340, obr. 1:6), tak z okolí bližšího i vzdálenějšího, „Hrádku“ u Tišnova a hrádku Nechvalína; analogický okraj pro i.č. 106/17 (UNGER 2006, 38; obr. 3:18), či 106/18 (UNGER 2006, 38; obr. 3:23), nebo 106/1 (POLÁČEK 1990, 227, obr. 4:14).

Nejpočetnější nález – standardní bezuchý hrnec vejčitého tvaru zdobený šroubovicí/žlábky na výduti je zastoupený ve stejně datovaných kontextech – např. (MĚCHUROVÁ 1997, 173, tab. XVI; PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 133, obr. 5:12; POLÁČEK 1990, 227, obr. 4).

Džbány

V s. j. 106 byly zachyceny zlomky jednoho džbánu opatřeného válečkovým uchem (i.č. 106/6; *tab. 33:13*).

Poklice plochá

V s. j. 106 byl zachycen jeden fragment ploché poklice, bohužel bez úchytky (i.č. 106/11; *tab. 33:35*). Zde datace pravděpodobně do 2. poloviny 14. století a počátku století 15. nevyhovuje, ale vzhledem k jejich zachycení i v jiných kontextech datovaných později než do doby jejich výskytu, tato situace není nijak neobvyklá.

4.1.2.4. S. j. 115

Obsah jímky představuje nadpoloviční většinu ze všech zachycených fragmentů i celých nádob kuchyňské a stolní keramiky. Žel bohu není možné materiál srovnat s podobně datovatelnými soubory. Období 16. století, v tomto případě doba okolo jeho poloviny, je postižena na jižní Moravě jakýmsi informačním „hiátem“, jenž je ohraničen 1. polovinou 15. století: Brno – Petrov (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999), na druhé straně jsou publikované nálezy z přelomu 16./17. stol. (studna bratrského sboru v Ivančicích či některé nálezy z Brna, Moravského Krumlova; HIMMELOVÁ – PROCHÁZKA 1990; LOSKOTOVÁ 1997; MALÍK – PEŠKA 1994), či nepublikovaná diplomová práce (PEŠLOVÁ 2002). Srovnání nabízí zpracování nálezu hrnčířských pecí na Kapucínském náměstí (NEKUDA 1963, později MĚCHUROVÁ 1991) či relativně mladší nálezy z Dvořákovy (MICHNA 1970) a Orlí ulice, v jejichž materiálu již byly zachyceny zlomky habánských fajánsí (NOVOTNÝ 1959). Z mimobrněnských lokalit lze použít nález z poloviny 16. století z Horních Věstonic (KUNDERA – MĚŘÍNSKÝ 1987). Proto je vyhodnocení nálezů spíše dalším srovnávacím materiálem pro zpracování dalších výzkumů.

V materiálu byly zastoupeny překvapivě obě technologie vytváření. U KT 102, KT 250, KT 251 a jednoho zlomku KT 100 (i.č. 417; *tab. 49:13*) se jednalo o rezidua, ale v případě hrnců (6 jedinců) zařazených do KT 100 pravděpodobně nikoliv. Šlo o fragmenty den, až na jeden případ o fragmentarizaci 3. Na všech zachycených dnech se nacházely keramické značky; v pěti případech v podobě čtvrceného kruhu (i.č. 115/302, 115/303, 115/304, 115/305, 115/306, 115/431; *tab. 46:26–30, 50:2, 71:1, 2*), v jednom jako křížek menší velikosti v kruhu (115/315i). V tomto případě by bylo zajímavé ověřit dobu přežívání značek na keramice do pozdějšího období; zda je možné přežívání obtáčené keramiky jako takové, nebo zda přežívala pouze keramika obtáčená a opatřená značkou. Názor L. Varadzina, že značky na hrncích již ve starším období oproti vyhodnocované jímce (horizont IV/2 R. Procházky) mohou představovat intruzi, je přinejmenším značně diskutabilní (VARADZIN 2004, 175).

Většinu materiálu tvoří ještě zakuřovaná keramika – ostřená jak slídou, tak pískem. Glazovaný materiál představuje celkem 18 % ze všech nálezů.

Hrnce a hrnce s uchem

Hrnce a hrnce s uchem tvoří 70 % všech keramických fragmentů. Tento poměr je do značné míry zkreslen tím, že je ztížená kompletace jednotlivých zlomků pro uniformitu jejich vzhledu a u některých KT navíc ještě křehkostí a následným rozlámáním rozbitého hrnce na velký počet kousků.

Většina zachycených celých či rekonstruovatelných tvarů hrnců náleží ještě pozdně středověké vejčité formě. Některé tvary již mají soudkovitou profilaci (i.č. 115/386, 115/388; *tab. 48:14, 16*), typickou pro raně novověké zboží po polovině 16. století (PAJER 1983, 38; PEŠLOVÁ 2002, tab. 36, 47, 50), stejně tak jako profilaci okrajovou (i.č. 115/216; *tab. 43:30*; podobný ŠEBELA – VANĚK 1985, obr. 8:2; i.č. 115/386; *tab. 48:14*; analogický PEŠLOVÁ 2002, tab. 33:3; i.č. 115/216; *tab. 43:30*; podobný jedinec PEŠLOVÁ 2002, tab. 50:2).

U některých tvarů bylo zaznamenáno výrazné odsazení hrdla od plecí (i.č. 115/205, 115/206, 115/241, 115/242, 115/379 apod.; *tab. 43:18, 19, 44:25, 26, 48:10*).

Okraje

Polovinu ještě tvoří okraje zesílené a více či méně podříznuté nebo podžlabené (50 %). Ovalené okraje představují třetinu (33 %). Čtvrtinou jsou zastoupeny přehnuté okraje, ať už zesílené či nezesílené (25 %). Okruží jsou zastoupena pár procenty, zbytek typů se pohybuje pod jedním procentem. Analogické typy okrajů byly zastoupeny v pozdně středověkém materiálu Strážnice (PAJER 1983, 38–39, obr. 12, 13), stejně tak jako ze 16. století v Brně (MICHNA 1970, VI:4, VIII:2). Okraj i.č. 115/258 má analogii v souboru z poloviny 16. stol. z Horních Věstonic (KUNDERA – MĚŘÍNSKÝ 1987, 157, obr. 2:1; *tab. 45:11*), zatímco okraj i.č. 115/395 *(tab. 48:22)* má analogii až na přelomu 16./17. stol. ve studni bratrského sboru v Ivančicích (ŠEBELA – VANĚK 1985, tab. 22:1).

Ojedinělým je glazovaný hrnek i.č. 115/124 *(tab. 39:28)*. Morfologií okraje i těla podobný, i když zakuřovaný, pochází ze Strážnice, kde je řazen již mezi novověké zboží (PAJER 1983, 44, obr.18:3).

Výzdoba hrnců

Výzdoba se vyskytuje nejčastěji na hrdle nádob. U třech jedinců KT 535 byla zachycena výzdoba okraje, buď v podobě žlábků (i.č. 115/124, i.č. 115/133; *tab. 39:28,*

37) nebo řetízkování (i.č. 115/100; *tab. 39:4*). Jeden jedinec byl na přechodu horní plochy okraje a ucha zdoben zářezy (i.č. 115/208a; *tab. 43:22*).

Hrdla byla nejčastěji zdobena jedním či více rýhami nebo žlábky. V zakuřované keramice převládají husté žlábky oproti glazované, kde naprosto převládá jeden žlábek, jenž je v zakuřované keramice také zastoupen, ale nijak markantně; oproti tomu nejčastěji zastoupené husté žlábky na zakuřovaném povrchu se v polévané skupině vyskytují, ale také daleko méně než žlábek jeden.

Jeden jedinec (115/447, 115/448, 121/16; *tab. 51:2, 3, 52:13*) byl zdoben na přechodu hrdlo – plece kombinací radélkové výzdoby v podobě delších obdélníků a pod ní umístěných tří souběžných rýh.

Pouze u 15 jedinců byla zachycena výzdoba na plecích, většinu z toho tvořila oblá šroubovice, která byla až na jeden případ spojena s polévanou keramikou KT 535. U některých jedinců přecházela šroubovice až na spodek, což je také až na jeden případ spojeno s keramikou glazovanou (podobně jako ve Dvořákově ulici; MICHNA 1970, 137, tab. VIII/1).

Ucha

Páskové ucho, typicky pro pozdní středověk, bylo napojeno na okraj a připojeno na výduť někde ve třetině nádoby (PAJER 1983, 40). Největší poměrný počet uch byl zachycen v polévané KT 535.

Džbány

V s. j. bylo zachyceno celkem 10 jedinců. Polovina z nich byla zařazena do poslídované KT 105, dva byli zařazeni ke KT 520 a dva ke glazovanému zboží. Džbán i.č. 115/462 patří k habánským fajánsím a představuje pravděpodobně nejmladší nález v s. j. [16].

Džbány zařazené do KT 105 (i.č. 115/244, 115/245, 115/246, 115/275, 115/384; *tab. 72:4, 44:27, 45:1, 28, 48:13*) lze zařadit k jednomu typu, který byl opatřen nálevkovitým okrajem s plastickým žebrem, ze kterého vybíhá ucho a dosedá na tělo těsně nad největší výdutí (MICHNA 1970, 127, tab. V:2,3; NEKUDA 1963, 74, č.41; NEKUDA – REICHERTOVÁ, 279, obr. 131:5; NOVOTNÝ 1959, tab. X:47; PAJER 1983, 47).

[16] Bude vyhodnocen podrobněji ve zvláštní kapitole věnované fajánsím, brněnským pohárům, loštické a červeně malované keramice a kamenině.

Džbány (i.č. 115/328 + 115/545, i.č. 115/377; *tab. 48:8, 73:1*) byly zařazeny do KT 520. Džbán i.č. 115/377 byl zachycen v rekonstruovatelném stavu. Byl opatřen rovným hrdlem se žebrem, znatelně nižším než džbány KT 105, ze kterého vybíhá páskové ucho dosedající na maximální výduť. Pod žebrem byl zdoben oběžnými rýhami. Je sice nižší a baňatější než např. i.č. 115/244, ale i tak lze jeho tvar charakterizovat jako vejčitý. Analogický typ pochází z pecí na Kapucínském náměstí (NEKUDA – REICHERTOVÁ, 280, obr. 132:1).

Polévané džbány byly zachyceny ve dvou případech (i.č. 115/112, 115/122; *tab. 39:16, 26*), v obou případech se jednalo pouze o fragmenty okraje s hrdlem.

Poklice zvonovitá

V jímce bylo zachyceno celkem 18 jedinců, mezi které byl zařazen pro přehlednost i fragment s rovnými stěnami (i.č. 115/77; *tab. 38:4*) zařazený do KT 206.

Tvarově se i.č. 115/77 nejvíce podobá poklici ze souboru z Brna, Dominikánské ulice, datovaného na přelom 16. a 17. století. Tento typ poklic v pozdějším vývoji novověké keramiky převažuje (HIMMELOVÁ – PROCHÁZKA 1990, 142, obr. 10:10; PAJER 1983, 37). Na Slovensku se vyskytují poklice s rovnými stěnami od poloviny 15. století (RUTTKAY 1995, 578 – 579, obr. 14).

Zbytek poklic byl rozřazen do dvou keramických tříd; do KT 110 8 jedinců, do KT 203 jedinců 9. Byly ještě ostřejší profilace, a až na jednu (i.č. 115/76; *tab. 38:1*), je lze zařadit ještě mezi pozdně středověké. Šířka podokrají se pohybuje u většiny okolo 2 cm, u některých jedinců byla mezi 30 – 40 mm (i.č. 115/81, 115/82, 115/83, 115/90 a 115/76; *tab. 37:43 – 45, 50, 38:1*). U jmenovaných lze až na poslední i.č. šířku podokrají spojit s většími průměry poklic. I.č. 115/76 má běžný průměr 16 cm a přesto podokrají široké přes 3 cm, nižší výšku a oblejší profilaci těla. Toto by naznačovalo, že se již jedná o jedince, kterého by bylo možné zařadit pravděpodobně do raného novověku (PAJER 1983, 37).

Mísa

V s. j. 115 byly zachyceny celkem 3 mísy (i.č. 115/259, 115/299, 115/455; *tab. 45:12, 46:23, 50:15*), zařazené do KT 110, 111 a 535.

Za bližší vyhodnocení stojí i.č. 11/299, které jako jediné mělo fragmentarizaci 3 a ne 1. Bylo zařazeno do KT 110. Mísy – pernice patří mezi tvary, které přežívají dále do novověku bez větších změn. Vzhledem k tomu, že starší typy mají kolmé nebo mírně

kónické stěny, je možné zachycený tvar přiřadit právě nim. Opatření některých analogických typů výlevkou je zmíněno ve vyhodnocení nálezů z Dvořákovy ulice (MICHNA 1970, 149; PAJER 1983, 24 – 25).

Pánev trojnohá

Patera byla zachycena v 9 případech (i.č. 115/147, 115/149, 115/151, 115/152, 115/158j, 115/159, 115/452, 115/454; *tab. 40:12, 14, 15, 41:24*). Všechny patřily mezi polévané zboží a zařazeny do KT 535. Byly opatřeny vnitřní hnědou glazurou a pokud byl zachycen okraj, byla poleva nanesena i přes něj. Na některých byly poteklé stěny z vnější strany. Spodky byly očazeny.

Okraj byl zachycen v pěti případech. Dva byly ovalené, jeden byl opatřen prožlabením pro poklici (i.č. 115/147; *tab. 40:12*), jeden byl zesílený, lehce podříznutý, poslední byl šikmo seříznutý s lehkým prožlabením (typ 06.). Pokud nebyly nožky odlomeny, byly nižší a některé ve spodní části zesíleny přimáčknutím (i.č. 115/147 + 115/150). Ve třech případech byly zachyceny držáky, ještě kratší a baňatější, ale s uzavírajícím se ústím.

Vzhledem k tomu, že byly zaznamenány ještě jedinci s okrajem s odsazením pro poklici a nižšími nožkami, lze je zařadit ještě k pozdně středověkému zboží, které ale již předznamenává budoucí vývoj (stěny se stávají kolmějšími; PAJER 1983, 31–33).

Cedník

Byl zachycen ve dvou případech. I.č. 303d1 bylo zařazeno do KT 105. Tento cedník byl vyráběn až druhotně, nejdříve byl vyhotoven hrnec a do něj posléze provrtávány dírky. Na vnitřní straně došlo při vrtání k vylamování, pravděpodobně se dno rozlámalo už při vrtání (dno nekompletní, olámané okolo dírek).

Zato zlomky cedníku i.č. 115/155 *(tab. 38:6)* byly pokryty oboustrannou světle hnědou lesklou polevou. Jednalo se o na sebe nenapojitelné zlomky. Dírky o průměru 4 mm byly vytvořeny před vypálením. Na jednom fragmentu byla zachycena stopa po odlomení ucha. Na jednom zlomku výdutě byla zaznamenána rýha 2–3 mm široká. Pravděpodobně byla rýha umístěna na plecích nádoby a směrem od ní bylo tělo hrnce pokryto dírkami. Tento typ představuje pravděpodobně jediného jedince v s. j. opatřeného oboustrannou glazurou.

Cedníky patří dle J. Pajera v pozdním středověku mezi ojedinělé nálezy a podobně jako i.č. 303d1 byly vyhotoveny druhotně z mísovitých a hrncovitých tvarů. Jejich větší

výskyt je již spojen s novověkem a v jeho počátku ještě s vyšším sociálním prostředím (PAJER 1983, 35 – 36, 221, tab. XVII).

Pekáč

Podobně jako cedníky, tak i pekáče nepatří mezi časté nálezy. V s. j. 115 byl zachycen jeden půlválcový ve fragmentárním stavu (115/158a; *tab. 41:23*). Jednalo se pouze o část těla se zbytkem okraje, není možné zjistit, zda byl opatřen rukojetí. Podobný jedinec pochází z Dominikánské ulice v Brně, kde je datován na přelom 16./17. století (HIMMELOVÁ – PROCHÁZKA 1990, 134, obr. 6:8).

Kahan

Byl zachycen v jednom případě (115/300; *tab. 46:24*). Jednalo se o běžný typ s hubičkou a ouškem. Kahany se ve svém vývoji nijak zvlášť nemění, jen okraj by měl být kulatější u středověkých typů, novověké by měly být protáhlejší (PAJER 1983, 37). Podobný typ byl zachycen v Brně na Kapucínském náměstí (HIMMELOVÁ 1991, 163, tab. VII/2).

Zásobnice

Zlomky zásobnic představují v s. j. reziduum, které je schopné díky složení hmoty a mohutnosti ve fragmentarizovaném stavu přežít další provoz na lokalitě.

4.1.2.5. S. j. 120

Zásobnice

Odlomená část okraje zásobnice i.č. 120/1 *(tab. 52:1)*, pravděpodobně stejného typu jako zásobnice ze s. j. 121, zdobená prstovaným žlábkem, byla zachycena rovněž v kontextu 120.

4.1.2.6. S. j. 121

Technologie

S. j. 121 (výkop pro studnu) patří pravděpodobně k nejstarším.Tomuto odpovídá i zastoupení keramických nálezů. Zastoupení keramických tvarů se omezuje pouze na hrnce, zásobnice a ploché poklice, s tím že poměr hrnců vůči zásobnicím je vyrovnaný. Velké množství zachycené keramiky bylo ještě zhotoveno z tuhového materiálu, typického pro mladohradištní keramiku – v případě hrnců je to nadpoloviční většina (54 %), v celkovém množství je to 62 %. Charakterem odpovídá pozdně hradištní keramice, stupni IIb (pravděpodobně jeho počátku), kde by měl být poměr hradištní tradice vůči nové přibližně půl na půl (PROCHÁZKA 1991, 245).

Hrnce

Okraje, tvary hrnců

V kontextu 121 byly zastoupeny tři typy okrajů: směrem vzhůru zesílené, svisle až kuželovitě seříznuté, lehce podříznuté až podžlabené (10.; *tab. 52:2, 7, 8, 9*), zesílené, svisle nebo kuželovitě seříznuté, nahoru vytažené, vespod podžlabené; sklon svislý nebo kuželovitý (19.; *tab. 52:10, 11*) a vzhůru vytažené (22.; *tab. 52:12, 76:3*) s tím, že první skupina je spojena pouze s keramikou bez tuhy, další dvě skupiny byly zastoupeny i u hmoty starší tradice.

Analogické typy okrajů jsou datovány vesměs do stupně II, u jedince i.č. 121/15 *(tab. 52:12, 76:3)* by se dalo čistě hypoteticky uvažovat o starším tvaru (podobné typy okrajů – Šakvice, UNGER 1981, 65, obr. 6; Brno – typ 401, např. LOSKOTOVÁ – PROCHÁZKA 1996, 221, obr. 4:9).[17] Podobní jedinci pochází např. z Brna nebo Šakvic: i.č. 121/10 (PROCHÁZKA 1991, s. 239:5), i.č. 121/12 (tamtéž, 239:4), i.č. 121/13 (tamtéž, 237:1; UNGER 1981, 71, obr. 11:7).

Výzdoba okrajů (a návazně i výdutí) radélkem byla zachycena jak u tuhové tak i netuhové keramiky a je typická hlavně pro 1. polovinu 13. století, v kombinaci s hmotou s příměsí tuhy může být i starší (UNGER 1981, 80; UNGER 1994, 44, obr. 37:7).

[17] Podobně jako u i.č. 121/4 a 121/21m, kde byl zachycena výzdoba hřebenováním *(tab. 76:5).*

Poklice plochá

V s. j. 121 představují 2 zachycené fragmenty plochých poklic (i.č. 121/18, 121/19; *tab. 52:15, 16*) již zástupce nové tradice. Analogický tvar pochází např. z Brna, Kozí/Kobližné ul. 3, kde je datován do horizontu II (PROCHÁZKA 1991, 239:14) nebo Šakvic (UNGER 1981, 73, obr. 12:8, 9, 10) či Koválova (UNGER 1994, 33, 26:7).

Zásobnice

Zásobnice jako typický zástupce tuhové keramiky datované v Brně hlavně do 13. století byly zachyceny ponejvíce v s. j. 121. Oba dva zachycené okraje (i.č. 121/2, 121/17; *tab. 52:3, 14, 76:4*) byly přiřazeny k dlouhým typům – kyjovitě zesílené, rozšířené směrem nahoru (lichoběžník). Analogické byly zachyceny pro ilustraci v Brně, v Kozí/Kobližné ul. 3 (PROCHÁZKA 1991, 237:12) či Brně, České ul. 10 (SEDLÁČKOVÁ 2007, obr. 96:1).

Výzdoba zásobnic (jak okrajů, tak výdutí) prstováním patří k nejčastějším. Byla zachycena rovněž v jiných obdobně datovaných souborech (viz. předchozí odstavec).

4.1.2.7. S. j. 123

V s. j. bylo zachyceno celkem 11 jedinců *(tab. 53:10 – 15)*. Příčinou toho je pouze ovzorkování kontextu, zachycené zlomky tedy pomáhají s. j. zhruba datovat. V porovnání s kontextem 115 se jeví jako relativně starší, vzhledem k výskytu červeně malované mísy a pernice s vnitřní glazurou by se dalo uvažovat o 2. polovině 15. století až přelomu 15./16.

Hrnce

Byla zastoupena jak slídnatá keramika, tak KT zakuřované a ostřené pískem. V každé byl zachycen jeden okraj skupiny 11., v KT řady 200 navíc ještě vodorovně vytažené.

Jeden z okrajů (i.č. 123/3; *tab. 53:12*) byl zdoben zvlněním. Tato výzdoba byla zachycena např. v Brně v pecích na Kapucínském náměstí (NEKUDA 1963, tab. XXIII).

Poklice zvonovitá

Byla zachycena část těla poklice pravděpodobně větších rozměrů.

Mísa

Jeden fragment mísy – pernice patřil k polévané keramice. Tato byla opatřena asymetricky rozšířeným okrajem.

Zajímavější je i.č. 123/1 *(tab. 53:10, 70:4)*, které bylo zařazeno k červeně malované keramice ze severních Čech.[18]

[18] Vyhodnoceno ve zvláštní kapitole.

4.1.2.8. S. j. 124

Hrnce

Technologie a značky na dně

Hrnce tvoří 58 % všech nálezů a všechny byly vyhotoveny technikou obtáčení a vypáleny v redukční atmosféře, tzn. mají tmavý zakuřovaný povrch. Liší se přítomností a množstvím konkrétního ostřiva. 60 % tvoří keramika ostřená slídou, 40 % pískem. U 12 jedinců byla zachycena podsýpka – většinou popelovitá, místy s otisky plev (?). V horizontu IV/1 dominuje slídnaté ostřivo, zatímco v horizontu IV/2 dominuje písčité, i když ne tak markantně jako v předchozím slída. V kontextu 124 není převaha slídnaté keramiky nijak zásadní a počet ostřené pískem již nabírá na síle. Toto by svědčilo pro období přechodu mezi oběma horizonty.

Okraje

V celém souboru se, až na dva jedince tvarované do okruží (i.č. 124/1, 124/26; *tab. 54:1*), vyskytují různé typy vyhnutého a zesíleného okraje, více či méně podříznutého či podžlabeného, což potvrzuje dataci souboru do horizontu IV (PROCHÁZKA 1994, 325)[19].

Okraje i.č. 124/9, 124/11–124/13 *(tab. 54:6, 8 – 10)* jsou jednoznačně spjaty s výskytem hrnců s uchem. V souboru fragmenty s uchem nebo jeho pozůstatky zachyceny nebyly, bylo zaznamenáno pouze jedno odlomené válečkové ucho kruhového průřezu, které by mohlo patřit hrnci s uchem. Analogické tvary pochází z Újezdu u Tišnova – „Hrádku“, kde je datován tento horizont do pokročilého 14. století (POLÁČEK 1990, 227, obr. 4:13; PROCHÁZKA 1994, 326).

Výzdoba okrajů

Byla zachycena na jednom jedinci tvarovaném do okruží. Jednalo se o souběžné žlábky, které patří v tomto období mezi častý způsob dekorace vnější strany okruží (např. PROCHÁZKA 1994, 340, obr. 1: 6).

[19] Více k okrajům horizontu IV ve vyhodnocení s. j. 133.

Výzdoba těl nádob

V souboru naprosto převažuje šroubovice či žlábky na maximální výduti, či těsně nad ní, stejně tak jako v ostatních obdobně datovaných souborech keramiky v Brně i na jiných lokalitách (FLODROVÁ – LOSKOTOVÁ 1995, 555; PROCHÁZKA 1994; POLÁČEK 1990).

Poklice plochá

Jeden zachycený jedinec i.č. 124/16 o fragmentarizaci 1 je pravděpodobně v souboru reziduem[20].

Poklice zvonovitá

Byla zachycena celkem ve čtyř případech. Pravděpodobně se jednalo o starší variantu, identický jedinec (pro i.č. 124/2; *tab. 54:2*) včetně výzdoby pochází z Újezdu u Tišnova – „Hrádku“, kde je datován do pokročilého 14. století (POLÁČEK 1990, 227, obr. 4:13).

Konvice

Konvička i.č. 124/35 *(tab. 56:1)* byla zhotovena na rychle rotujícím hrnčířském kruhu z jemně plaveného materiálu, odříznuta strunou, vypálena do cihlově červené barvy a opatřena glazurou. Výzdoba byla provedena oběžným radélkem ve tvaru obdélníku a pod ním v pravidelných rozestupech kolky ve tvaru čtyřlistého květu v kroužku. Původně byla opatřena trubkovitou výlevkou a pravděpodobně dvěma oušky nad sebou; každé pro jeden prst?

Konvice nepatří v horizontu IV k obvyklým nálezům. Tvarově ani výzdobou se nepodobá jiným zachyceným jedincům z tohoto období (NEKUDA 1975, 112; PROCHÁZKA 1994, 330). Hnědě glazovaná miniaturní konvice pochází ze ZSV Bystřec, která je ještě zástupcem staršího typu se třmenovým uchem, datovaným do 13. století (BELCREDI 2006, 328, tab. XXVI/3, XXVII/6).

Výzdoba analogická kolku pochází z Brna, areálu Staré radnice, kde byl zachycen nepravidelně kolky pokrytý hnědě glazovaný hrnek (FLODROVÁ – LOSKOTOVÁ 1995, 555) či České 10 (SEDLÁČKOVÁ 2007, obr. 31:7). Na základě výzdoby lze konvičku datovat orientačně do 14. století.

[20] Více k výskytu plochých poklic ve vyhodnocení s. j. 133.

4.1.2.9. S. j. 125

Hrnce

Technologie

Všechny zachycené fragmenty z malého tvarového spektra (hrnce, ploché poklice a zásobnice) byly zhotoveny technikou nálepu z válečků a posléze obtočením. Nadpoloviční většinu zachycených tvarů tvoří hrnce, na jednom z nich bylo zachyceno očazené dno se stopami podsýpky (i.č. 125/5).

Zastoupení keramiky ostřené tuhou je nízké (jen i.č. 125/3; *tab. 56:4*), taktéž ostřené slídou (4 ks). Zbytek tvoří KT 200, 250 a 251. Přesnější časové zařazení je komplikovanější vzhledem k nízkému výskytu slídnaté keramiky a velikosti souboru jako takového. Dalo by se uvažovat o horizontu IIb či III, pravděpodobně době jejich prolínání.

Okraje

Byly zachyceny pouze ve třídách ostřených pískem. Jednalo se o střechovité či vytažené okraje *(tab. 56:2, 6 – 9, 11)* – analogicky nálezy z Brna, Kozí/Kobližné ul.: pro i.č. 125/1 (PROCHÁZKA 1991, 239:1) 125/10 (tamtéž, 239:8) datované do horizontu II, či i.č. 125/13, spíše bližší jedinci z Dominikánské ul. (tamtéž, 241:8).

Ani u jednoho jedince nebylo zaznamenáno radélko na okraji, což svědčí pro mladší dataci než v kontextu 121, který je datován do doby okolo poloviny 13. století.

Výzdoba těl nádob

Byla zachycena u keramiky ostřené pískem – v jednom případě se jednalo o dva žlábky, ve třech o žlábky husté. Tato výzdoba je spíše spojena s horizontem III (PROCHÁZKA 1991, 241).

Fragment výdutě i.č. 125/3 *(tab. 56:4)* zhotovený z keramické hmoty s tuhou a jemnou slídou (KT 263) byl zdoben řadami oběžných radélek tvaru čtverce a je možné ho zařadit pravděpodobně spíše do 1. poloviny 13. století (UNGER 1981, 80).

Plochá poklice

Byly zachyceny celkem 4 jedinci – 3 okraje (z toho jeden blíže nezařaditelný, značně fragmentarizovaný; *tab. 56:5, 10*) a jedna odlomená úchytka. Ploché poklice

patří mezi běžné kusy kuchyňského nádobí 13. a počátku 14. století. Analogické typy okrajů (i.č. 125/7, 125/14) byly zachyceny na podobně datovaných lokalitách: Brno, Kozí/Kobližná ul. (PROCHÁZKA 1991, 239:14), osada u Šakvic (UNGER 1981, 73, obr. 12:10, 77, obr. 15:4), Topolany u Vranovic (UNGER 1984b, 81, obr. 12:7) apod.

Odlomená úchytka (i.č. 125/15; *tab. 56:12*) je specifická tím, že byla opatřena na vrchní straně hlubším důlkem, výraznějším než případy na výše zmíněných lokalitách.

Zásobnice

Byly zastoupeny pouze jedním zlomkem (i.č. 125/4) o fragmentarizaci 1. Je otázkou, zda byly v souboru zastoupeny a nacházely se díky značné hmotnosti ve spodní, nevybrané, části jímky, protože by měly jistě být v naznačeném období zastoupeny.

4.1.2.10. S. j. 126

Hrnce[21]

Technologie

Všechny fragmenty malých rozměrů (fragmentarizace 1 a 2) byly zhotoveny obtáčením. Zastoupeny byly KT jak ještě s přítomností tuhy, tak i ostřené slídou a pískem. Toto rozvrstvení odpovídá období 13. století, vzhledem k malému množství keramiky je ale dále neupřesnitelné.

Okraje

Okraje byly zastoupeny jedním typem střechovitého okraje (i.č. 126/1; *tab. 57:1*).

Výzdoba těl nádob

Fragmenty výdutí byly ve dvou případech zdobeny oběžným radélkem čtvercového tvaru, z čehož jedna výduť byla vyhotovena ještě z hmoty s tuhou (i.č. 126/2a; *tab. 57:2, 77:2*). Toto je typické pro 1. polovinu 13. století (UNGER 1981, 80).

Zásobnice

Fragment zdobený prstováním představuje dalšího typického zástupce nejen brněnské keramiky 13. století.

[21] Bližší popis a datace k technologii, morfologii a výzdobě ve vyhodnocení horizontu 13. stol. v s. j. 121.

4.1.2.11. S. j. 129

Hrnce

Technologie

Velkou většinu tvoří keramika s obsahem tuhy, částečně s obsahem tuhy a jemné slídy. V jednom případě byla zastoupena KT 250, ostřená pískem. Keramika ostřená slídou jako předzvěst dalšího vývoje zaznamenána nebyla.

Výzdoba výdutí

Na třech tuhových zlomcích byla zaznamenána radélková výzdoba v podobě čtverečků či obdélníčků. Toto by datovalo soubor zařazený do kontextu do horizontu I (PROCHÁZKA 1991, 245; UNGER 1984b, 83).

Poklice plochá

Jeden zaznamenaný jedinec (i.č. 129/2; *tab. 57:6*) byl zhotoven z hmoty ostřené tuhou a slídou. Vzhledem k tomu, že v horizontu I se ploché poklice nevyskytují, je pravděpodobně datovatelný do horizontu IIa brněnské keramiky (PROCHÁZKA 1991, 245–246).

Zásobnice

Mezi zásobnice byly zařazeny až na jeden okraj zlomky nezdobených výdutí. Okraj lze zařadit do skupiny kyjovitě zesílených, rozšířených směrem nahoru (lichoběžníkového profilu) – krátkých typů (13.07.01). Z vnější strany byl pokryt příčným prstováním. Analogický pochází např. z Topolan u Vranovic (UNGER 1984b, 81, obr. 12:10). Jinak jsou zásobnice obecně datovány do 13. stol. s vyzníváním do století 14.[22] (PROCHÁZKA 1991, 245).

[22] Podrobněji k dataci spektra nálezů 13. století ve vyhodnocení s. j. 121.

4.1.2.12. S. j. 132

Hrnce

Technologie

Všechny zachycené fragmenty nádob byly vyrobeny obtáčením. Většinu tvoří zakuřovaná keramika ostřená hrubou slídou, v jednom případě byla zachycena KT 251. Vzhledem k tomu, že nebyly zachyceny žádné zlomky hmoty s přítomností tuhy, lze je datovat do horizontu III a výše (PROCHÁZKA 1991, 246–246).

Okraje

Okraje i.č. 132/2 a 132/3 mají své nejbližší analogie ve Starém Městě v typu 48 datovaném do počátku 14. století, zatímco i.č. 123/1 je srovnatelné s okružím z Újezdu u Tišnova, kde je datované do pokročilého 14. století (GALUŠKA 2003, 602, obr. 6; POLÁČEK 1990, 227, obr. 4:6).

Výzdoba těl nádob

Na dvou jedincích byla zachycena výzdoba, jednou v podobě širokého žlábku, podruhé jako husté oblé žlábky/šroubovice. Doba nejčastějšího použití na keramice s obsahem slídy spadá do 14. století (FLODROVÁ – LOSKOTOVÁ 1995; GALUŠKA 2003; POLÁČEK 1990; PROCHÁZKA 1991; PROCHÁZKA 1994; apod.).

Zásobnice

Jeden zachycený zlomek může být jak starší intruzí, tak odpadem současným vůči zbytku nálezů.

4.1.2.13. S. j. 133

Hrnce a hrnce s uchem

Technologie a značky na dně

V souboru z kontextu 133 převažuje keramika zhotovovaná technikou obtáčení. U některých jedinců nebyl způsob zhotovení rozpoznatelný. V případě, že jako jistý způsob jejich odlišení bude vzata existence podsýpky, značky na dně či stopy odříznutí strunou či nožem, bylo 58 % nádob obtočeno (přítomnost podsýpky) a 42 % vytočeno (odříznutí strunou). U dvou se vyskytovala značka na dně (kříž v kruhu, křížkový kříž v kruhu).

V porovnání se souborem keramiky z Čepičky ze 2. čtvrtiny 15. stol. (BELCREDI 1990, 113–114), je zde výskyt vytáčených nádob několikanásobně vyšší. Keramika z brněnského Petrova je již zpracovávanému materiálu bližší. Zde je poměr obtáčení ku vytáčení 2:1. Podobně jako na Petrově bylo odříznutí strunou zachyceno pouze u keramiky ostřené pískem (KT 203, KT 520). Všechny KT ostřené stříbřitou slídou byly ještě opatřeny podsýpkou (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 55).

Značka na dně snad v podobě jetelového kříže v kruhu byla zachycena na Čepičce (BELCREDI 1990, 117), pochází i z jiných brněnských nálezů (NEKUDA – REICHERTOVÁ 1968, 92, obr. 30:5). Značka v podobě kříže v kruhu (čtvrcený kruh; *tab. 60:3*) patří mezi nejoblíbenější; vyskytovala se mj. na Petrově (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 140, obr. 12:10), Mstěnicích (NEKUDA – REICHERTOVÁ 1968, 92, obr. 30:1) či pecích na Kapucínském náměstí (NEKUDA 1963, tab. XXIV). Byla zachycena i na Pfaffenschlagu nebo středověké osadě u Šakvic, kde ovšem představuje starší variantu použití, stejně tak jako v Konůvkách, kde jsou značky spojené s nejstarším horizontem tuhové keramiky (MĚCHUROVÁ 1997, 51; NEKUDA 1965, 93; UNGER 1981, 79, obr. 16:10). Stejnou dataci jako hrncům se značkami lze přiřadit dva jedince z nestratifikovaných nálezů (dno s čtvrceným křížem a křížkovým křížem v kruhu).

Okraje, tvary hrnců

V KT řady 100 tvořily většinu okraje směrem vzhůru zesílené, různě seříznuté, nepodžlabené nebo podříznuté a podžlabené více či méně. Pouze 2 exempláře

představovaly okraje přehnuté (i.č. 133/28, 133/56; *tab. 58:1, 27*). Jeden jedinec byl popsán jako zhruba vodorovně vytažený (i.č. 133/1; *tab. 62:1*). Převažující zastoupení okrajů vyhnutých a různě seříznutých a podžlabených nad ostatními druhy odpovídá rozvržení v nálezech z Petrova (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 57), i když zde bylo více jak 50 % okrajů hrnců nepodžlabených. Okraj analogický vodorovně vytaženému pochází ze ZSV Střenč (okr. Jihlava) ze sondy u tzv. tvrze, která je datována do 14. a 1. poloviny 15. století (MĚŘÍNSKÝ 1976, 413, obr. 8:7).

V KT řady 200 bylo rozvrstvení větší. Byly zastoupeny jak okraje převažující v KT řady 100, tak i tvary pokročilejší (okraj ovalený, přehnutý či vodorovně vytažený). V jednom případě bylo zastoupeno okruží.

Okraj vyhnutý a různě seříznutý převládá i v nálezech hrnců z hradu Melic (MICHNA 1974, 63). Toto rozvrstvení zhruba odpovídá charakteristice horizontu IV, kdy má mezi okraji dominovat „podunajský“ typ vyhnutého a zesíleného okraje; většinou střechovitý a více či méně podříznutý až podžlabený; menší má být zastoupení okraje oble hraněného či ovaleného (PROCHÁZKA 1994, 325). Jejich přežívání do 15. století je doloženo v nádobách datovaných mincemi (NEKUDA R. 1980, 412).

Okraj v podobě okruží (i.č. 133/81; *tab. 61:2*) z pravděpodobně importované nádoby KT 700 by mohl mít analogie, co se týče morfologie okraje a snad i hmoty, v jedinci z nálezu mincí v Dalově u Šternberka (okr. Olomouc), který je datován do doby okolo roku 1419 (NEKUDA R. 1980, 410, obr. 31a).

V s. j. 133 byly zaznamenány kulovité a vejčité tvary hrnců, co se počtu týče, převažoval tvar baňatější. U i.č. 1 *(tab. 62:1)* bylo zaznamenáno odsazení hrdla od plecí, i když by se nemělo na brněnské keramice na rozdíl od západní Moravy, západního Slovenska a Dolního Rakouska vyskytovat (PROCHÁZKA 1994, 326; STEININGER 1985, Kat.–Nr. 80, Kat.–Nr. 94).

Značky na okrajích

U jednoho jedince byla zaznamenána značka na okraji. Jednalo se o značku vtlačenou do podoby oválu, skládající se ze tří příčně členěných částí. Analogická pochází ze Mstěnic, kde byla vyhotovena na okraji jako dva ovály rovnoběžně vedle sebe (NEKUDA 1965, 121, obr. 8:2). Jelikož byla zachycena pouze část okraje, nelze určit, zda byla samostatná nebo zda byly značky rozmístěny pravidelně po jeho obvodu.

Značka na okraji, ovšem jiného typu, byla zachycena v Újezdě u Tišnova, „Hrádku“ (POLÁČEK 1990, 227, obr. 4:9). Jinak jsou značky na okraji v brněnské keramice ojedinělé (PROCHÁZKA 1994, 325).

Tento znak byl vyhotoven speciálním typářem, vyrobeným pravděpodobně ze dřeva. Dle V. Nekudy platí, že ryté kolky se vyskytují na keramice vyráběné obtáčením, zatímco existenci kolků vtlačených lze spojit s rychloobrátkovým hrnčířským kruhem (NEKUDA 1965, 118, 122). Zde byl jedinec pracovně zařazen do KT 201, tedy obtáčené. Vzhledem k tomu, že se jednalo pouze o fragment okraje a dno nebylo zachyceno, je to však určení nejisté.

Jeden jedinec měl okraj promáčknutý prsty proti sobě (i.č. 133/60; *tab. 58:31*; podobně jako PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 136, obr. 8:19). Dle V. Nekudy je nejjednodušší značkou na okraji jamky provedené vtlačením pomocí malíčku. Promáčknutí na okraji má k tomuto poměrně blízko.

Výzdoba okrajů

Na vnější straně okrajů byla zachycena výzdoba v podobě žlábku nebo hustého rýhování (podobně jako PROCHÁZKA 1994, 340, obr. 1:6). Rýhování na okrajích je zmíněno i na hrncích z hradu Melic, jehož existence končí roku 1423 (MICHNA 1974, 63) či hrádku na Skalném (KOHOUTEK 1994, 241, obr. 7:1). V jednom případě se vyskytla výzdoba v podobě nesouběžných vlnovek (i.č. 133/54; *tab. 58:28*; podobně na jiném typu okraje PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 139, obr. 11: 12, 13). Okraje zdobené různými typy vlnic (jednoduché, zdvojené, omezené rýhami či hřebenované se vyskytovaly často na hradě Melice (MICHNA 1974, 63).

Výzdoba těl nádob

Těla byla zdobena žlábkem na hrdle, rýhou či rýhami nebo 2 žlábky na přechodu hrdlo – plece, v jednom případě na stejném místě 7 mm širokým žlábkem, výduť pokrývala šroubovice (oblá nejčastěji, ostrá i střechovitá). Některé kusy byly nezdobené.

Výzdoba žlábkovou šroubovicí ve stupni IV/2 zcela převládá (MICHNA 1974, 63; PROCHÁZKA 1994, 326; UNGER 1984a, 294). Byly zaznamenány i hrnce s jednotlivými žlábky (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 136, obr. 8:19, 137, obr. 9:5). V případě 2 žlábků na přechodu hrdlo plece se jedná o pokročilejší variantu (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 57).

Džbány

V jímce 133 byl spolehlivě zachycen jeden jedinec (i.č. 133/29; *tab. 58:2*). Okraj by snad mohl být ztotožněn s typem 740 dle PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 130, obr. 2, kde byl popsán i analogický jedinec (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 134, obr. 6:3). Podobný jedinec, i když se starší datací, pochází ze ZSV Topolany u Vranovic (UNGER 1984b, 77, obr. 9:23).

Džbánu by mohly patřit zlomky výdutí i.č. 133/80 *(tab. 60:9, 61:1)* zdobené kombinací vodorovných žlábků a různých typů vlnic. Pro džbány zařaditelné do neslídnatých KT byla tato výzdoba charakteristická (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 59). Džbány tohoto typu přežívají do horizontu IV/2 (PROCHÁZKA 1994, 326). Zlomky zdobené analogickými vlnicemi byly zachyceny rovněž v pecích na Kapucínském náměstí (NEKUDA 1963, tab. XXIV).

Láhev (i.č. 133/83, *tab. 62:9*)

Analogický jedinec z území republiky bohužel nebyl zachycen. Nejpodobnější se mu zdá být láhev z území Rakouska, konkrétně z lokality Kottingneusiedel, nedaleko hranic s Českou republikou, která je datována pokladem mincí do doby okolo poloviny 15. století (1450/1456; STEININGER 1985, 76, Kat.–Nr. 105).

V Brně je zmiňován nález uvnitř polévaného „lahvovitého džbánku“ v odpadní jímce č. 521 na nám. Svobody 9, která byla datována do 2. poloviny 15. století (KORNHAUSEROVÁ 2007, 23).

Poklice plochá

Výskyt poklice tohoto typu (i.č. 133/15; *tab. 63:13*) do souboru z kontextu 133 nezapadá, představuje pravděpodobně starší příměs. Ploché pokličky jsou typické pro 13. století, postupně vyznívají dlouho do 14. století, v některých souborech horizontu IV/1 se vyskytují, v některých ne. Každopádně v horizontu IV/2 by se již objevovat neměly (PROCHÁZKA 1994, 328). I když v Rakousku byly zaznamenány dále ve 14. – 17. století (UNGER 1984a, 293). Na podobně datovaném Petrově se již nevyskytují (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 64), stejně tak jako na Čepičce u Tišnova (BELCREDI 1990, 112). Na Melicích ještě doloženy byly; zde jsou

zaznamenány jako výjimka, ale není určeno, ze které doby existence hradu pochází (MICHNA 1974, 66). V Topolanech u Vranovic zachyceny byly, i když dle autora v malém množství (UNGER 1984b, 79).

Poklice zvonovitá

V souboru z kontextu 133 bylo zachyceno celkem 14 jistých zástupců zvonovitých poklic *(tab. 63:2–12, 14)*. Jeden jedinec byl ještě opatřen širší terčovitou úchytkou s nerovným povrchem a stopami podsýpky (i.č. 133/4; *tab. 63:2*). Zbylé dvě úchytky byly již odříznuty strunou. Jedna z nich měla tvar nízkého válce; byla jí opatřena poklice analogická tvaru z Brna, Mečové ul. 2 (PROCHÁZKA 1994, 342, obr. 3:1).

Na rozdíl od Brna – Petrova v souboru nepřevažují okraje oboustranně rozšířené nijak markantně, ale spíše je poměr s typem dovnitř rozšířeným vyrovnaný (7:5). V Čepičce u Tišnova jsou zastoupeny typy oba, 3. zleva analogický pro i.č.9 (BELCREDI 1990, 117, obr. 20:I).

Výzdoba na vnitřní straně v podobě obíhající vlnice, zachycená na jednom jedinci, je pro výzdobu poklic v tomto období nejtypičtější (UNGER 1984b, 294). Tento druh výzdoby byl zachycen v Konůvkách i na Melicích (MĚCHUROVÁ 1997, 195, tab. XXXVIII:1). Zde jsou také zmíněny hrnčířské značky vyskytující se na úchytkách (např. kříž; MICHNA 1974, 65). Rozčtvrcení držadla čtyřmi ostrými záseky je zmiňováno na jedné poklici z Konůvek. Zde se jedná o výzdobný prvek; vzhledem k tomu, že je výzdoba popsána jako záseky, byly vyhotoveny před výpalem (?; MĚCHUROVÁ 1997, 58). Na jednom jedinci byla zachycena taktéž značka v podobě kříže přes celý průměr úchytky *(tab. 63:3, 74:3)*. O hrnčířskou značku se však pravděpodobně nejedná. Byla vyhotovena až sekundárně po výpalu a to by například mohlo svědčit o provedení značky majitelkou poklice pro označení konkrétní potraviny.

Mísy

Celkem 2 jedinci byli opatřeni dvěma typy okrajů: i.č. 133/27 *(tab. 63:23)* spadá do skupiny okrajů symetricky nebo jen mírně asymetricky rozšířených, nahoře různě seříznutých; má znaky okrajů t. 832 a 835 z Petrova datovatelných do 15. století s tím, že ve 14. století se tyto typy nevyskytují (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 62, 130, obr. 2:C). Okraj i.č. 133/23 *(tab. 63:19)* byl zařazen do skupiny vodorovně vytažených, na konci přehnutých. Tento typ na Petrově zastoupen nebyl.

Hrncovitá mísa

Jedinec i.č. 133/85 *(tab. 62:10)* byl zařazen do KT 535, na vnitřní straně, přes okraj, částečně přes ucho a tělo byl pokryt středně hnědou glazurou. Byl opatřen páskovým uchem taženým z okraje jednoduchého, zesíleného, vně vytaženého a napojeným na spodní část nádoby. Maximální výduť byla zdobena dvěma žlábky.

Pravděpodobně jediná publikovaná celá hrncovitá mísa KT 535 pocházející z Brna, České ul. byla opatřena válečkovým uchem a jiným okrajem než výše zmíněný jedinec. Jinak než polevou se nemá lišit od neglazovaných jedinců (PROCHÁZKA 1994, 330). Výskyt hrncovitých mís se soustřeďuje do horizontu IV/1, pro který jsou typické. V horizontu III se ještě nevyskytují, ale v polovině 15. století byly stále používány (PROCHÁZKA 1994, 328).

Pánev trojnohá

Trojnožky z kontextu 133 (i.č. 133/87, 133/89+133/92, 133/90, 133/91, 133/93, 133/118; *tab. 61:3, 7, 8, 62:11*) byly zhotoveny z jemné cihlové hmoty a až na jeden případ opatřeny polevou uvnitř a vně přes okraj. Spodky byly očazeny při používání.

Okraj i.č. 133/90 (včetně výzdoby na těle pánve) byl analogický t. 851, i.č. 133/89 + 133/92 t. 856 z Petrova (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 130, obr. 2:E, 142, obr. 14:4). Analogický jedinec i.č. 133/92 pochází z Konůvek (MĚCHUROVÁ 1997, 196, tab. XXXIX:2).

Častější používání polévané keramiky spadá do doby pokročilého 14. století, i když je její poměr vůči zbytku keramické produkce nízký. Trojnohé pánve patří mezi nejpoužívanější glazované nádobí, které bylo zaznamenáno i na venkovských lokalitách, na rozdíl od měst, kde bylo spektrum druhů větší (PROCHÁZKA 1994, 330; PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 65; UNGER 1984a, 294).

Z Topolan u Vranovic pochází jedna trojnožka, pravděpodobně však neglazovaná (UNGER 1984b, 79), v „Hrádku“ u Tišnova nebyla zaznamenána glazovaná keramika vůbec (POLÁČEK 1990, 230), zatímco v Čepičce u Tišnova byla glazovaná keramika zastoupena, i když tvarové zastoupení není přesněji specifikováno (BELCREDI 1990, 117). První dvě lokality zanikly na konci 14. či na počátku 15. století, což svědčí o částečném opoždění venkova oproti městům, kde se již v horizontu IV/1 glazovaná keramika vyskytuje.

Poháry

Poháry (i.č. 133/69, 133/75; *tab. 60:6, 62:7*)

Z obou zachycených jedinců se zachovalo pouze dno a spodní část výdutě (z toho jedna zdobená žlábky) a proto je komplikovanější je zařadit ke konkrétnějšímu typu poháru. Mohlo by se jednat o poháry se třemi výlevkami (podobnost s obr. 15; WOLF 1999) nebo snad o skupinu štíhlých tvarů s vysoko posazenou maximální šířkou, variantu s krátkým hrdlem a výrazným okrajem často ve tvaru nízkého okruží nebo svisle či mírně kuželovitě seříznuté hrany, zdobenou žlábkováním. Tento typ je datován do horizontu IV/2 (WOLF 1999, 27). Poháry se třemi výlevkami jsou datovány do horizontu IV/1, jediný pozdější výskyt typu s nízkým hrdlem pochází z Brna, Mečové ul. č.p. 2, kde se vyskytoval v horizontu datovaném do přelomu 14./15. stol. až 60. let 15. století (PROCHÁZKA 1994, 324).

Brněnské poháry[23]

Byly zastoupeny pouze dvěma jedinci, z čehož jeden neodpovídá běžným rozměrům brněnských pohárů.

Okraj i.č. 133/19 *(tab. 63:15)* s částí výdutě zdobené oblou šroubovicí lze zařadit pravděpodobně k typu 2 dle P. Michny (MICHNA 1970). Prototypy BP lze datovat na sklonek horizontu IV/2, poháry 1. a 2. typu by mohly být datovány do 2. poloviny 15. a počátku 16. století (MICHNA 1970, 147; NEKUDA V. 1963, 78; PROCHÁZKA 1994, 327). Je možné, že se v případě okraje i.č. 133/19 jedná o intruzi, datace nožky větších rozměrů (i.č. 133/2; *tab. 62:4*) je nejasná.

[23] Podrobněji k dataci jednotlivých typů brněnských pohárů v samostatné kapitole.

4.1.2.14. S. j. 134

Hrnec

Fragment dna byl opatřen podsýpkou a vyhotoven ze slídnaté, zakuřované hmoty. Počátek výskytu tohoto typu keramiky spadá do poloviny 13. století.

Plochá poklice

Byla vyhotovena ze stejného materiálu jako hrnec. Ploché poklice byly zaznamenány od horizontu II s tím, že pravděpodobně mají postupně vyznívat v průběhu 14. století (PROCHÁZKA 1991, 245)[24].

[24] Blíže k dataci plochých poklic v jiných kontextech.

4.1.2.15. S. j. 135

Hrnce

Technologie

Vzhledem k tomu, že bylo v jímce, resp. jejím ovzorkováním, zachyceno pouze 14 jedinců, je nemožné vyvozovat z celku přesnější dataci či poměrná zastoupení jednotlivých vlastností. Všechny fragmenty byly vytvořeny obtáčením na pomalu rotujícím hrnčířském kruhu, na dvou jedincích byla zachycena slídnatá podsýpka (i.č.135/2, i.č. 135/5; *tab. 57:7*). Většina keramiky byla zhotovena ze slídou ostřené hmoty a redukčně vypálena. Nebyla zastoupena žádná keramika hradištní tradice, ani zlomky zásobnic.

Okraje

Byly zachyceny celkem 3 typy okrajů: střechovité, směrem vzhůru zesílené, přehnuté, výrazně podžlabené a okruží – vzhůru vytažené, směrem nahoru rozšířené. Střechovitý okraj je typický pro celý horizont IV brněnské keramiky, stejně tak jako okruží, které je ovšem zastoupeno méně (PROCHÁZKA 1994, 325). Analogický jedinec pro i.č. 135/2 *(tab. 57:7)* s okrajem formovaným do okruží pochází z „Hrádku" u Tišnova a je datován do pokročilého 14. století (POLÁČEK 1990, 227, obr. 4:6). Analogický typ okraje i.č. 135/1 *(tab. 57:8)* pochází z Brna, Dominikánské ul., kde byl zaznamenán na hrnci s uchem; je datován do horizontu III (PROCHÁZKA 1991, 241:13).

Jedinec i.č. 135/8 *(tab. 57:10)* byl opatřen svisle vytaženým okrajem, poměrně vysokým, vytvářejícím válcovité hrdlo, na vnější straně rýhovaným, stejně tak jako výduť. Hrdlo je od těla výrazně odsazeno[25]. Vzhledem k jeho značné mohutnosti, hmotnosti (0,9 kg) a morfologii je možné jeho zařazení orientačně do 2. poloviny 13. století a začátku století 14. (podobný jedinec SEDLÁČKOVÁ 2007, tab. 71:1).

Výzdoba těl nádob

Ve velké většině tvoří výzdobu výdutí žlábkové šroubovice, tak jak je typické pro horizont IV (PROCHÁZKA 1994, 326).

[25] Podobné vlastnosti mají hrnce datované mincemi do 2. poloviny 13. stol. (NEKUDA, R. 1980, 400, 402, 404).

4.1.2.16. S. j. 140

V s. j. bylo zachyceno celkem 15 jedinců. I zde jde pouze o ovzorkování výplně jímky s tím, že částí mladších nálezů byla výplň jímky, resp. studny kontaminována při AV (ne)spoluprací se stavební firmou (i.č. 140/4, 140/9, 140/10).

Pokud jde o technologii vyhotovení, ve většině bylo ještě zastoupeno obtáčení, v jednom případě byla dokonce zachycena podsýpka z plev (i.č. 140/4). Vytáčení bylo zachyceno pouze u hrnku s uchem (i.č. 140/10; *tab. 63:1*), který byl přímo ukázkově seříznut z kruhu strunou. Obě zmíněná i.č. nepředstavují původní část celku.

Hrnce a hrnek s uchem

Technologie, okraje

Celkem 80 % z náplně tvořily hrnce, z čehož byl jeden hrnek s uchem (7 %). Tento byl také již zástupcem vyspělejší technologie vyhotovení a úpravy povrchu (KT 535; i.č. 140/10; *tab. 63:1*).

V souboru byla zastoupena jak redukčně, tak oxidačně zhotovená keramika, většinu představovalo zboží zakuřované, s obsahem slídy i bez (KT 100, 101, 201). V zakuřovaném zboží byly zastoupeny okraje typu 09. (směrem vzhůru zesílené, svisle až nálevkovitě seříznuté, nepodžlabené) a typu 11. (střechovité; pod. PROCHÁZKA 1991, 241:2, 3, 6), které snad představují autentickou výplň studny datovatelnou orientačně do 13. století, konkrétněji do 2. poloviny. Polévaný hrnek s uchem i.č. 140/10 byl opatřen okrajem ovaleným (18.).

Výzdoba

U zakuřované keramiky se jednalo o výzdobu v podobě oblých žlábků na fragmentarizovaných výdutích.

Na mladším hrnci i.č. 140/10 byla zachycena na hrdle (souběžné žlábky).

Pohár

Byl zachycen v jednom případě (i.č. 140/4; *tab. 57:15*; předmět výše zmíněné kontaminace při výzkumu). Jednalo se o zlomek dna, zařazený do KT 201. Byl vyhotoven obtáčením (podsýpka z plev). Hmotou se podobal vyspělejším brněnským pohárům, byl rovněž opatřen lesklým povrchem. Vzhledem k tomu, že byl zaznamenán

pouze malý fragment, zůstává případná výzdoba těla neznámá a bližší zařazení k typu je nejasné. Snad by mohl být řazen k pohárům horizontu IV/2, konkrétněji k prototypům brněnských pohárů (?; PROCHÁZKA 1994, 327).

4.1.2.17. Brněnské poháry, loštická keramika, keramika červeně malovaná, kamenina a habánská fajáns

Brněnské poháry (KT 210)

Brněnské poháry jsou nejtypičtějším zástupcem pozdně gotické keramiky v Brně. Patří mezi zakuřovanou keramiku, někdy vypálenou až do kovově lesklého povrchu, který měl za úkol pravděpodobně imitovat v té době populární cínové nádobí.

V celé mase nálezů z výzkumu byla zachyceny všechny tři typy dle P. Michny. Největší zastoupení měly poháry typu 2, zatímco poháry třetího typu byly zachyceny pouze v nestratifikovaných nálezech (i.č. 100/13, 100/14).

Byly zachyceny v kontextech: 100, 101, 105 a 124, kde jsou pravděpodobně intruzí, 115 a 133.

Celkem 84 % všech zachycených jedinců pochází z kontextu 115 *(tab. 35:3–14, tab. 36, tab. 37:1–41)*. Těmto bude věnována větší pozornost.

Většinu všech pohárů tvořil typ II, u sedmi jedinců[26] by se ještě mohlo jednat o typ první, který se má odlišovat nevyvinutou nožkou, menší výškou a jednodušším okrajem (MICHNA 1970, 147). U třech z nich byla zaznamenána výška (15 a 15,5 cm). Jejich okraje tvořilo okruží typu 02. a průměr se nijak neodlišoval od zbytku (okolo 8 cm). Barva povrchu i lomy se pohybovaly v odstínech šedé barvy.

Poháry typu II byly opatřeny dvěma typy okrajů: buď manžetovitými (typ 02.) nebo nálevkovitými (05.). Průměry okrajů se pohybovaly mezi 7 a 10 cm s tím, že oba hraniční průměry byly zastoupeny pouze jednou a těžiště se pohybovalo mezi 8 a 9 cm, průměry den mezi 5,5 až 6,5 cm. Poháry byly vysoké mezi 15,5 až 17,5 cm. Výzdoba byla provedena nejčastěji oblou šroubovicí, která směrem k nožce postupně vyznívala. U tří jedinců, jednoznačně náležejících typu II, byl zaznamenán lom červené barvy. Na jednom jedinci (i.č. 115/70) byl cákanec zelené glazury.

V nestratifikovaných nálezech byly zaznamenány dvě odchylky od běžného vzhledu brněnských pohárů – i.č. 100/65 *(tab. 29:9)* byl zdoben na nožce jednak běžnou šroubovicí, ale nad ní byla zachycena výzdoba oběžným radélkem; lom byl červené barvy. Snad analogický typ pochází ze souboru z České ul. 20, který má být zdoben horizontálními řadami obdélníčků (NEKUDA – REICHERTOVÁ, 283). Okraj i.č. 101/4a byl opatřen výlevkou, i když hmotou odpovídal KT 210. Ke zvláštnostem

[26] Jednalo by se o i.č. 115/13, 115/64, 115/67, 115/359, 115/362, 115/363, 115/368.

patří také nožka velkých rozměrů i.č. 133/2 *(tab. 62:4)*, která morfologií i hmotou odpovídá nožkám brněnských pohárů.

Co se týče barvy lomu a přiřazení k jednotlivým typům brněnských pohárů dle P. Michny (MICHNA 1970, 147), zaznamenané kusy tomuto neodpovídají. Byly zachyceny jak typy II, mající červený lom, tak jeden zástupce typu III lomu barvy šedé.

Jednotlivé typy brněnských pohárů byly vyráběny paralelně vedle sebe. Poháry typu I mohou být datovány do 2. poloviny 15. století a počátku století 16. s tím, že v první polovině vyznívají. Poháry typu II se vyskytují společně od konce 15. století s typem I, ale hlavní těžiště jejich výskytu spočívá v 16. století, kdy také k jeho konci postupně vyznívají. V této době nabývají na převaze poháry typu III, které byly vyráběny v průběhu celého 16. století (WOLF 1999, 37, 38).

Loštická keramika (KT 710)

Zástupcem tzv. severomoravského výrobního okruhu, který je charakteristický použitou surovinou z ložisek v okolí Svinova, je loštický pohár z kontextu 133 (i.č. 133/3; *tab. 78:1*; GOŠ–NOVÁK 1976, 403–404). Tělo soudkovitého tvaru bylo ozdobeno oblou, mělkou šroubovicí. Okraj byl zformován do tvaru okruží. Byl zařazen dle typologie Z. Měřínského do skupiny I (bezuché poháry), konkrétněji IA (tzv. hrnky). Tento typ je zde datován na konec 14. století a do první třetiny 15. (MĚŘÍNSKÝ 1969, 104). Analogický hrncovitý pohár pochází z Konůvek, kde je datován do 15. století (MĚCHUROVÁ 1997, 71).

Počátek výroby jednoduchých pohárů lze datovat do přelomu 14./15. století. Oproti původním předpokladům vývoj nesměřoval od jednoduchých soudkovitých tvarů ke štíhlejším, ale oba tvary se vyráběly současně vedle sebe po delší dobu (GOŠ 1983, 206).

Druhým zachyceným jedincem zařazeným do loštické keramiky byl pohár i.č. 115/95, 115/96 *(tab. 38:5, 72:1)*. Byl zachycen ve fragmentarizovaném stavu. Dá se předpokládat, že se jedná o typ IIA, mladší variantu opatřenou pravděpodobně pěti oušky a zdobenou jemným horizontálním rýhováním. Tento typ je možno datovat do 2. třetiny 15. století (MĚŘÍNSKÝ 1969, 104).

Keramika červeně malovaná (KT 830)

Z celého výzkumu pocházejí dva jedinci zařaditelní do severočeského výrobního okruhu červeně malované keramiky. Oba fragmenty byly vyhotoveny ze hmoty ostřené pískem jemně drsného povrchu a vypáleni do krémové barvy. Na fragmentu hrnku i.č. 115/295 *(tab. 47:20)* nebylo červené malování zachyceno, byl zařazen podle charakteristických vlastností technologických.

Fragment kónické mísy i.č. 123/1 *(tab. 53:10)* byl oproti tomu červeným malováním v podobě jednoduché vlnovky opatřen na vrchní ploše okraje. Dále byl fragment zdoben červeně malovaným kruhem ve středu vnitřní strany dna. Okraj je zařaditelný do vodorovných obloukovitých dle M. Zápotockého (ZÁPOTOCKÝ, 182)

Tento typ mís je převažujícím v domácí oblasti červeně malované keramiky, okraje typu M 22 přežívají dlouho, od úseku 2a až po úsek 4, který začíná na přelomu 15./16. století a vyznívá postupně do „lidové keramiky" (ZÁPOTOCKÝ , 223). Mísa podobných vlastností pochází např. z Mostu, č.p. 262 (KLÁPŠTĚ 2002, 278, tab. 72:4).

V Brně byly již zaznamenány nálezy červeně malované keramiky z Čech – např. džbán z Dvořákovy ulice, datovaný na přelom 15. a 16. století (MICHNA 1970, 149).

Kamenina (KT 860)

Fragment nádobky zachycený v s. j. 133 (i.č. 133/84; *tab. 62:8, 74:1*) byl importován z Německa. Mohlo by se jednat o nápodobu tzv. typu Jakobakannen či část tzv. Wellenfusskrug (srov. SCHIFER 2003, 19, Abb. 3.11., 21, Abb. 3.14.; GAIMSTER 1997, 169, 279, Colour Plates 1; SCHEIDEMANTEL 2005, 162, Tafel 2).

Kamenina byla již od 14. století dovážena jako luxusní zboží (např. kamenina z Waldenburgu ve studni v Mostě; KLÁPŠTĚ 2002, 22–23) a po delší dobu jím zůstala (HAVRDA–TRYML 2006, 84; RÜCKL, Š. – HAVRDA, J. – TRYML, M. 2007, 377, Fig. 22).

Znakem pro zařazení do výrobního centra je existence vlnité nožky (tzv. Wellenfuss) a způsob jejího provedení. Zjednodušeně by kamenina pozdního středověku ze Siegburgu měla mít více patrné zvlnění i na dně, kdežto výrobky saské jsou opatřeny dnem zespodu rovným (GAIMSTER 1997, 279; SCHIFER 2003, 20). Ale i tak je určení provenience výrobku bez konzultace s odborníkem značně problematické. Tato výzdoba jako taková pochází ze Siegburgu s tím, že byla následně napodobena i jinými výrobními centry (Sasko – Waldenburg; JÍLEK 2004, 12; SCHIFER 2003, 26; GAIMSTER 1997, 279).

Srovnání nabízí jak naše, tak spíše zahraniční literatura (GAIMSTER 1997; HORSCHIK 1978; SCHEIDEMANTEL 2005; SCHIFER 2003; MĚŘÍNSKÝ 2007; JÍLEK 2004; KLÁPŠTĚ 2002; ŠPAČKOVÁ – VELÍMSKÝ 1975) a internet (http://www.rheinische–keramik.de/ ; http://www.museumoflondon.org.uk/ceramics/pages/subcategory.asp?subcat_id=715&subcat_name=German)

Dle srovnávacího materiálu na internetovém katalogu http://www.rheinische–keramik.de/, stránkách londýnského muzea, publikovanými nálezy německé kameniny (GAIMSTER 1997, 169–279; SCHIFER 2003) a porovnáním publikovaných nálezů kameniny (Most – Waldenburg, Rokštejn – Porýní; KLÁPŠTĚ 2002, 22–23, MĚŘÍNSKÝ 2007, 93, obr. 50:2) by mohl být jedinec datován do 15. století, jeho zařazení k výrobnímu centru je bez konzultace s odborníky nejistá[27]. Prof. H. G. Stephanem byl původ určen jako saský.

Habánská fajáns (KT 880)

Z výzkumu pochází celkem 2 fragmenty fajánsí (i.č.100/89, 115/462; *tab. 31:11, 70:2, 78:2*). V obou případech se jednalo o dna, zlomky výdutí ani okrajů nebyly zachyceny. Oba fragmenty byly zařazeny ke kulovitým džbánkům a na obou byly zachyceny stopy modrého dekoru na bílé polevě, žel bohu malého rozsahu. Z tohoto důvodu je nelze blíže zařadit do starší či mladší vývojové fáze. V případě i.č. 115/462 by se dalo uvažovat o zařazení do fáze starší vzhledem k ostatním nálezům z jímky (resp. části nálezů datovaných do přelomu 16./17. století). Starší fáze je datována od konce 16. století (pravděpodobně již od 80. let) do roku 1610, fáze následující končí odchodem novokřtěnců roku 1622 (PAJER 1996, 84).

[27] Fotografie byla PhDr. R. Procházkou, CSc. odeslána prof. H.G. Stephanovi, za což mu tímto děkuji.

4.2. Technická keramika

V s. j. 128 byla zachycena část velkého tyglíku (část okraje a těla) o hmotnosti 191 g, fragmentarizaci 3. Jedinec byl zařazen do KT 265.

Na rozdíl od tyglíků z nám. Svobody 9 na něm nebyly zaznamenány stopy barevných kovů (HLOŽEK – HOLUB – SEDLÁČKOVÁ – TROJEK 2006, 87).

Struska

Železná struska byla zachycena ve dvou kontextech. V s. j. 133 coby reziduum o hmotnosti 80 g a ve větším množství v s. j. 124. Zde dosáhla hmotnosti 1,83 kg.

4.3. Stavební keramika

Kontext	i.č.	Druh/typ	Rozměry (cm)	Poznámky (úprava povrchu ložné plochy (LP) apod.)
100	100/17	dlaždice	18,5 x 18 x 4	
	100/76	f. dlaždice	? x ? x 4,5	
	100/77	f. dlaždice	? x ? x 3,6	
106	106/46	mazanice		
115	115/344	f. prejzů		3 ks
	115/349	cihla	24 x 11 x 4,5	nerovný povrch horní LP
	115/350	cihla	23,5 x 11 x 5,7	horní LP lehce konvexní
	115/351	cihla	23,0 x 10,5 x 4,5	horní LP lehce konvexní
	115/352	cihla	24 x 11,5 x 5–5,5	horní LP lehce konvexní
	115/353	cihla	27,5 x 14,5 x 6,5–7	na horní LP prstování
	115/354	dlaždice	? x ? x 4	
124	124/37	f. dlaždice	? x ? x 2	
	124/38	f. prejzu		
	124/39	f. cihla – tvarovka (?)		f. tvarovky s 1 či 2 čtvrtkruhovými vyžlabeními?
133	133/107	f. prejzu		
	133/121	mazanice		
134	134/4	f. cihly	? x ? x 5	
	134/5	f. cihly	? x ? x 6	
	134/6	mazanice		

Stavební keramika jako taková byla zachycena ve třech kontextech, v dalších dvou byly zachyceny zlomky mazanice. Další tři jedinci pochází z kontextu 100, jež zahrnuje nestratifikované nálezy.

V s. j. 115 byly zachyceno pět celých cihel. Tři z nich měly horní ložnou plochu lehce konvexně vyklenutou s tím, že se ale nejedná o tzv. buchty vysokého formátu, ale o cihly s formátem nízkým (5 – 5,7 cm). Mohly by být stejně jako i.č. 115/349 ztotožněny s typem I.2, který lze datovat do století 13. s vyzníváním ve století následujícím. Pochází pravděpodobně ze starších stavebních konstrukcích, které již v době založení odpadní jímky s. s. j. 007 neexistovaly.

I.č. 115/153 byl zařazen do skupiny o formátu 27–29 x 13 – 15 x 6,5–8 cm, na které se jako poslední vyskytuje prstování. Tato je datována do pozdní gotiky či počátku renesance (15. – 16. stol.), což odpovídá i dataci jímky (HOLUB 2006, 52).

Dlaždice i.č. 115/354 odpovídá dle P. Holuba výškou již novověkým tvarům (HOLUB 2006, 96).

V s. j. 124 byla zachycena pravděpodobně tvarovka (i.č. 124/39) s jedním či dvěma čtvrtkruhovými vyžlabeními. Cihly s jedním vyžlabením nejčastěji pochází z cihelny v Božetěchově ul. a jsou datovány do 14. stol. či přelomu století 14. a 15., což

by odpovídalo i dataci s. j., zatímco tvarovky s dvěma prožlabeními by měly být mladší, renesanční (HOLUB 2006, 56; HOLUB–MERTA–ZŮBEK 2006, 46).

Dlaždice i.č. 124/37 se zdá ze všech zachycených typů dlaždic nejstarší. Její výška činila pouze 2 cm, čímž je zařaditelná do 13. a 1. poloviny 14. století (HOLUB 2006, 96).

U fragmentů cihel z kontextu 134 byla postižitelná pouze jejich výška (5 a 6 cm), což neumožňuje jejich bližší dataci i s přihlédnutím k tomu, že datace celého kontextu je značně nejistá.

Dlaždice zařazené v nestratifikovaných nálezech lze ve dvou případech ztotožnit s novověkými formáty s výškou nad 4 cm (i.č. 100/17, 100/76), v případě i.č. 100/77 by se dalo uvažovat o zařazení k skupině starší, datované do 13. – 15. století (HOLUB 2006, 96).

4.3.1. Kachle

4.3.1.1. Přehledná tabulka

S. j. 100 (nestratifikované nálezy)

kontext:	100	**inventární číslo:**	**100/3**
popis:	typ kachle (+část):	základní komorový (řádkový), celý tvar	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:	plastická – pochodující lev vpravo, na štítě		lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka: 185	šířka: 185	hloubka: 110
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	1381
poznámka:	kruhové ústí komory		*tab. 64:13*

kontext:	100	**inventární číslo:**	**100/79**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, část ústí komory	
povrch:	režný	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: cihlová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	52
poznámka:	*tab. 64:1, 2, 3*		

kontext:	100	**inventární číslo:**	**100/79**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, část ústí komory	
povrch:	režný	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: cihlová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	43
poznámka:	*tab. 64:1, 2, 3*		

kontext:	100	**inventární číslo:**	**100/79**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, část ústí komory	
povrch:	režný	barva	vně: okrová
výzdoba:			lomu: okrová uvnitř: okrová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	31
poznámka:	*tab. 64:1, 2, 3*		

kontext:	100	**inventární číslo:**	**100/80**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla s okrajem, roh	
povrch:	režný	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: cihlová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	72
poznámka:	obdobný jako 115/2		*tab. 64:4, 5*

kontext:	100	**inventární číslo:**	**100/80**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla s okrajem	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	66
poznámka:	*tab. 64:4, 5*		

kontext:	100	**inventární číslo:**	**100/90**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, část ČVS, odlomený štít	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:	plastická – pochodující lev vpravo, na štítě		lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	311
poznámka:	horní šířka štítu 12,5 cm, výška štítu 14 cm		
	tab. 64:12		

S. j. 115

kontext:	115	**inventární číslo:**	**bez i.č.**
popis:	typ kachle (+část):	vrcholový panel	
povrch:	režný	barva	vně: šedobéžová
výzdoba:	plastická – gotické kružby		lomu: šedobéžová uvnitř: šedobéžová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	758
datace:	pol. 15. stol.		
poznámka:	dílna z Budy (HOLL 1971) *tab. 65:1*		

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/1**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, celý tvar	
povrch:	glazura (+ engoba)	barva	vně: zelená
výzdoba:	plastická – náboženský motiv, Adam a Eva (stylizované vyhnání z ráje?)		lomu: okrová uvnitř: okrová
rozměry (v mm):	délka: 210	šířka: 205	hloubka: 85
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	2785
datace:	počátek 16. století		
poznámka:	analogický: BRYCH 2004, 57, č. 73 oválné ústí komory *tab. 65:2, tab. 69*		

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/2**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, celý tvar	
povrch:	režný	barva	vně: béžová
výzdoba:			lomu: uvnitř: béžová
rozměry (v mm):	délka: 205	šířka: 205	hloubka: 124
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	1183
poznámka:	na dně poteklá zelená glazura (vypalováno spolu s glazovanými) *tab. 66:2*		

kontext:	105, 115	**inventární číslo:**	**105/20, 115/341, 115/464**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, dno, část okraje a těla	
povrch:	vnitřní glazura	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: zelená
rozměry (v mm):	délka: 140	šířka:	hloubka: 96
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	468
poznámka:	*tab. 67:4*		

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/342**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, dno, část okraje a těla	
povrch:	vnitřní glazura	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: tm. zelená
rozměry (v mm):	délka: 175	šířka:	hloubka: 124
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	526
poznámka:	glazura silně zoxidovaná		*tab. 67:1*

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/343**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, celý tvar	
povrch:	vnitřní glazura	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: tm. zelená
rozměry (v mm):	délka: 17	šířka: 17	hloubka: 126
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	842
poznámka:	glazura silně zoxidovaná		*tab. 67:2*

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/345, 115/348**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, část ČVS a komory	
povrch:	glazura	barva	vně: cihlová
výzdoba:	"zrcadlo" oblého profilu		lomu: cihlová uvnitř: tm. zelená
rozměry (v mm):	délka:	šířka: 180	hloubka: 65
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	998

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/348**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, nástavcový, část ČVS a komory	
povrch:		barva	vně: okrová
výzdoba:	plastická – okrajová lišta		lomu: okrová uvnitř: okrová
rozměry (v mm):	délka:	šířka: 205	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	1065
datace:	2. pol. 15. stol.		
poznámka:	část z kachle s výjevem Klanění sv. Tří králů – Baltazar *tab. 68:1*		

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/463**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, celý tvar	
povrch:	vnitřní glazura	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: zelená
rozměry (v mm):	délka: 150	šířka: 150	hloubka: 90
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	625
datace:	1. polovina 16. stol.		*tab. 67:3*

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/465**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla, okraj	
povrch:	režný	barva	vně: okrová
výzdoba:	na vnější straně žlábky		lomu: okrová uvnitř: okrová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	66
poznámka:	pod. jako 115/2		*tab. 64:6*

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/466**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, část ústí komory	
povrch:	režný	barva	vně: okrová
výzdoba:			lomu: okrová uvnitř: okrová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	56
poznámka:	*tab. 64:7*		

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/467**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, část komory	
povrch:	režný	barva	vně: okrová
výzdoba:			lomu: okrová uvnitř: okrová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	99

kontext:	115	**inventární číslo:**	**115/468**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla	
povrch:	glazura	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: zelená
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	45

S. j. 123 a 140

kontext:	123	**inventární číslo:**	**123/11**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový s lištou, část těla a okraje	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: černá uvnitř: tm.šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	82
poznámka:	*tab. 64:8*		

kontext:	140	**inventární číslo:**	**140/11**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový (tyglíkový), dno, část okraje a těla	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: tm. šedá uvnitř: tm.šedá
rozměry (v mm):	délka: 105	šířka:	hloubka: 80
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	270
datace:	14. stol.		
poznámka:	*tab. 67:6*		

S. j. 133

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/108**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část dna	
povrch:	glazura (+engoba)	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: zelená
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	62
poznámka:	glazura zoxidovaná, loupe se		

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/109**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla a okraje	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	149
poznámka:	kachle 133/109 – 133/113 stejný typ nádobkového kachle *tab. 64:9*		

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/110**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla a okraje	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	62
poznámka:	na vnějšku podélné rýhy kachle 133/109 – 133/113 stejný typ nádobkového kachle *tab. 64:10*		

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/111**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla a dna	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	199
poznámka:	kruhové dno, posýpka kachle 133/109 – 133/113 stejný typ nádobkového kachle		

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/112**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla a dna	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	263
poznámka:	kruhové dno, posýpka kachle 133/109 – 133/113 stejný typ nádobkového kachle		

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/113**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	127
poznámka:	kachle 133/109 – 133/113 stejný typ nádobkového kachle		

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/114**
popis:	typ kachle (+část):	komorový, část ČVS a komory	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:	plastická – úponky vycházející z rohu ČVS okrajová lišta		lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka: 65
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	176
poznámka:	kruhové ústí komory		
	tab. 67:5		

kontext:	133/115	**inventární číslo:**	**133/115**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový, část těla a okraje	
povrch:	režný	barva	vně: tm. šedá
výzdoba:			lomu: tm. šedá uvnitř: tm. šedá
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	25

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/116**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový s lištou, část těla a okraje	
povrch:	režný	barva	vně: cihlová
výzdoba:			lomu: cihlová uvnitř: cihlová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	do 36	hmotnost (v g):	41
poznámka:	*tab. 64:11*		

kontext:	133	**inventární číslo:**	**133/117**
popis:	typ kachle (+část):	nádobkový?, část těla a dna?	
povrch:	režný	barva	vně: sv. béžová
výzdoba:			lomu: sv. béžová uvnitř: sv. béžová
rozměry (v mm):	délka:	šířka:	hloubka:
fragmentarizace (v cm²):	nad 36	hmotnost (v g):	391
poznámka:	dno se stopami podsýpky, oválného tvaru, příp. 4úhelník s oblými rohy		

4.3.1.2. Vyhodnocení

Z výzkumu pochází celkem 32 jedinců. Byly zachyceny celkem v pěti kontextech, z čehož s. j. 100 představuje nestratifikované nálezy. Mimo něj největší počet kachlů pochází z kontextu 115 (13 ks) a kontextu 133 (10 ks), což relativně odpovídá i bohatosti jímek.

V nestratifikovaných nálezech stojí za zmínku celý tvar komorového kachle s kruhovým ústím komory (i.č. 100/3). ČVS byla opatřena oblíbenou výzdobou v podobě korunovaného dvouocasého lva na štítě[28]. Kachle s pochodujícím dvouocasým lvem, i když jiného typu (celoplošný), byly vyráběny hrnčíři na Petrově a posléze vypalovány v pecích na Kapucínském náměstí (NEKUDA 1963, tab. XXI, MĚCHUROVÁ 1991, 149).

V s. j. 115 byly zachyceny nejhodnotnější součásti kachlových kamen. Mezi ně jednoznačně patří vrcholový kachel ve tvaru rovnoramenného trojúhelníka s hladkou zadní stranou (typ 15[29] dle I. Holla). Byl vyroben v královské budínské dílně, identický byl součástí tzv. rytířských kamen v královském paláci v Budě. Jejich vznik je vročen do let 1455 – 1457 (HOLL 1971, 177, obr. 150; CEJNKOVÁ – LOSKOTOVÁ 1994, 183; FRANZ 1981, 51–52).

Kompletní komorový kachel (115/1) byl opatřen plastickou výzdobou. Starozákonní motiv Adama a Evy patří v Brně (srov. JORDÁNKOVÁ – LOSKOTOVÁ

[28] Např. KRAJÍC 2005, 114 – 119 (tam i další analogie); PAVLÍK – VITANOVSKÝ 2004, 128 – 129; RICHTEROVÁ 1982, tab. 22 - 23.

[29] Vrcholový kachel ve tvaru rovnoramenného trojúhelníka s hladkou zadní stranou. Od hladkých hran trojúhelné čelní strany klesá trojitě profilované orámování výzdoby obdobně jako u typu č. 10. Ve spodní části čelní strany kachle je umístěn jeden z typů gotické rozety (růžice) s ornamentální výplní tří kroužků s vepsaným čtyřlístkem, které se střídají se třemi čtyřstěny s čtyřlístky se zahrocenými lístky. Střed růžice tvoří trojlístek v trojúhelném rámečku. Spodní část doplňují v obou rozích při základně trojramenné ornamenty. Nad rozetou je umístěn ornament ve tvaru romboidu, jehož části jsou vyplněny obrazci „rybího měchýře". Romboid je oddělen od ústřední rozety stylizovanými trojramennými obrazci ve tvaru ryb. Výzdobný dekor doplňují ve vrcholové části trojúhelníka tvary plamínků – kapek s rozetovým či trojúhelným orámováním.
Takto originálně a detailně řešený vrchol není v běžném inventáři kachlů obvyklý. Z paláce na Budě pochází sedm kusů tohoto typu kachle, které jsou zeleně glazovány, dále 3 kusy neglazovaných kachlů s hnědočerveným střepem a jeden fragment kachle typu 15, který je neglazovaný, šedé barvy, redukčně vypálený. Na neglazovaných exemplářích jsou patrny bílé vápenné stopy. Čtyři z glazovaných kachlů nemají zakouřenou zadní část, ostatní glazované kachle vykazují začazení zadní strany kachle. Tato skutečnost by mohla vykazovat existenci přinejmenším dvou různých kamen na lokalitě. Dle seříznutí zadní strany kachlů mezi 122 – 135 stupni, nebo mezi 120 – 135 stupni se jednalo o kachle s šesti- až osmiúhelnou základnou. Šíře kachle byla zhruba 28 cm a délka hrany kachle 71,5cm (HOLL 1971, 175 – 176).
Výzdoba stylizovanými ležatými romboidy se vyskytuje, ale nijak často, i v jiných odvětvích užitého umění, např. v nábytku (CIMBUREK – HALÁK – HERAIN – WIRTH 1995, 118 – 122).

2002, 568, obr. 7:3; LOSKOTOVÁ 2006, 114, obr. 4.2–4; NEKUDA, 1963, tab. XXII), stejně jako na jiných lokalitách, mezi velmi oblíbené. Jedinec se odlišuje od ostatních brněnských exemplářů jak opatřením povrchu – není režný, ale engobovaný a překrytý transparentní zelenou glazurou, tak ztvárněním motivu. Zde nevystupují Adam a Eva jako patroni hrnčířského řemesla (80 % všech výjevů tvoří Adam a Eva u stromu poznání; LOSKOTOVÁ 2006, 115; PULKRÁBEK 2002, 34; HAZLBAUER 1998, 41, 48 – 50), ale jedná se pravděpodobně dle V. Brycha o redukovaný výjev vyhnání z ráje. Jmenovaný také publikoval zatím jedinou známou analogii z neznámé lokality datovanou do počátku 16. století (BRYCH 2004, 57, č. 73).

Kachel (115/345, 115/348) nebyl zachycen kompletní, ale i tak ho lze zařadit k zrcadlovým kachlům. Oproti většině nemá „zrcadlo" ČVS ostře profilované (hrany), ale tvarované oble (profil tvaru oblouku; pod. PAVLÍK – VITANOVSKÝ 2004, č. 1207; BRYCH – STEHLÍKOVÁ – ŽEGKLITZ 1990, 15, č. 348).

Fragment kachle (115/348) byl zařazen do cyklu s výjevem Klanění sv. Tří králů, konkrétně se jedná o posledního z nich, Baltazara. Zachovala se pouze spodní část s levou zadní nohou koně[30]. Kompletní tvar byl zachycen mj. v Brně, Starobrněnské ulici, další jedinci byli zachyceni jak v Brně (Kobližná, Orlí ul.), tak vzdálenějších lokalitách (Potštejn; JORDÁNKOVÁ – LOSKOTOVÁ 2007, 343 – 345[31]).

Nádobkové kachle z kontextu 115, uvnitř opatřené zelenou glazurou, mohly být patrně použity do stejných kamen jako výše zmíněné zeleně glazované komorové kachle s tím, že byly umístěny v soklové části (srov. HENKEL 1999, R.4).

[30] Baltazar je mladý bezvousý muž jedoucí na koni směrem doprava. Na hlavě má posazenou královskou korunu, je oblečen do krátké přepásané tuniky a nohavic. Na botě s prodlouženou špicí má upevněnou ostruhu s kolečkem na dlouhém krčku. Nohu má zasunutou ve třmeni. V levé ruce drží picí roh, za pasem má zavěšen meč s okrouhlou hlavicí.

[31] Zde i další odkazy na analogie a literaturu.

4.4. Kostěné artefakty

V s. j. 115 (i.č. 115/476; hmotnost 13 g; *tab. 79:1*) byla zaznamenána kostěná destička s rytým dekorem. Výzdoba je provedena relativně neuměle, motivika je nejasná krom rostlinného ornamentu v rohu.

4.5. Kovové artefakty

Vzhledem k tomu, že nedošlo ke konzervaci nálezů z kovů, jsou předměty ve značném stadiu rozkladu.

S. j.	i.č.	druh kovu	druh/typ	hmotnost (g)
100	100/18	bronz	zlomky plechu, měděnka	28
	100/84	Fe	zlomky hřebíků a skob (blíže neurčitelné)	126
101	101/8	Fe	amorfní zlomky	52
106	106/14	Fe	Fe plát	35
115	115/357	bronz	kování rohové	12
	115/477	Au	prsten tyčinkový s očkem	/ [32]
121	121/8	Fe	amorfní kus	30
124	124/42	Fe	zlomky hřebíků neurčitelného typu	18
125	125/21	Fe	zlomky hřebíků (min.2 ks s rozšířenou hlavicí a 1 ks křídlovitý (?)	37
133	133/122	bronz	předmět z plechu kulatého tvaru o průměru 5 cm, otvor uprostřed, přichycený na zbytku dřeva osově dvěma nýty, měděnka;	30

Bližší pozornost z výše zapsaných zasluhuje pouze předmět i.č. 133/122 zhotovený z bronzového plechu. Mohlo by se jednat o ozdobu (??; pod. jako PROCHÁZKA 1990, 103, obr. 4:8, ale menších rozměrů), pravděpodobnější se jeví interpretace jako kruhového krycího štítu nepřenosného zámku (pod. KRAJÍC 1991, 340, obr. 17:10).

Bezesporu nejvýznamnějším nálezem je prsten pocházející z kontextu 115 (i.č. 115/477; *tab. 79:2*). Jedná se o tyčinkový prsten s očkem se zasazeným červeným sklem (?), vyhotovený ze zlata. Jeho nález byl již publikován r. 2006 (ŠLANCAROVÁ 2006, 57–75, 557–568), kde byl autorkou datován do 16.–17. stol. Dle ústního sdělení se nyní přiklání k dataci starší, do 15. stol.

[32] V době zpracování zapůjčen k výstavním účelům.

4.6. Kamenné artefakty

Z kamene byly vyhotoveny dva nástroje.

V případě i.č. 124/8 *(tab. 80:2)* se jednalo o cca polovinu brousku s očkem pro zavěšení o hmotnosti 36 g.

Z kontextu 115 pochází kulatý brusný válec (i.č. 115/6; *tab. 80:1*) o průměru 12,8 cm, který byl původně součástí šlapacího brusu.

5. Závěr

Předložená diplomová práce se zabývá vyhodnocením archeologického výzkumu na parcele domu nám. Svobody 1 / Česká 2, zvaného U Zlatého orla.

Vzhledem ke způsobu provedení výzkumu je možnost vyhodnotit archeologické situace značně okleštěná. Nejstarší doklady lidské činnosti pochází ze 13. století, nebyly doloženy žádné situace datovatelné do pravěku či raného středověku.

Na parcele byly pro dobu 13. století *(tab. 6)* zachyceny dvě studny (s. j. 134, s. j. 140), štětová úprava (s. j. 113) a tři odpadní vrstvy (s. j. 112, 114, 149). Štět a odpadní vrstvy byly datovány pouze podle stratigrafických situací, movité nálezy pochází z výplní obou studen a výkopu pro větší studnu (s.j. 121, s. j. 128), který z nich jako jediný tvoří věrohodnější nálezový celek, jehož datace je omezena počátkem lidské činnosti na parcele a zasypáním výkopu po vyhotovení výdřevy studny s. j. 134.

Výkop pro studnu je možné datovat do doby okolo poloviny 13. stol., pravděpodobně těsně po její polovině. Tuto hranici stanovuje dendrochronologická datace dubových prvků z její konstrukce. Nejstarší byl datován do doby po roce 1216, další po roce 1233 a poslední do rozmezí let 1241–1261. Za předpokladu, že výkop pro studnu byl vyhotoven až v době, kdy bylo nakoupeno dřevo, dostáváme se do doby okolo poloviny 13. století. Toto ovšem nevylučuje, že některé zachycené fragmenty mohou být starší a z výkopu byly vytěženy při budování a následně vráceny zpět. Je pravděpodobné, že v zásypu je odpad umístěný jak sekundárně, tak terciárně. Tuto hypotézu může naznačovat např. i.č. 121/4 či 121/15, jež nese znaky starší okrajové profilace. Pro dataci kontextů do doby těsně po polovině 13. stol. (horizont IIa) svědčí i to, že poměr tuhové vůči netuhové keramice je vcelku vyrovnaný (62 %).

Výplně obou studen byly prakticky bez nálezů s tím, že s. j. 140 byla ještě kontaminována při AV. Jejich datace je tedy vymezena dendrochronologickými daty z výdřevy studny s. j. 134 a počátkem 14. století, kdy byl nad nimi založen zděný dům (s. s. j. 016).

Výše jmenovaný dům je prvním dokladem zástavby na parcele, pro 13. století nebyly pozůstatky architektury zachyceny. V této době by se jednalo pravděpodobně o hrázděný dům, jehož existenci však nebylo možné potvrdit ani vyloučit vzhledem k tomu, že výzkum proběhl v dvorní části parcely.

S existencí studen je spojena ještě otázka. Jsou to zmínky v prvních písemných pramenech z 1. poloviny 14. století jako o domus balnei. Tato informace však nekoresponduje s informacemi zjištěnými při archeologickém výzkumu. V době, kdy písemné prameny domus balnei zmiňují, stál již na parcele zděný dům, který obě studny převrstvil a tyto již delší dobu nefungovaly. V souvislosti se studnami se nabízí ještě jedna smělá hypotéza – v počátku mohlo být místo nynějšího domu U Zlatého orla veřejným zdrojem pitné vody, neboť další dvě studny byly zachyceny nedaleko průčelí domu roku 2003 *(tab. 28)*. Tomu by mohla naznačovat i zachycená štětová úprava povrchu (?; s. j. 113).

Během 1. poloviny 14. století byl zbudován dům trojdílné dispozice podél ulice České, štítem orientovaný na náměstí Svobody. Stavba jemu předcházející, zbudovaná pravděpodobně na přelomu 13./14. století, tedy neměla dlouhého trvání. To mohlo být dáno jednak změnami v parcelaci, jednak mohlo být podpořeno hypoteticky i statickými problémy stavby s. s . j. 016, která byla založena na dvou studnách a ty mohly zapříčinit místní poklesy terénu a následné praskání zdiva (srov. *tab. 6 a tab. 7*). Hygienické zázemí domu nebylo zachyceno, jímky datovatelné do 14. století patřily k vedlejší parcele (s. j. 124, s. j. 132), stejně tak jako jímky datované do pozdější doby. Pravděpodobně ve 14. století byla zbudována i stavba vedle průjezdu na nám. Svobody.

Předpokládalo se, že v 16. stol. majitel přikoupil část vedlejší parcely, kde přistavěl východní křídlo. Po vyhodnocení nálezů z jímky s.j. 115 je toto nutné posunout na přelom 16./17. století, kdy také mohlo dojít k doplnění jímky aktuálním odpadem.

Tímto se dostáváme k hlavní části magisterské práce, kterou je vyhodnocení nálezů z výše jmenované jímky. Vzhledem k tomu, že byla většina jímek pouze ovzorkována, představují nálezy ze s. s. j. 007 přibližně dvě třetiny ze všech hmotných nálezů. Vyhodnocení materiálu tak představuje pokus o zpřístupnění materiálu 1. poloviny 16. století pro další srovnání s brněnskou keramikou, která pro toto období není publikována.

V jímce byly, jak již bylo výše zmíněno, zachyceny dva časové horizonty. Velké množství nálezů kuchyňské a stolní keramiky má znaky ještě pozdně gotické a tvoří relativně homogenní soubor. Většina hrnců měla ještě vejčitý tvar, polovinu jejich okrajové profilace tvoří okraje zesílené a různě podříznuté, okraje ovalené ale již tvoří třetinu oproti souborům se starší datací (PROCHÁZKA – HIMMELOVÁ – ŠMERDA 1999, 57). Byly zachyceny ještě hrnce vyhotovené obtáčením a opatřené značkou na

spodku. Při porovnání s mladšími soubory je v s. j. zastoupeno ještě velké množství zakuřované keramiky, polévané zboží tvoří 18 % ze všech nálezů. V s. j. 133 datovaném okolo poloviny 15. století tvoří glazovaná keramika 7 %. V porovnání s mladšími soubory je to markantní rozdíl v případě Moravského Krumlova (84 %; MALÍK – PEŠKA 1994, 97), v Dominikánské ulici v Brně glazovaná keramika tvoří 42 %.

Důležité pro dataci starší náplně jímky je bezesporu také výskyt brněnských pohárů. Byly zde zachyceny pouze typy 1 a 2, z čehož vyplývá, že v době, kdy byla jímka zaplňována, nevyskytovaly se poháry typu III nijak markantně a absolutní převahu měl typ II. Toto by hovořilo pro dataci do 1. poloviny 16. století.[33] Stejně tak je zásadní, že nebyly zaznamenány talíře, spojené s nástupem renesance, a kupodivu ani mísy s talířovitým podokrajím, které by se již měly vyskytovat v pozdní fázi středověké keramiky (PAJER 1983, 23–30).

Několik jedinců nese již znaky raně novověké keramiky s analogiemi v Brně na Dominikánské ulici či studně bratrského sboru v Ivančicích. Toto podporuje nález dna fajánsového džbánu, jež může být datován nejdříve na přelom 16./17. stol.

Mezi unikátnější nálezy v jímce patří i kamnářská keramika. Byl zachycen vrcholový kachel ve tvaru rovnoramenného trojúhelníka s hladkou zadní stranou, mající původ v dílně v Budě a analogie v tzv. rytířských kamnech v královském paláci (HOLL 1971, 177, obr. 150). Z jímky také pochází glazovaný komorový kachel se starozákonním motivem Adama a Evy, pravděpodobně redukovaným zobrazením vyhnání z ráje (BRYCH 2004, 57, č. 73).

Datace jímky je podpořena i nálezy skla, v jednom případě byl zachycen neznámý typ číšky, zdobený nálepy a svislými vlákny s radélkem.

V jímce byl také zachycen tyčinkový prsten s očkem se zasazeným červeným sklem (?), vyhotovený ze zlata. Jeho nález byl již publikován r. 2006 (ŠLANCAROVÁ 2006, 57–75, 557–568), kde byl autorkou datován do 16.–17. stol. Dle ústního sdělení se nyní přiklání k dataci starší, do 15. stol.

I v dalších jímkách byly zaznamenány ojedinělejší předměty. Více nálezů pocházelo z jímky s. j. 133, datované po polovině 15. století. Ta obsahovala mj. i necelý exemplář kameninového džbánku, tzv. Wellenfusskrug, vyrobeného v saských dílnách ve Waldenburgu. V jímce byl také zachycen málo častý fragment skleněné lampy.

[33] Tato datace je podpořena i vyhodnocení skla H. Sedláčkovou. Ta dospěla k poznání, že v náplni bylo zachyceno pouze sklo vyskytující se před rokem 1550.

Kontakty se severními Čechami dokládají fragmenty severočeské malované keramiky. V kontextu 115 se jednalo o fragment hrnku bez typického dekoru, zatímco v kontextu 123 byla zachycena cca polovina mísy pernice s vlnovkou na okraji a kruhem ve středu dna.

Závěrem je třeba zmínit, že i když byl výzkum postupně zredukován na minimální úroveň, byly zachyceny jak doklady běžné hmotné kultury brněnských měšťanů v průběhu staletí, tak i výrobky, jež měly pro majitele větší cenu a jejich ztráta pro ně mohla být bolestná. Nám nezbývá než doufat, že artefakty tohoto charakteru byly výzkumem zachyceny a nebyly tak ztraceny navždy.

Seznam zkratek užitých v textu a soupisu pramenů a literatury

AH	Archæologia historica, Brno.
AR	Archeologické rozhledy, Praha.
AT	Archaeologia Technica, Brno.
BMD	Brno v minulosti a dnes, Brno.
CB	Castellologica bohemica, Praha.
ČMM	Časopis Moravského muzea, Brno.
ČNM	Časopis Národního muzea, Praha.
FAM	Fontes archeologicae Moraviae, Brno.
JM	Jižní Morava, Brno.
MVP	Muzejní a vlastivědná práce, Praha.
PA	Památky archeologické, Praha.
Pravěk NŘ	Pravěk, Nová řada, Brno.
SMP	Studia Mediaevalia Pragensia, Praha.
SPFFBU	Sborník prací Filozofické fakulty Brněnské univerzity, Brno.
StAÚ	Studie archeologického ústavu, Brno.
VVM	Vlastivědný věstník moravský, Brno.

AÚ AV ČR	Archeologický ústav Akademie věd České republiky.
MuMB	Muzeum města Brna.
MZK	Moravská zemská knihovna, Brno.
SDU FFMU	Seminář dějin umění Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, Brno.
ÚAM FFMU	Ústav archeologie a muzeologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, Brno.

AV	archeologický výzkum
ČVS	čelní vyhřívací stěna
i. č.	inventární číslo
s. j.	stratigrafická jednotka
s. s. j.	svazek stratigrafických jednotek
SHP	stavebněhistorický průzkum

Seznam pramenů a literatury

BELCREDI, L. 1990: Čepička – opevnění nad klášterem Porta Coeli v Tišnově – Předklášteří, ČMM LXXV, v. společenské, s. 99 – 122.

BELCREDI, L. 1993: Archeologický výzkum kaple svaté Kateřiny a areálu Porta Coeli v Předklášteří u Tišnova, AH 18, s. 315 – 341.

BELCREDI, L. 2006: Bystřec. O založení, životě a zániku středověké vsi. Brno.

BORSKÝ, P. – MERTA, D. – ZŮBEK, A. 2006: Dům U zlatého orla čp. 95 na náměstí Svobody č. 1 v Brně, Památková péče na Moravě 12/2006, 45 – 62.

BRYCH, V. 2004: Kachle doby gotické, renesanční a raně barokní. Výběrový katalog Národního muzea v Praze. Praha.

BRYCH, V. – STEHLÍKOVÁ, D. – ŽEGKLITZ, J. 1990: Pražské kachle doby gotické a renesanční. Praha.

CEJNKOVÁ, D. – LOSKOTOVÁ, I. 1994: Rytířská kamna na Špilberku, Forum Brunense, 181 – 188.

CIMBUREK, J. – HALÁK, J. – HERAIN, K. – WIRTH, Z. 1995: Dějiny nábytkového umění 1. Praha.

ČERNOHORSKÝ, K. 1953: Keramika a feudalismus II, ČL 40, s. 21 – 31.

DŘÍMAL, J. – PEŠA, V. 1969: Dějiny města Brna 1. Brno.

DŘÍMAL, J. – PEŠA, V. 1973: Dějiny města Brna 2. Brno.

FLODROVÁ, M. 1997: Brněnské ulice a vývoj jejich názvů od 13. století po dnešek. Brno.

FLODROVÁ, M. – LOSKOTOVÁ, I. 1995: Výrobky brněnských řemeslníků 14. století, AH 20, 551–561.

FRANZ, R. 1981: Der Kachelofen. Entstehung und kunstgeschichtliche Entwicklung vom Mittelalter bis zum Ausgang des Klassizismus. Graz.

GAIMSTER, D. 1997: German Stoneware 1200 – 1900. Archaeology and Cultural History. London.

GALUŠKA, L. 2003: Zaniklá hrnčířská pec středověkého Veligradu – Starého Města – důsledek vpádu Matouše Čáka Trenčanského na Moravu roku 1315?, AH 28, s. 591 – 609.

GOŠ, K. 1983: Středověké hrnčířství v Lošticích (pět let archeologických výzkumů města), AH 8, s. 197 – 209.

GOŠ, K. – NOVÁK, J. 1976: Počátky výroby loštické keramiky, AR XXVIII, s. 399 – 404.

HÁLOVÁ – JAHODOVÁ, C. 1975: Brno – dílo přírody, člověka a dějin. Brno.

HAVRDA, J. – TRYML, M. 2006: Renesanční jímka z areálu bývalého dominikánského kláštera u sv. Maří Magdalény na Malé Straně, Výroční zpráva 2005, Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hlavním městě Praze, 76–88.

HAZLBAUER, Z. 1998: Krása středověkých kamen. Odraz náboženských idejí v českém uměleckém řemesle. Praha.

HLOŽEK, M. – HOLUB, P. – SEDLÁČKOVÁ, L. – TROJEK, T. 2006: Doklady slévání barevných kovů ve středověkém Brně na základě nálezů tyglíků z náměstí Svobody 9, AT 17, s.87–93.

HOLL, I. 1966: Mittelalterliche Funde aus einem Brunnen von Buda. Studia archaelogica IV. Budapest.

HOLL, I. 1971: Középkori kályhacsempék magyarországon II., Budapest Régiségei 22, 161– 207.

HOLUB, P. 2006: Stavební keramika v Brně na základě nálezů z archeologických výzkumů (rkp. diplomové práce, ulož. na ÚAM FF MU). Brno, Masarykova univerzita.

HOLUB, P. – MERTA, D. – ZŮBEK, A. 2006: Cihlářská a vápenická pec na ulici Božetěchova v Brně–Králově Poli, AT 17, s. 45 – 51.

HORSCHIK, J. 1978: Steinzeug. 15. bis. 19. Jahrhundert. Von Bürgel bis Muskau. Dresden.

HOŠŠO, J. 1997: Príspevok k štúdiu materiálnej kultúry na území Bratislavy v období stredoveku a na začiatku novoveku, AH 22, s. 287 – 300.

JÍLEK, J. 2004: Středověká kamenina v moravských nálezech (rkp. 2. seminární práce, ulož. na ÚAM FF MU). Brno, Masarykova univerzita.

JORDÁNKOVÁ, H. – LOSKOTOVÁ, I. 2002: Špilberská kachlová kamna a jejich stavebníci, AH 24, s. 555 – 587.

JORDÁNKOVÁ, H. – LOSKOTOVÁ, I. 2007: Kachlová kamna pozdního středověku v královském městě Brně, BMD XX, 325 – 373.

JORDÁNKOVÁ, H. – SULITKOVÁ, L. 1991: Zásobování města Brna vodou ve středověku, VVM XLIII/3, 304–316.

KLÁPŠTĚ, J. 2002: Archeologie středověkého domu v Mostě (čp. 226). In: Mediaevalia archaeologica 4, Praha – Most.

KOHOUTEK, J. 1994: Nový neznámý hrádek na Skalném v Hostýnských vrších, CB 4, 237 – 242.

KORNHÄUSEROVÁ, L. 2007: Soubor nálezů z jímky z Brna, Náměstí Svobody 9 z 2. poloviny 15. století. Nepubl. diplomová bakalářská práce uložená na ÚAM FFMU Brno.

KOUŘIL, P. – WIHODA, M. 2003: Etnické trojmezí? Výpověď písemných a hmotných pramenů k etnické struktuře moravsko–slezského pomezí v epoše vrcholného středověku, AH 28, s. 69 – 111.

KRAJÍC, R. 2005: Středověké kamnářství. Výzdobné motivy na gotických kachlích z Táborska. Tábor.

KREJČÍ, J. 1993: Geologické a fyzickogeografické poměry území města Brna, BMD XI, s. 127 – 220.

KUČA, K. 2000: Brno. Vývoj města, předměstí a připojených vesnic. Praha – Brno.

KUNDERA – MĚŘÍNSKÝ, Z. 1987: Nález keramiky z poloviny 16. století v Dolních Věstonicích (okr. Břeclav), ČMM LXXII, s. 155 – 161.

KYNCL, J. 2005a: Znalecký posudek č. 369 – 01/05. Uloženo v archivu společnosti Archaia Brno o. p. s. Brno.

KYNCL, J. 2005b: Znalecký posudek č. 382 – 14/05. Uloženo v archivu společnosti Archaia Brno o. p. s. Brno.

LOSKOTOVÁ, I. 1997: Keramika ze švédského zákopu před Brnem, AH 22, s. 309 – 313.

LOSKOTOVÁ, I. 2006: Ikonografie středověkých kachlů jako pramen lidové kultury. In: Středověké a novověké zdroje tradiční kultury. Etnologické studie 1. Brno, s. 109 – 120.

LOSKOTOVÁ, I. – PROCHÁZKA, R. 1996: Keramik von Brno (Brünn) des 12./13. Jahrhunderts, Pravěk NŘ 6, s. 199 – 228.

MALÍK, P. – PEŠKA, M. 1994: Soubor časně novověké keramiky z Moravského Krumlova, SPFFMU Brno, E 39, s. 93 – 109.

MĚCHUROVÁ, Z. 1986: Kovové a kostěné předměty z hrádku Kepkova, ČMM LXXI, v. společenské, s. 157 – 174.

MĚCHUROVÁ, Z. 1991: Předběžné výsledky výzkumů na Kapucínském nám. 5 a 8 v Brně, AH 16, s. 145 – 168.

MĚCHUROVÁ, Z.1997: Konůvky – zaniklá středověká ves ve Ždánickém lese, StAÚ, XVII–1.

MENDL, B.(ed) 1935: Knihy počtů města Brna z let 1343-1365. Brno.

MĚŘÍNSKÝ, Z. 1969: Přehled typů loštické keramiky, jejich vývoj a datování, VVM XXI, s. 89 – 105.

MĚŘÍNSKÝ, Z. 1976: Průzkum zaniklých středověkých osad na moravské straně Českomoravské vrchoviny v letech 1962 – 1970, AR XXVIII, s. 405 – 417.

MĚŘÍNSKÝ, Z. 2007: Hrad Rokštejn. Dějiny, stavební vývoj a výsledky čtvrtstoletí archeologického výzkumu 1981 – 2006. Brtnice – Brno.

MICHNA, P. 1970: Ein Massenfund mitteralterlicher Keramik aus Brünn, Dvořák–Gasse, ČMM LV, vědy společenské, 121 – 156.

MICHNA, P. 1974: Archeologické nálezy z výzkumu hradu Melic na Vyškovsku, VVM 26, svazek 1, s. 61 – 78.

MYSLIVEČEK, M. 1994: Panoptikum symbolů, značek a znamení. Brno.

NEKUDA, R. 1980: Korpus středověké keramiky datované mincemi z Moravy a Slezska, AH 5, s. 389 – 426.

NEKUDA, V. 1963: Nálezy středověkých hrnčířských pecí na Moravě, ČMM IIL, v. společenské, s. 57 – 84.

NEKUDA, V. 1965: K otázce značek na středověké keramice na Moravě, ČMM L, vědy společenské, s. 109 – 137.

NEKUDA, V. 1975: Pfaffenschlag. Zaniklá středověká ves u Slavonic. Brno.

NEKUDA, V. – REICHERTOVÁ, K. 1968: Středověká keramika v Čechách a na Moravě. Brno.

NOVOTNÝ, B. 1959: Hromadný nález ze 16. století v Brně, FAM I.

PAJER, J. 1996: K počátkům habánské keramické výroby na Moravě, JM 32, sv. 35, s. 83 – 93.

POLÁČEK, L. 1990: Újezd u Tišnova – „Hrádek“, AH 15, s. 223 – 233.

PROCHÁZKA, R. 1984: Pozdně hradištní keramika v některých moravských regionech, AR XXXVI, s. 430 – 442.

PROCHÁZKA, R. 1990: Kovové předměty z výbavy středověkého měšťana z výzkumu v Brně – Pekařské ulici, AH 15, 99 – 109.

PROCHÁZKA, R. 1991: Brünner Keramik des 13. und der erste Hälfte des 14. Jahrhundert und die Frage ihrer auswärtigen Beziehungen. In: XX. mikulovské sympozium, 1990, s. 233 – 246.

PROCHÁZKA, R. 1994: Brněnská stolní a kuchyňská keramika 2. poloviny 14. století – počátku 15. století, Pravěk NŘ 4, s. 323 – 344.

PROCHÁZKA, R. 2000: Zrod středověkého města na příkladu Brna. K otázce odrazu společenské změny v archeologických pramenech. In: Mediaevalia archaeologica 2, Praha – Brno, s. 7 – 158.

PROCHÁZKA, R. 2003: Počátky jihomoravských měst a etnické změny, AH 28, s. 267 – 295.

PROCHÁZKA, R. – HIMMELOVÁ, Z. 1990: On the characteristic of some components of material culture and public health care of Brno on the 16th – 17th century. In: Studies in Postmediaeval Archaeology. Praha, 127 – 162.

PROCHÁZKA, R. – HIMMELOVÁ, Z. – ŠMERDA, J. 1999: Soubor nálezů z první poloviny 15. století z katedrály sv. Petra a Pavla v Brně, Pravěk NŘ, Supplementum 3, s. 45 – 145.

PROCHÁZKA, R. –LOSKOTOVÁ, I. 1999: K topografii a interpretaci předlokačního osídlení brněnského historického jádra, AH 24, s. 169 – 188.

PŘICHYSTAL, A. 2004: Geologická historie Brna a Králova Pole. In: M. Řepa a kol.: Dějiny Králova Pole. Brno, s. 9-16.

PULKRÁBEK, J. 2003: Ikonografie gotických komorových kachlů se světskou tematikou. Nepubl. diplomová magisterská práce uložená na SDU FFMU Brno.

RADOMĚRSKÝ, P. 1964: Středověká keramika, MVP II(72)/2, s. 70 – 85.

RICHTEROVÁ, J. 1982: Středověké kachle. Praha.

RÜCKL, Š. – HAVRDA, J. – TRYML, M. 2007:Renaissance cesspit from Malá Strana in Prague. In: Studies in Post–Mediaeval Archeology 2. Praha, 361 – 382.

RUTTKAY, M. 1995: Príspevok k poznaniu stredovekej keramiky na juhozápadnom Slovensku, AH 20, 563 – 583.

SEDLÁČKOVÁ, L. 2007: Česká 10. Brněnská městská parcela do poloviny 14. století v odrazu hmotné kultury. Rkp. uložen na ÚAM FF MU.

SCHEIDEMANTEL, D. 2005: Waldenburger Steinzeug aus Spätmittelalter und früher Neuzeit. Forschungen zur Typologie, Chronologie und Technologie, Veröffentlichungen des Landesamtes für Archäologie mit Landesmuseum für Vorgeschichte 44, 164 – 176.

SCHIFER, T. 2003: Archäometrische Untersuchungen an Waldenburger Steinzeug. Rkp. uložen na Der Fakultät für Werkstoffwissenschaft und Werkstofftechnologie der Technischen Universität Bergakademie Freiberg. Freiberg.

SMETÁNKA, Z. 1968: Technologie výroby českých kachlů od počátku 14. století do počátku 16. století, PA LIX, 543 – 578.

SMETÁNKA, Z. 1969: K morfologii českých středověkých kachlů, PA LX, 228 – 265.

SPURNÝ, V. 1959: Hromadný nález středověké keramiky v Kroměříži, AR XI, s. 374 – 375, 421 – 425.

STEININGER, H. 1985: Die münzdatierte Keramik aus Österreich. 12. bis 18. Jahrhundert. Wien.

SULITKOVÁ, L. 2003: Lékárníci v Brně v předbělohorském období, BMD XVII, 245 – 271.

SVITÁK, Z. 1995: Několik poznámek k průběhu komunikací v regionu brněnské aglomerace do vzniku středověkého města, BMD 13, 186 – 205.

ŠEBELA, L. – VANĚK, J. 1985: Hromadný nález ze studny v areálu bývalého bratrského sboru v Ivančicích (přelom 16. a 17. století). Ivančice.

ŠLANCAROVÁ, V. 2006: Středověké prsteny z Brna, BMD XIX, s. 57 – 75, 557 – 568.

ŠLANCAROVÁ, V. 2007: Architektonický vývoj Brna ve 13. století, AH

ŠPAČKOVÁ, D. – VELÍMSKÝ, T. 1975: K výskytu kameniny v českých středověkých nálezech. In: Zpráva o IV. celostátním semináři o středověké keramice v Opavě, Zprávy Čs. společnosti archeologické při ČSAV XVII/1–2, 82 – 91.

UNGER, J. 1980: Keramika z přelomu 14. a 15. století ve venkovském prostředí jižní Moravy, AH 5, s. 383 – 388.

UNGER, J. 1981: Hradištní a středověká osada u Šakvic, okr. Břeclav, AR XXXIII, s. 55 – 91.

UNGER, J. 1984a: Základní horizonty keramiky 12. – 15. stol. na soutoku Jihlavy a Svratky, okr. Břeclav, AR XXXVI, s. 288 – 296.

UNGER, J. 1984b: Zaniklá ves Topolany u Vranovic (okr. Břeclav), AH 9, s. 65 – 100.

UNGER, J. 1994: Kovalov. Šlechtické sídlo z 13. století na jižní Moravě. Brno.

VARADZIN, L. 2004: Značky na dnech keramických nádob ve středověku, SMP 5, s. 165 – 199.

VIČAR, O. 1965: Místopis Brna v polovici 14. století (prostor uvnitř městských hradeb), BMD 7, s. 242 – 283.

WOLF, O. 1999: Vývoj, chronologie a typologie pohárů z Brna. 14. – 17. století. I. seminární práce, rkp. uložen na ÚAM FF MU.

ZÁPOTOCKÝ, M. 1978: Středověká keramika severočeského Polabí. Morfologie a relativní chronologie, PA LXIX, s. 171 – 238.

http://rheinische–keramik.de/

http://www.museumoflondon.org.uk/ceramics/pages/ceramics.asp

http://encyklopedie.brna.cz/home/?acc=profil_ulice&load=3736&image_all=1#image_list

http://encyklopedie.brna.cz/home/?acc=home

Seznam obrazových příloh

Fotografie z terénní části archeologického výzkumu, stejně tak jako plánová dokumentace byly laskavě zapůjčeny společností Archaia o.p.s. Toto se týká i některých fotografií nálezů hmotné kultury. Část kresebné dokumentace kachlů pochází z pera A. Štrofa. Zbylá část je dílem autorky.

Tab. 1 Umístění parcely nám. Svobody 1 v rámci historického jádra Brna. Výřez z veduty H. B. Beyera – H. J. Zeisera Obležení Brna Švédy v roce 1645, pohled z ptačí perspektivy, olejomalba na plátně z roku 1650, uložen v MuMB, inv. č. 2284. Fotografie. Pohled k České ulici, před r. 1897. (http://encyklopedie.brna.cz/home/?acc=profil_ulice&load=3736&image_all=1#image_list)

Tab. 2 Rekonstrukční plán Brna (Vičar 1965) k roku 1348. Červená kružnice vyznačuje prostor domu náměstí Svobody 1.

Tab. 3 Výřez plánu Brna. Červeně vyznačen dům nám. Svobody 1.

Tab. 4 Půdorys domu náměstí Svobody 1. Červená šrafura vyznačuje prostor, kde proběhla hlavní část archeologického výzkumu.

Tab. 5 Přehled archeologických situací dokumentovaných na ploše dočasného dvora. Zeleně vyznačeny hranice parcely domu náměstí Svobody 1.

Tab. 6 13. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část.

Tab. 7 13./14. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část.

Tab. 8 14. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část. Dům znázorněn jen přibližně a schématicky. Modře vyznačena hypotetická středověká parcelní situace.

Tab. 9 15. – 16. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část. Dům znázorněn jen přibližně a schématicky. Modře vyznačena hypotetická středověká parcelní hranice.

Tab. 10 16. – 20. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část. Dům znázorněn jen přibližně a schématicky

Tab. 11 Archeologické situace začištěné po druhém snížení dvora (úroveň cca 212,50 m n. m.).

Tab. 12 Archeologické situace začištěné v úrovni základové spáry stavby (úroveň cca 211,80 m n. m.).

Tab. 13 S.s.j. 001.

Tab. 14 Poloha dokumentovaných profilů.

Tab. 15 Profil P1.

Tab. 16 Profil P2.

Tab. 17 Profil P3.

Tab. 18 Profil P5.

Tab. 19 Profil P6.

Tab. 20 Profil P7.

Tab. 21 Fotografie. Terénní situace.

Tab. 22 Fotografie. Terénní situace.

Tab. 23 Fotografie. S.j. 106, 134.

Tab. 24 Fotografie. S.j. 121, 134, 923.

Tab. 25 Fotografie. S.j. 134, 923.

Tab. 26 Fotografie. S.j. 123.

Tab. 27 Fotografie. S.j. 124, 125.

Tab. 28 Fotografie. S.j. 133.
Zachycené studny datovatelné do 13. stol. na parcele domu č.p. 1 a v jejím okolí.

Tab. 29 S. j. 100: 1 – 100/1, 2 – 100/2, 3 – 100/11, 4 – 100/14, 5 – 100/15, 6 – 100/74, 7 – 100/27, 8 – 100/75, 9 – 100/65, 10 – 100/61a, 11 – 100/63.

Tab. 30 S. j. 100: 1 – 100/22, 2 – 100/23, 3 – 100/24, 4 – 100/25, 5 – 100/26, 6 – 100/28, 7 – 100/29, 8 – 100/31, 9 – 100/32, 10 – 100/33, 11 – 100/34, 12 – 100/35, 13 – 100/36, 14 – 100/37, 15 – 100/38,16 – 100/39, 17 – 100/40, 18 – 100/42, 19 – 100/44, 20 – 100/45, 21 – 100/46, 22 – 100/51, 23 – 100/52, 24 – 100/53, 25 – 100/54, 26 – 100/55, 27 – 100/56, 28 – 100/41, 29 – 100/43, 30 – 100/50, 31 – 100/48, 32 – 100/47, 33 – 100/40, 34 – 100/50, 35 – 100/4.

Tab. 31 S. j. 100: 1 – 100/66, 2 – 100/67, 3 – 100/68, 4 – 100/69, 5 – 100/71, 6 – 100/86, 7 – 100/70, 100/72, 8 – 100/73, 9 – 100/16, 10 – 100/88, 11 – 100/89, 12 – 100/5, 13 – 100/87, 14 – 100/10,15 – 100/10b.

Tab. 32 S. j. 100: 1 – 100/62, 2 – 100/65, 3, 4, 5 – 100/15, 6, 7 – 100/9, 8, 9, 10 – 100/82, 11, 12, 13, 14 – 100/81, 15 – 100/83;s. j. 101: 16 – 101/1, 17 – 101/2, 18 – 101/6; s. j. 103: 19 – 103/1; s. j. 105: 20 – 105/1, 21 – 105/2, 22, 23, 24 – 105/14, 25, 26, 27 – 105/16, 28 – 105/17, 29 – 105/4, 30 – 105/5, 31 – 105/6, 32 – 105/7, 33 – 105/9, 34 – 105/10.

Tab. 33 S. j. 105: 1 – 105/3, 2 – 105/8, 3 – 7 – 105/12, 8 – 105/19;s. j. 106: 9 – 106/1, 10 – 106/2, 11 – 106/3, 12 – 106/4, 13 – 106/6, 14 – 106/17, 15 – 106/19, 16 – 106/20, 17 – 106/21, 18 – 106/22, 19 – 106/23, 20 – 106/24, 21 – 106/25, 22 – 106/26, 23 – 106/27, 24 – 106/28, 25 – 106/18, 26 – 106/29, 27 – 106/30, 28 – 106/38, 29 – 106/39, 30 – 106/40, 31 – 106/7, 32 – 106/8, 33 – 106/9, 34 – 106/10, 35 – 106/11, 36 – 106/34, 37 – 106/31, 38 – 106/42.

Tab. 34 S. j. 106: 1 – 106/15, 2 – 106/16, 3 – 106/35, 4 – 106/32, 5 – 106/33, 6 – 106/41, 7 – 106/43.

Tab. 35 S. j. 107: 1 – 107/1, 2 – 107/2;s. j. 115: 3 – 115/3, 4 – 115/4, 5 – 115/5, 6 – 115/59, 7 – 115/60, 8 – 115/61, 9 – 115/62, 10 – 115/63, 11 – 115/64, 12 – 115/65, 13 – 115/66, 14 – 115/67.

Tab. 36 S. j. 115: 1 – 115/68, 2 – 115/69, 3 – 115/70, 4 – 115/71, 5 – 115/72, 6 – 115/73, 7 – 115/41, 8 – 115/44, 9 – 115/45, 10 – 115/48, 11 – 115/49, 12 – 115/50, 13 – 115/51, 14 – 115/52, 15 – 115/53.

Tab. 37 S. j. 115: 1 – 115/54, 2 – 115/55, 3 – 115/56, 4 – 115/57, 5 – 115/58, 6 – 115/7, 7 – 115/8,8 – 115/9, 9 – 115/10, 10 – 115/11, 11 – 115/12, 12 – 115/14, 13 – 115/15, 14 – 115/16, 15 – 115/17,16 – 115/18, 17 – 115/19, 18 – 115/20, 19 – 115/21, 20 – 115/22, 21 – 115/24, 22 – 115/25, 23 – 115/26, 24 – 115/27, 25 – 115/13, 26 – 115/42, 27 – 115/28, 28 – 115/29, 29 – 115/30, 30 – 115/31, 31 – 115/32, 32 – 115/33, 33 – 115/34, 34 – 115/35, 35 – 115/36, 36 – 115/37, 37 – 115/38, 38 – 115/39, 39 – 115/40, 40 – 115/43, 41 – 115/46, 42 – 115/80, 43 – 115/81, 44 – 115/82, 45 – 115/83, 46 – 115/86, 47 – 115/87, 48 – 115/88, 49 – 115/89, 50 – 115/90,51 – 115/91, 52 – 115/92, 53 – 115/93, 54 – 115/74, 55 – 115/75.

Tab. 38 S. j. 115: 1 – 115/76, 2 – 115/78, 3 – 115/79, 4 – 115/77, 5 – 115/95, 6 – 115/55, 7 – 115/152, 8 – 115/149, 9 – 115/150.

Tab. 39 S. j. 115: 1 – 115/97, 2 – 115/98, 3 – 115/99, 4 – 115/100, 5 – 115/101, 6 – 115/102, 7 – 115/103, 8 – 115/104, 9 – 115/105, 10 – 115/106, 11 – 115/107, 12 – 115/108, 13 – 115/109, 14 – 115/110, 15 – 115/111, 16 – 115/112, 17 – 115/113, 18 – 115/114, 19 – 115/115, 20 – 115/116, 21 – 115/117, 22 – 115/118, 23 – 115/119, 24 – 115/120, 25 – 115/121, 26 – 115/122, 27 – 115/123, 28 – 115/124, 29 – 115/125, 30 – 115/126, 31 – 115/127, 32 – 115/128, 33 – 115/129, 34 – 115/130, 35 – 115/131, 36 – 115/132, 37 – 115/133, 38 – 115/134.

Tab. 40 S. j. 115: 1 – 115/135, 2 – 115/136, 3 – 115/137, 4 – 115/138a, 5 – 115/138b, 6 – 115/139,7 – 115/140, 8 – 115/142, 9 – 115/143, 10 – 115/144, 11 – 115/145, 12 – 115/147, 13 – 115/148, 14 – 115/151, 15 – 115/152.

Tab. 41 S. j. 115: 1 – 115/146, 2 – 6 – 115/156, 7 – 115/157, 8 – 22 – 115/158, 23 – 115/158 (pekáč), 24 – 115/159, 25 – 115/165, 26 – 115/166, 27 – 115/167, 28 – 115/168, 29 – 115/169, 30 – 115/170, 31 – 115/171, 32 – 115/172, 33 – 115/173, 34 – 115/174, 35 – 115/175, 36 – 115/176, 37 – 115/177, 38 – 115/178, 39 – 115/179, 40 – 115/180, 41 – 115/181, 42 – 115/182, 43 – 115/183, 44 – 115/184, 45 – 115/186.

Tab. 42 S. j. 115: 1 – 115/185, 115/254, 2 – 115/161, 3 – 115/160, 4 – 115/162, 5 – 115/163, 6 – 115/164.

Tab. 43 S. j. 115: 1 – 115/187, 2 – 115/188, 3 – 115/189, 4 – 115/190, 5 – 115/191, 6 – 115/192, 7 – 115/193, 8 – 115/194, 9 – 115/195, 10 – 115/196, 11 – 115/197, 12 – 115/199, 13 – 115/200, 14 – 115/203, 15 – 115/204, 16 – 198, 17 – 115/202, 18 – 115/205, 19 – 115/206, 20 – 115/207, 21 – 115/201, 22 – 115/208, 23 – 115/209, 24 – 115/210, 25 – 115/211, 26 – 115/212, 27 – 115/213, 28 – 115/214, 29 – 115/215, 30 – 115/216.

Tab. 44 S. j. 115: 1 – 115/218, 2 – 115/219, 3 – 115/220, 4 – 115/221, 5 – 115/222, 6 – 115/223, 7 – 115/224, 8 – 115/225, 9 – 115/226, 10 – 115/227, 11 – 115/228, 12 – 115/229, 13 – 115/230, 14 – 115/231, 15 – 115/232, 16 – 115/233, 17 – 115/234, 18 – 115/235, 19 – 115/236, 20 – 115/237, 21 – 115/239, 22 – 115/240, 23 – 115/243, 24 – 115/239, 115/385, 25 – 115/241, 26 – 115/242, 27 – 115/245.

Tab. 45 S. j. 115: 1 – 115/246, 2 – 115/247, 3 – 115/248, 4 – 115/249, 5 – 115/251, 6 – 115/252, 7 – 115/253, 8 – 115/255, 9 – 115/256, 10 – 115/257, 11 – 115/258, 12 – 115/259, 13 – 115/260,14 – 115/261, 15 – 115/262, 16 – 115/263, 17 – 115/264, 18 – 115/265, 19 – 115/266, 20 – 115/267, 21 – 115/268, 22 – 115/269, 23 – 115/270, 24 – 115/271, 25 – 115/272, 26 – 115/273, 27 – 115/274, 28 – 115/275.

Tab. 46 S. j. 115: 1 – 115/276, 2 – 115/277, 3 – 115/278, 4 – 115/279, 5 – 115/280, 6 – 115/281, 7 – 115/282, 8 – 115/283, 9 – 115/284, 10 – 115/285, 11 – 115/286, 12 – 115/287, 13 – 115/288, 14 – 115/289, 15 – 115/290, 16 – 115/291, 17 – 115/292, 18 – 115/293, 19 – 115/294, 20 – 115/295, 21 – 115/296, 22 – 115/298, 23 – 115/299, 24 – 115/300, 25 – 115/301, 26 – 115/302, 27 – 115/303, 28 – 115/304, 29 – 115/305, 30 – 115/306, 31 – 115/307, 32 – 115/308, 33 – 115/310.

Tab. 47 S. j. 115: 1 – 115/298, 2 – 115/303, 3 – 115/308, 4 – 115/309, 5 – 115/310, 6 – 115/311, 7 – 115/312, 8 – 115/313, 9 – 115/314, 10 – 115/315, 11 – 115/316, 12 – 115/317, 13 – 115/318.

Tab. 48 S. j. 115: 1 – 115/320, 2 – 115/321, 3 – 115/322, 4 – 115/323, 5 – 115/324, 6 – 115/325, 7 – 115/327, 8 – 115/328, 9 – 115/378, 10 – 15/379, 11 – 115/381, 12 – 115/383, 13 – 115/384, 14 – 115/386, 15 – 115/387, 16 – 115/388, 17 – 115/391, 18 – 115/389, 19 – 115/392, 20 – 115/393, 21 – 115/394, 22 – 115/395, 23 – 115/396, 24 – 115/397, 25 – 115/398, 26 – 115/399, 27 – 115/400, 28 – 115/401, 29 – 115/402, 30 – 115/403, 31 – 115/404.

Tab. 49 S. j. 115: 1 – 115/405, 2 – 115/406, 3 – 115/407, 4 – 115/408, 5 – 115/409, 6 – 115/410, 7 – 115/411, 8 – 115/412, 9 – 115/413, 10 – 115/414, 11 – 115/415, 12 – 115/416, 13 – 115/417, 14 – 115/418, 15 – 115/419, 16 – 115/420, 17 – 115/423, 18 – 115/424, 19 – 115/421, 20 – 115/422, 21 – 115/426, 22 – 115/427, 23 – 115/428.

Tab. 50 S. j. 115: 1 – 115/430, 2 – 115/431, 3 – 115/432, 4 – 115/433, 5 – 115/434, 6 – 115/435, 7 – 115/436, 8 – 115/437, 9 – 115/438, 10 – 115/439, 11 – 115/440, 12 – 115/441, 13 – 115/442, 14 – 115/453, 15 – 115/455, 16 – 115/457, 17 – 115/457, 18 – 115/458, 19 – 115/459.

Tab. 51 S. j. 115: 1 – 115/444, 2 – 115/447, 3 – 115/448, 4 – 115/449, 5 – 115/450, 6 – 115/451.

Tab. 52 S. j. 120: 1 – 120/1; s. j. 121: 2 – 121/1, 3 – 121/2, 4 – 121/4, 5 – 121/5, 6 – 121/7, 7 – 121/10, 8 – 121/11, 9 – 121/12, 10 – 121/13, 11 – 121/14, 12 – 121/15, 13 – 121/16, 14 – 121/17, 15 – 121/18, 16 – 121/19, 17 – 121/20.

Tab. 53 S. j. 121: 1, 2 – 121/21, 3 – 121/23, 4, 5 – 121/24, 6, 7 – 121/25, 8, 9 – 121/26; s. j. 123: 10 – 123/1, 11 – 123/2, 12 – 123/3, 13, 14 – 121/4, 15 – 121/5.

Tab. 54 S. j. 124: 1 – 124/1, 2 – 124/2, 3 – 124/3, 4 – 124/4, 5 – 124/5, 6 – 124/9, 7 – 124/10, 8 – 124/11, 9 – 124/12, 10 – 124/13, 11 – 124/14, 12 – 124/15, 13 – 124/17, 14 – 124/20, 15 – 124/21, 16 – 124/22, 17 – 124/23, 18 – 124/24, 19 – 124/25, 20 – 124/26, 21 – 124/29, 22 – 124/16, 23 – 124/18.

Tab. 55 S. j. 124: 1 – 124/26, 2 – 124/27, 3, 4 – 124/28, 5 – 13 – 124/30.

Tab. 56 S. j. 124: 1 – 124/35; s. j. 125: 2 – 125/1, 3 – 125/2, 4 – 125/3, 5 – 125/7, 6 – 125/9, 7 – 125/10, 8 – 125/11, 9 – 125/12, 10 – 125/14, 11 – 125/13, 12 – 125/15, 13 – 15 – 125/19.

Tab. 57 S. j. 126: 1 – 126/1, 2 – 126/2a, 3 – 126/2b, 4 – 126/4; s. j. 128: 5 – 128/1; s. j. 129: 6 – 129/2; s. j. 135: 7 – 135/2, 8 – 135/1, 9 – 135/3, 10 – 135/8, 11 – 135/6; s. j. 140: 12 – 140/1, 13 – 140/2, 14 – 140/3, 15 – 140/4, 16 – 140/5, 17 – 140/6, 18 – 140/9.

Tab. 58 S. j. 133: 1 – 133/28, 2 – 133/29, 3 – 133/31, 4 – 133/32, 5 – 133/33, 6 – 133/34, 7 – 133/35, 8 – 133/36, 9 – 133/37, 10 – 133/38, 11 – 133/39, 12 – 133/40, 13 – 133/41, 14 – 133/42, 15 – 133/43, 16 – 133/44, 17 – 133/45, 18 – 133/46, 19 – 133/47, 20 –

133/48, 21 – 133/49, 22 – 133/50, 23 – 133/51, 24 – 133/52, 25 – 133/53, 26 – 133/55, 27 – 133/56, 28 – 133/54, 29 – 133/58, 30 – 133/59, 31 – 133/60.

Tab. 59 S. j. 133: 1 – 133/61, 2 – 133/62, 3 – 133/63, 4 – 133/64, 5 – 133/66, 6 – 133/67, 7 – 133/70.

Tab. 60 S. j. 133: 1 – 133/70, 2 – 133/71, 3 – 133/72, 4 – 133/73, 5 – 133/74, 6 – 133/75, 7 – 133/76, 8 – 133/77, 9 – 133/80.

Tab. 61 S. j. 133: 1 – 133/80, 2 – 133/81, 3 – 133/87, 4 – 133/88, 5 – 133/86, 6 – 133/89, 7 – 133/90, 8 – 133/93.

Tab. 62 S. j. 133: 1 – 133/1, 2 – 133/30, 3 – 133/57, 4 – 133/2, 5 – 133/65, 6 – 133/68, 7 – 133/69, 8 – 133/84, 9 – 133/83, 10 – 133/85, 11 – 133/92.

Tab. 63 S. j. 140: 1 – 140/10; s. j. 133: 2 – 133/4, 3 – 133/5, 4 – 133/6, 5 – 133/7, 6 – 133/8, 7 – 133/9, 8 – 133/10, 9 – 133/11, 10 – 133/12, 11 – 133/13, 12 – 133/14, 13 – 133/15, 14 – 133/16, 15 – 133/19, 16 – 133/20, 17 – 133/21, 18 – 133/22, 19 – 133/23, 20 – 133/24, 21 – 133/25, 22 – 133/26, 23 – 133/27.

Tab. 64 Kachle. S. j. 100: 1, 2, 3 – 100/79, 4,5 – 100/80, 12 – 100/90, 13 – 100/3 (kresba A. Štrof), s. j. 115: 6 – 115/465, 7 – 115/466, s. j. 123: 8 – 123/11, s. j. 133: 9 – 133/109, 10 – 133/110, 11 – 133/16.

Tab. 65 Kachle. S. j. 115: 1 – bez i.č. (kresba A. Štrof), 2 – 115/1 (kresba A. Štrof).

Tab. 66 Kachle. S. j. 115: 1 – 115/346 (kresba A. Štrof), 2 – 115/2.

Tab. 67 Kachle. S. j. 115: 1 – 115/342, 2 – 115/343, 3 – 115/463, 4 – 105/20, 115/341, 115/464, s. j. 133: 5 – 133/114, s. j. 140: 6 – 140/11.

Tab. 68 Kachle. S. j. 115: 1 – 115/345, 115/348 (kresba A. Štrof).

Tab. 69 Fotografie. S. j. 115: 1 – 115/1.

Tab. 70 Fotografie. S. j. 100: 1 –100/88, 2 – 100/89, s. j. 103: 3 – 103/1, s. j. 123: 4 – 123/1.

Tab. 71 Fotografie. S. j. 115: 1 – 115/304, 2 – 115/305.

Tab. 72 Fotografie. S. j. 115: 1 – 115/95,115/96, 2 – 115/96b, 3 – 115/377, 4 – 115/244, 5 – 115/185, 115/254.

Tab. 73 Fotografie. S. j. 115: 1 – 115/244, 115/377 (foto Archaia o.p.s.), 2 – 115/160 (foto Archaia o.p.s.).

Tab. 74 Fotografie. S. j. 133: 1 – 133/84, 2 – 133/2, 3 – 133/5.

Tab. 75 Fotografie. S. j. 133: 1 – 133/83, s. j. 135: 2 – 135/8.

Tab. 76 Fotografie. S. j. 121: 1 – 121/4, 2 – 121/5, 3 – 121/15, 4 – 121/17, 5 – 121/21m, 6 – 121/24a.

Tab. 77 Fotografie. S. j. 121: 1 – 121/25, s. j. 126: 2 – 126/2a, s. j. 128: 3 – 128/1.

Tab. 78 Fotografie. S. j. 133: 1 – 133/3, s. j. 115: 2 – 115/462.

Tab. 79 Fotografie. S. j. 115: 1 – 115/476, 2 – 115/477 (foto Archaia o.p.s.), 3 – 115/477 (ŠLANCAROVÁ 2006, 568).

Tab. 80 Fotografie. S. j. 133: 1 – 133/122.

Tab. 81 S. j. 115: 1 – 115/6, s. j. 128: 2 – 128/4.

1

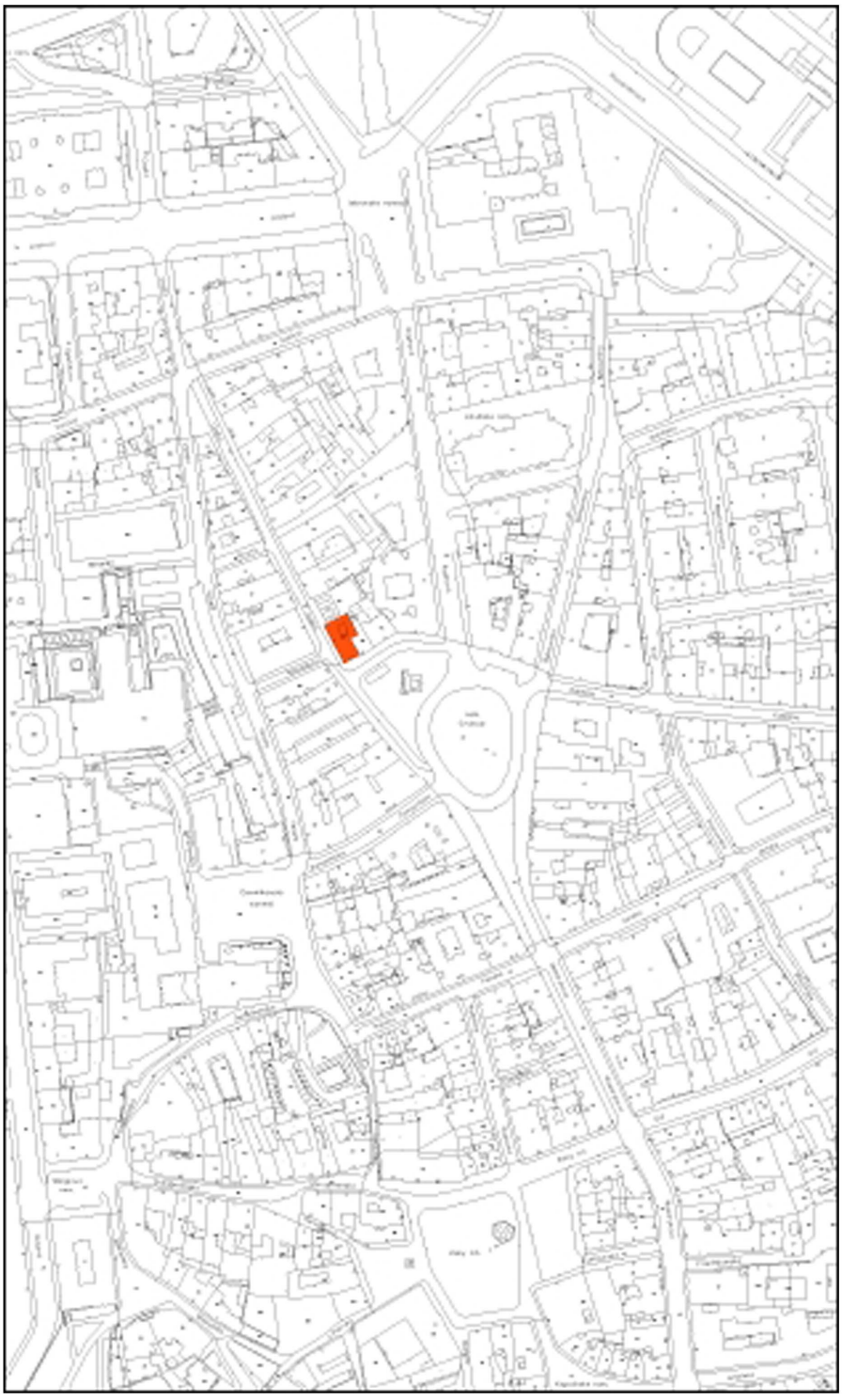

2

Tab. 1: **1** - umístění parcely na výřezu z veduty Obležení Brna Švédy v roce 1645,
2 - pohled k České ulici, před r. 1897

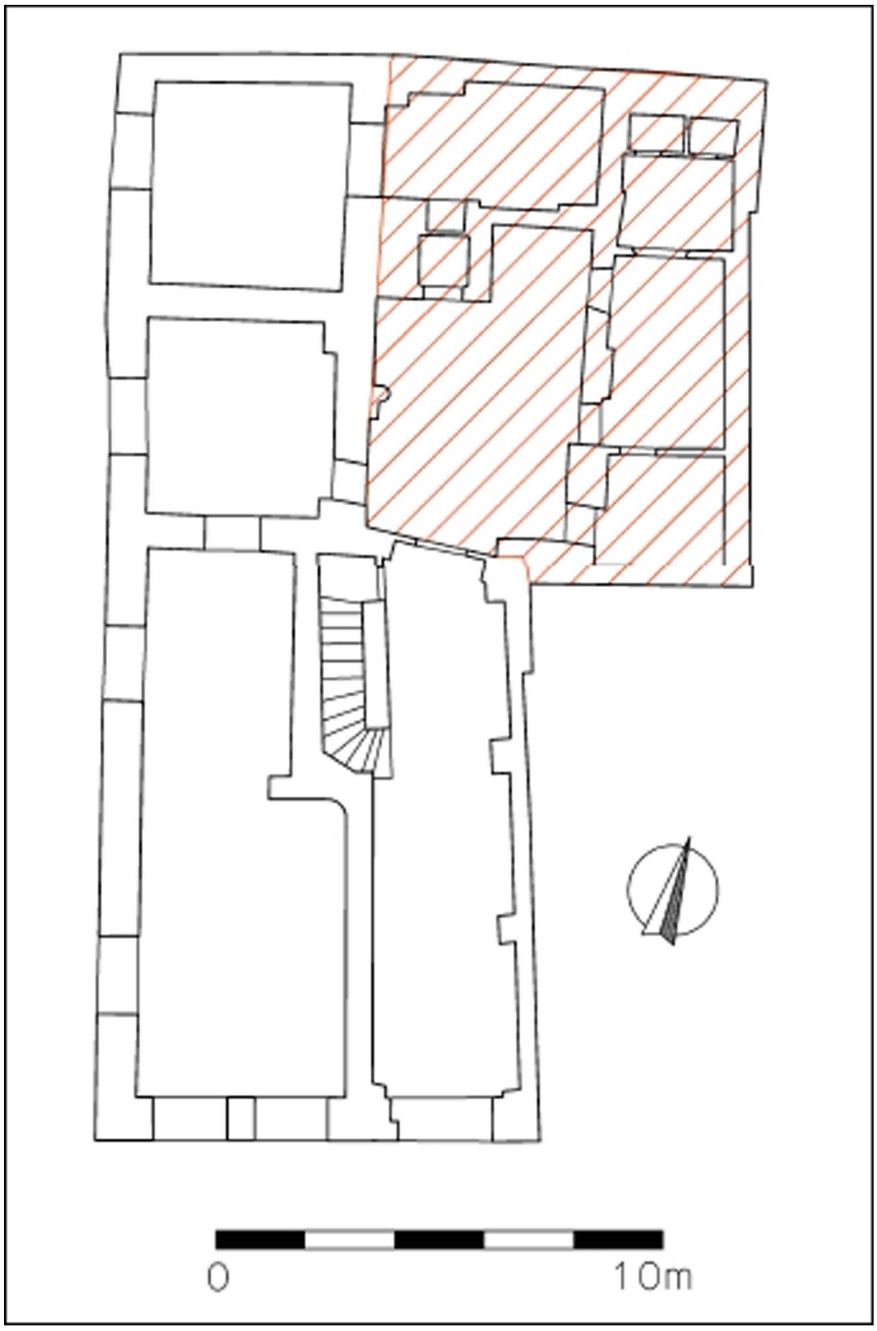

Tab. 2: **1** - rekonstrukce brněnských městišť k roku 1348 se zaznačením parcely domu

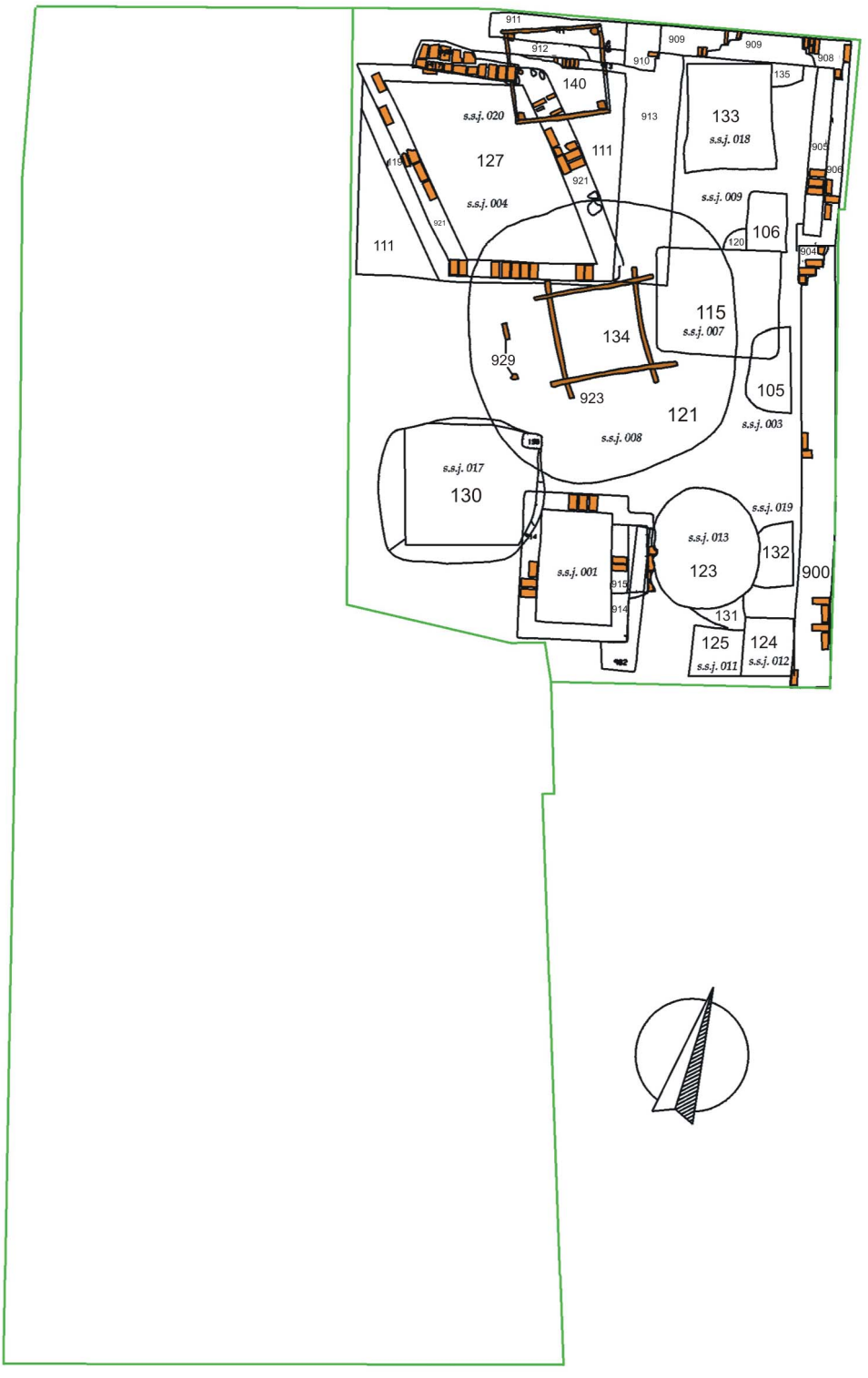

1

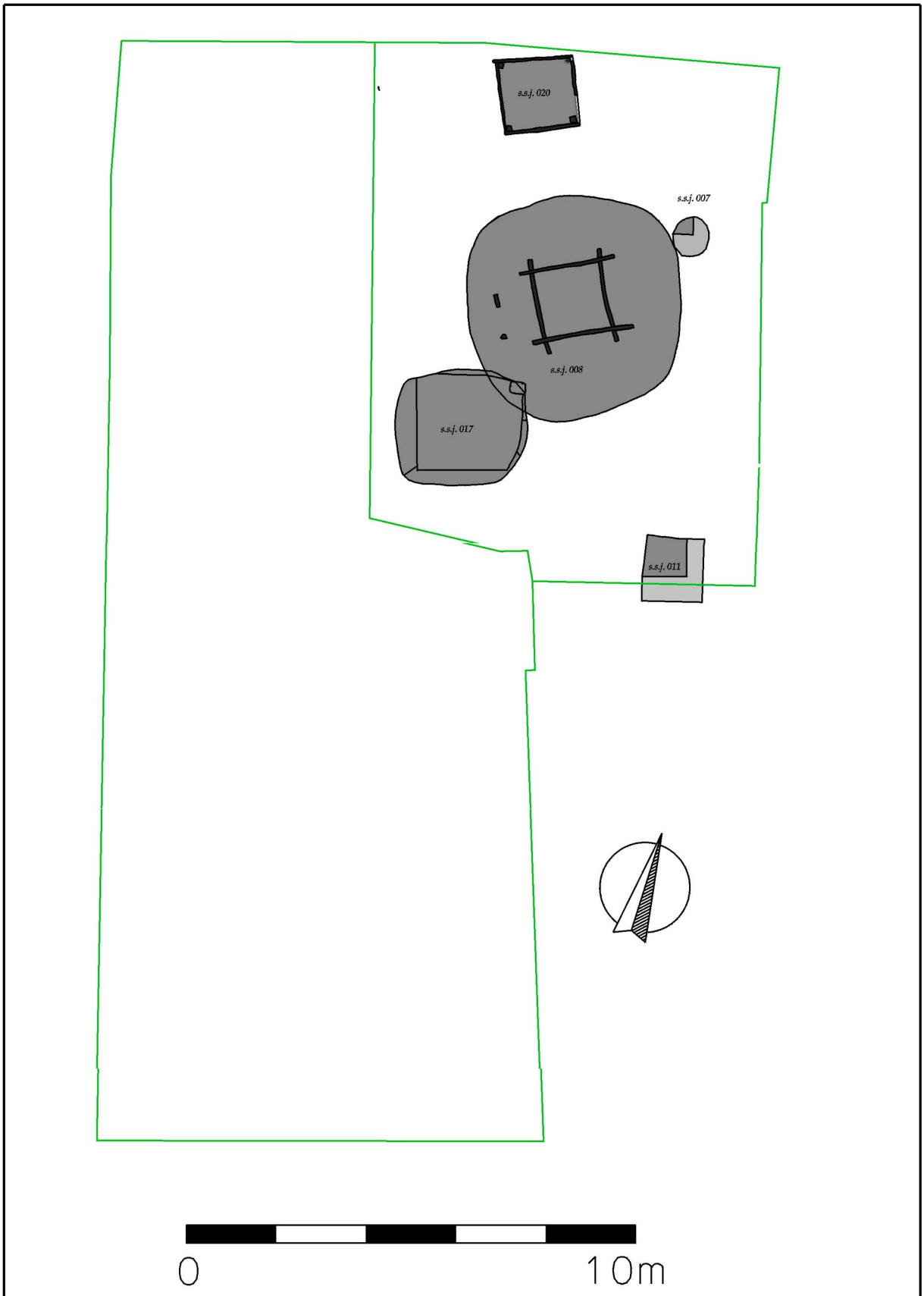
Tab. 3: **1** - výřez plánu Brna (červeně vyznačena lokalita)

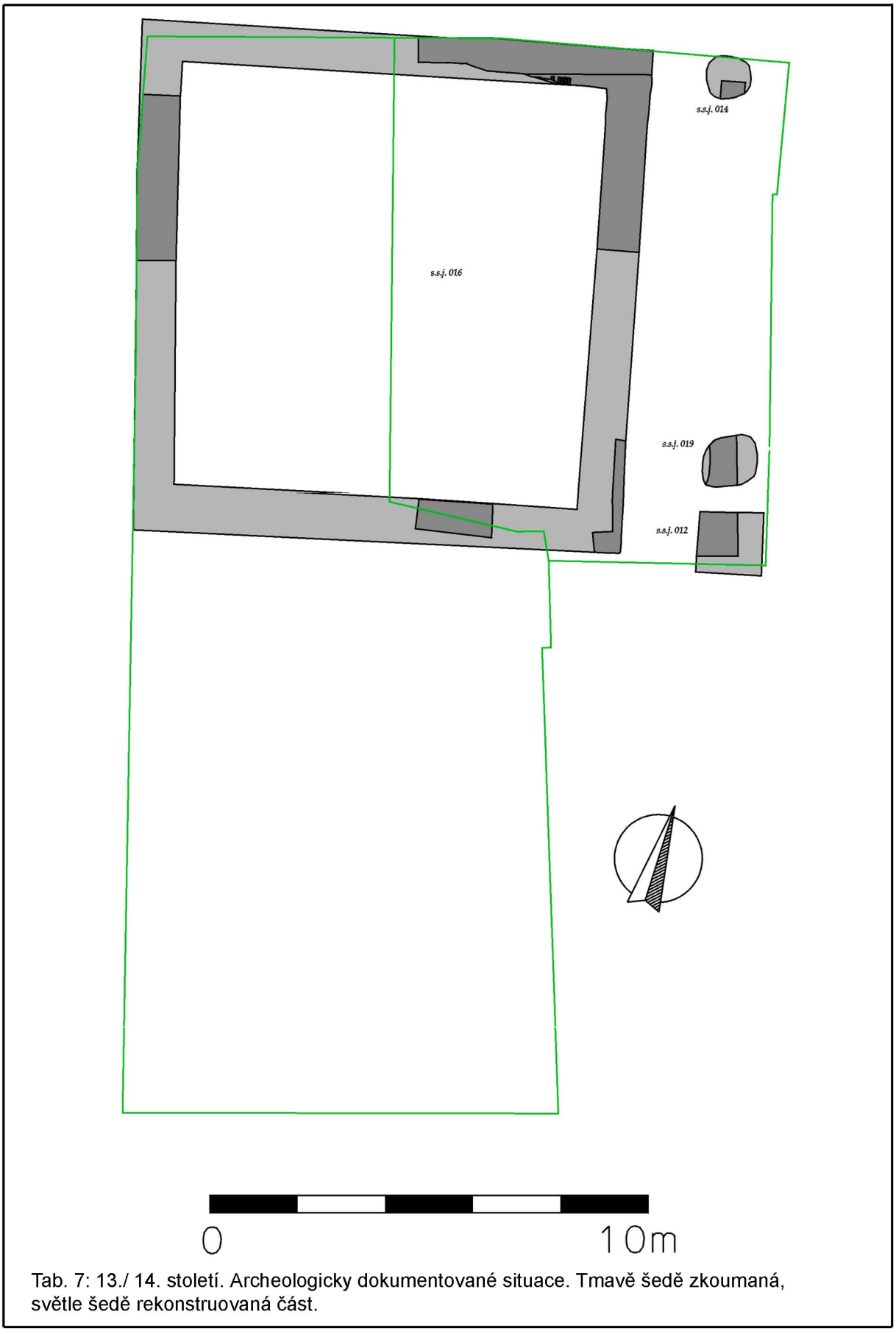
Tab. 4: Půdorys domu, červenou šrafurou vyznačena hlavní plocha výzkumu

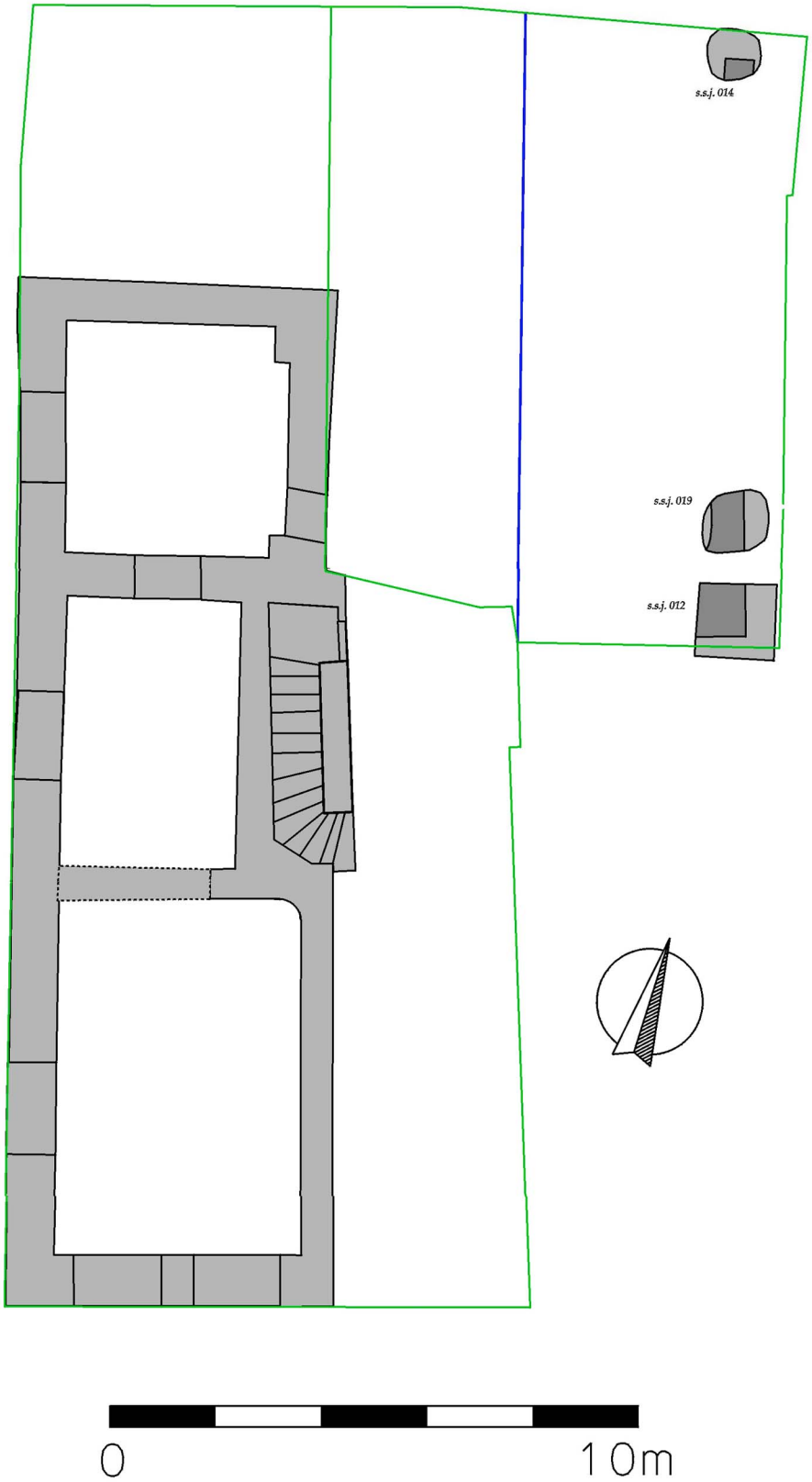
Tab. 5 : Přehled archeologických situací dokumentovaných na ploše dočasného dvora

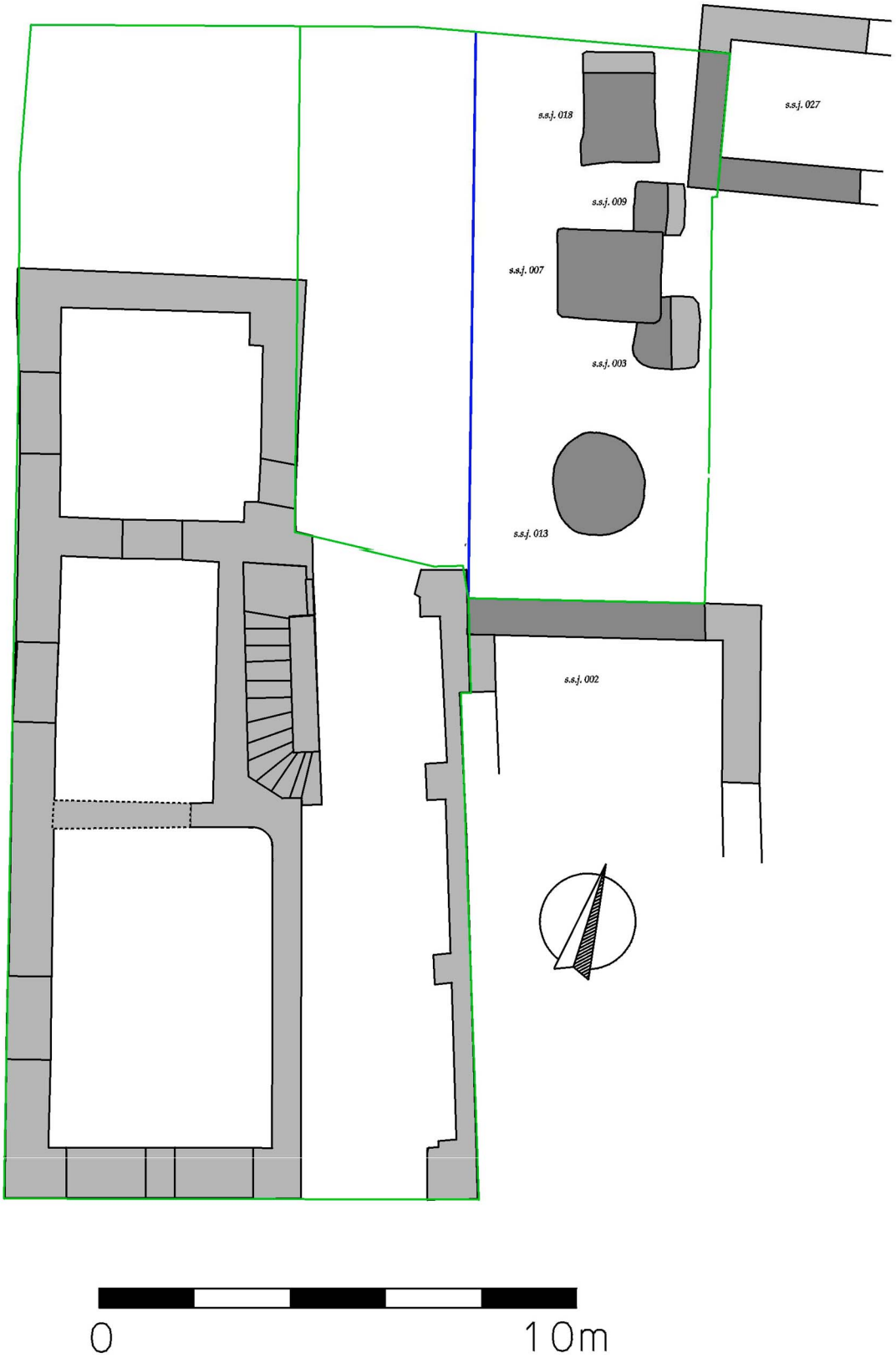
Tab. 6: 13. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část

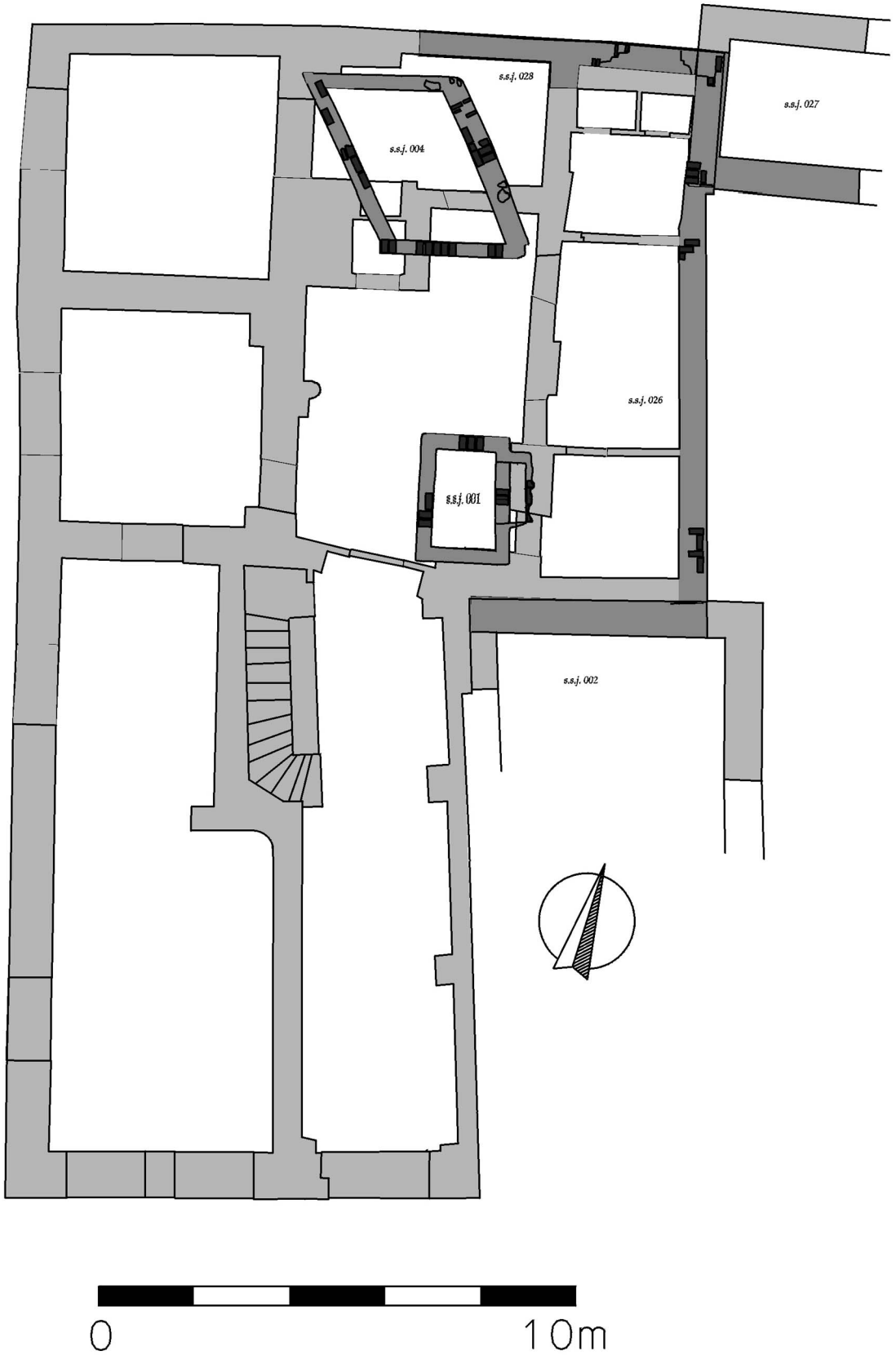
Tab. 7: 13./ 14. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část.

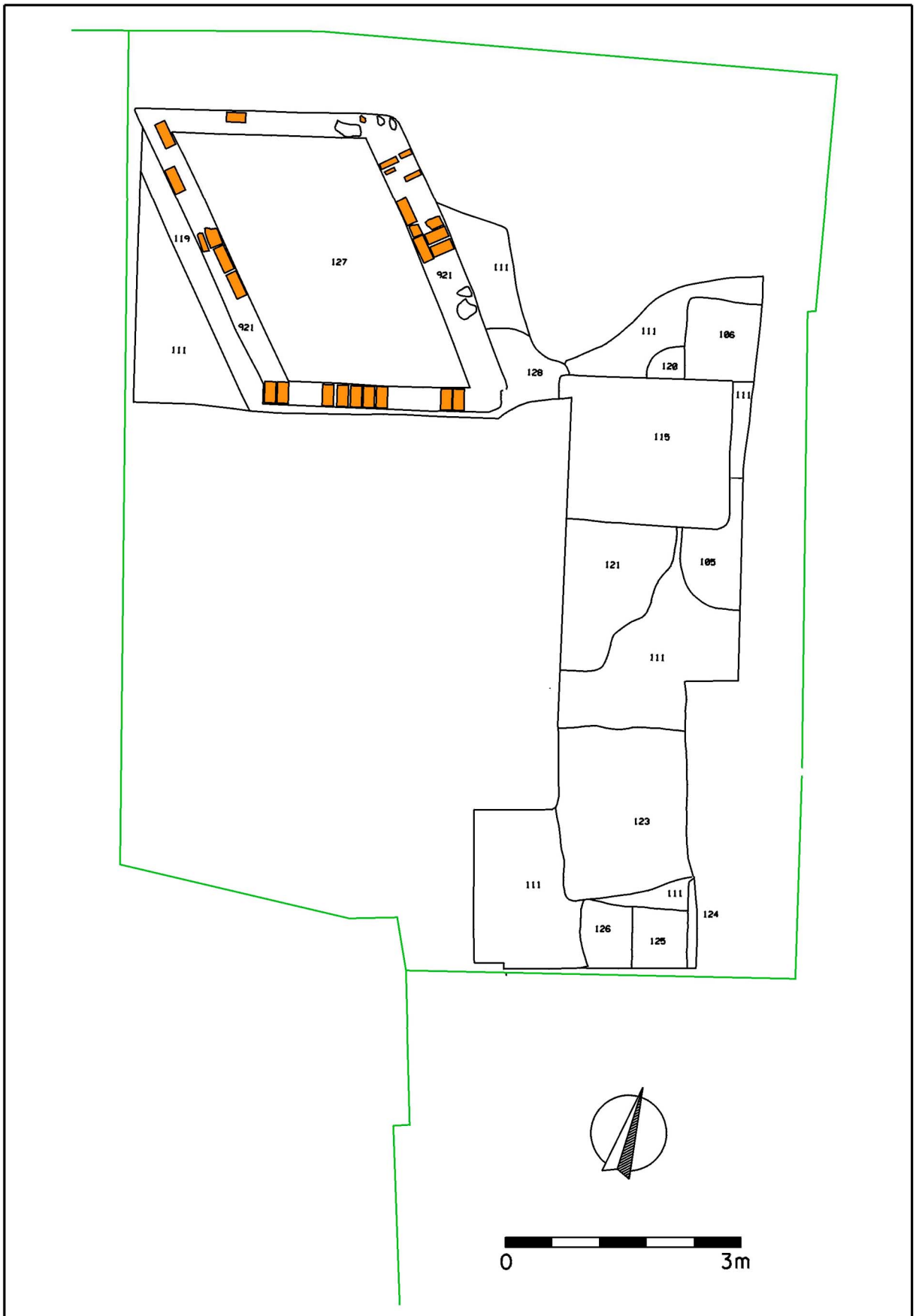
Tab. 8: 14. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část. Dům znázorněn jen přibližně a schématicky. Modře hypotetická středověká parcelní hranice.

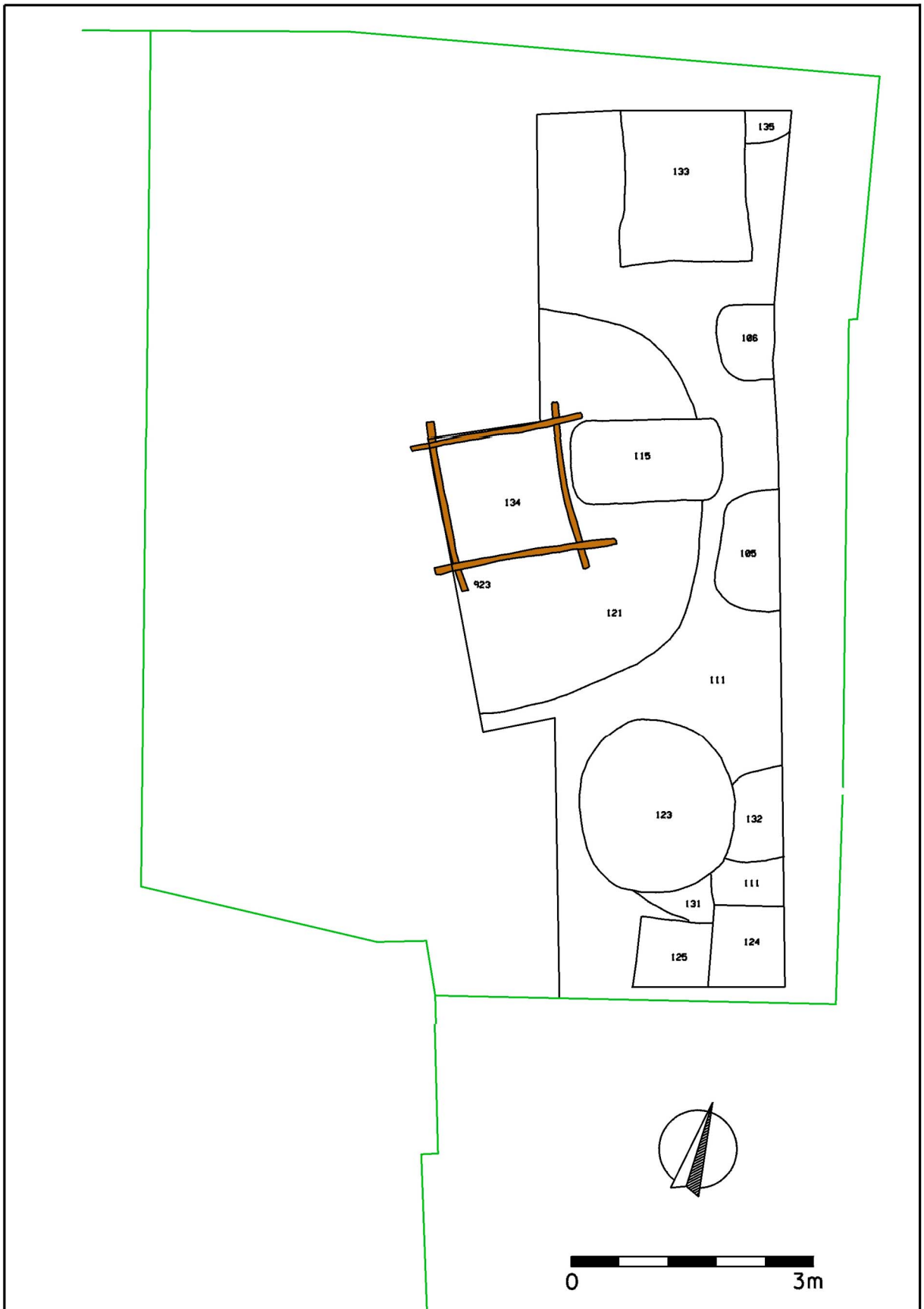
Tab. 9: 15. – počátek 16. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část. Dům znázorněn jen přibližně a schématicky. Modře hypotetická středověká parcelní hranice.

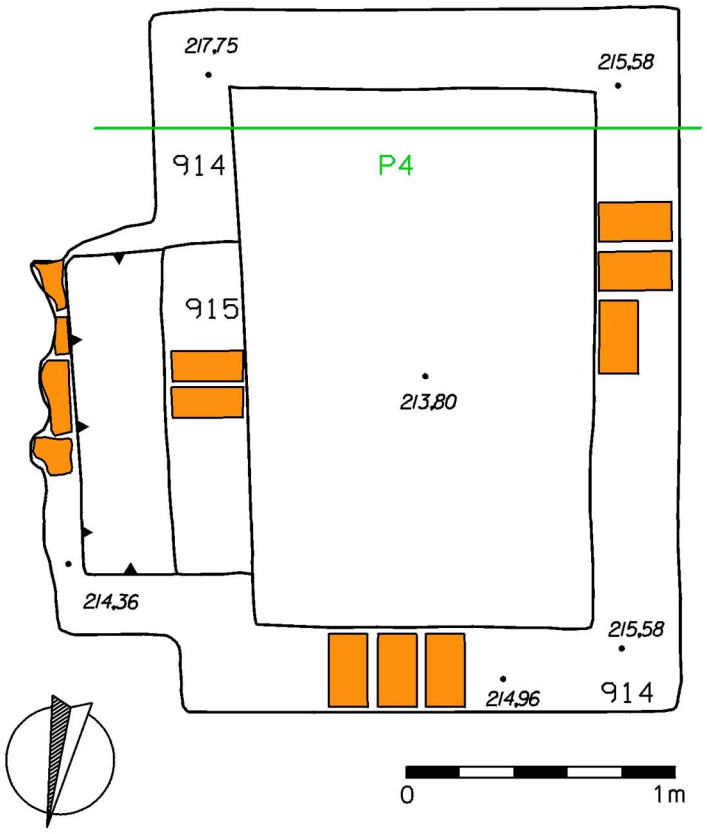
Tab. 10: 16. – 20. století. Archeologicky dokumentované situace. Tmavě šedě zkoumaná, světle šedě rekonstruovaná část. Dům znázorněn jen přibližně a schématicky.

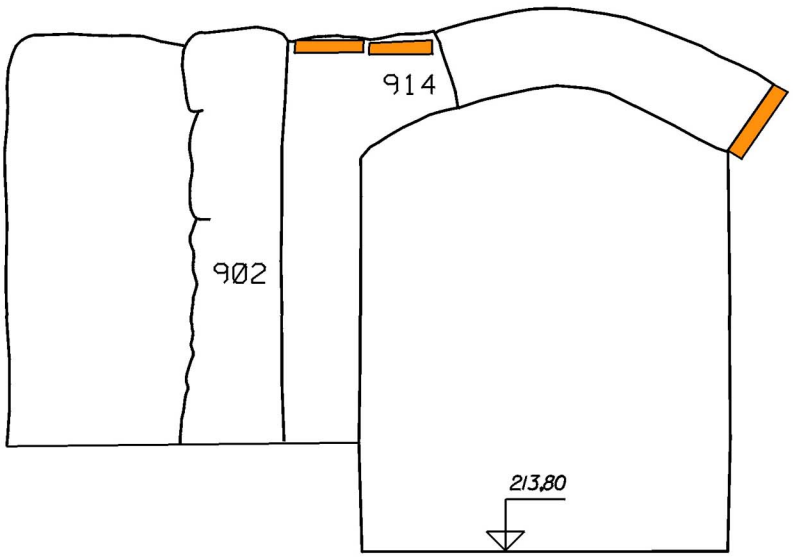
Tab. 11: Archeologické situace začištěné po druhém snížení dvora (úroveň cca 212,50 m n. m.).

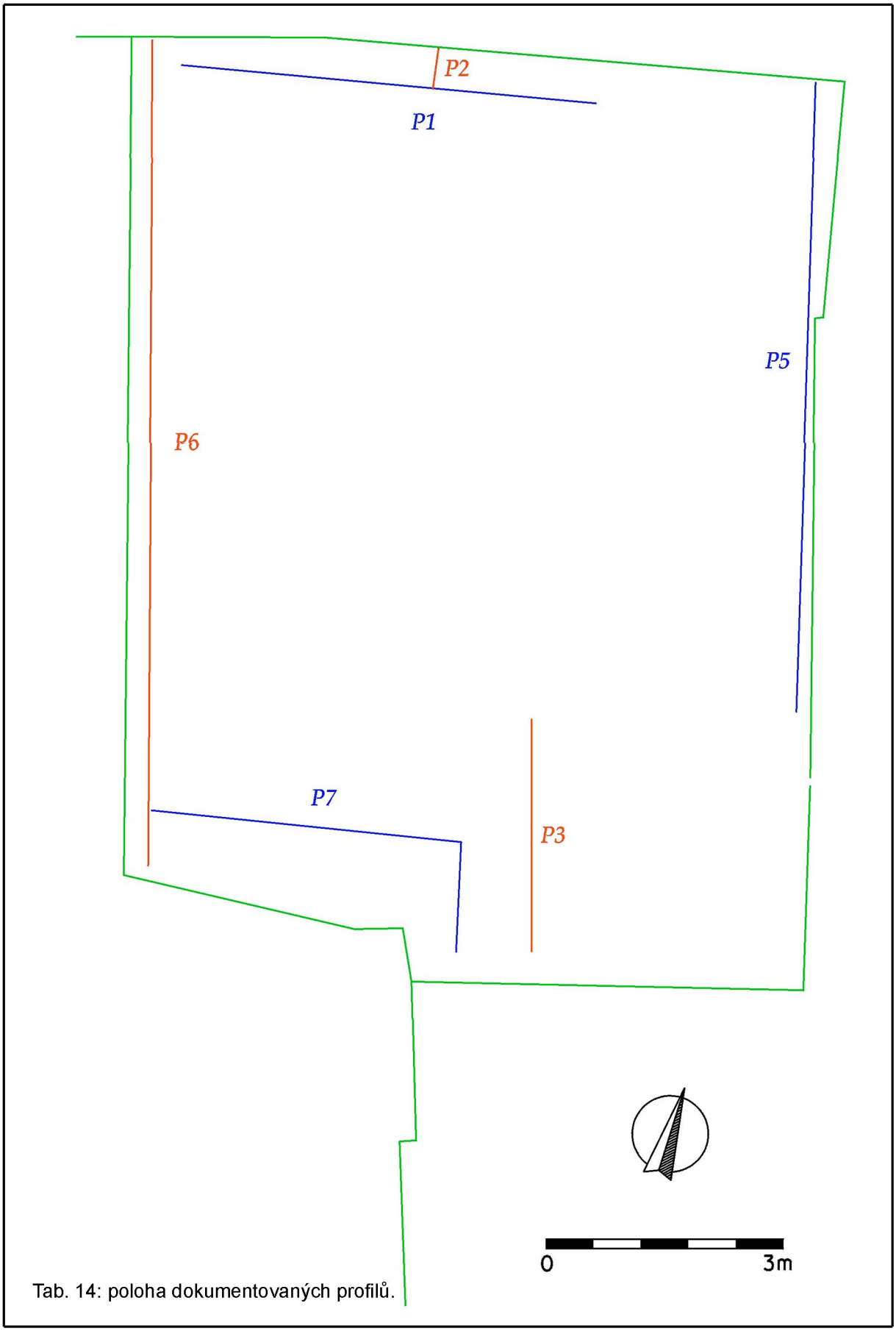
Tab. 12: Archeologické situace začištěné v úrovni základové spáry stavby (úroveň cca 211,80 m n. m.).

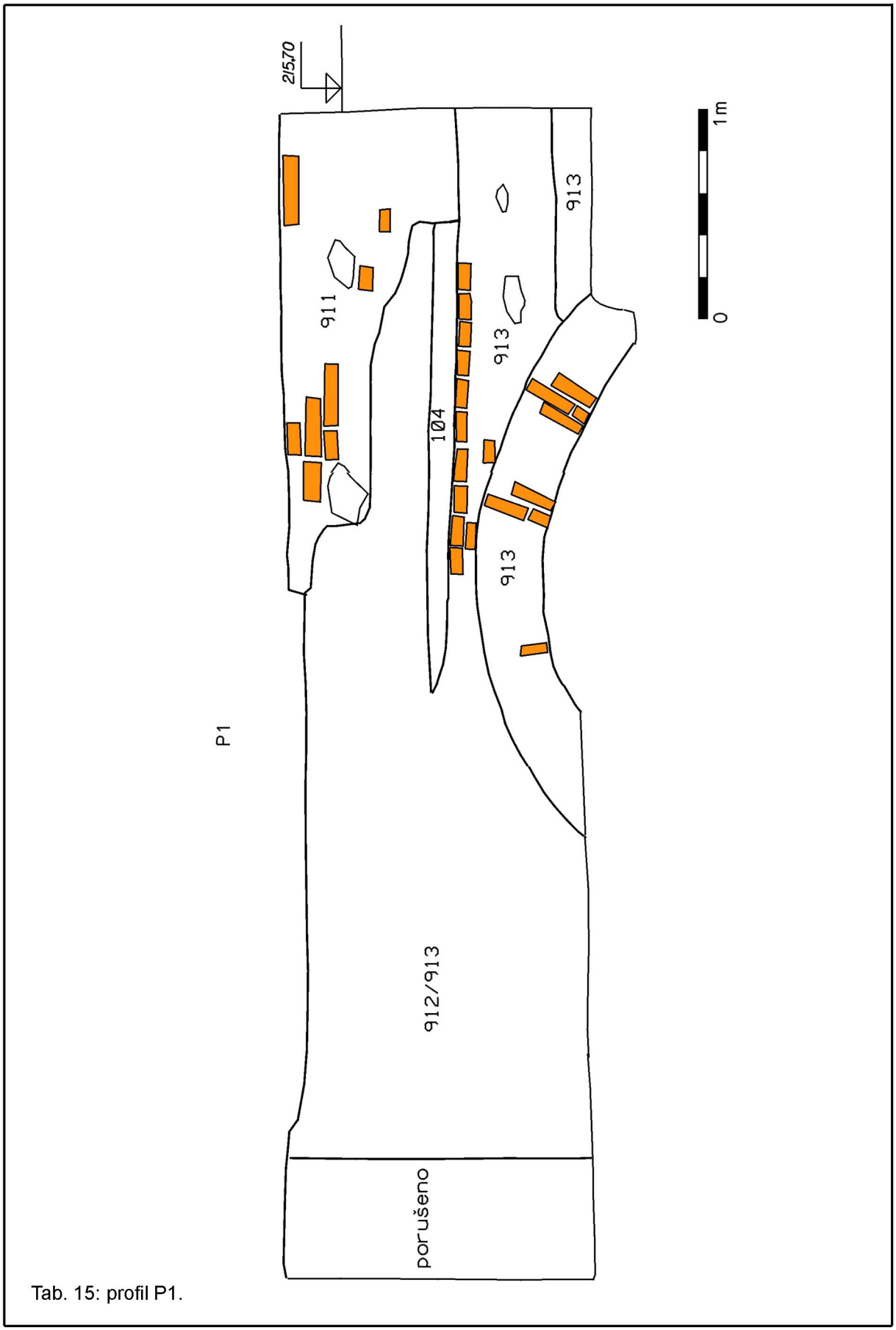
P4

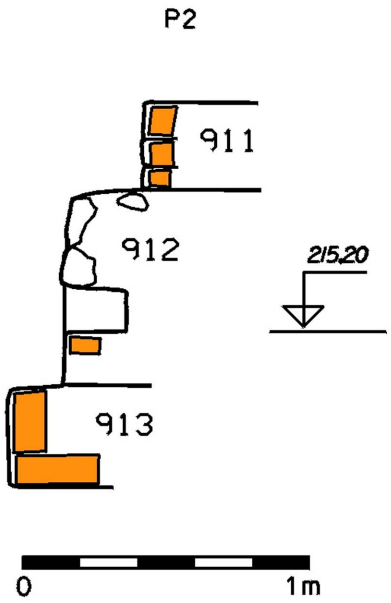
Tab. 13: s.s.j. 001.

Tab. 14: poloha dokumentovaných profilů.

Tab. 15: profil P1.

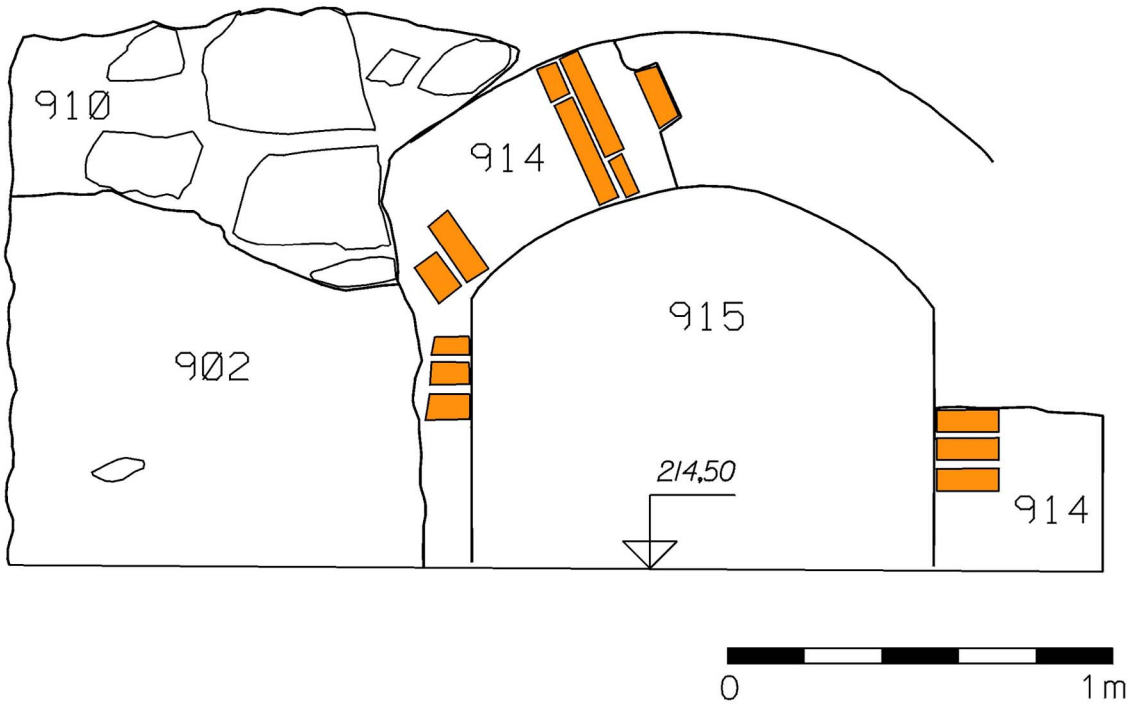

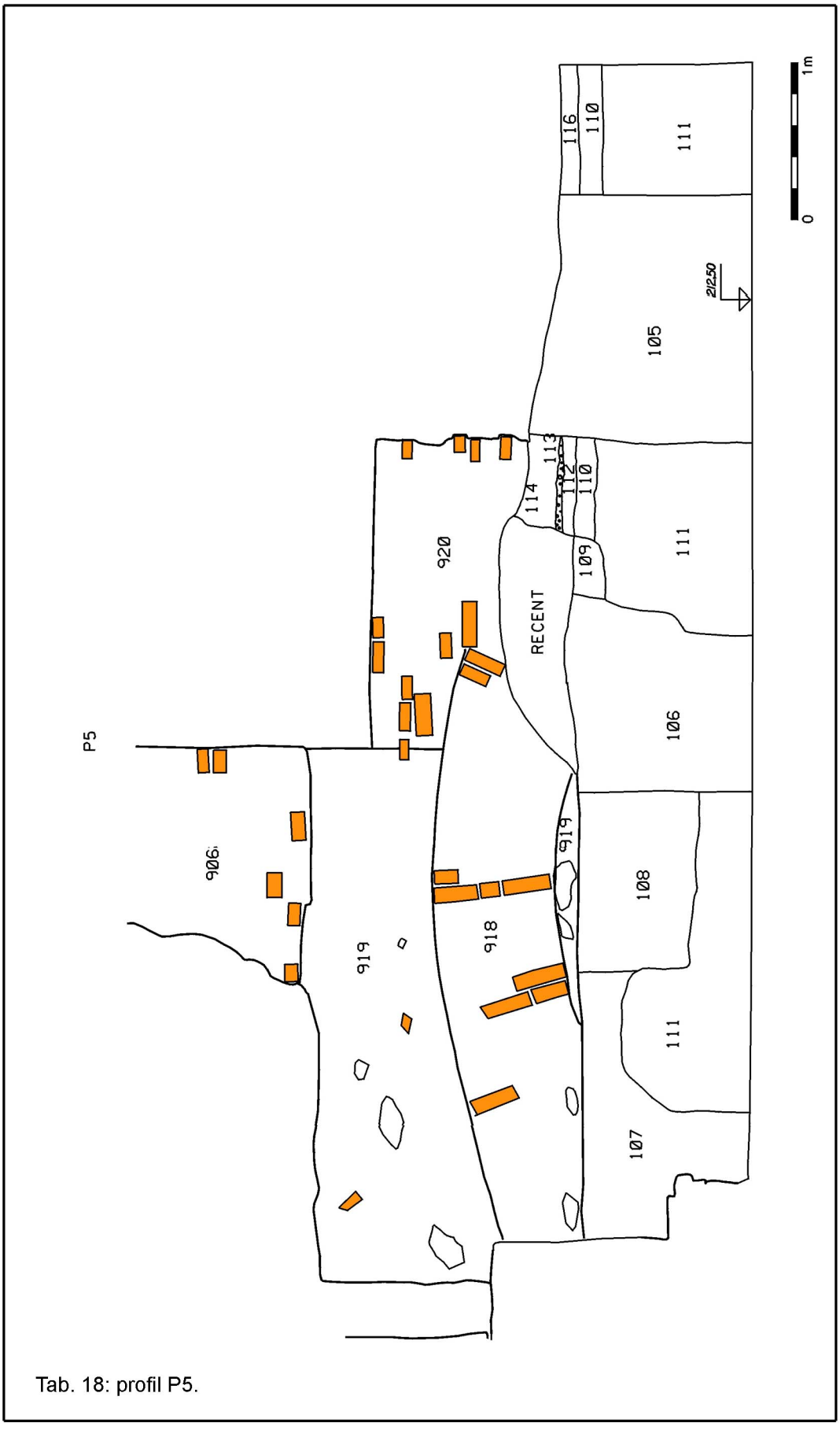
Tab. 16: profil P2.

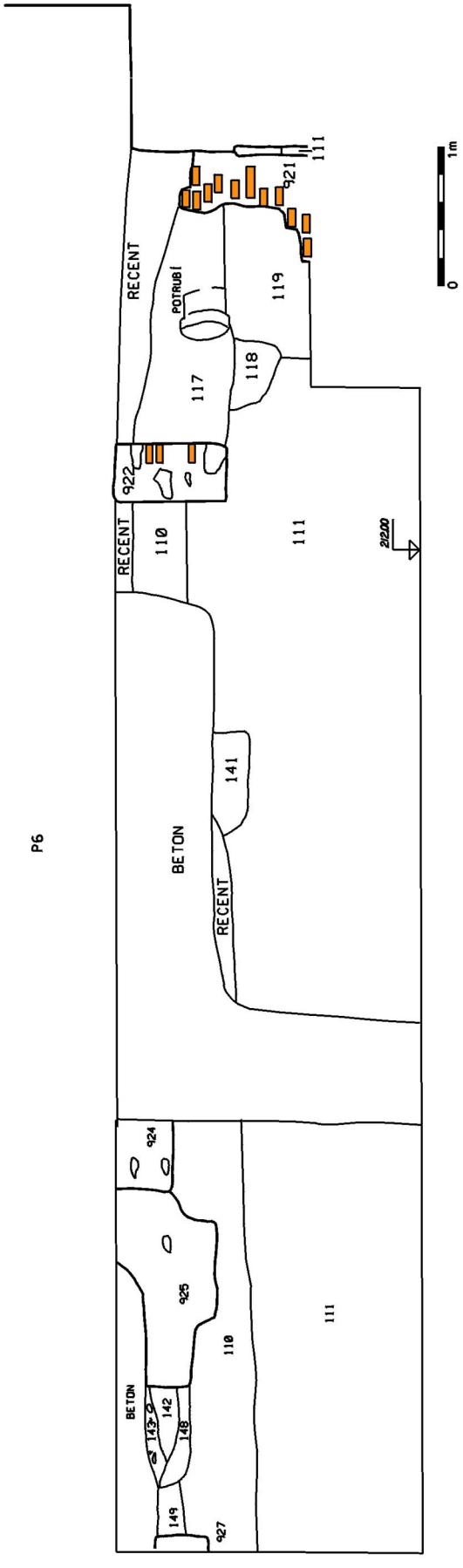
P3

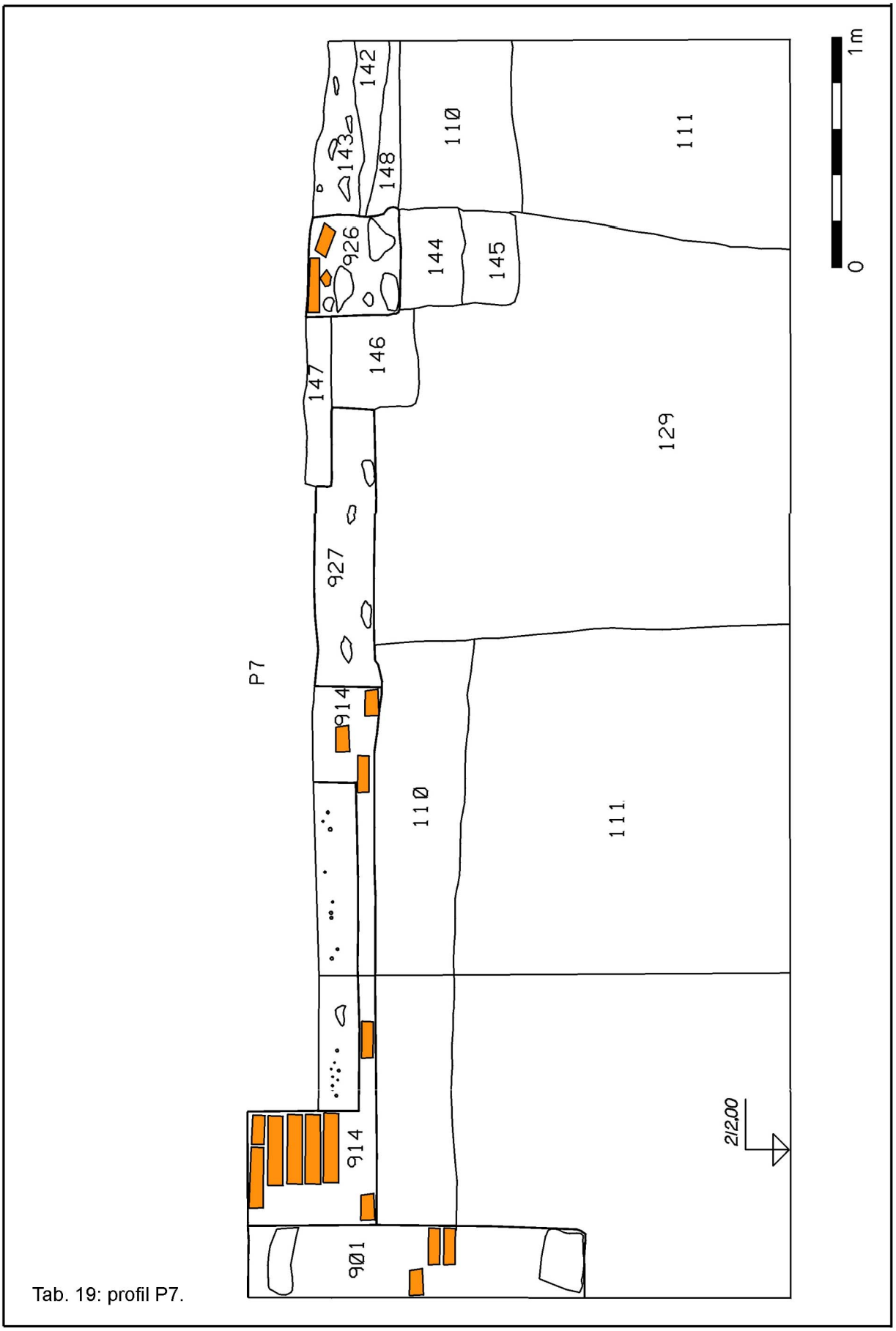
Tab. 17: profil P3.

Tab. 18: profil P5.

Tab. 19: profil P6.

Tab. 19: profil P7.

1

2

Tab. 21: **1, 2** - celková terénní situace.

1

2

Tab. 22: **1, 2** - celková terénní situace.

1

2

Tab. 23: **1** - s.j. 106, **2** - s.j. 134.

1

2

Tab. 24: **1, 2** - s.j. 121, 134, 923.

1

2

Tab. 25: **1** - s.j. 134, **2** - detail konstrukce s.j. 923.

1

2

Tab. 26: **1** - celkový pohled na J část parcely, **2** - s.j. 123.

1

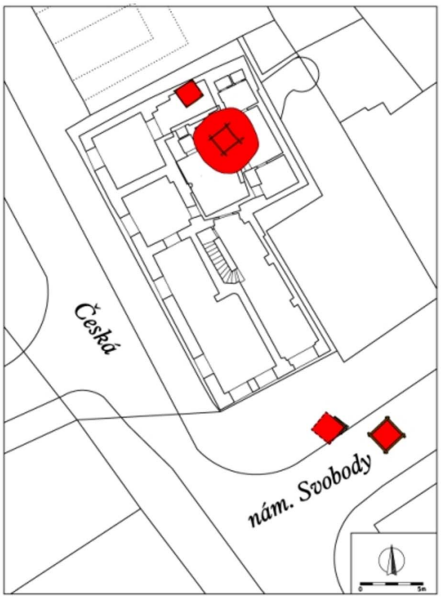

2

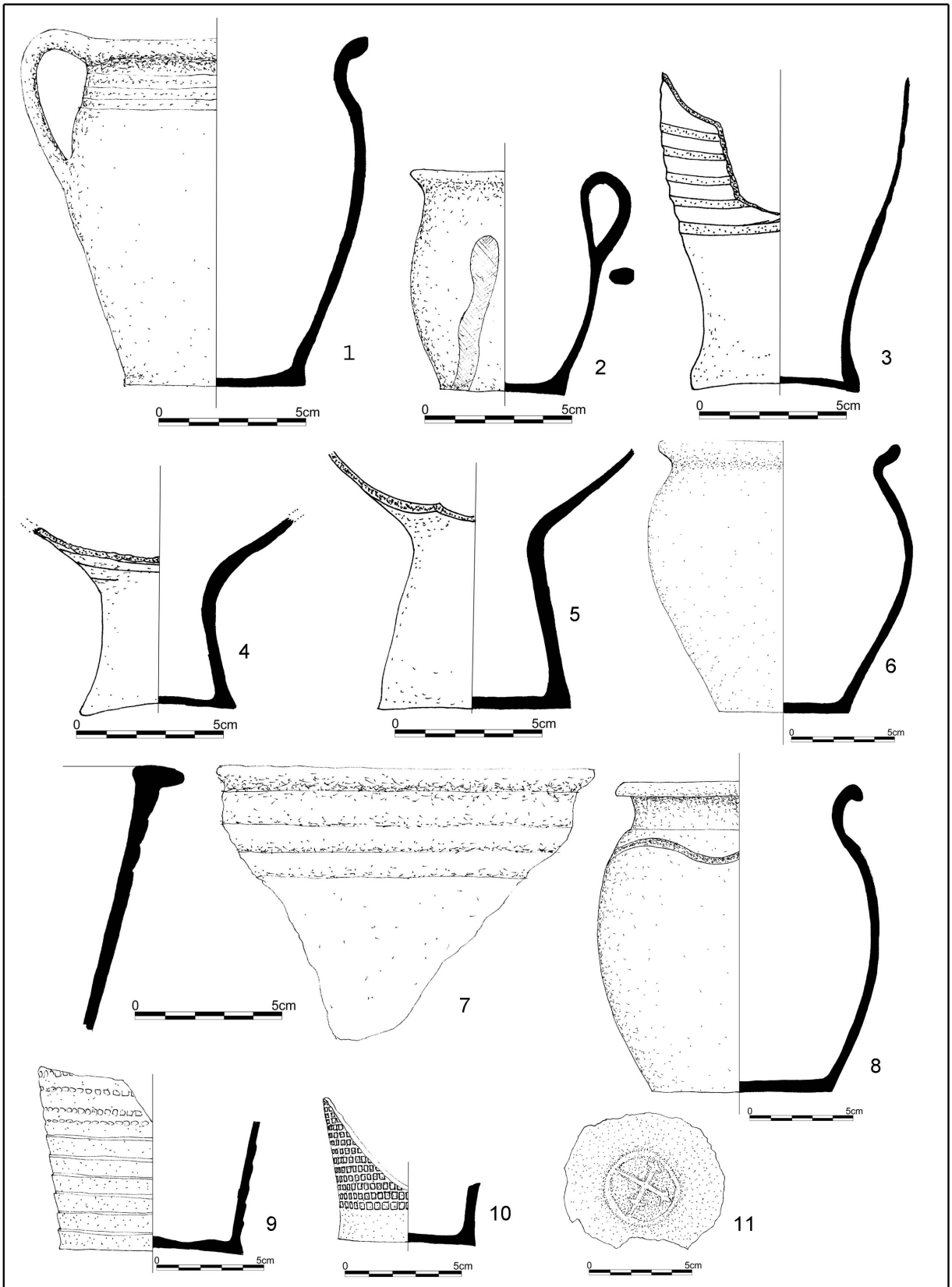
Tab. 27: **1, 2** - s.j. 124, 125.

1

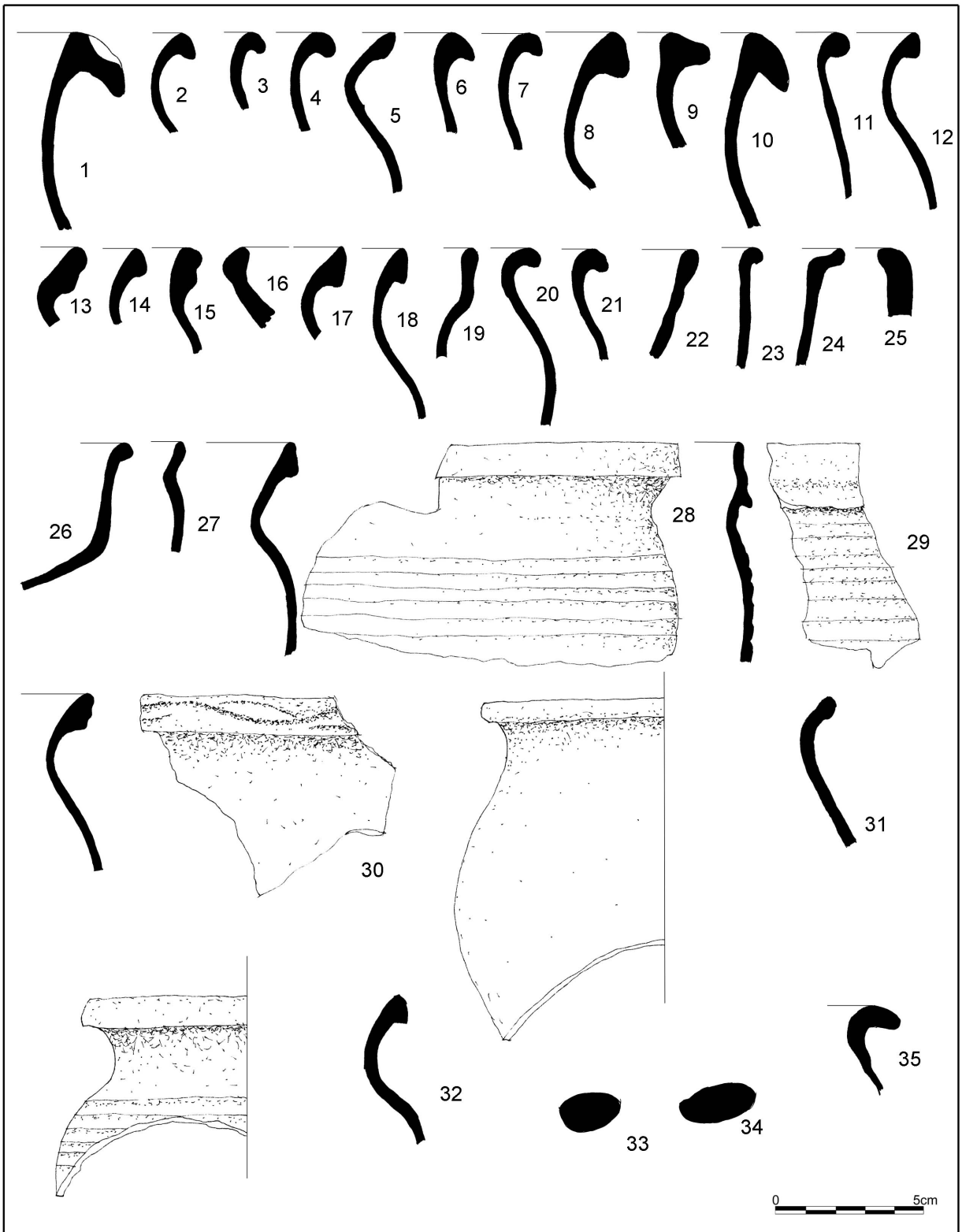

Tab. 28: **1** - s.j. 133, **2** - studny datované do 13. stol.

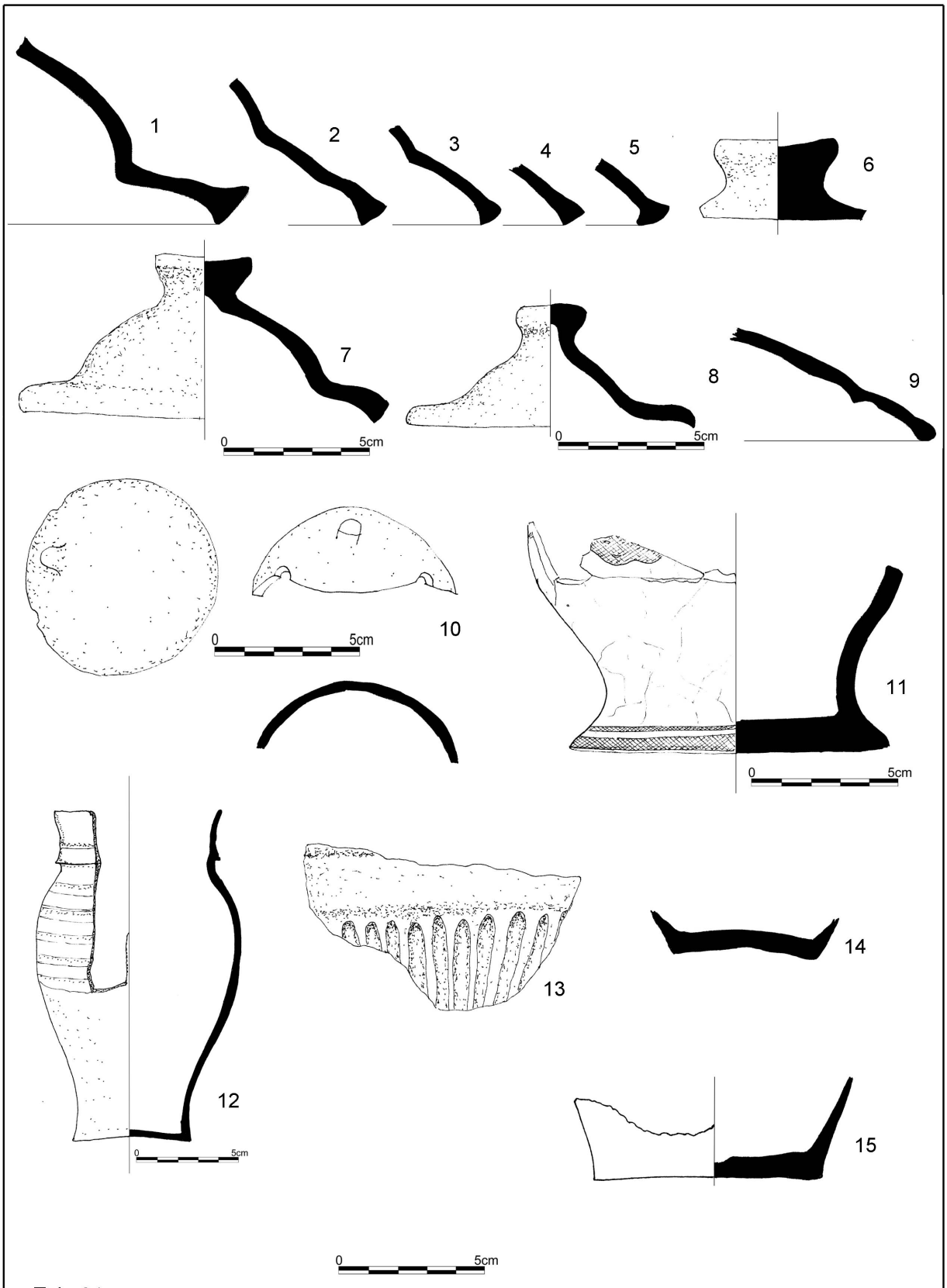

Tab. 29:

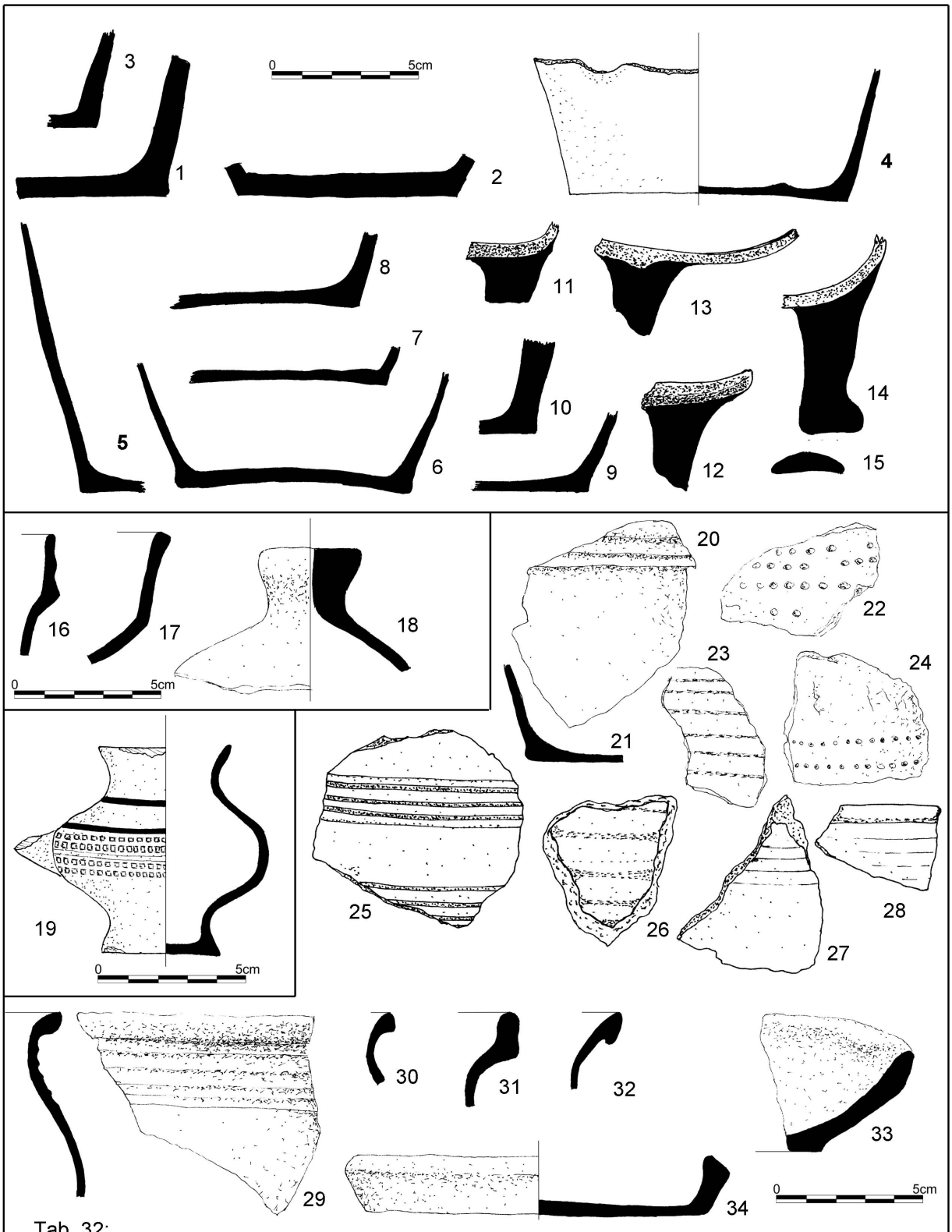
s. j. 100: **1** - 100/1, **2** - 100/2, **3** - 100/11, **4** - 100/14, **5** - 100/15, **6** - 100/74, **7** - 100/27, **8** - 100/75, **9** - 100/65, **10** - 100/61a, **11** - 100/63.

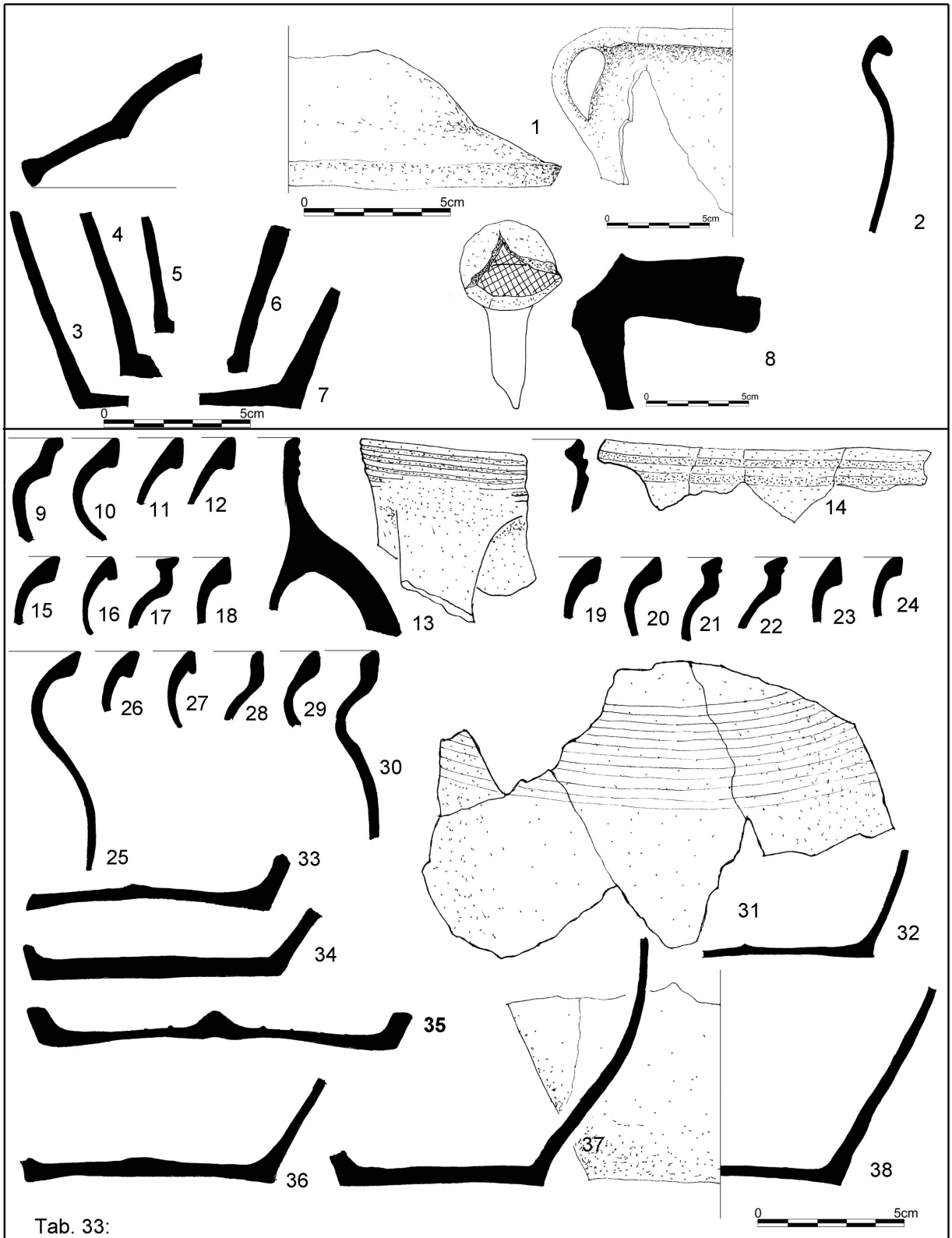
Tab. 30:
s. j. 100: **1** - 100/22, **2** - 100/23, **3** - 100/24, **4** - 100/25, **5** - 100/26, **6** - 100/28, **7** - 100/29, **8** - 100/31, **9** - 100/32, **10** - 100/33, **11** - 100/34, **12** - 100/35, **13** - 100/36, **14** - 100/37, **15** - 100/38, **16** - 100/39, **17** - 100/40, **18** - 100/42, **19** - 100/44, **20** - 100/45, **21** - 100/46, **22** - 100/51, **23** - 100/52, **24** - 100/53, **25** - 100/54, **26** - 100/55, **27** - 100/56, **28** - 100/41, **29** - 100/43, **30** - 100/50, **31** - 100/48, **32** - 100/47, **33** - 100/40, **34** - 100/50, **35** - 100/4.

Tab. 31:
s. j. 100: **1** - 100/66, **2** - 100/67, **3** - 100/68, **4** - 100/69, **5** - 100/71, **6** - 100/86, **7** - 100/70, 100/72, **8** - 100/73, **9** - 100/16, **10** - 100/88, **11** - 100/89, **12** - 100/5, **13** - 100/87, **14** - 100/10, **15** - 100/10b.

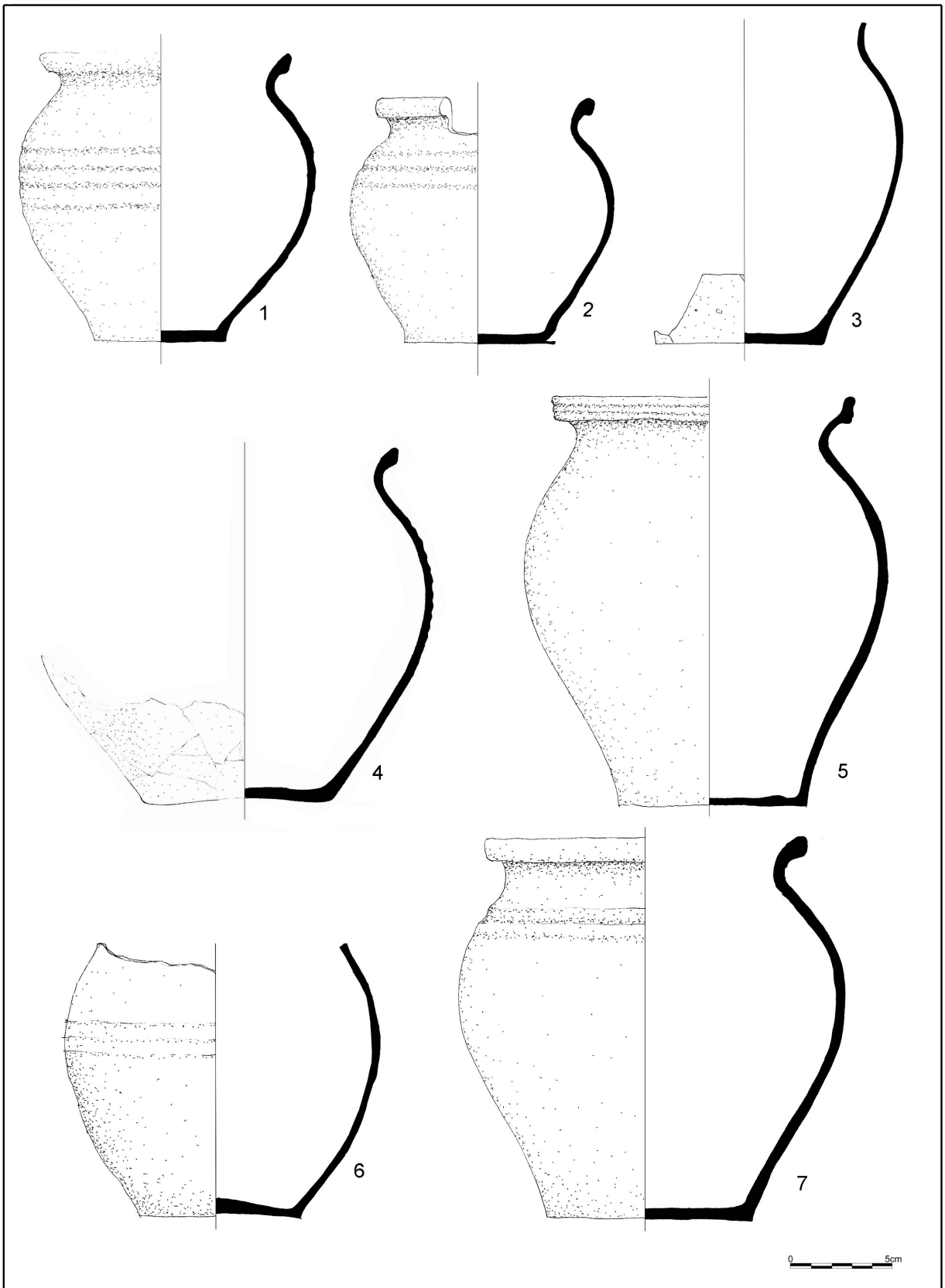

Tab. 32:
s. j. 100: **1** - 100/62, **2** - 100/65, **3, 4, 5** - 100/15, **6, 7** - 100/9, **8, 9, 10** - 100/82, **11, 12, 13, 14** - 100/81, **15** - 100/83;
s. j. 101: **16** - 101/1, **17** - 101/2, **18** - 101/6;
s. j. 103: **19** - 103/1;
s. j. 105: **20** - 105/1, **21** - 105/2, **22, 23, 24** - 105/14, **25, 26, 27** - 105/16, **28** - 105/17, **29** - 105/4, **30** - 105/5, **31** - 105/6, **32** - 105/7, **33** - 105/9, **34** - 105/10.

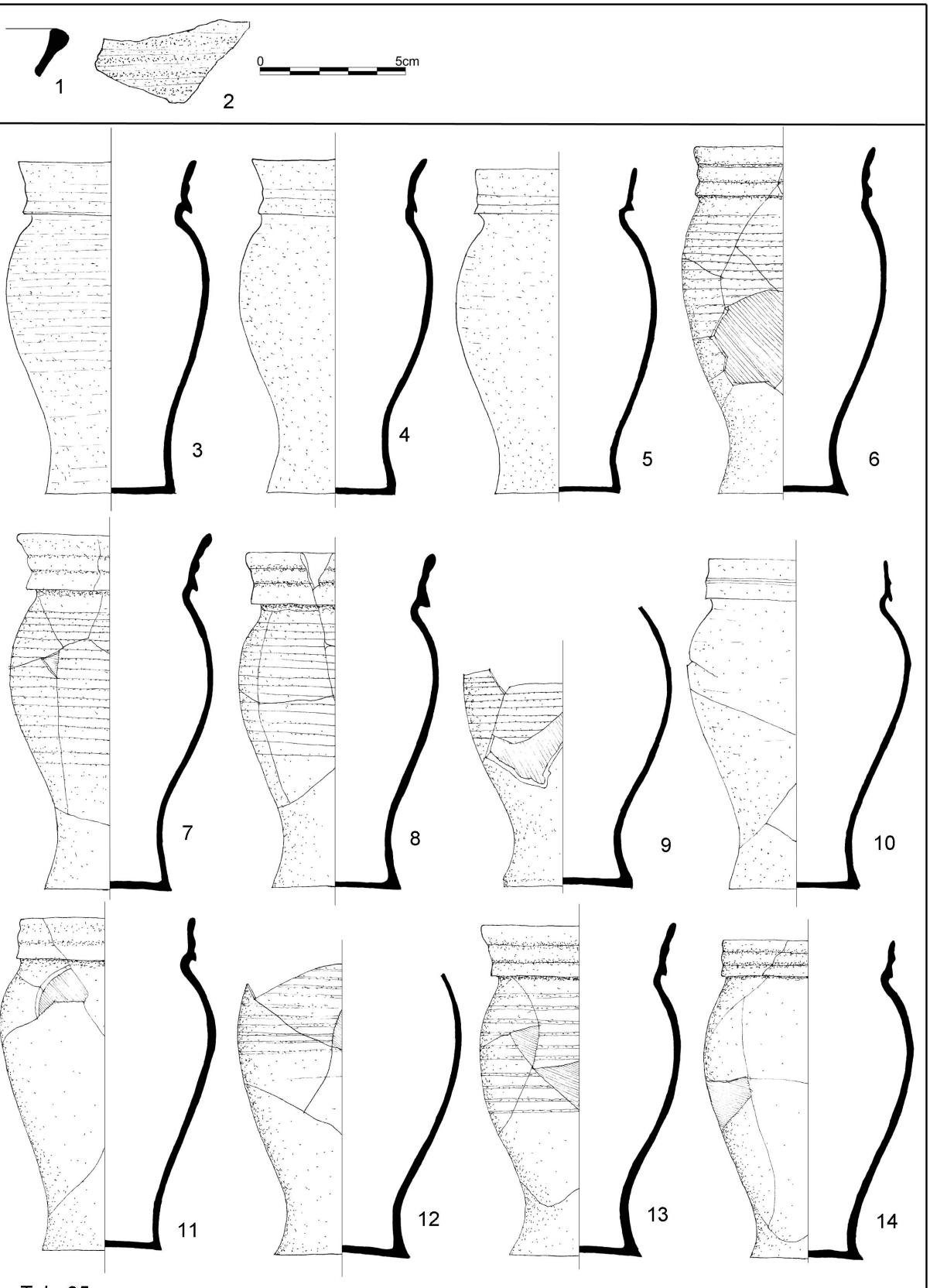

Tab. 33:

s. j. 105: **1 -** 105/3, **2** - 105/8, **3 - 7** - 105/12, **8** - 105/19;
s. j.106: **9** - 106/1, **10** - 106/2, **11** - 106/3, **12** - 106/4, **13** - 106/6, **14** - 106/17, **15** - 106/19, **16** - 106/20, **17** - 106/21, **18** - 106/22, **19** - 106/23, **20** - 106/24, **21** - 106/25, **22** - 106/26, **23** - 106/27, **24** - 106/28, **25** - 106/18, **26** - 106/29, **27** - 106/30, **28** - 106/38, **29** - 106/39, **30** - 106/40, **31** - 106/7, **32** - 106/8, **33** - 106/9, **34** - 106/10, **35** - 106/11, **36** - 106/34, **37** - 106/31, **38** - 106/42.

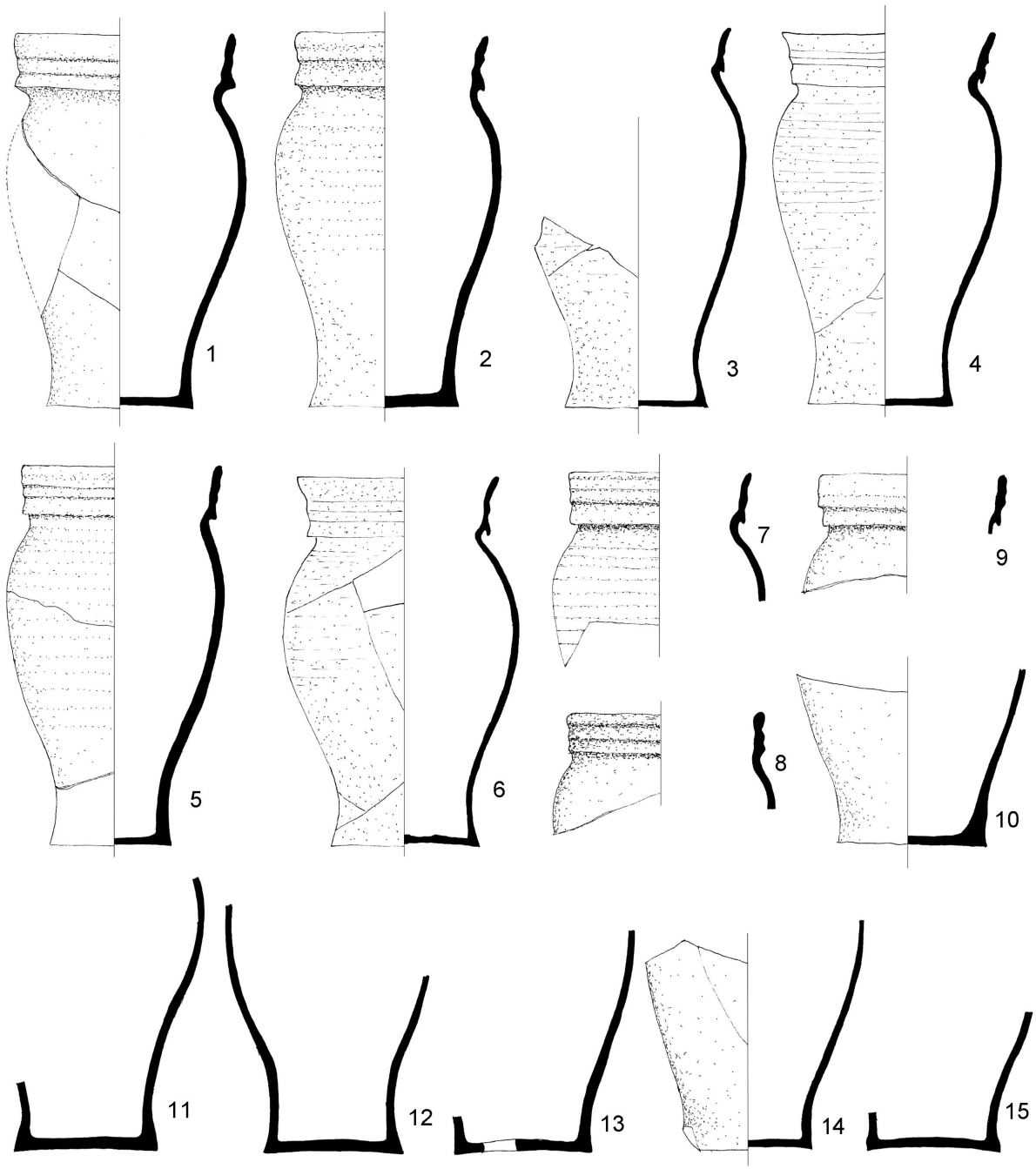
Tab. 34:
s. j. 106: **1** - 106/15, **2** - 106/16, **3** - 106/35, **4** - 106/32, **5** - 106/33, **6** - 106/41, **7** - 106/43.

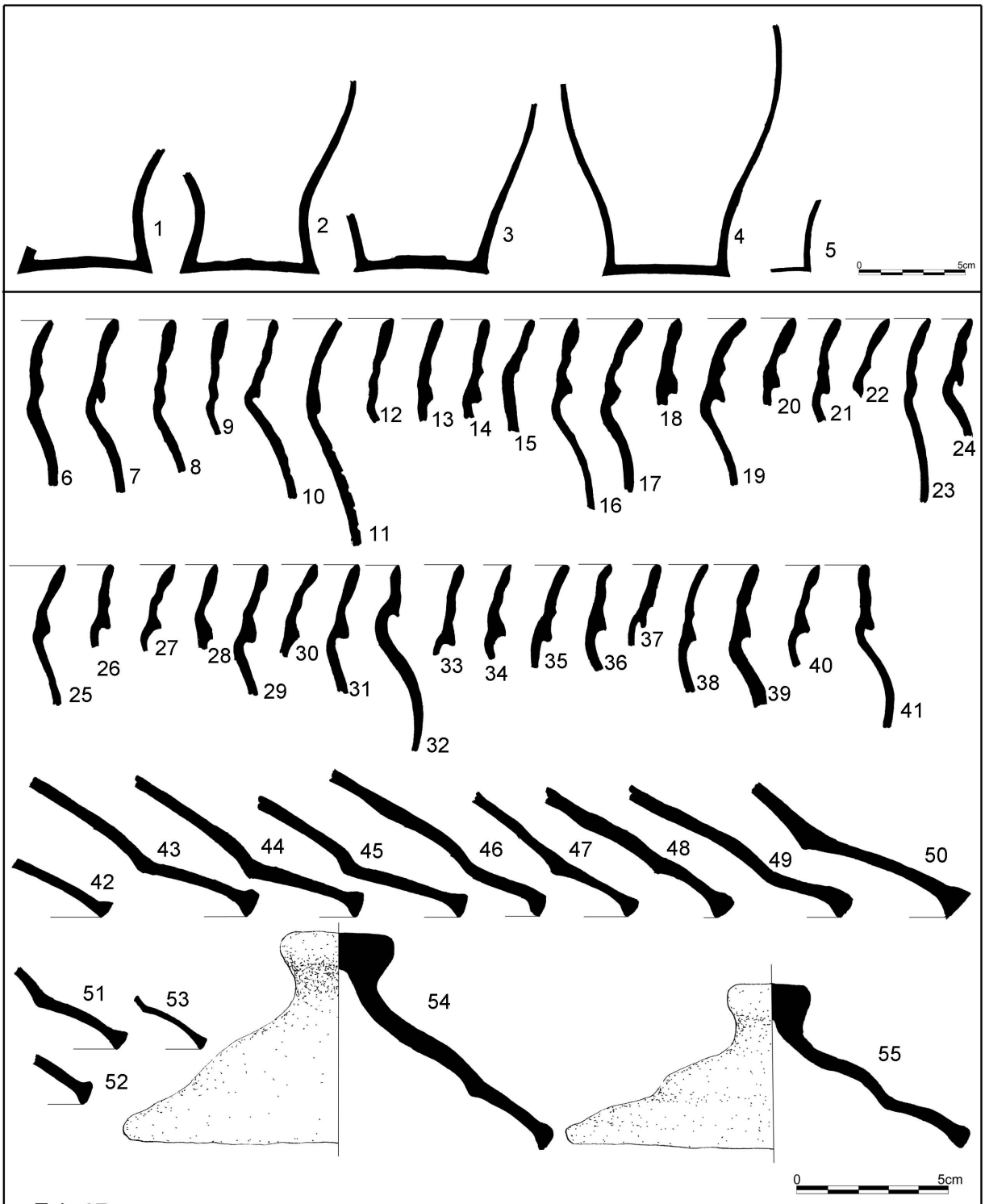
Tab. 35:

s. j. 107: **1** - 107/1, **2** - 107/2;

s. j. 115: **3** - 115/3, **4** - 115/4, **5** - 115/5, **6** - 115/59, **7** - 115/60, **8** - 115/61, **9** - 115/62, **10** - 115/63, **11** - 115/64, **12** - 115/65, **13** - 115/66, **14** - 115/67.

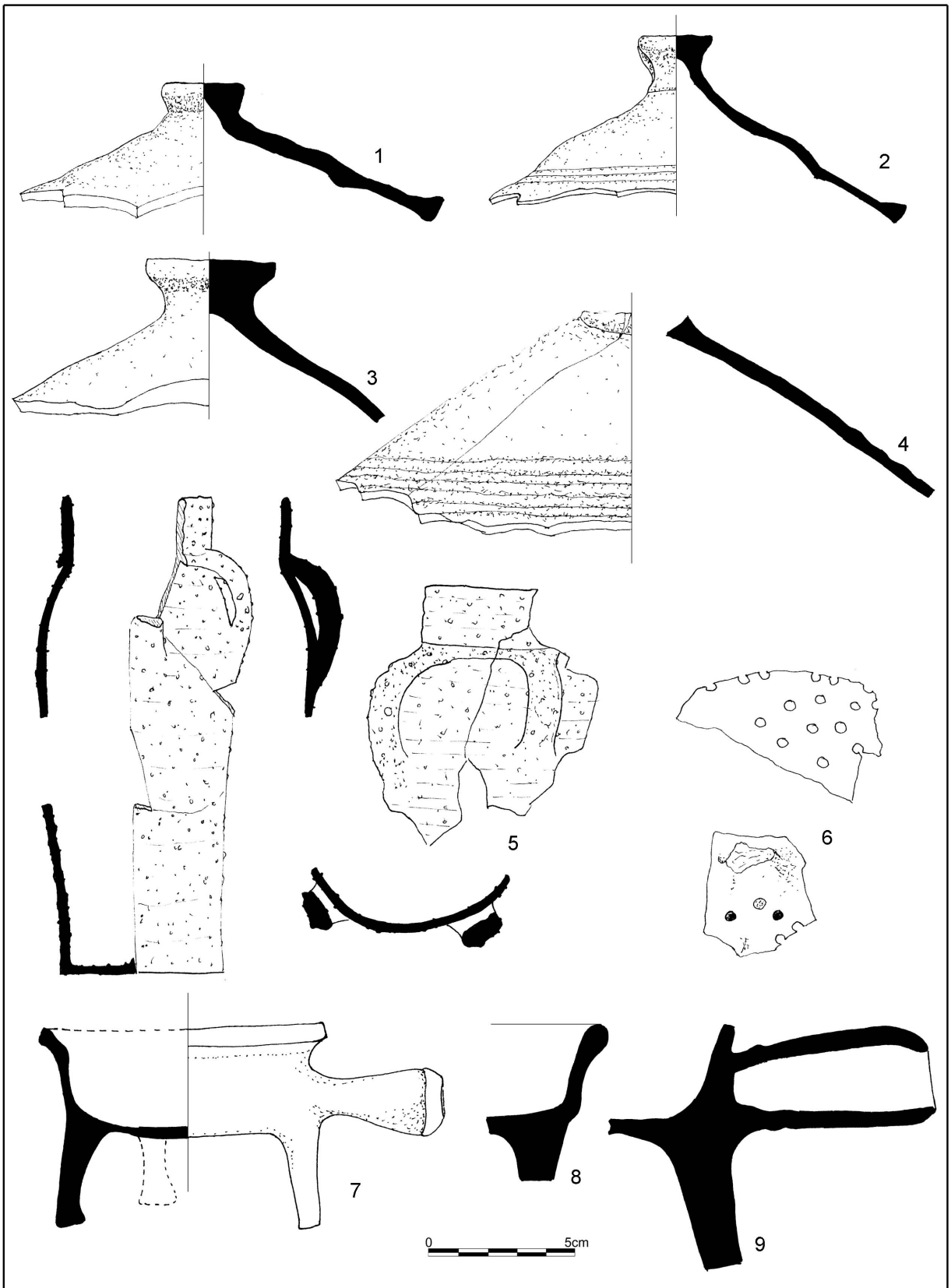

Tab. 36:
s. j. 115: **1** - 115/68, **2** - 115/69, **3** - 115/70, **4** - 115/71, **5** - 115/72, **6** - 115/73, **7** - 115/41, **8** - 115/44, **9** - 115/45, **10** - 115/48, **11** - 115/49, **12** - 115/50, **13** - 115/51, **14** - 115/52, **15** - 115/53.

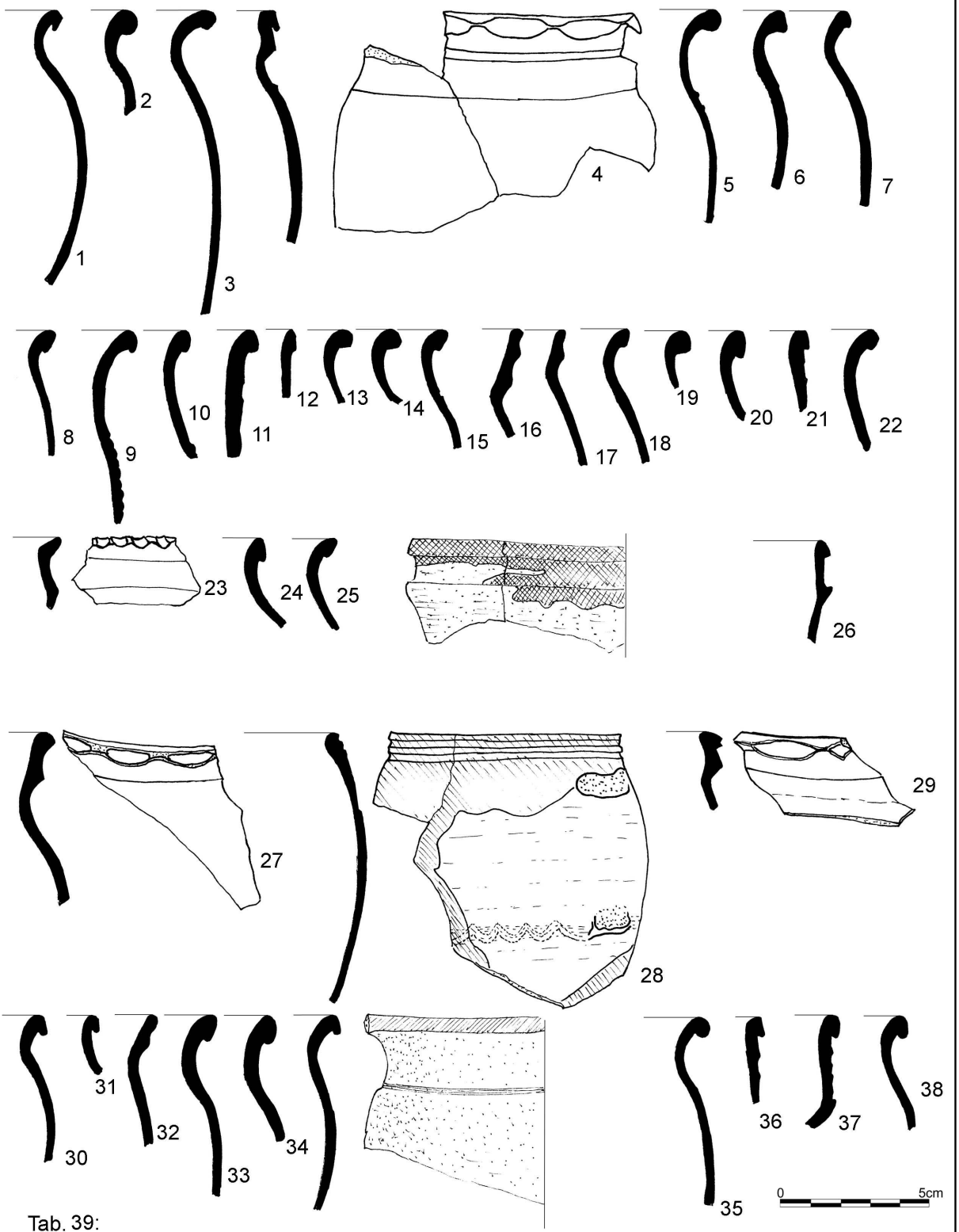

Tab. 37:

s. j. 115: **1** - 115/54, **2** - 115/55, **3** - 115/56, **4** - 115/57, **5** - 115/58, **6** - 115/7, **7** - 115/8, **8** - 115/9, **9** - 115/10, **10** - 115/11, **11** - 115/12, **12** - 115/14, **13** - 115/15, **14** - 115/16, **15** - 115/17, **16** - 115/18, **17** - 115/19, **18** - 115/20, **19** - 115/21, **20** - 115/22, **21** - 115/24, **22** - 115/25, **23** - 115/26, **24** - 115/27, **25** - 115/13, **26** - 115/42, **27** - 115/28, **28** - 115/29, **29** - 115/30, **30** - 115/31, **31** - 115/32, **32** - 115/33, **33** - 115/34, **34** - 115/35, **35** - 115/36, **36** - 115/37, **37** - 115/38, **38** - 115/39, **39** - 115/40, **40** - 115/43, **41** - 115/46, **42** - 115/80, **43** - 115/81, **44** - 115/82, **45** - 115/83, **46** - 115/86, **47** - 115/87, **48** - 115/88, **49** - 115/89, **50** - 115/90, **51** - 115/91, **52** - 115/92, **53** - 115/93, **54** - 115/74, **55** - 115/75.

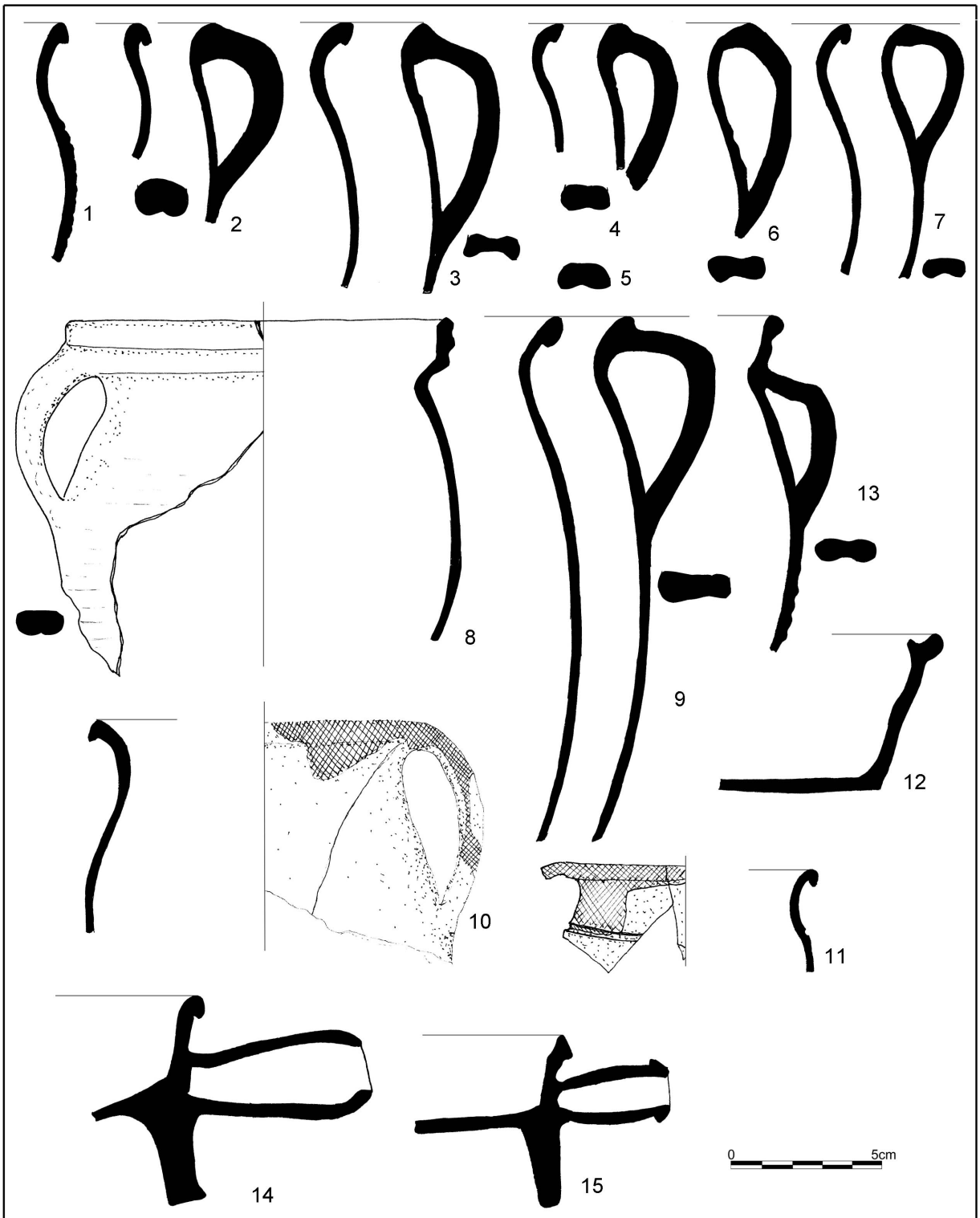

Tab. 38:
s. j. 115: **1** - 115/76, **2** - 115/78, **3** - 115/79, **4** - 115/77, **5** - 115/95, **6** - 115/55, **7** - 115/152, **8** - 115/149, **9** - 115/150.

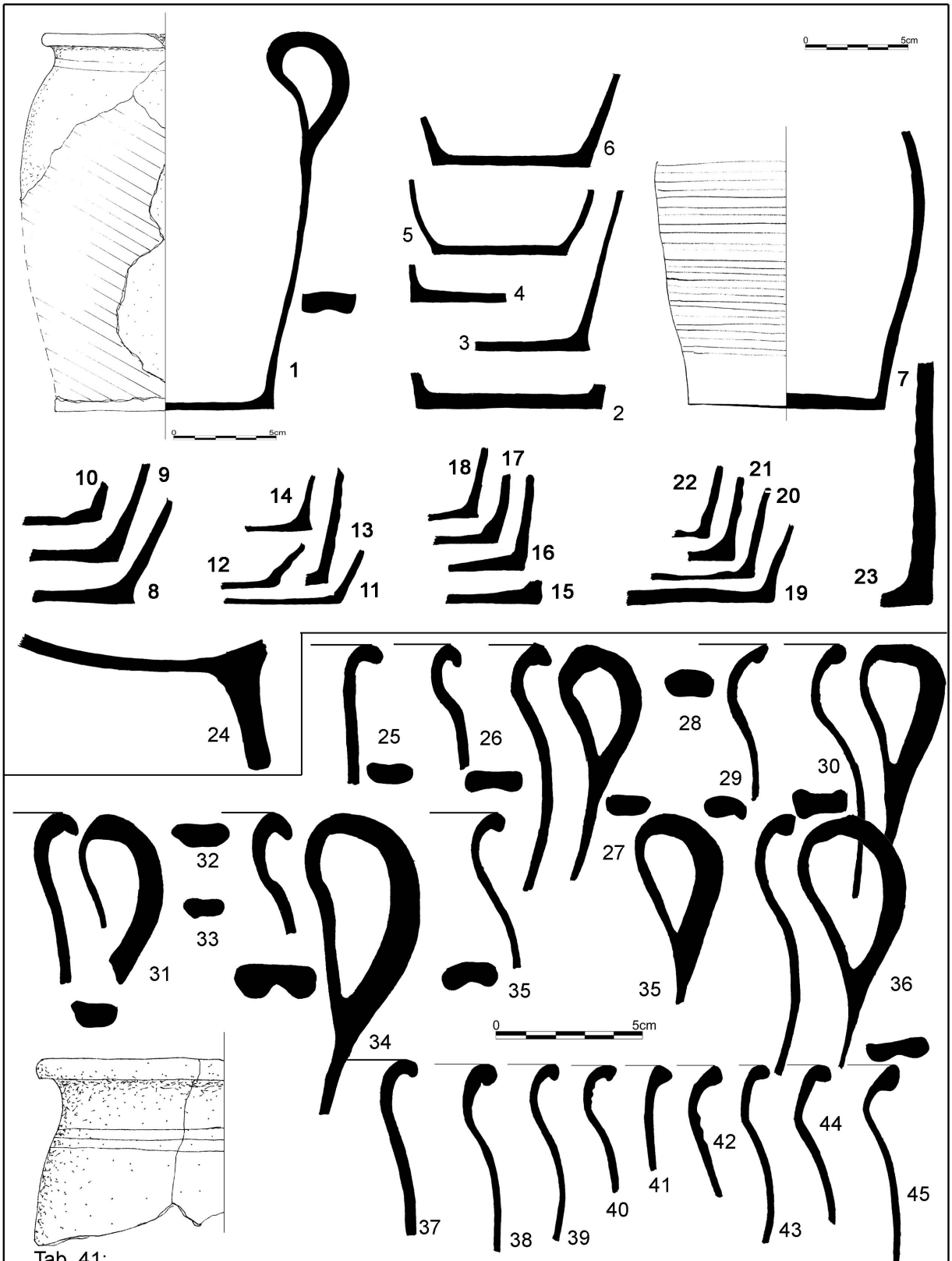

Tab. 39:

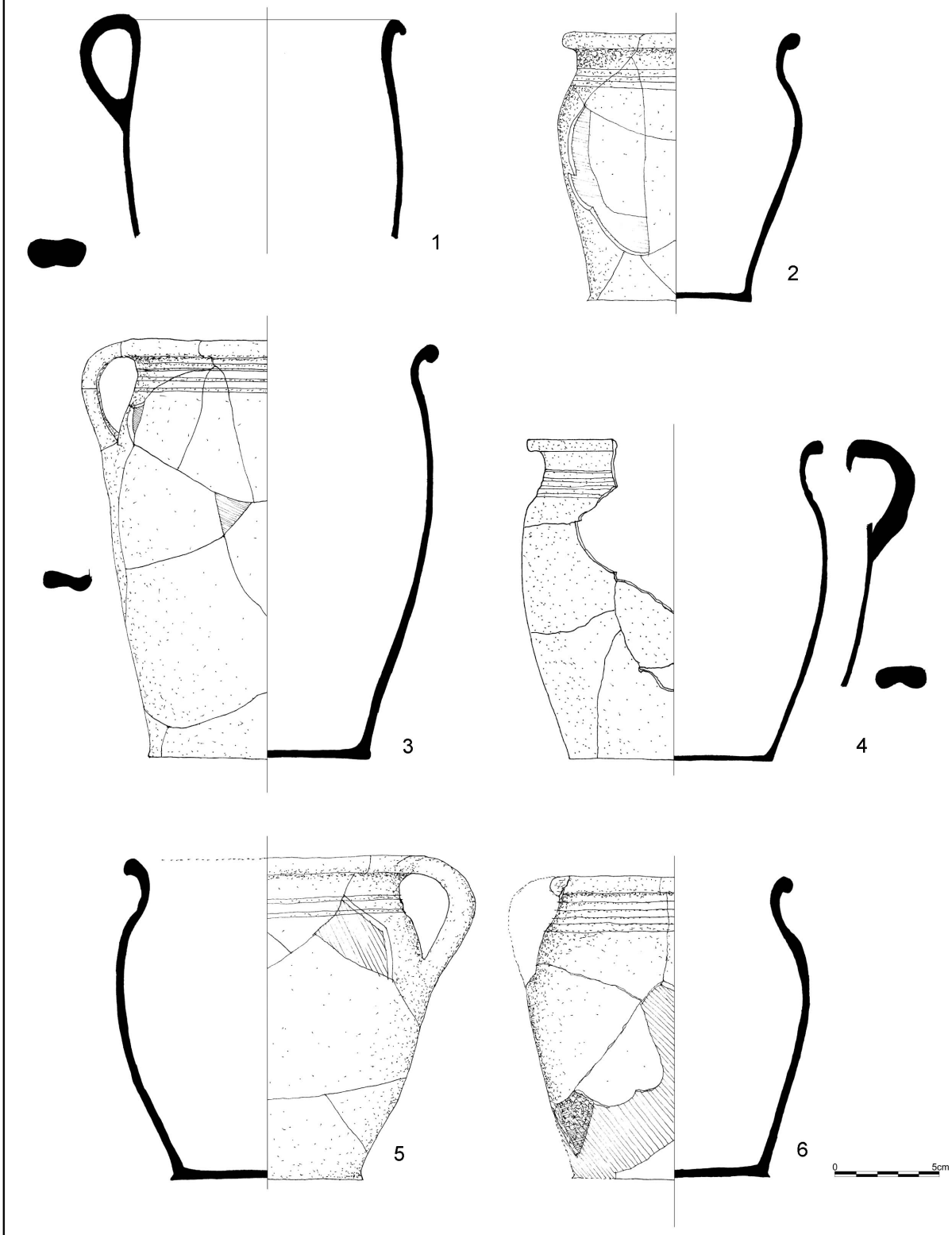
s. j. 115 : **1** - 115/97, **2** - 115/98, **3** - 115/99, **4** - 115/100, **5** - 115/101, **6** - 115/102, **7** - 115/103, **8** - 115/104, **9** - 115/105, **10** - 115/106, **11** - 105/107, **12** - 105/108, **13** - 115/109, **14** - 115/110, **15** - 115/111, **16** - 115 /112, **17** - 115/113, **18** - 115/114, **19** - 115/115, **20** - 115/116, **21** - 115/117, **22** - 115/118, **23** - 115/119, **24** - 115/120, **25** - 115/121, **26** - 115/122, **27** - 115/123, **28** - 115/124, **29** - 115/125, **30** - 115/126, **31** - 115/127, **32** - 115/128, **33** - 115/129, **34** - 115/130, **35** - 115/131, **36** - 115/132, **37** - 115/133, **38** - 115/134.

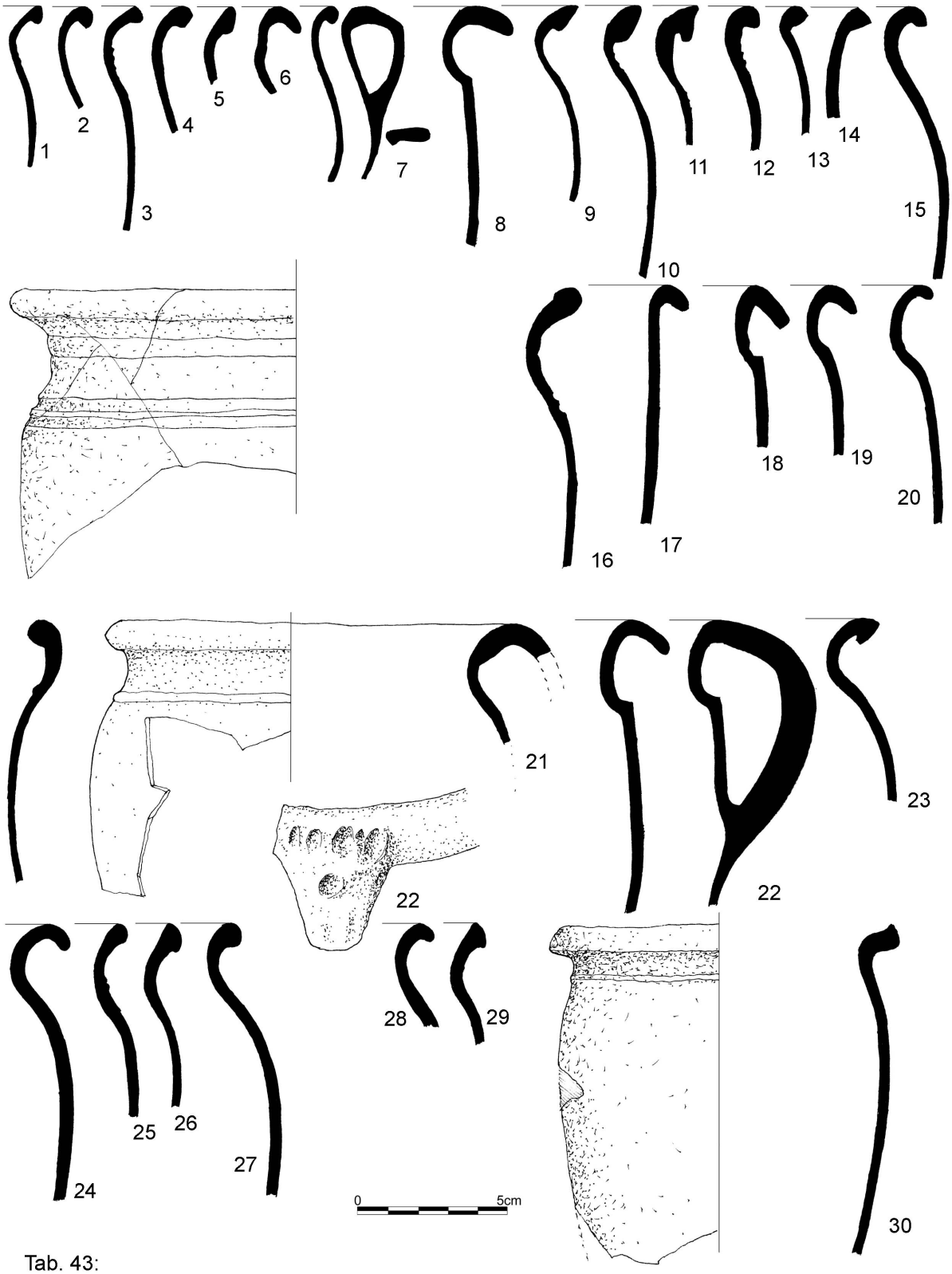
Tab. 40:
s. j. 115: **1** - 115/135, **2** - 115/136, **3** - 115/137, **4** - 115/138a, **5** - 115/138b, **6** - 115/139, **7** - 115/140, **8** - 115/142, **9** - 115/143, **10** - 115/144, **11** - 115/145, **12** - 115/147, **13** - 115/148, **14** - 115/151, **15** - 115/152.

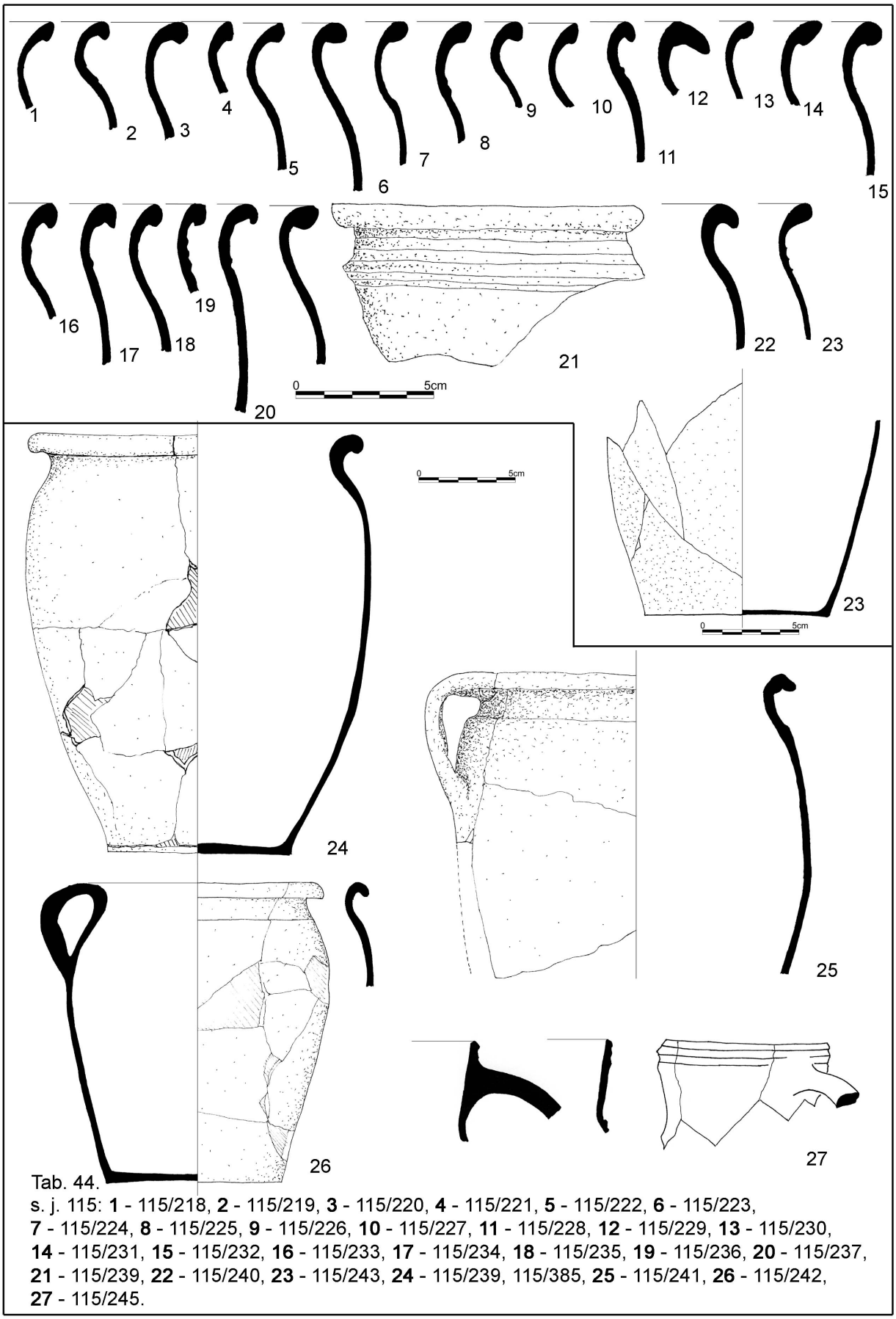
Tab. 41:
s. j. 115: **1** - 115/146, **2 - 6** - 115/156, **7** - 115/157, **8 - 22** - 115/158, **23** - 115/158 (pekáč), **24** - 115/159, **25** - 115/165, **26** - 115/166, **27** - 115/167, **28** - 115/168, **29** - 115/169, **30** - 115/170, **31** - 115/171, **32** - 115/172, **33** - 115/173, **34** - 115/174, **35** - 115/175, **36** - 115/176, **37** - 115/177, **38** - 115/178, **39** - 115/179, **40** - 115/180, **41** - 115/181, **42** - 115/182, **43** - 115/183, **44** - 115/184, **45** - 115/186.

Tab. 42:
s. j. 115: **1** - 115/185, 115/254, **2** - 115/161, **3** - 115/160, **4** - 115/162, **5** - 115/163, **6** - 115/164.

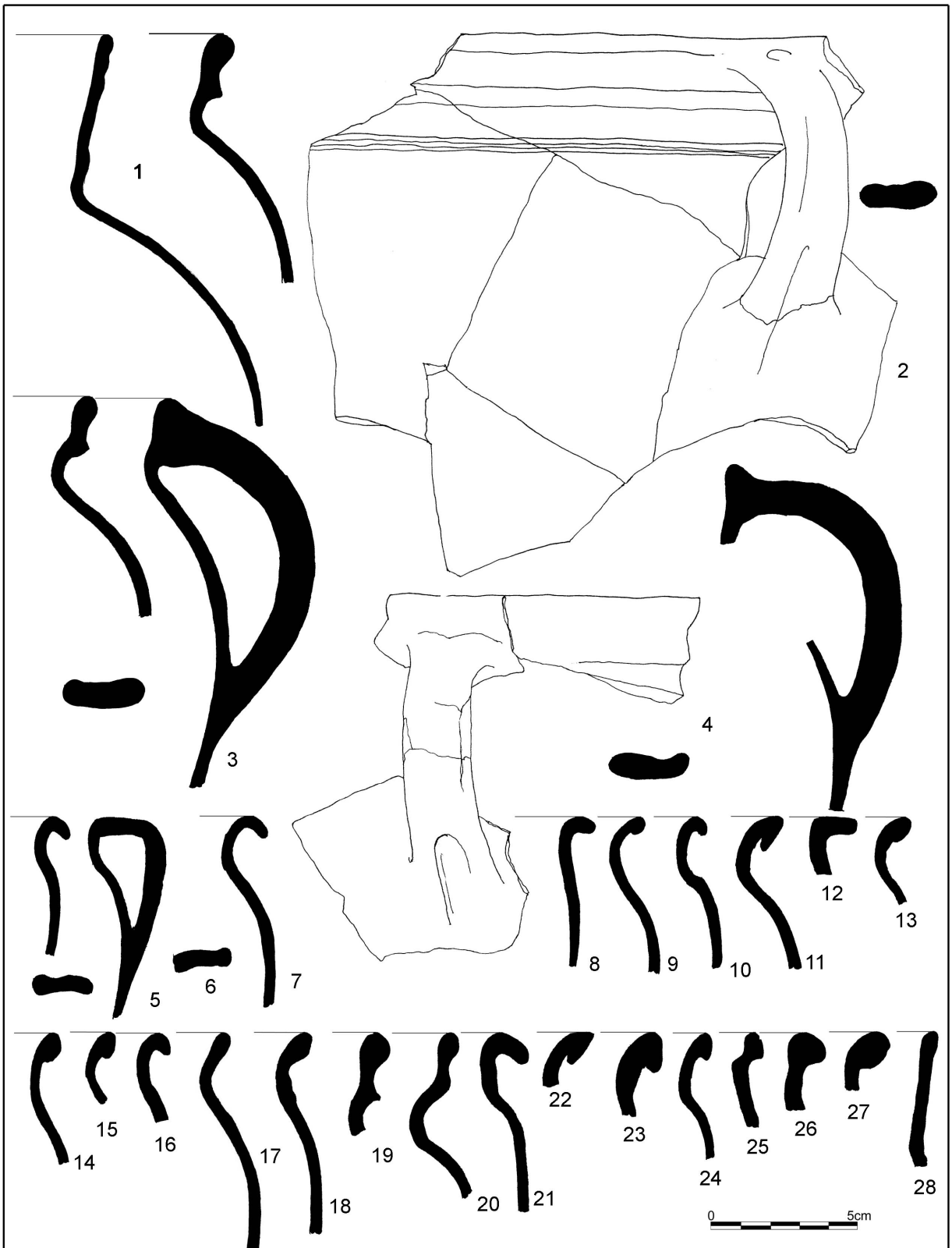

Tab. 43:
s. j. 115: **1** - 115/187, **2** - 115/188, **3** - 115/189, **4** - 115/190, **5** - 115/191, **6** - 115/192, **7** - 115/193, **8** - 115/194, **9** - 115/195, **10** - 115/196, **11** - 115/197, **12** - 115/199, **13** - 115/200, **14** - 115/203, **15** - 115/204, **16** - 198, **17** - 115/202, **18** - 115/205, **19** - 115/206, **20** - 115/207, **21** - 115/201, **22** - 115/208, **23** - 115/209, **24** - 115/210, **25** - 115/211, **26** - 115/212, **27** - 115/213, **28** - 115/214, **29** - 115/215, **30** - 115/216.

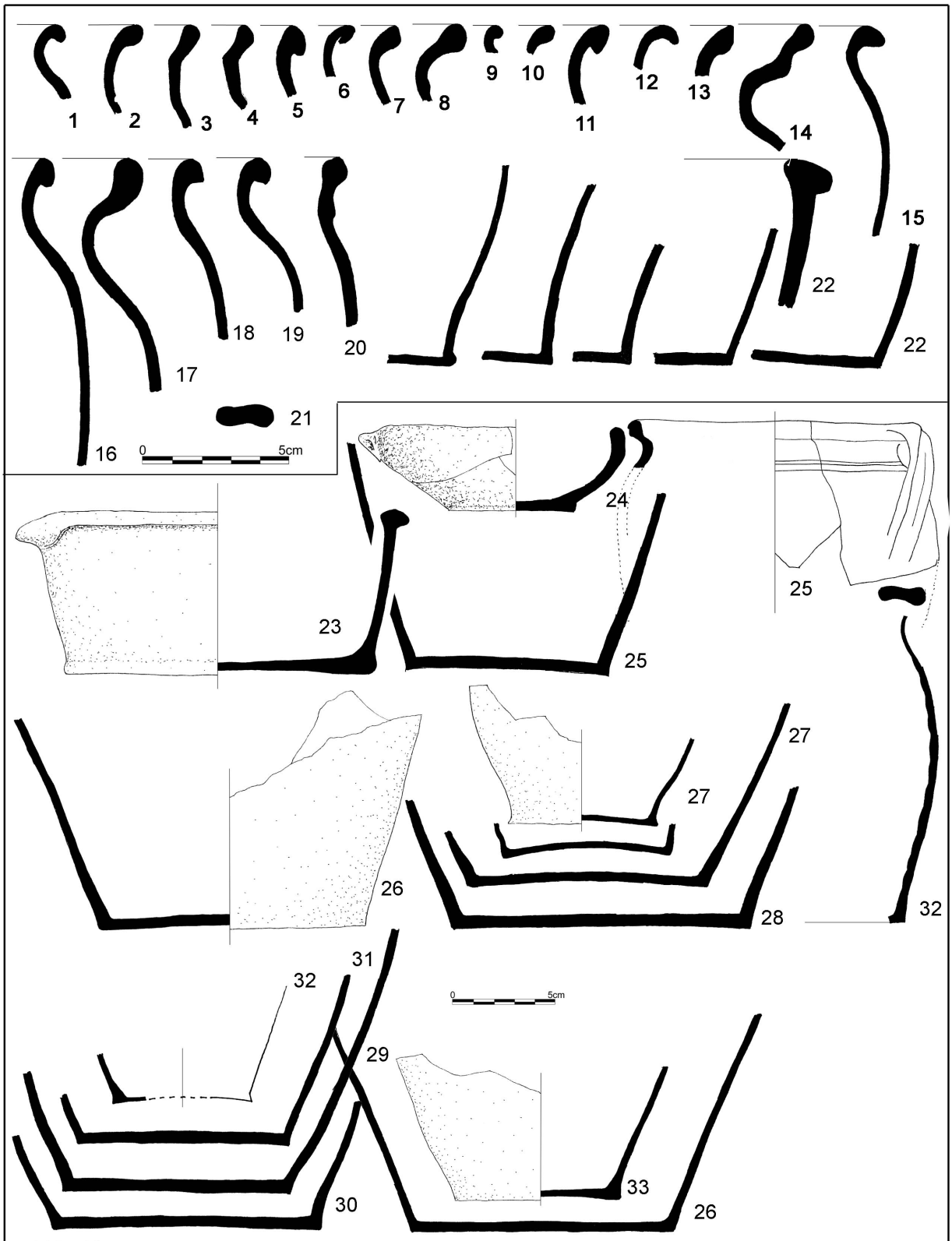

Tab. 44.

s. j. 115: **1** - 115/218, **2** - 115/219, **3** - 115/220, **4** - 115/221, **5** - 115/222, **6** - 115/223, **7** - 115/224, **8** - 115/225, **9** - 115/226, **10** - 115/227, **11** - 115/228, **12** - 115/229, **13** - 115/230, **14** - 115/231, **15** - 115/232, **16** - 115/233, **17** - 115/234, **18** - 115/235, **19** - 115/236, **20** - 115/237, **21** - 115/239, **22** - 115/240, **23** - 115/243, **24** - 115/239, 115/385, **25** - 115/241, **26** - 115/242, **27** - 115/245.

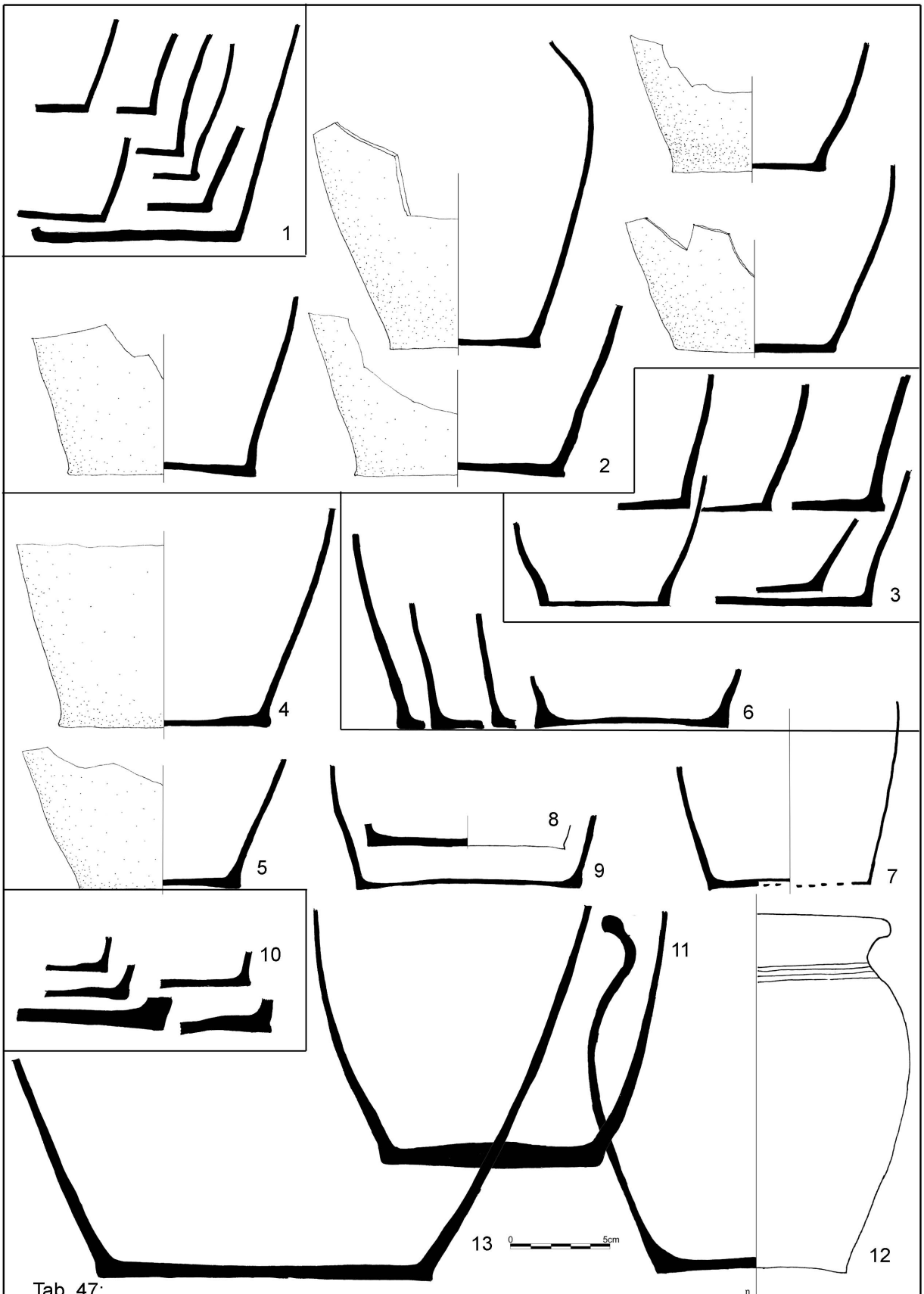

Tab. 45:
s. j. 115: **1** - 115/246, **2** - 115/247, **3** - 115/248, **4** - 115/249, **5** - 115/251, **6** - 115/252, **7** - 115/253, **8** - 115/255, **9** - 115/256, **10** - 115/257, **11** - 115/258, **12** - 115/259, **13** - 115/260, **14** - 115/261, **15** - 115/262, **16** - 115/263, **17** - 115/264, **18** - 115/265, **19** - 115/266, **20** - 115/267, **21** - 115/268, **22** - 115/269, **23** - 115/270, **24** - 115/271, **25** - 115/272, **26** - 115/273, **27** - 115/274, **28** - 115/275.

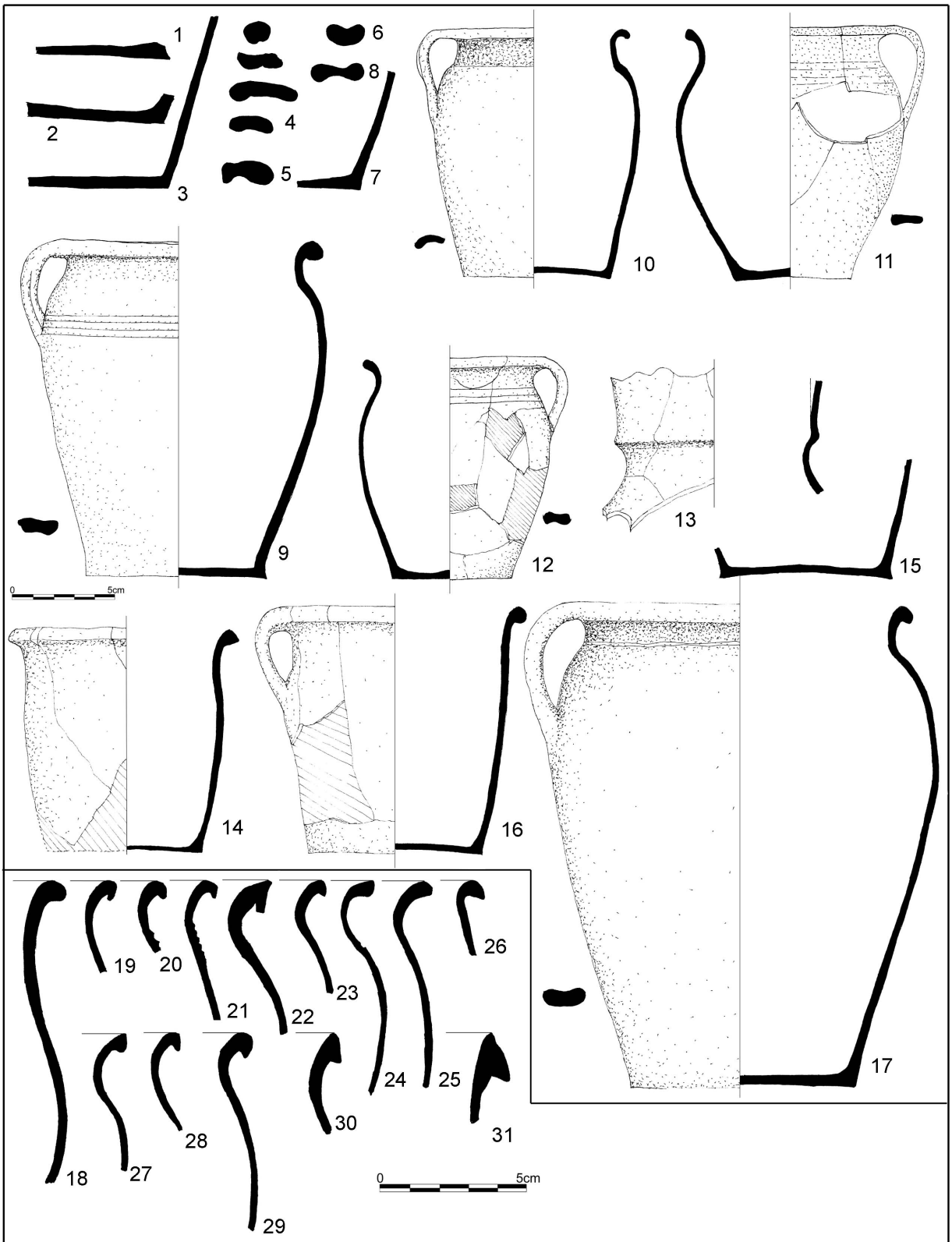

Tab. 46:

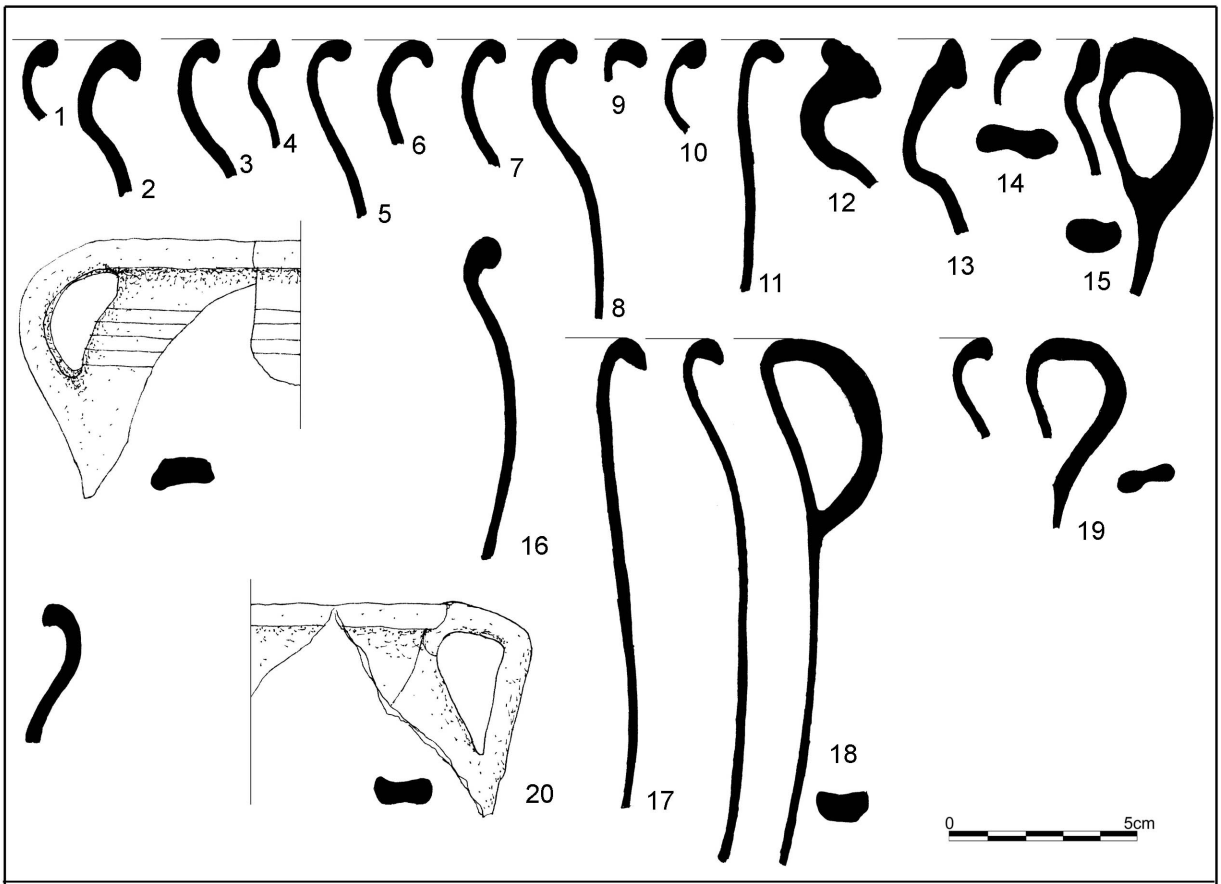
s. j. 115: **1** - 115/276, **2** - 115/277, **3** - 115/278, **4** - 115/279, **5** - 115/280, **6** - 115/281, **7** - 115/282, **8** - 115/283, **9** - 115/284, **10** - 115/285, **11** - 115/286, **12** - 115/287, **13** - 115/288, **14** - 115/289, **15** - 115/290, **16** - 115/291, **17** - 115/292, **18** - 115/293, **19** - 115/294, **20** - 115/295, **21** - 115/296, **22** - 115/298, **23** - 115/299, **24** - 115/300, **25** - 115/301, **26** - 115/302, **27** - 115/303, **28** - 115/304, **29** - 115/305, **30** - 115/306, **31** - 115/307, **32** - 115/308, **33** - 115/310.

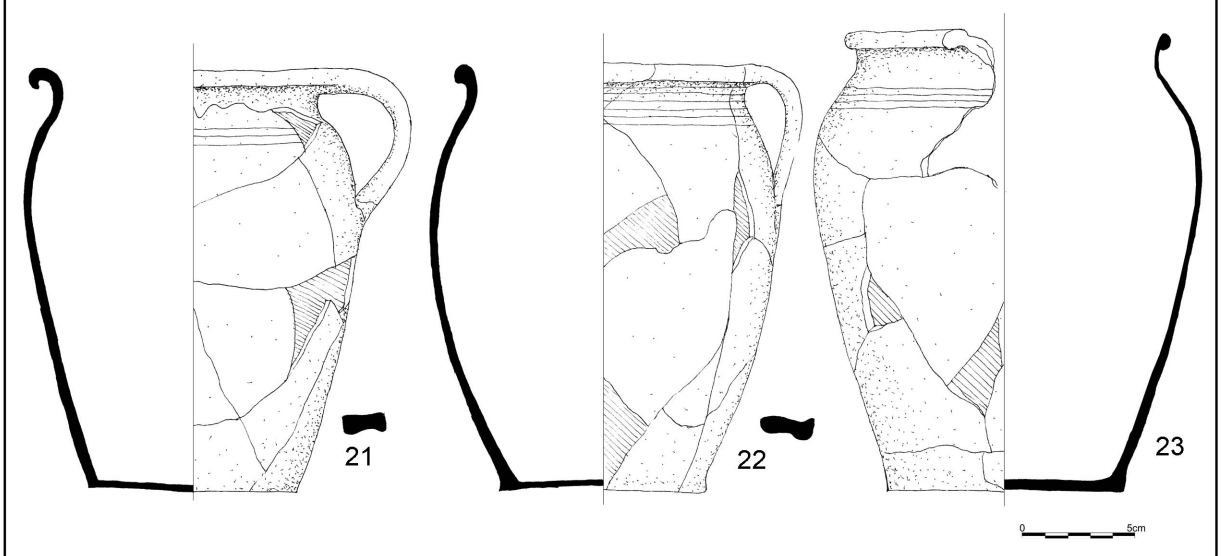

Tab. 47:
s. j. 115: **1** - 115/298, **2** - 115/303, **3** - 115/308, **4** - 115/309, **5** - 115/310, **6** - 115/311, **7** - 115/312, **8** - 115/313, **9** - 115/314, **10** - 115/315, **11** - 115/316, **12** - 115/317, **13** - 115/318.

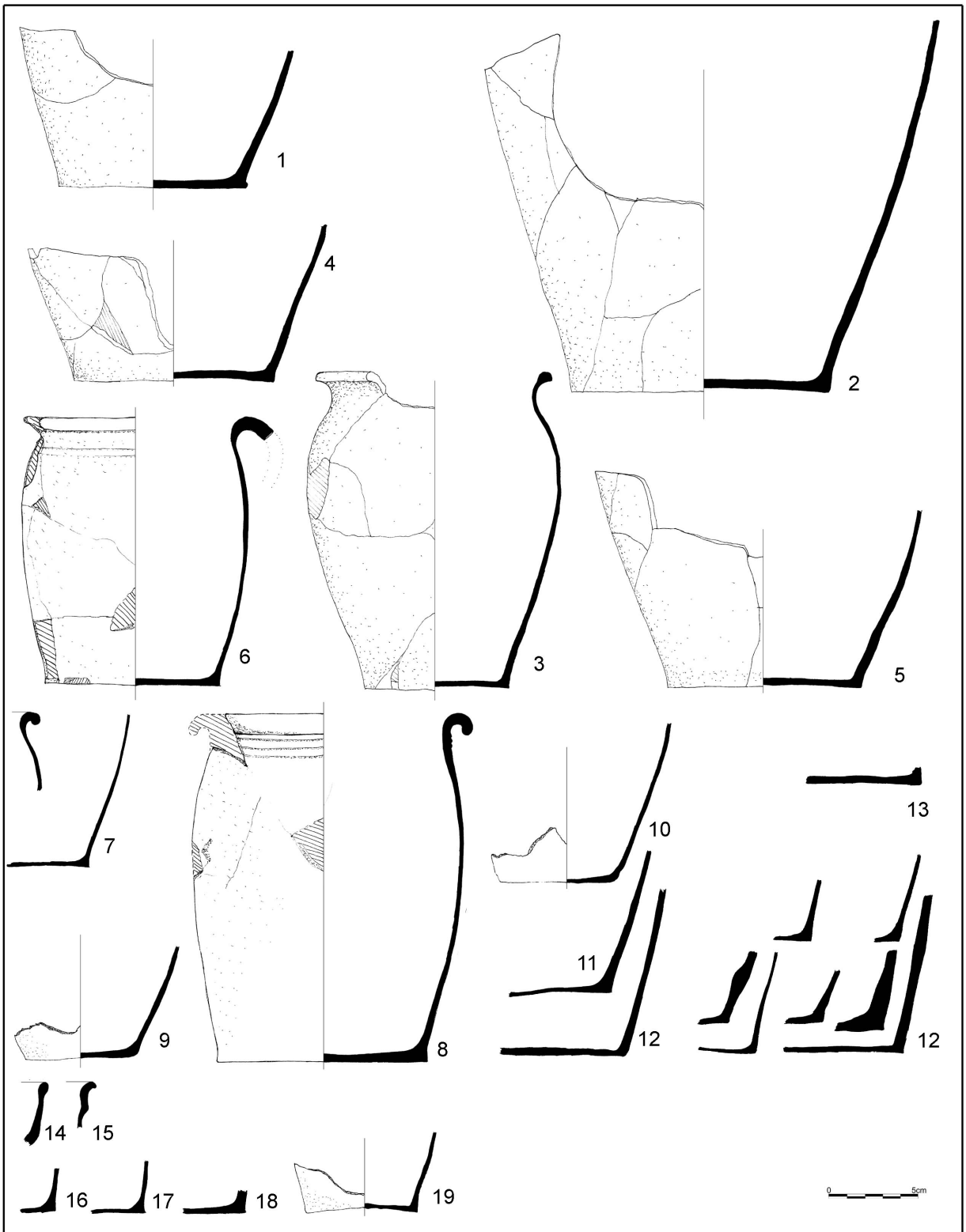
Tab. 48:
s. j. 115: **1** - 115/320, **2** - 115/321, **3** - 115/322, **4** - 115/323, **5** - 115/324, **6** - 115/325, **7** - 115/327, **8** - 115/328, **9** - 115/378, **10** - 15/379, **11** - 115/381, **12** - 115/383, **13** - 115/384, **14** - 115/386, **15** - 115/387, **16** - 115/388, **17** - 115/391, **18** - 115/389, **19** - 115/392, **20** - 115/393, **21** - 115/394, **22** - 115/395, **23** - 115/396, **24** - 115/397, **25** - 115/398, **26** - 115/399, **27** - 115/400, **28** - 115/401, **29** - 115/402, **30** - 115/403, **31** - 115/404.

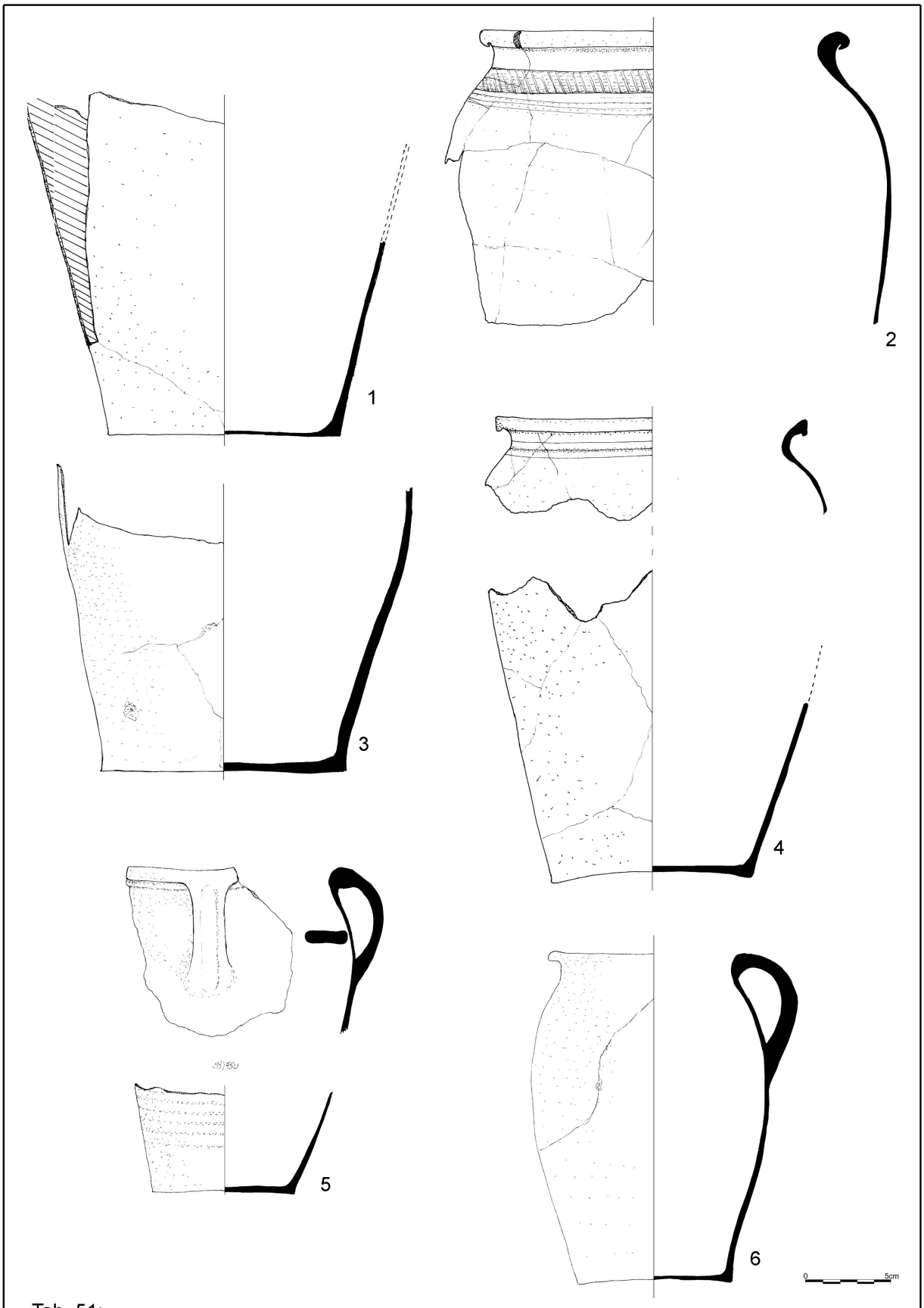
Tab. 49:

s. j. 115: **1** - 115/405, **2** - 115/406, **3** - 115/407, **4** - 115/408, **5** - 115/409, **6** - 115/410, **7** - 115/411, **8** - 115/412, **9** - 115/413, **10** - 115/414, **11** - 115/415, **12** - 115/416, **13** - 115/417, **14** - 115/418, **15** - 115/419, **16** - 115/420, **17** - 115/423, **18** - 115/424, **19** - 115/421, **20** - 115/422, **21** - 115/426, **22** - 115/427, **23** - 115/428.

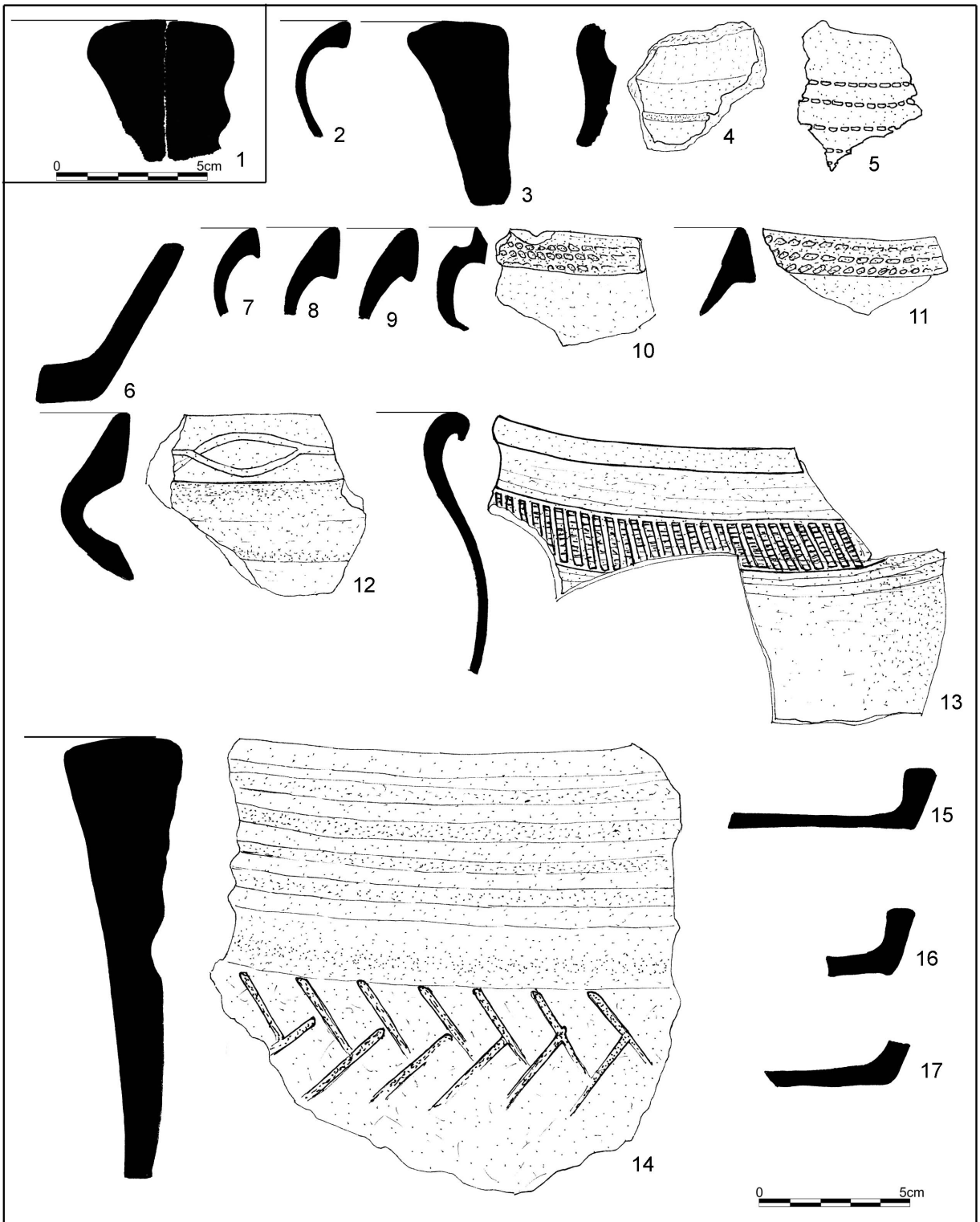

Tab. 50:

s. j. 115: **1** - 115/430, **2** - 115/431, **3** - 115/432, **4** - 115/433, **5** - 115/434, **6** - 115/435, **7** - 115/436, **8** - 115/437, **9** - 115/438, **10** - 115/439, **11** - 115/440, **12** - 115/441, **13** - 115/442, **14** - 115/453, **15** - 115/455, **16** - 115/457, **17** - 115/457, **18** - 115/458, **19** - 115/459.

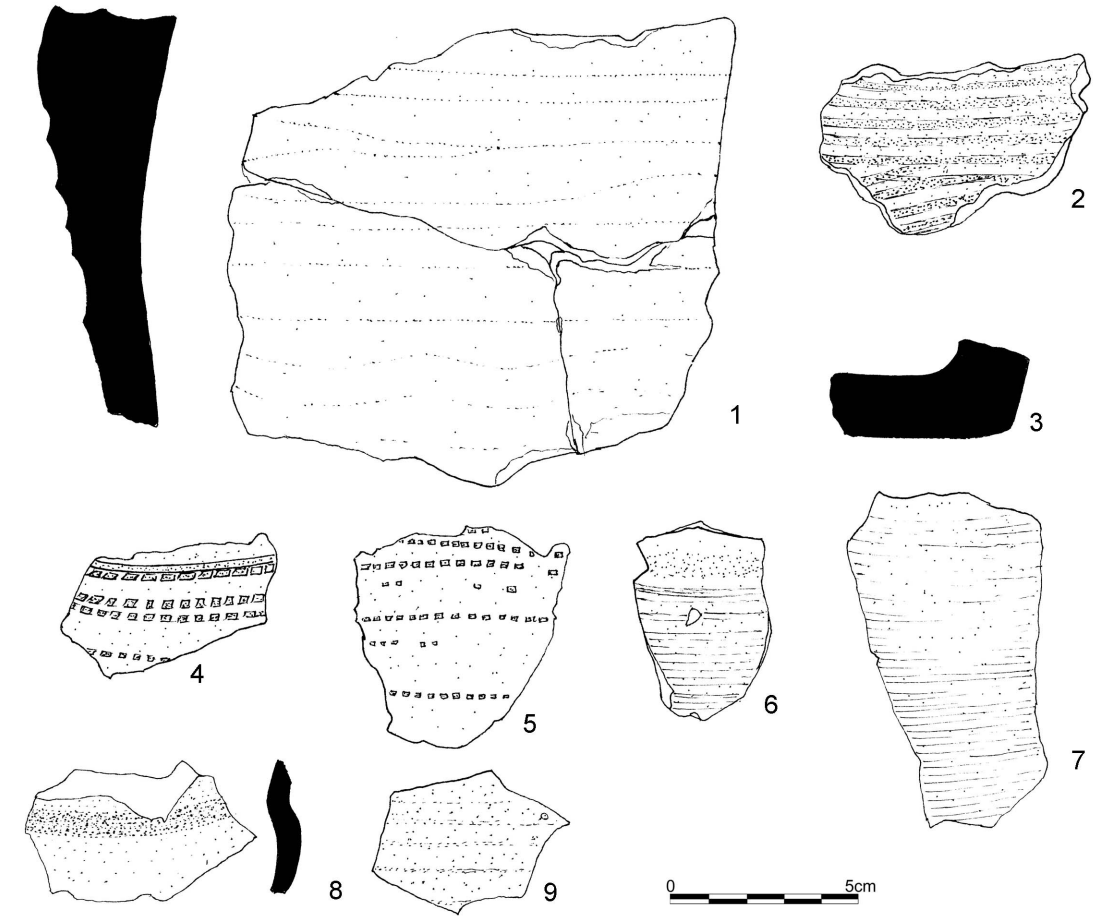

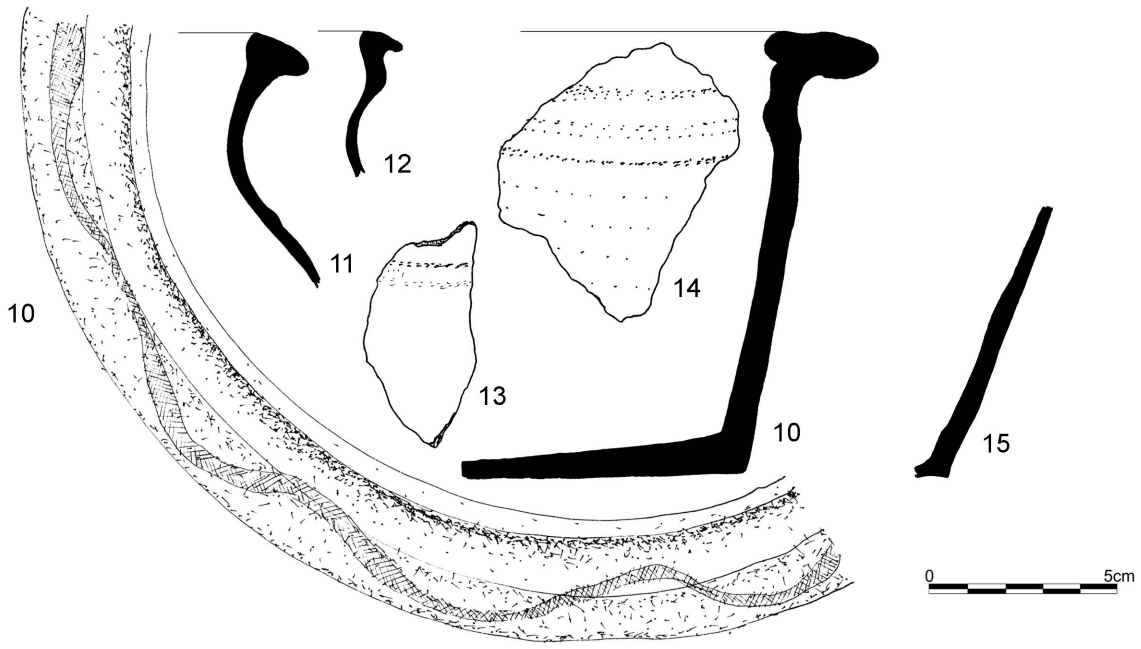
Tab. 51:
s. j. 115: 1 - 115/444, 2 - 115/447, 3 - 115/448, 4 - 115/449, 5 - 115/450, 6 - 115/451.

Tab. 52:

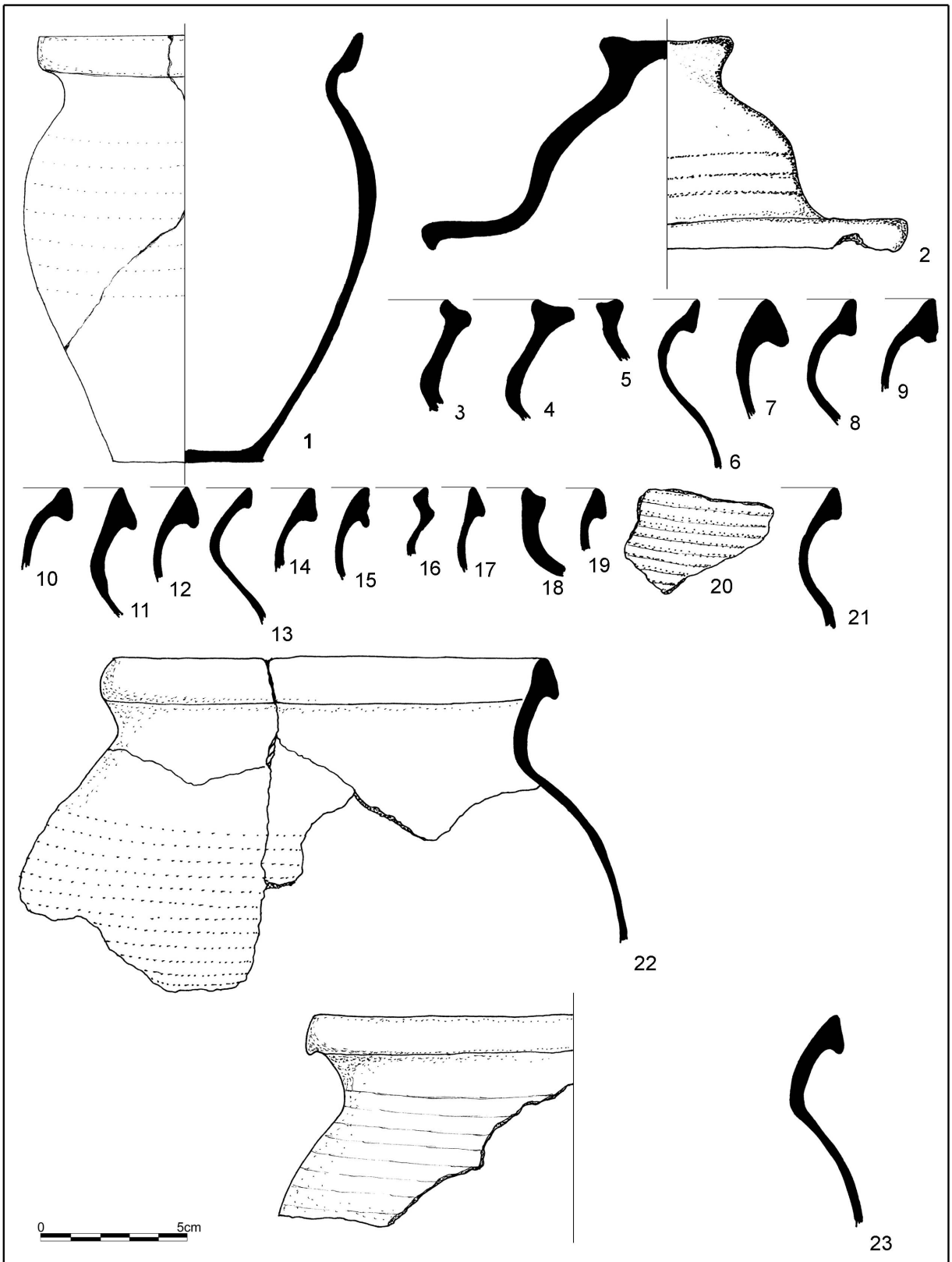
s. j. 120: 1 - 120/1;
s. j. 121: 2 - 121/1, 3 - 121/2, 4 - 121/4, 5 - 121/5, 6 - 121/7, 7 - 121/10, 8 - 121/11, 9 - 121/12, 10 - 121/13, 11 - 121/14, 12 - 121/15, 13 - 121/16, 14 - 121/17, 15 - 121/18, 16 - 121/19, 17 - 121/20.

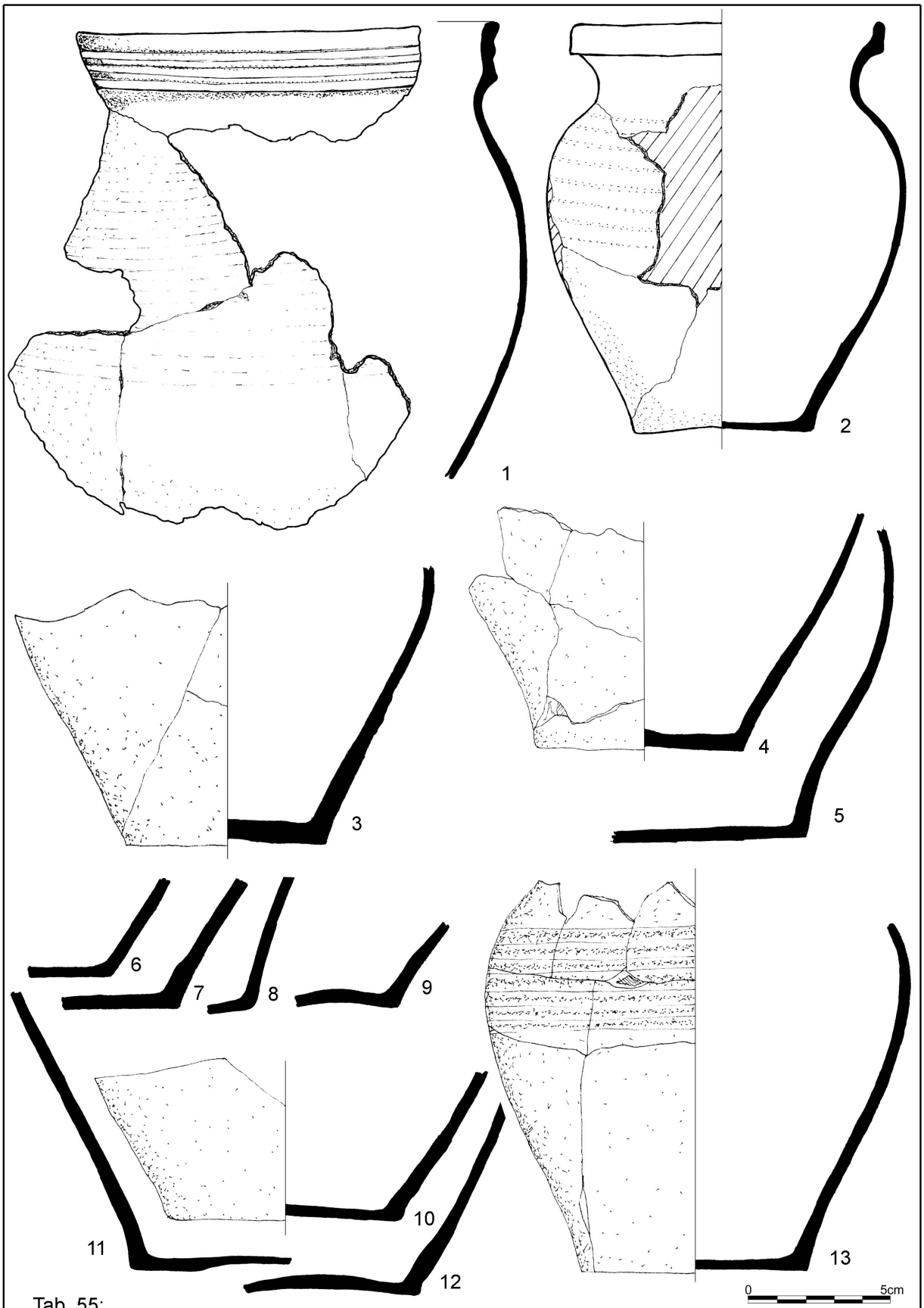
Tab. 53:

s. j. 121: **1, 2** - 121/21, **3** - 121/23, **4, 5** - 121/24, **6, 7** - 121/25, **8, 9** - 121/26;
s. j. 123: **10** - 123/1, **11** - 123/2, **12** - 123/3, **13, 14** - 121/4, **15** - 121/5.

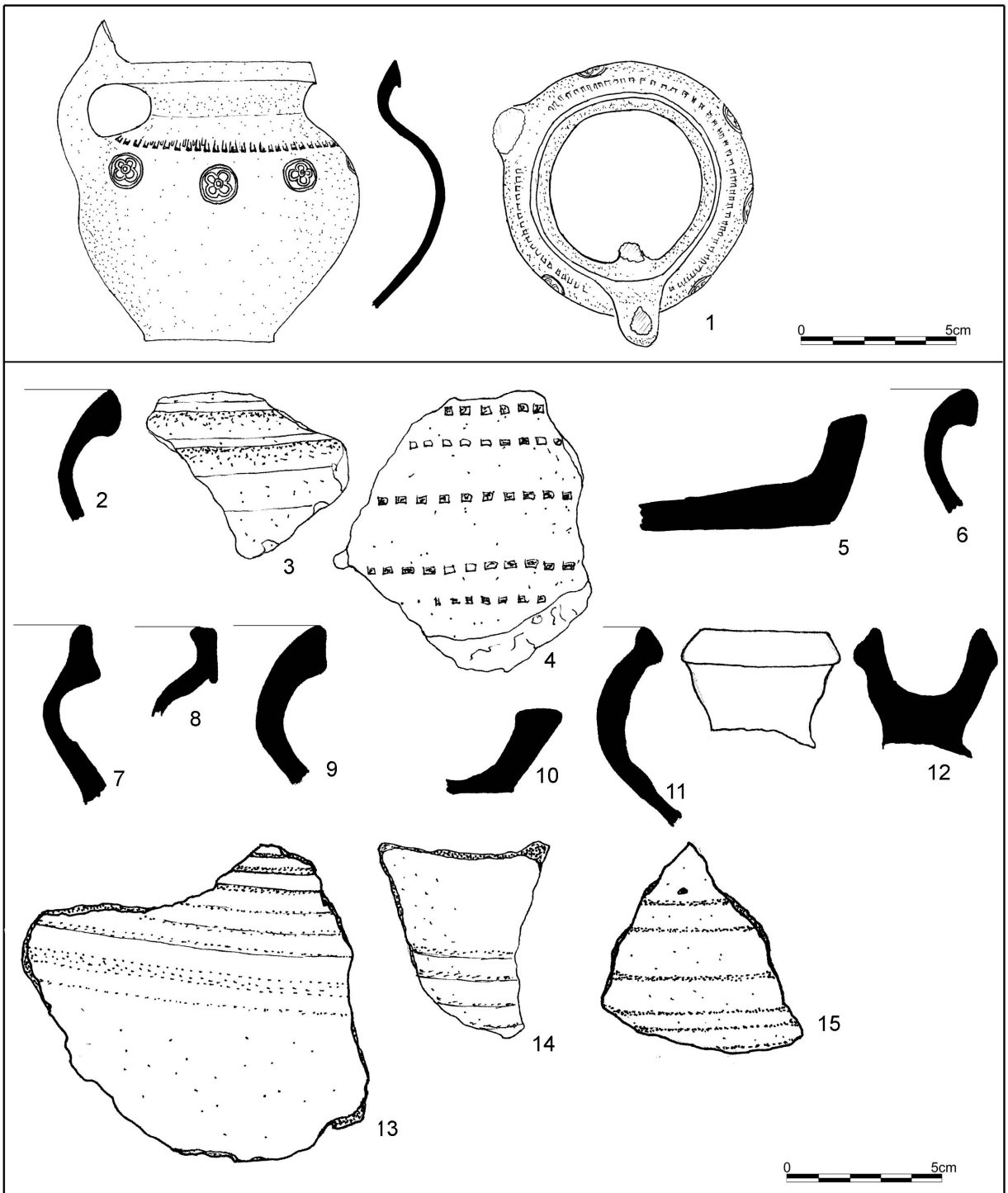
Tab. 54:

s. j. 124: **1** - 124/1, **2** - 124/2, **3** - 124/3, **4** - 124/4, **5** - 124/5, **6** - 124/9, **7** - 124/10, **8** - 124/11, **9** - 124/12, **10** - 124/13, **11** - 124/14, **12** - 124/15, **13** - 124/17, **14** - 124/20, **15** - 124/21, **16** - 124/22, **17** - 124/23, **18** - 124/24, **19** - 124/25, **20** - 124/26, **21** - 124/29, **22** - 124/16, **23** - 124/18.

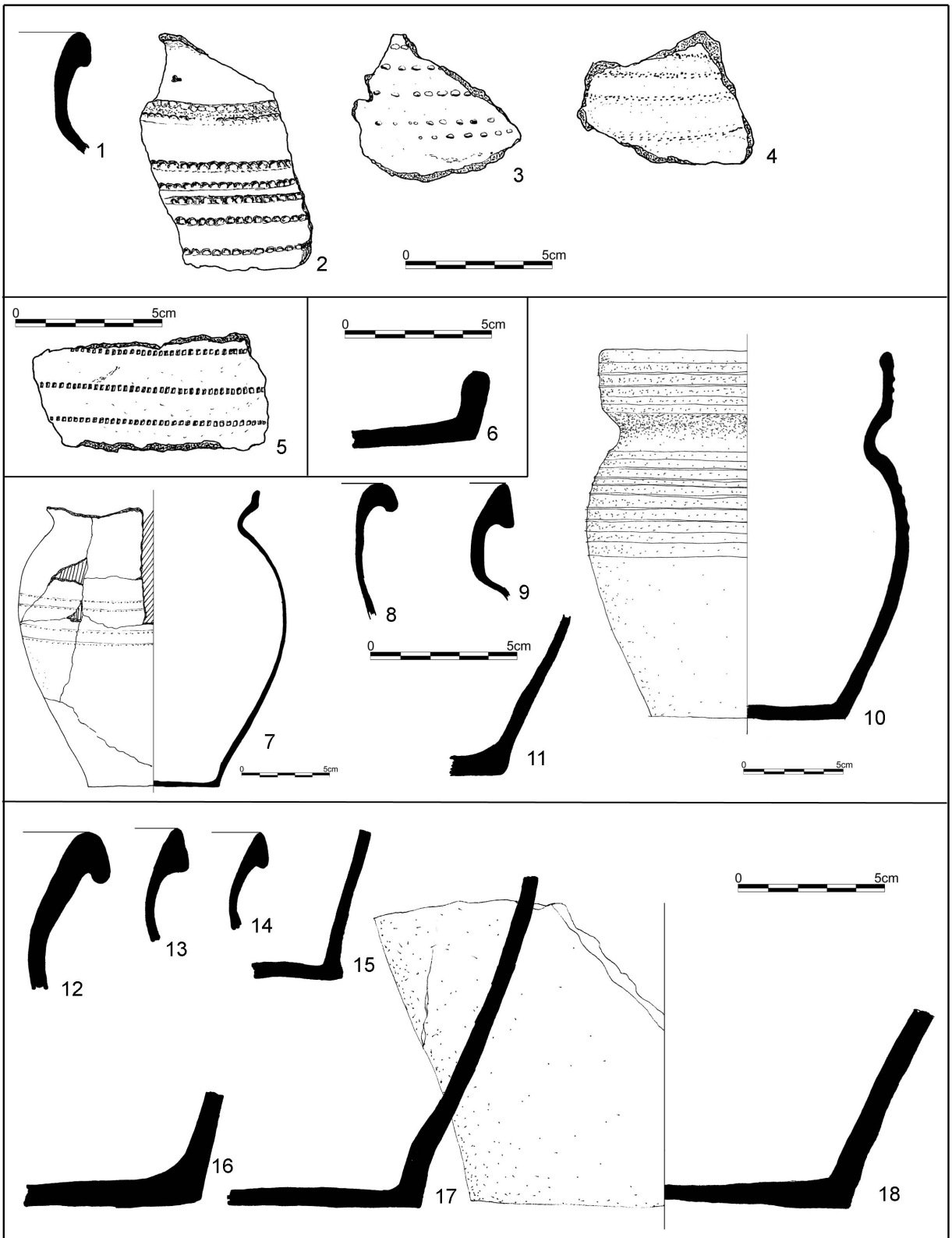

Tab. 55:

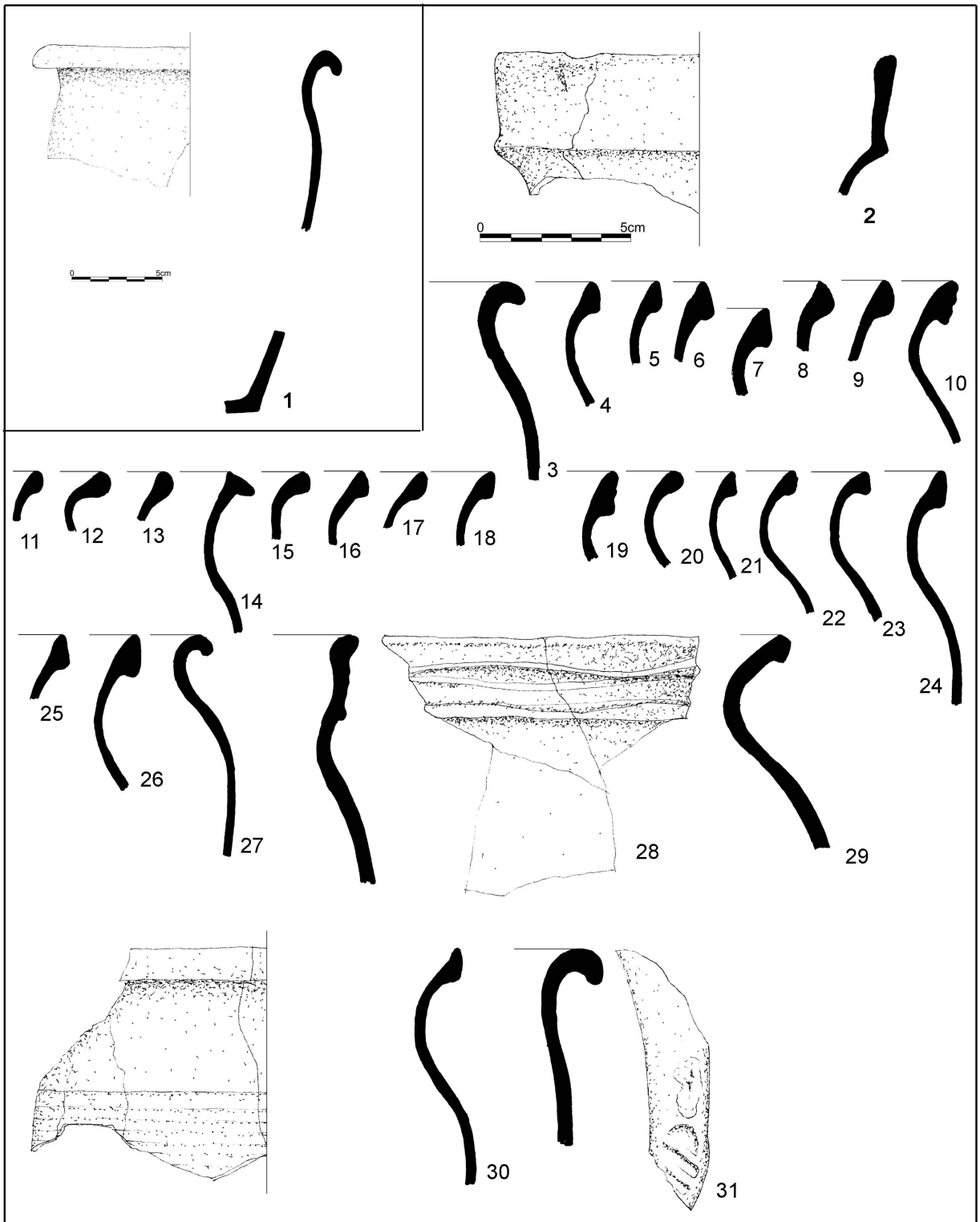
s. j. 124: **1** - 124/26, **2** - 124/27, **3, 4** - 124/28, **5 - 13** - 124/30.

Tab. 56:
s. j. 124: **1** - 124/35;
s. j. 125: **2** - 125/1, **3** - 125/2, **4** - 125/3, **5** - 125/7, **6** - 125/9, **7** - 125/10, **8** - 125/11, **9** - 125/12, **10** - 125/14, **11** - 125/13, **12** - 125/15, **13 - 15** - 125/19.

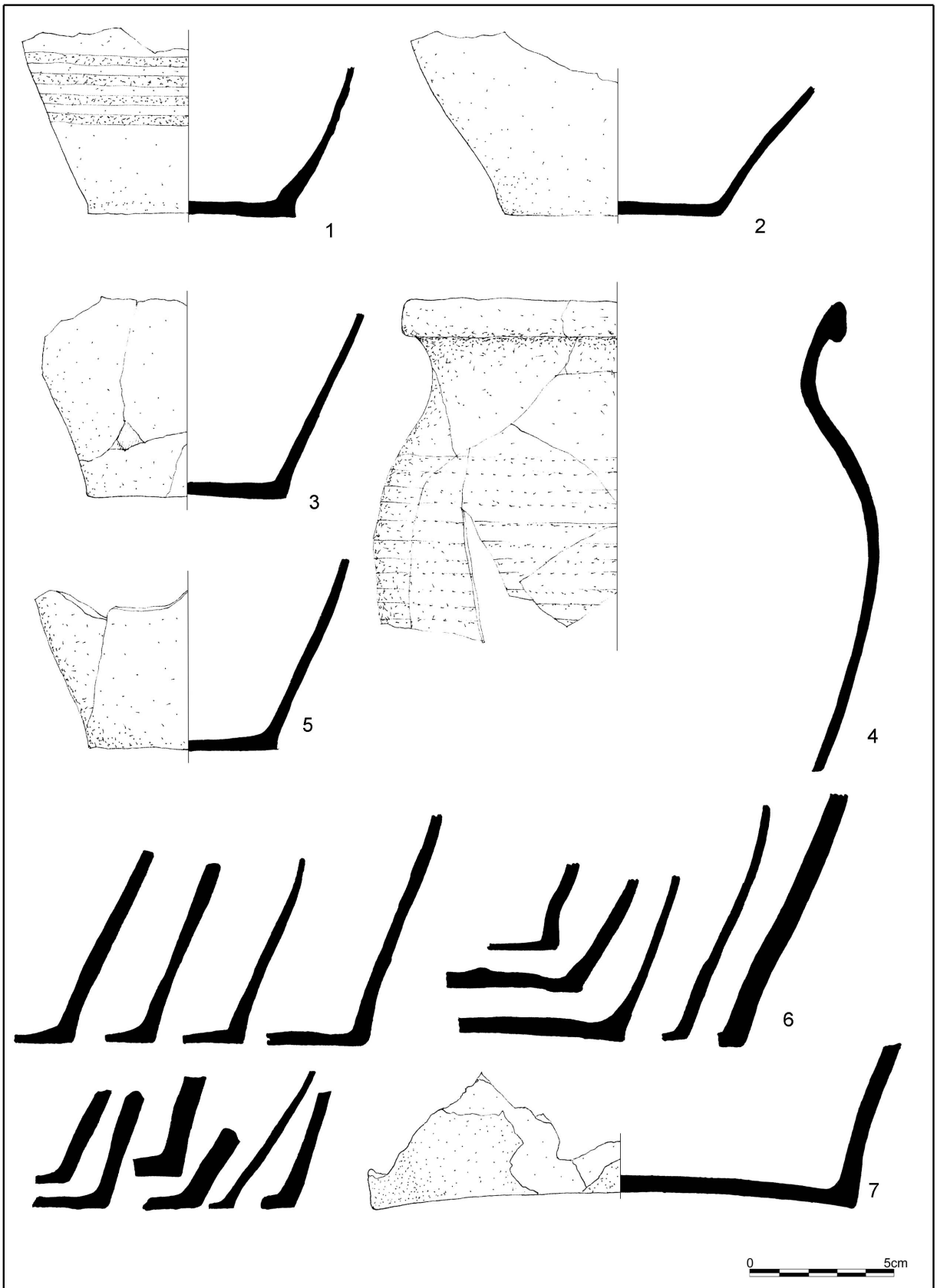

Tab. 57:
s. j. 126: **1** - 126/1, **2** - 126/2a, **3** - 126/2b, **4** - 126/4;
s. j. 128: **5** - 128/1;
s. j. 129: **6** - 129/2;
s. j. 135: **7** - 135/2, **8** - 135/1, **9** - 135/3, **10** - 135/8, **11** - 135/6;
s. j. 140: **12** - 140/1, **13** - 140/2, **14** - 140/3, **15** - 140/4, **16** - 140/5, **17** - 140/6, **18** - 140/9.

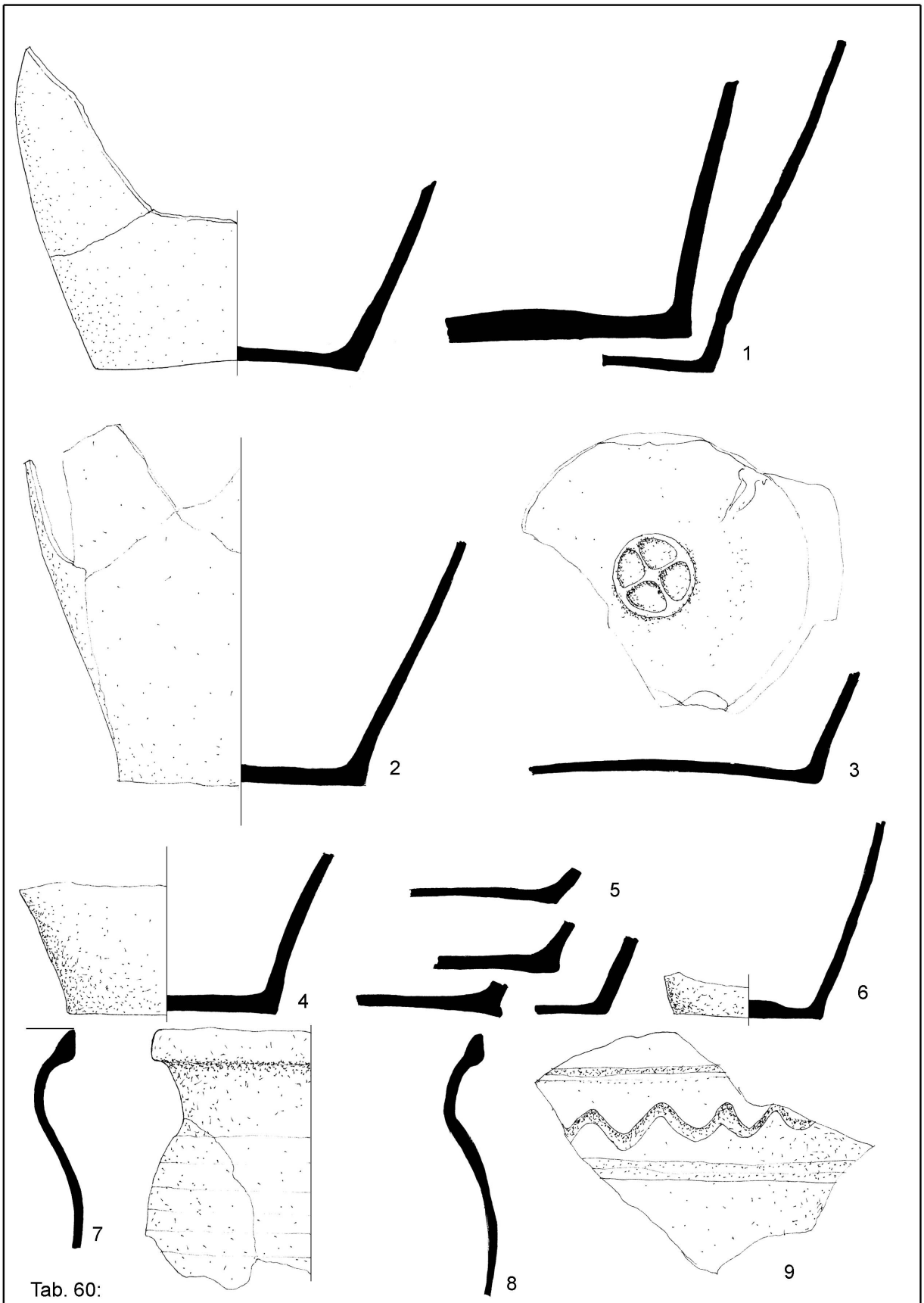

Tab. 58:

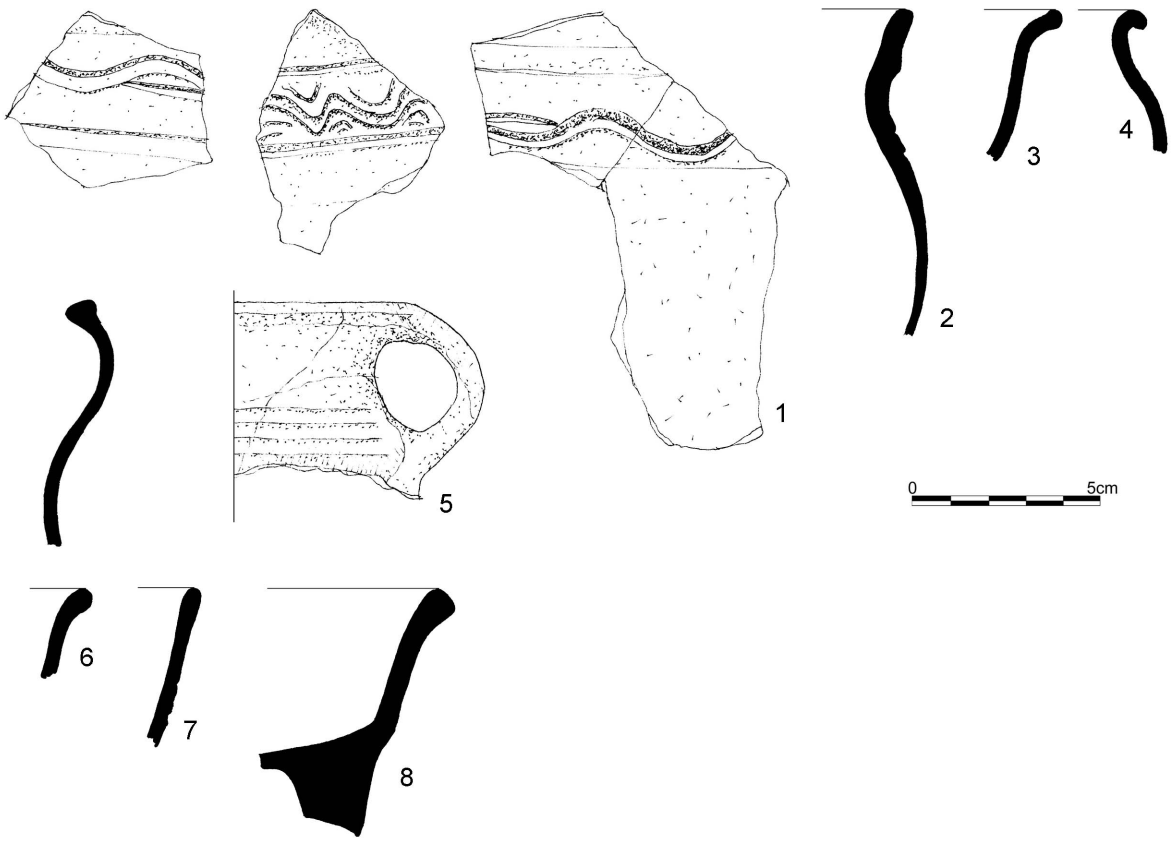
s. j. 133: **1** - 133/28, **2** - 133/29, **3** - 133/31, **4** - 133/32, **5** - 133/33, **6** - 133/34, **7** - 133/35, **8** - 133/36, **9** - 133/37, **10** - 133/38, **11** - 133/39, **12** - 133/40, **13** - 133/41, **14** - 133/42, **15** - 133/43, **16** - 133/44, **17** - 133/45, **18** - 133/46, **19** - 133/47, **20** - 133/48, **21** - 133/49, **22** - 133/50, **23** - 133/51, **24** - 133/52, **25** - 133/53, **26** - 133/55, **27** - 133/56, **28** - 133/54, **29** - 133/58, **30** - 133/59, **31** - 133/60.

Tab. 59:
s. j. 133: **1** - 133/61, **2** - 133/62, **3** - 133/63, **4** - 133/64, **5** - 133/66, **6** - 133/67, **7** - 133/70.

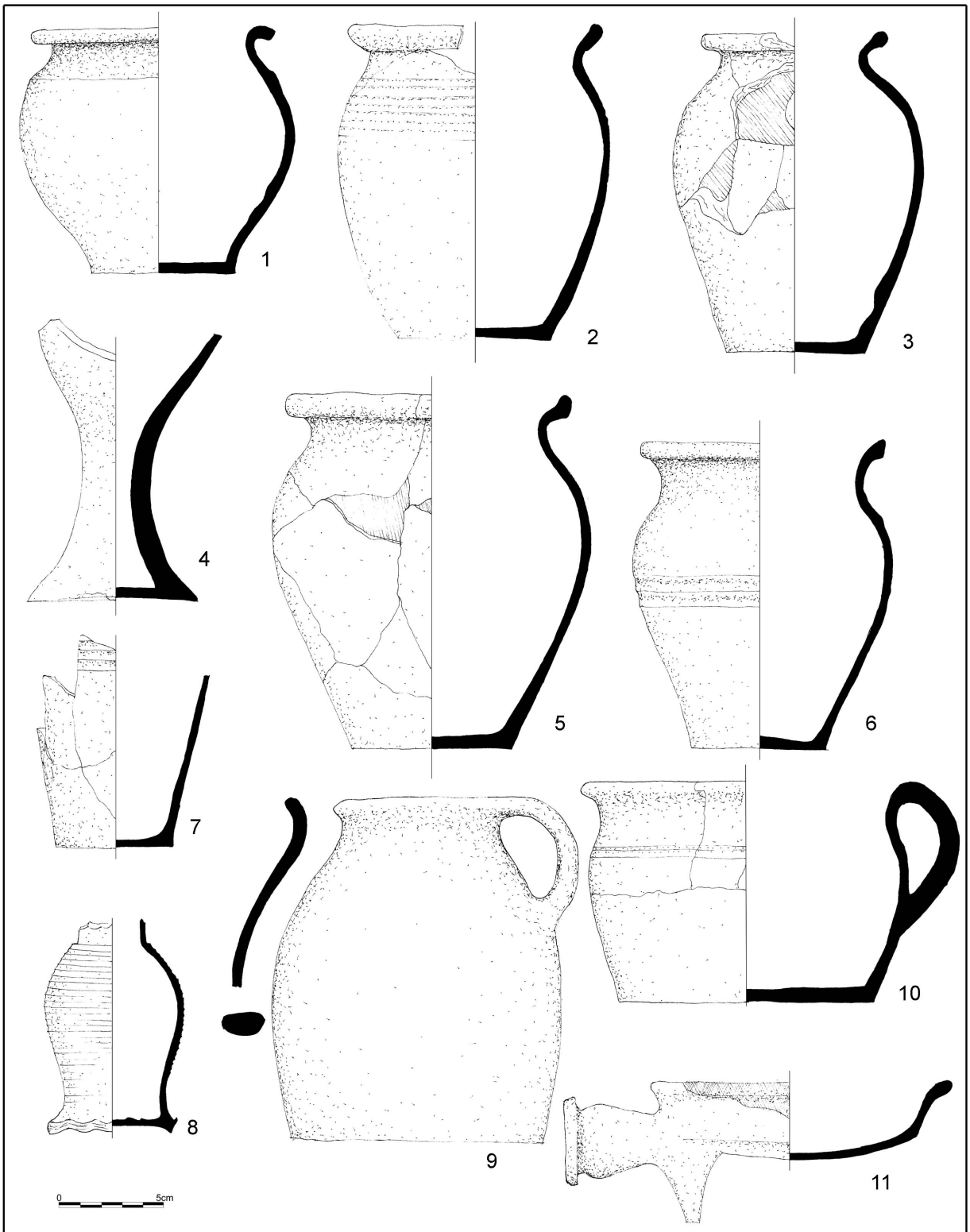

Tab. 60:
s. j. 133: **1** - 133/70, **2** - 133/71, **3** - 133/72, **4** - 133/73, **5** - 133/74, **6** - 133/75, **7** - 133/76, **8** - 133/77, **9** - 133/80.

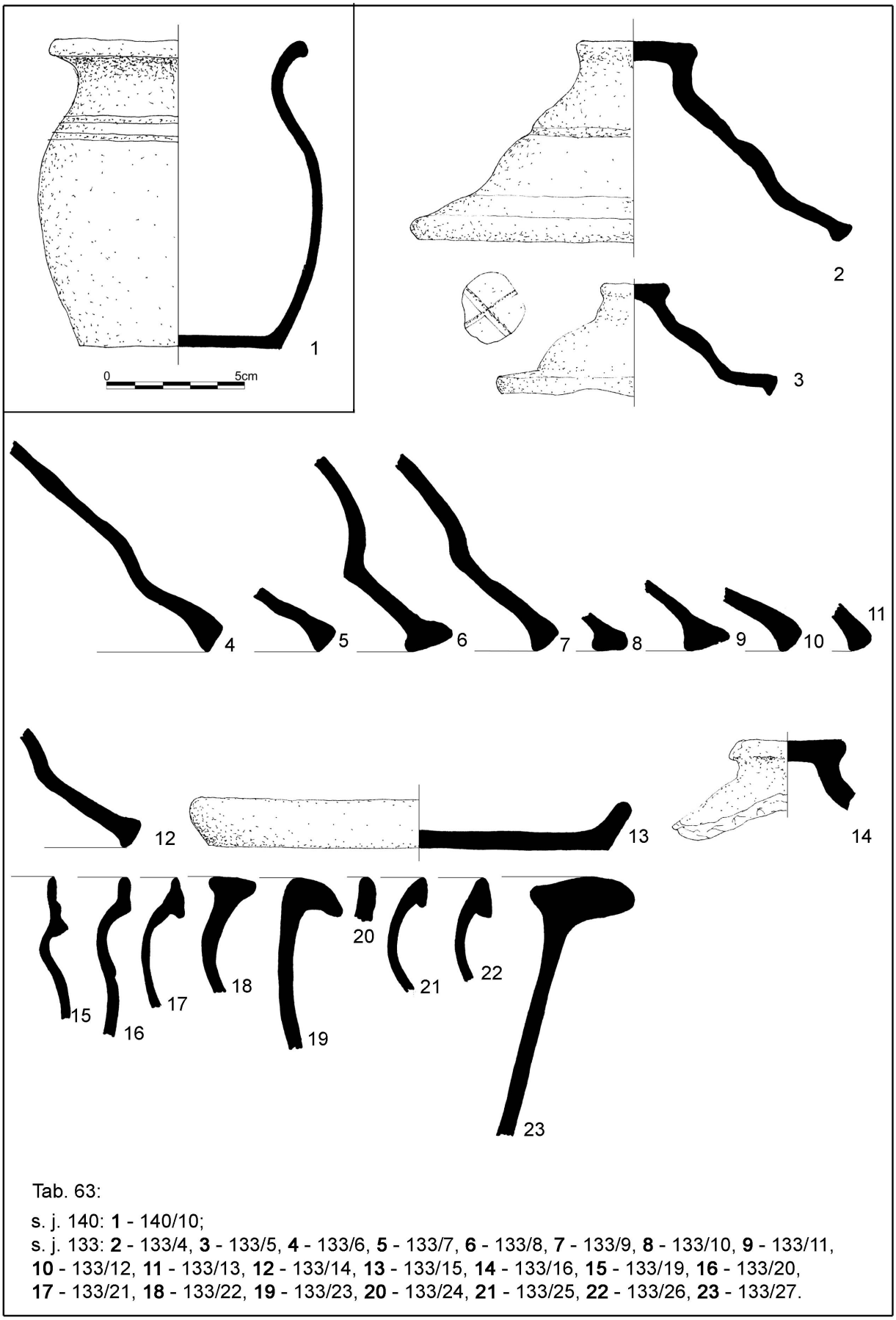
Tab. 61:

s. j. 133: **1** - 133/80, **2** - 133/81, **3** - 133/87, **4** - 133/88, **5** - 133/86, **6** - 133/89, **7** - 133/90, **8** - 133/93.

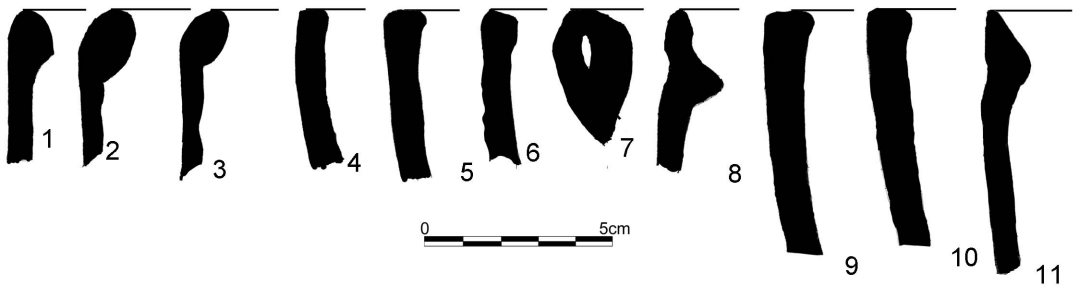
Tab. 62:

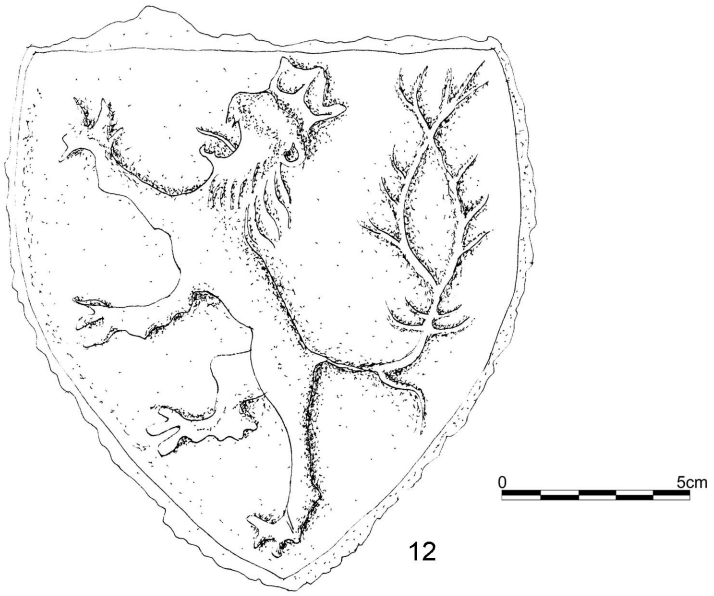
s. j. 133: **1** - 133/1, **2** - 133/30, **3** - 133/57, **4** - 133/2, **5** - 133/65, **6** - 133/68, **7** - 133/69, **8** - 133/84, **9** - 133/83, **10** - 133/85, **11** - 133/92.

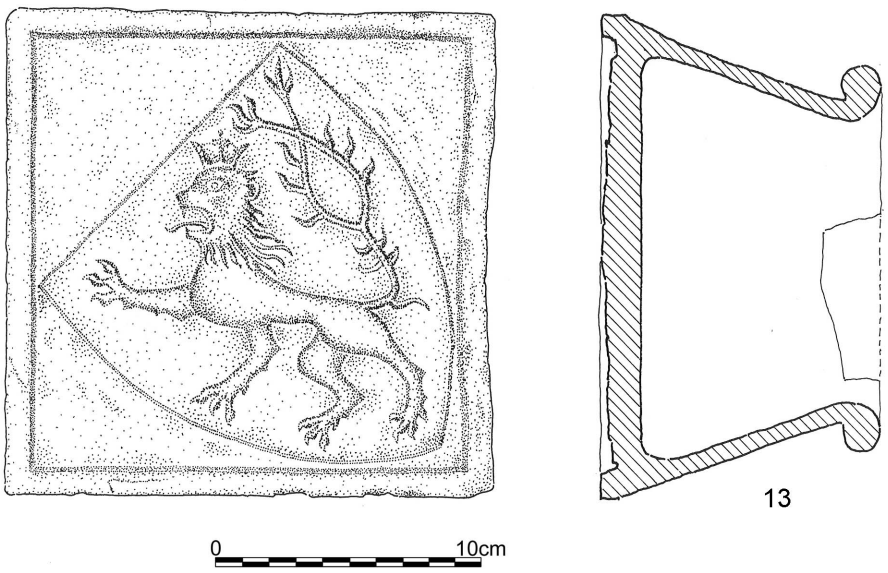

Tab. 63:

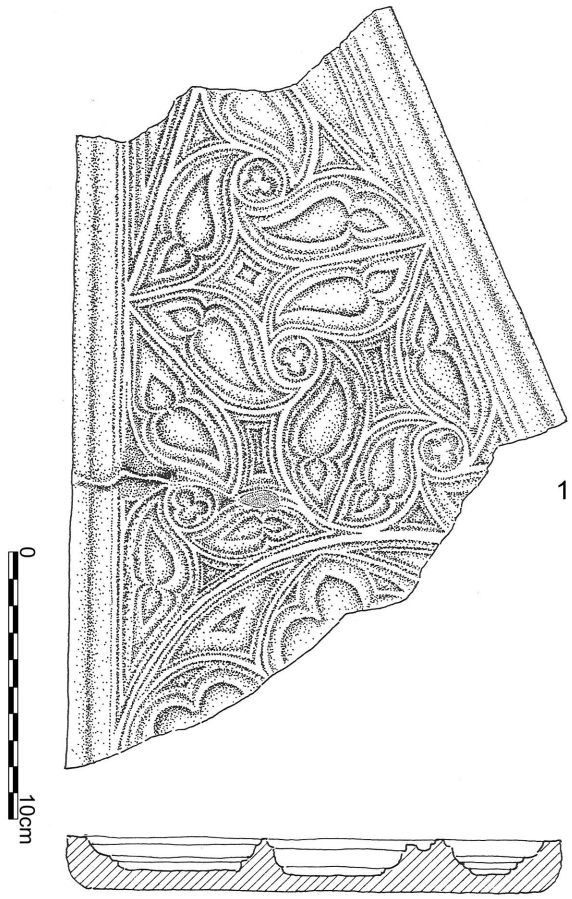
s. j. 140: **1** - 140/10;
s. j. 133: **2** - 133/4, **3** - 133/5, **4** - 133/6, **5** - 133/7, **6** - 133/8, **7** - 133/9, **8** - 133/10, **9** - 133/11, **10** - 133/12, **11** - 133/13, **12** - 133/14, **13** - 133/15, **14** - 133/16, **15** - 133/19, **16** - 133/20, **17** - 133/21, **18** - 133/22, **19** - 133/23, **20** - 133/24, **21** - 133/25, **22** - 133/26, **23** - 133/27.

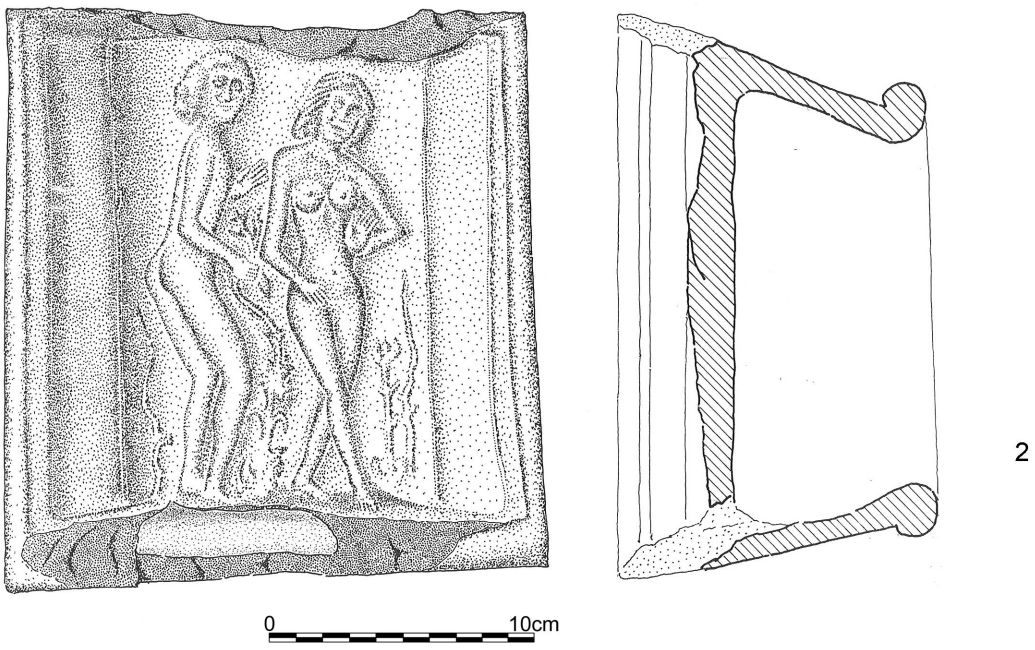

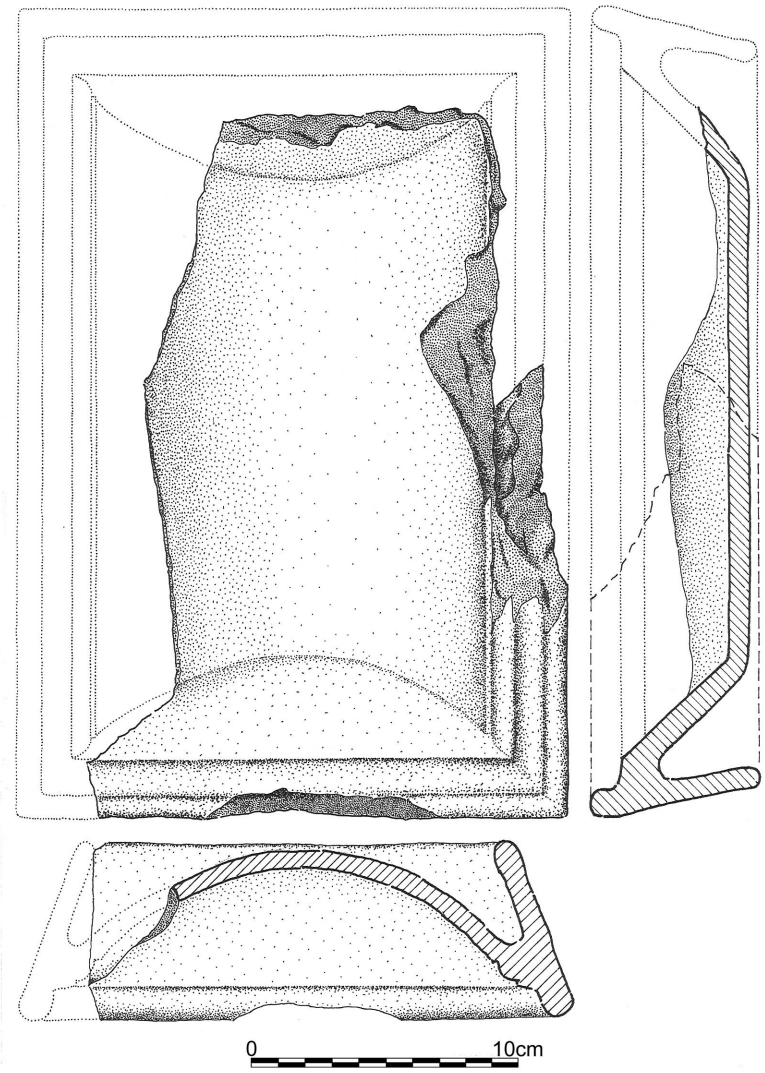
Tab. 64:
s. j. 100: **1, 2, 3** - 100/79, **4,5** - 100/80, **12** - 100/90, **13** - 100/3 *(kresba A. Štrof),*
s. j. 115: **6** - 115/465, **7** - 115/466,
s. j. 123: **8** - 123/11,
s. j. 133: **9** - 133/109, **10** - 133/110, **11** - 133/16.

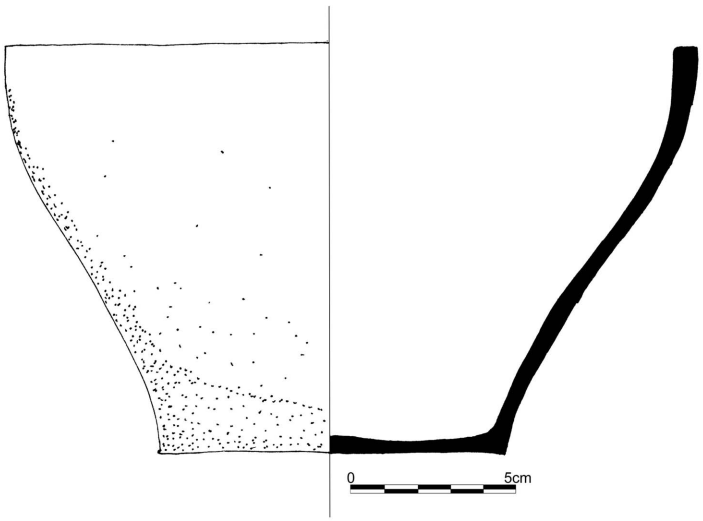

Tab. 65:

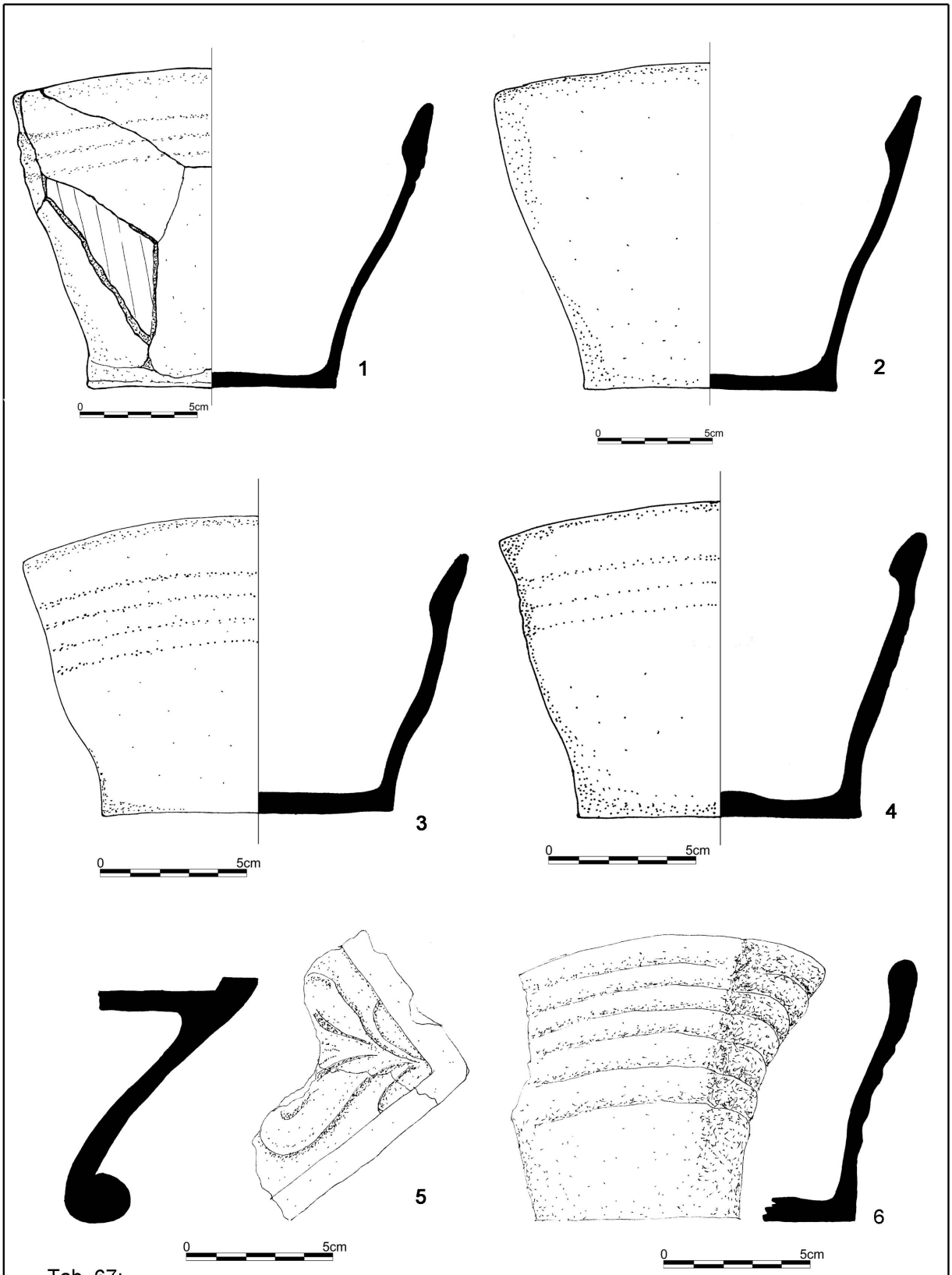
s. j. 115: **1** - bez i.č. *(kresba A. Štrof)*, **2** - 115/1 *(kresba A. Štrof).*

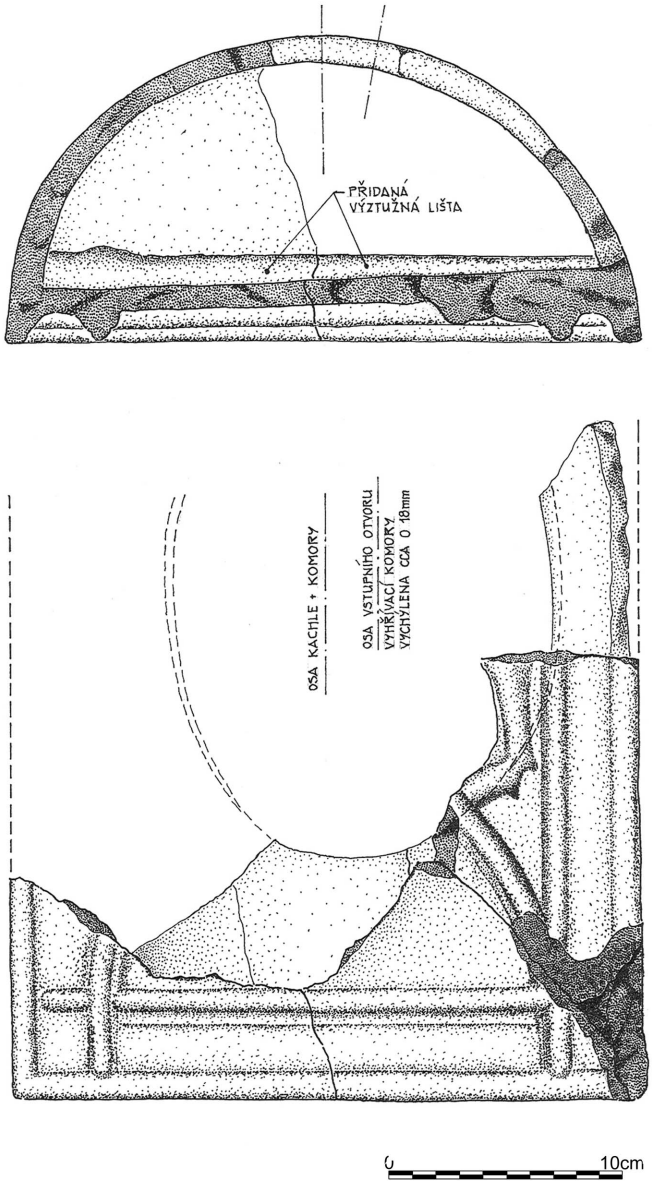
Tab. 66:

s. j. 115: **1** - 115/346 *(kresba A. Štrof)*, **2** - 115/2.

Tab. 67:

s. j. 115: **1** - 115/342, **2** - 115/343, **3** - 115/463, **4** - 105/20, 115/341, 115/464,
s. j. 133: **5** - 133/114,
s. j. 140: **6** - 140/11.

Tab. 68:
s. j. 115: **1** - 115/345, 115/348 *(kresba A. Štrof).*

1

0 10cm

Tab. 69:

s. j. 115: **1** - 115/1.

Tab. 70:
s. j. 100: **1** -100/88, **2** - 100/89,
s. j. 103: **3** - 103/1,
s. j. 123: **4** - 123/1.

1

2

Tab. 71:
s. j. 115: **1** - 115/304, **2** - 115/305.

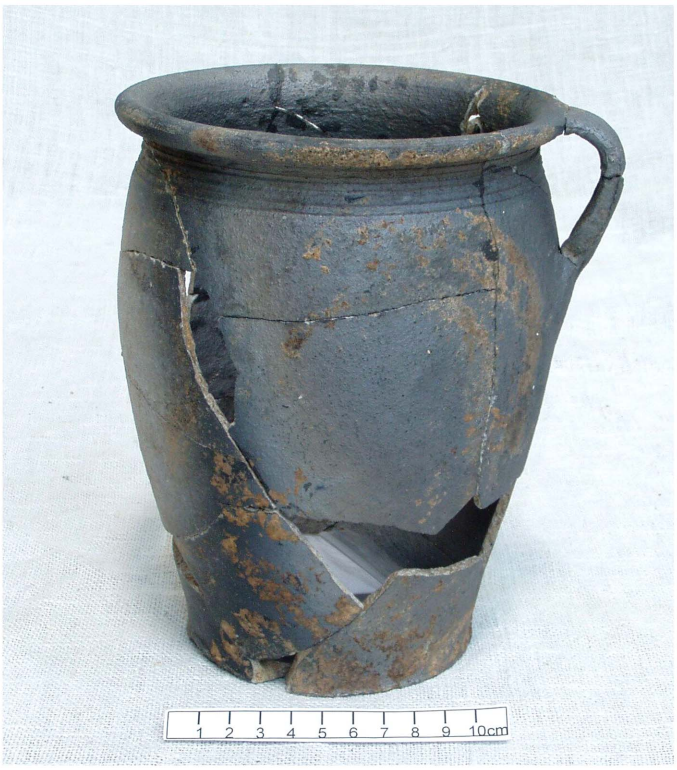

Tab. 72:
s. j. 115: **1** - 115/95,115/96, **2** - 115/96b, **3** - 115/377, **4** - 115/244, **5** - 115/185, 115/254.

1

2

Tab. 73:
s. j. 115: **1** - 115/244, 115/377 *(foto Archaia o.p.s.)*, **2** - 115/160 *(foto Archaia o.p.s.).*

1

2

0 5cm

0 5cm

1

3

0 5cm

Tab. 74:
s. j. 133: **1** - 133/84, **2** - 133/2, **3** - 133/5.

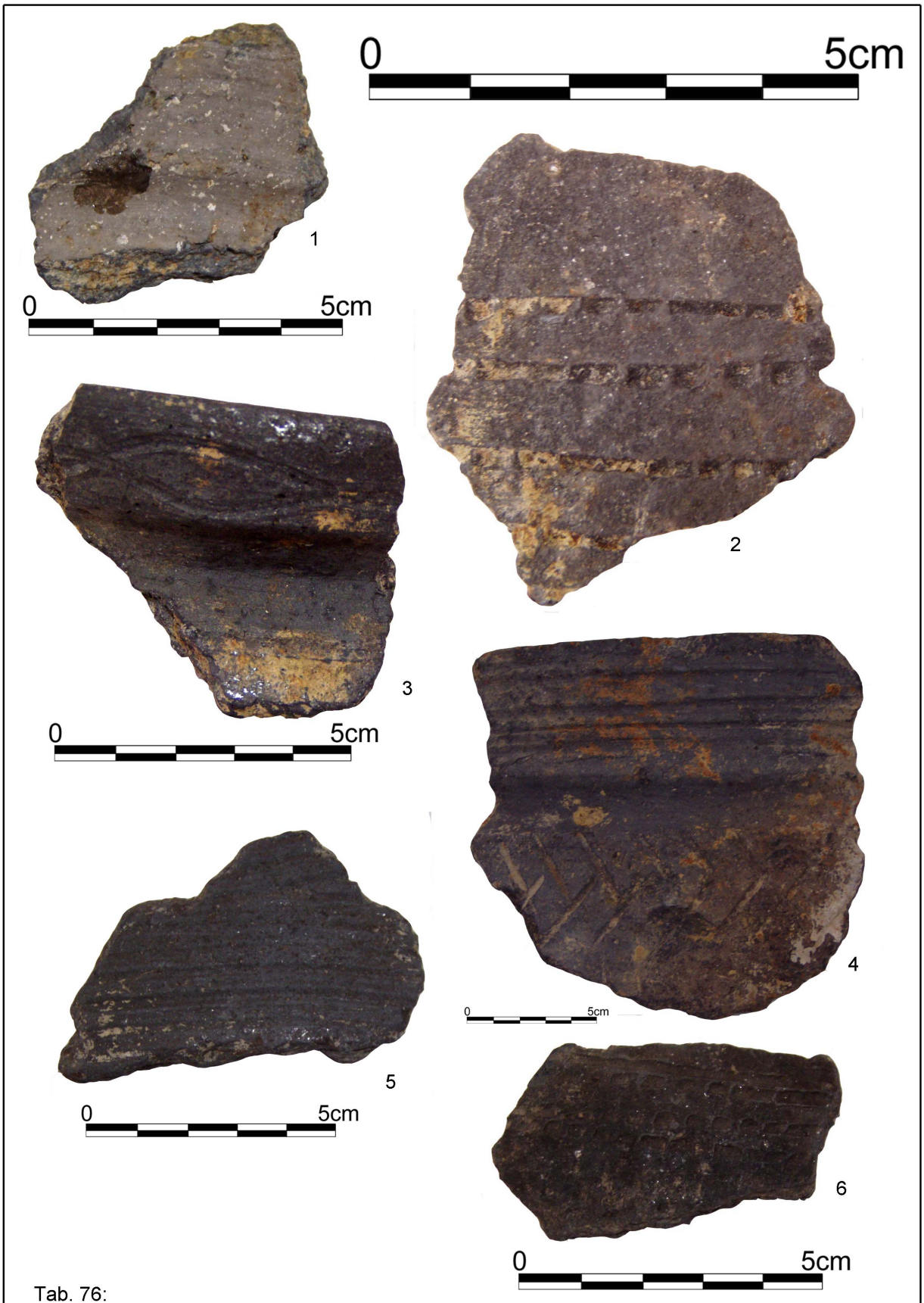

1

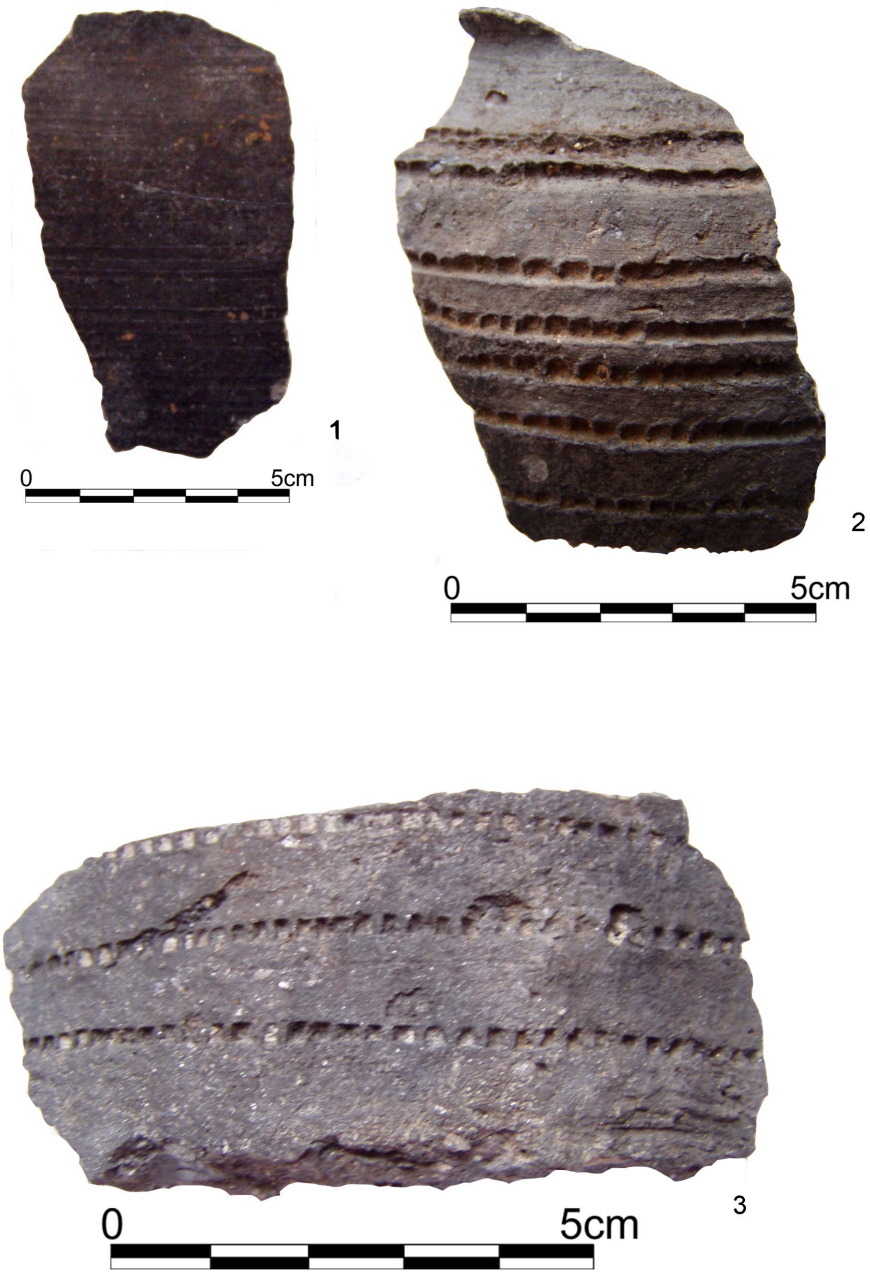
2

Tab. 75:
s. j. 133: **1** - 133/83,
s. j. 135: **2** - 135/8.

Tab. 76:

s. j. 121: **1** - 121/4, **2** - 121/5, **3** - 121/15, **4** - 121/17, **5** - 121/21m, **6** - 121/24a.

Tab. 77:

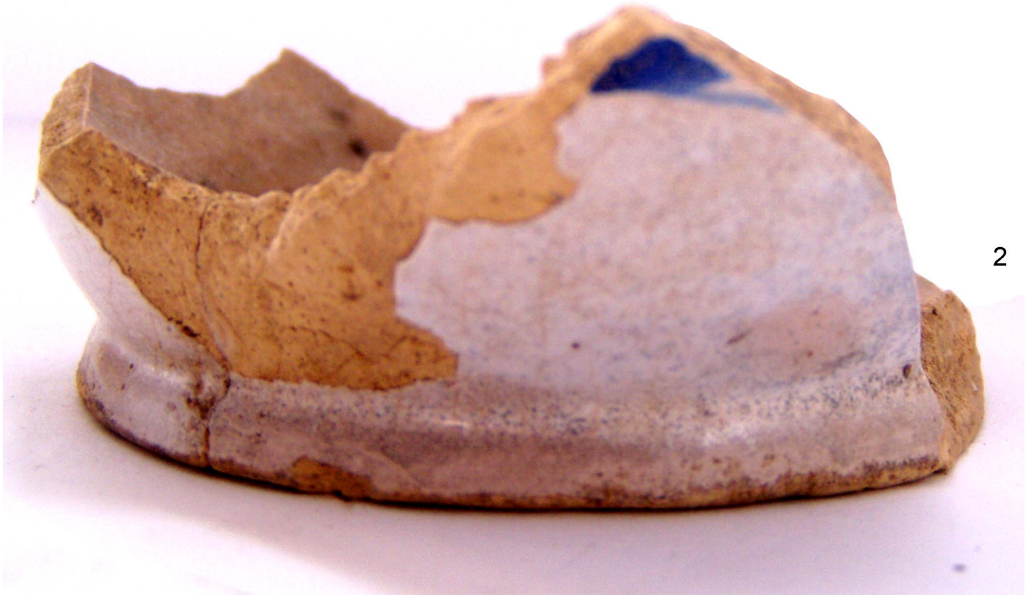
s. j. 121: **1** - 121/25,
s. j. 126: **2** - 126/2a,
s. j. 128: **3** - 128/1.

1

0 5cm

2

Tab. 78:
s. j. 133: **1** - 133/3,
s. j. 115: **2** - 115/462.

1

3

2

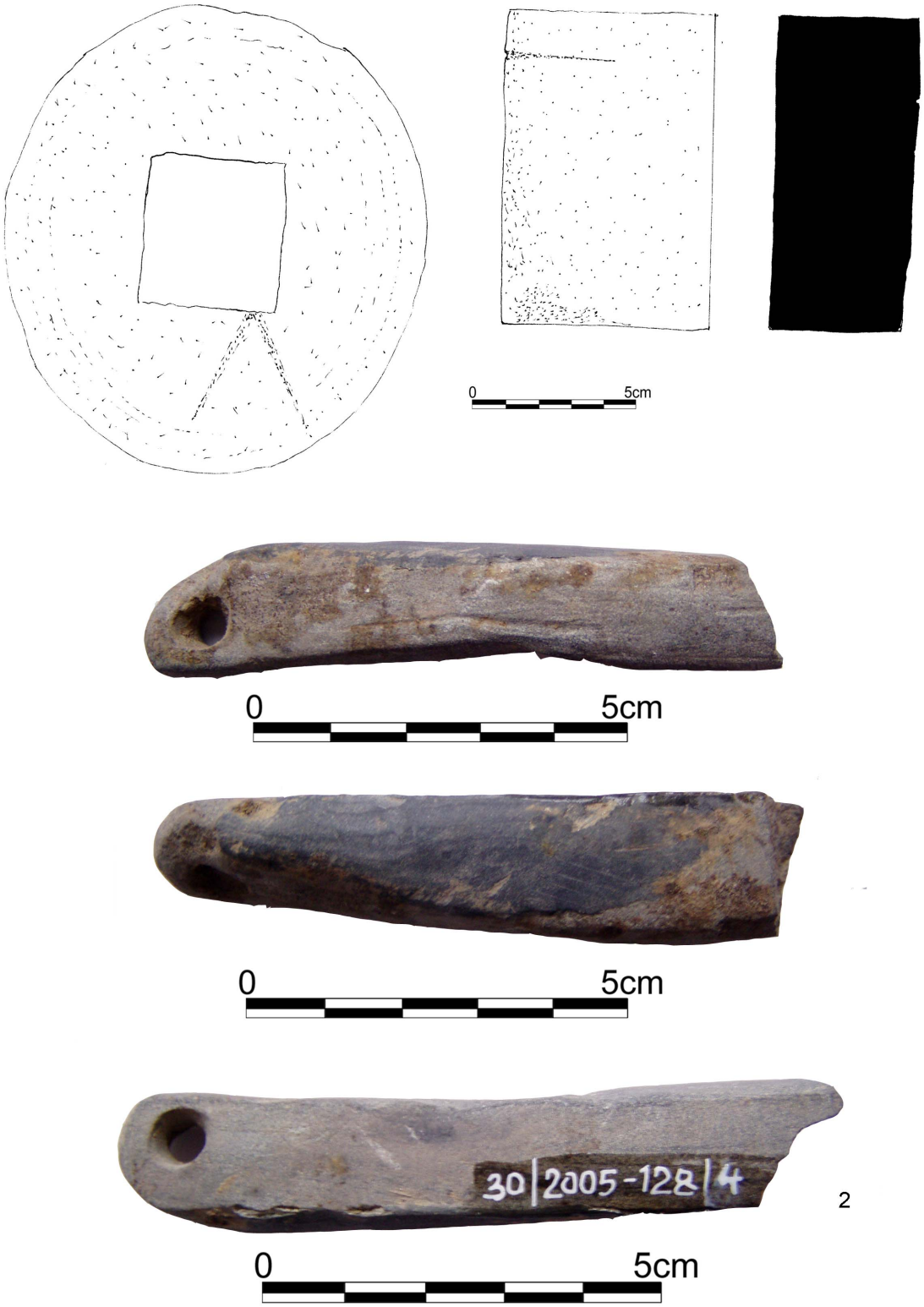
Tab. 79:

s. j. 115: **1** - 115/476, **2** - 115/477 *(foto Archaia o.p.s.)*, **3** - 115/477 (ŠLANCAROVÁ 2006, 568).

Tab. 80:
s. j. 133: 133/122.

Tab. 80: s. j. 115: **1** - 115/6,
s. j. 128: **2** - 128/4.